

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

MERIT

The world loves Maverick Houston. Me?
I've hated him since we were ten.

WALL STREET JOURNAL & USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

DEVNEY PERRY

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

MERIT

WALL STREET JOURNAL & MSA TODAY BESTS ELLING AJTHDR

DEVNEY PERRY

MERİT

Copyright © 2025 by Devney Perry LLC

Tüm hakları saklıdır.

ISBN: 978-1-957376-73-8

Bu kitabın hiçbir bölümü fotokopi, kayıt veya diğer elektronik veya elektronik olmayan araçlar da dahil olmak üzere herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya iletilemez. mekanik yöntemlerle, yazarın önceden yazılı izni olmaksızın , bir kitap incelemesindeki kısa alıntılar dışındakullanılamaz.

Bu bir kurgu . eseridirİsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya kurgusal olarak kullanılmıştır. olan benzerlikler Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, yerler veya kişilerle tesadüfidir.

Düzenleme:

Elizabeth Nover, Razor Sharp Editing

Düzeltilme:

Julie Deaton, Deaton Yazar Hizmetleri

Judy Zweifel, Judy'nin Düzeltilme

Kapağı:

Sarah Hansen© Okay Creations

OTHER TITLES

Edens Serisi

[Indigo Ridge](#)

[Juniper Hill](#)

[Garnet Flats](#)

[Jasper Vale](#)

[Kızıl Nehir Sable](#)

[Zirvesi](#)

[Quincyde Noel - 'in Önsözü'Edens:](#)

[Bir Miras Kısa Hikayesi](#)

Treasure State Wildcats Serisi

[Koç Blitz](#)

[Ralli](#)

[Liyakatı](#)

Haven River Ranch Serisi

[Crossroads Güneş](#)

[Işığ](#)

Clifton Forge Serisi

[Çelik Kral](#)

[Riven](#)

[Şövalyesi](#)

[Taş Prenses](#)

[SoyluDüşmüş](#)

[Prens Soytarı](#)

[Teneke Kraliçe](#)

Calamity Montana Serisi

[Rüşvet Blöf](#)

[Arsız](#)

[Kabadayı](#)

[Kavga](#)

[Damızlık](#)

Jamison Vadisi Serisi

[The Coppersmith Çiftlik Evi The](#)

[Clover Şapeli](#)

[Şanslı Kalp](#)

[Karakol](#)

[The Bitterroot Inn](#)

[The Candle Palace](#)

Maysen Kavanoz Serisi

[Doğum Günü](#)
[Listesi Molly'ye](#)
[Mektuplar](#)
[Karahindiba Günlüğü](#)

Lark Cove Serisi

[Parçalanmış](#)
[Ürkek](#)
[Trajik Cicili](#)
[Bicili](#)
[Zamansız](#)

Kaçak Serisi

[Runaway Road](#)
[Wild Highway](#)
[Çeyrek Mil](#)
[Forsaken Trail](#)
[Noktalı Çizgiler](#)

Tatil Kardeşleri Serisi

[Yaramaz, İyi ve Dadı](#)
[Üç Zil, İki Yay ve Bir Kardeşin En İyi Arkadaşı](#)

[Bir Keklik ve Bir Hamilelik](#)

Standalones

[Clarence](#)

[Malikanesi Riftleri](#)

[ve Nakaratları](#)

[Biraz Fazla Vahşı](#)

CONTENTS

[Bölüm 1](#)
[Bölüm 2](#)
[Bölüm 3](#)
[Bölüm 4](#)
[Bölüm 5](#)
[Bölüm 6](#)
[Bölüm 7](#)
[Bölüm 8](#)
[Bölüm 9](#)
[Bölüm 10](#)
[Bölüm 11](#)
[Bölüm 12](#)
[Bölüm 13](#)
[Bölüm 14](#)
[Bölüm 15](#)
[Bölüm 16](#)
[Bölüm 17](#)
[Bölüm 18](#)
[Bölüm 19](#)
[Bölüm 20](#)
[Bölüm 21](#)
[Bölüm 22](#)
[Bölüm 23](#)
[Bölüm 24](#)
[Bölüm 25](#)
[Bölüm 26](#)
[Bölüm 27](#)
[Bölüm 28](#)
[Bölüm 29](#)
[Bölüm 30](#)
[Bölüm 31 Sonsöz](#)

[Serçelerin Kalkanı için Önizleme](#)
[Teşekkür](#)
[Yazar Hakkında](#)

BİRİNCİ BÖLÜM

MAVERICK

Tmini balkabağımın üzerindeki papatya lekelenmişti. "Lanet olsun." O papatya için çok çalışmışım.

Parmağımı yaladım, beyaz çizgiyi ovaladım, taç yaprağını tekrar taç yaprağı gibi göstermeye çalıştım ama boya gece boyunca kurumuştu.

Sabahın üçünde .bir el işi projesi yapmanın karşılığı buydu En azından kırmızı ve sarı Mutlu Şükran Günleri hala oldukça iyi görünüyordu. Bu balkabağı mükemmel olmasa da annemin umurunda olmazdı. İlkokuldaki sanat projelerimle dolu plastik bir küveti vardı ve çoğu berbat olsa da onları çok severdi.

Elimde balkabağım ve bir kolumun altında annemin en sevdiği prosecco ile ailemin evinin kapısını çaldım, içeri girerken cevap beklemedim. "Merhaba."

Ev hindi, ekmek, dolma ya turta gibi kokmuyorduda. Burada yiyecektik, değil mi? Annem gelmemizi söylemiştiöğlen , böylece bir civarında yiyebilirdik. Yoksa lerde mi yiyordukAdair'?

"Maverick?" Annem oturma seslendiodasından .

"Evet." Ayakkabılarımı çıkardım ve girişten oturma odasına doğru yürüdüm. Annem kucağında tığ işi bir battaniyeyle kanepede oturuyordu.

Hasta battaniyesi.

Çocukken, ne zaman hasta olsam . O lanet battaniye son zamanlarda sürekli üzerimdeydi.üzerime battaniye buydu

"Hey." Kanepeye gidip ayaklarının dibine oturdum. "Yine kendini iyi hissetmiyor musun?"

"En iyisi değil." Bana hüzünlü bir verdi.gülümseme

Kahverengi saçları bir düğüm halinde toplanmıştıensesinde . Rahat bir hırka giymişti ve makyaj yapmış , alık ve fondötenin altında cildi çok solgun görünüyordu. Çok zayıf görünüyordu. rağmen

"Senin için." Mini balkabağını uzattım. "Papatyayı mahvettim."

"Başına buyruk," diye azarladı. "Dil."

"Özür dilerim. Papatyayı berbat ettim." Prosecco koydum uzandımşışesini sehpanın üzerine ve kanepeye . "Başka bir böcek var, ha?"

"Evet." Bir omzunu kaldırarak gülümsedibalkabağına . "Bu çok şirin. Teşekkür ederim."

"Hoş geldiniz." Ayaklarını kucağıma aldım, tüylü arasından kemerlerine masaj yaptım.Gobble Gobble çoraplarının

Kız kardeşimden bir hediye, şüphesiz. Muhtemelen Mabelvardı.'ın çantasında da benim için böyle bir çift Birbiriyle uyumlu, temalı çoraplar giymediğimiz sürece bayram sayılmazdı.

Ben ayaklarına masaj yapmaya devam ederken annem iç çekti ve omuzlarının arkasındaki yastığa gömüldü. "Yemek yapmadığım için özür dilerim."

"Meh. Umurumda değil. Pizza sipariş edebiliriz. Takılırız. Futbol ."izleriz

"Pizza yok," dedi. "Baban yemekten sorumlu. Markete gitmesi gerekti. Birazdan döner."

Bu da muhtemelen şarküteri sandviçleri yiyeceğimiz anlamına geliyordu. Jambonlu ve hindili sandviç, babamın mutfak bilgisinin sınırıydı.

Uzmanlık. Ama adam sağlam bir jambon yapabiliyordu sammy ve ben seçici değildim.

"Mabel ve Bodhi nerede?" Kız kardeşimin arabası dışarıdaydı ve Bodhi'nin ayakkağıları da ön kapının yanındaydı. Yeğenime sekizinci yaş günü için 'lardı.verdiğim yeni Nike LeBrons

"Mabel babanla gitti. Bodhi aşağıda oynuyor, eminim bir çeşit topla. Yemin ederim senin o yaştaki halinden daha kötü durumda."

Futbol, basketbol, futbol ya da beyzbol. Eğer uyanık olsaydım ve okulda olmasaydım, elimde bir top olurdu.

"Gidip merhaba diyeceğim," dedim ve ayağı kalktım ama daha aşağıya inmeden kapı çaldı.

"Bu Adair'ler olmalı." Annem ayağı kalkmak için kıpırdandı, ama ben elimi salladım.

"Ben bakarım."

Adair'ler olmadan Şükran Günü, Noel, Paskalya, Bayrak Günü ya da 4 Temmuz olmazdı. ailemin en iyi olmadan bir tatil geçirmemiştikO zamandan beri arkadaşları .

Declan Adair babamın en iyi arkadaşıydı. Elle Adair annemindi.

Ailem 'dan Montana'ya taşınmıştı ben doğmadan önce Nebraskave Omaha'da birkaç teyzem ve amcam olmasına rağmen, hiçbir zaman yakın olmadık ve nadiren ziyaret ettik. Aradaki mesafe bir araya gelmemizi hep zorlaştırmıştı.

Adair'ler aile .rolünü üstlenmişlerdi

Declan bir çeşit . amcaydıElle teyzemdi. Ve kızları Stevie, varlığımın baş belası.

"Maverick." Oturma odasından çıkamadan annem beni durdurdu. "Bugün Stevie'ye iyi davran."

Alay ettim. "'Stevie." Çoğunlukla iyi.ye davranırımhep iyi

Annem kaldırdıkışlarını .

"Ona da misin?"kibar olmasını söyleyecek

"Bodhi gibi konuşuyorsun. Surat asma. çok yaşlısın Surat asmak ."için

"Peki," diye mırıldandım. "Nazik ."
." olacağım"Güzel."

Gözlerimi devirmeden .önce giriş yolunda gözden kaybolana kadar bekledim

"Ve gözlerini bana çevirme, genç adam."

"Kusura bakma anne." Kapıyı açtımyana doğru adım attım, Adair'lere el sallarken . "Şükran Gününüz kutlu olsun."

"Merhaba, Maverick." Elle elleri fırın kaplıydıgümüş bir kızartma tepsisi taşıırken eldivenleriyle .

"Yardım edebilir miyim?" Ben sordum.

"Hayır." Göz kırptı, sonra evin içinden doğru yürüdümutfağa , oturma odasının önünden geçerken anneme gülümsedi. "Hey, Mer."

"Merhaba Ellie," annemdedi .

"Maverick." Declan omzuma vurdu. Her iki omzunda da birer tane olmak üzere iki büyük çantası vardı ve hızlı bir bakışta her ikisinin de yiyecek dolu olduğunu gördüm. "Seni gördüğüme sevindim."

"Sen de. Bunlardan ."birini taşıyabilirim

"Hayır. Ben hallederim." ederek mutfağa yöneldi.Karısını takip

Stevietaşımak için yardım isteyip istemediğini sorma zahmetine 'nin elindeki seramik tabağı girmedim. Bana attığı bakış çok açık bir demektişekilde yolumdan çekil .

Neden hep nazik olması söylenen ben oluyordum? Kavgalarımızın yarısını o başlatırdı. Neden hep benim hatamdı?

"kutlu Şükran Günün olsun Adair," dedim, fazla parlak bir sesle.

"Houston." Nefesim kötüymüş gibi geçerken .burnunu kıvırdı

Elimi ağzıma , götürdümsıcak bir nefes çıkardım ve kokladım. Taze tarçın.

Kadınlar tarçını , severdiben de kadınları . severdimÇoğu da beni severdi.

Stevie hariç.

Anne ve babasını eve kadar takip etti ve bana verdi.kış havası kadar soğuk bir omuz Yürürken elbisesinin eteği kalçalarında sallanıyordu.

Elbisesi uzun kollu ve siyahtı, üzerinde küçük bir vardiçicek baskısı . Kumaşı dökümlüydü ve bir kravatla belinden bağlanmıştı. Çikolata kahvesi saçları gevşek bir örgü halindeydi ve ucu kalçasının hemen üstüne geliyordu. Elbisenin eteklerinin zar zor örttüğü bir kalça.

Bu da bir kilometre uzunluğundaki bacaklarının neredeyse tamamen anlamına geliyordu.sergilenmesi Ya da dizlerinin üzerine kadar gelen taba rengi botları olmasaydı öyle olacaktı.

Paltosu neredeydi? Dışarısı buz gibiydi. Yerde kar vardı. Pantolon giymesi gerekmiyor muydu? Hepimize o lanet bacakları göstermesi gerçekten gerekli miydi?

Oturma odasının önünden geçerken gülümseyerek, "Şükran Günün kutlu olsun Meredith," dedi.

Stevie herkese gülümserdi. Her zaman gülümserdi. Bana bakmadığı sürece. Bana gülümsemesi ?onu öldürür müydü

"Teşekkürler, tatlım. Bugün çok ."güzel görünüyorsun

Stevie her zaman güzel görünürdü. Bu ondan nefret etmeyi biraz daha zorlaştırıyordu ama başardım.

"Sen de öyle. Her zamanki gibi," dedi anneme.

Bu bir esnemeydi. Annem bugün sert görünüyordu. Ama bugün Stevie'nin anneme olan sevgisiydiyi olmamı sağlayacak bir şey varsa o da .

Soğuktan korunmak için kapıyı kapattım ve mutfığa girdim. Adair'ler işi devralmış, geleneksel Şükran Günü yemeği için her şeyi hazırlıyorlardı.

Kızartma tepsisi muhtemelen hindiye sıcak tutmak için fırına girdi. Elle annemin boş güveç değiştirdikabını Stevie'nin getirdiğiyle . Declan'ın çantasından çıkardığı malzemelere bakılırsa, bir çeşit meyve salatası ve yeşil fasulye yiyeceğiz gibi görünüyordu.

Bu mutfakta o kadar çok zaman geçirmişlerdi mutfakları kadar geliyorduki kendi tanıdık . Onların evinde ise tam tersi geçerliydi. Annem Adair'lerin evinde birden fazla yemek yapmıştı.

"Yardım edebilir miyim?" Ben sordum.

"Hayır, siz gidip rahatlayın." Elle, Stevie ve beni mutfaktan . "Meredith'e eşlik edin."

"Tamam." Omuz silktim.

"Masayı ," hazırlayabilirimdedi . Stevie"Ya da su . dökebilirimYa da sebze tepsisini hazırlayabilirim."

"Ya da benim ," etrafımda olmaktan başka bir şey yapmıyordedim. "Aslında söylemek istediği bu."

Stevie dudaklarında bir sırıtişla geldi ve vurduyanımburnuma . "Aynen öyle."

Kaşlarımı ve elini ittimçattım .

"Siz ikiniz." Elle iç çekti. "Bugün olmaz, tamam mı? Tartışmalarınızı başka bir zamana . Lütfen sadece ... bugün değil."saklayın

"Maverick," , 'e Stevie'ye iyi davrandedi Declansert bakış atarak.bir

"Ha," diye kıs kıs güldüm ve bunu bir öksürükle . kapattımSonra yumruğumu kalbimin üzerine vurdum.

"Boğazımda kurbağa var."

Stevie'nin dudağı kıvrıldı.

"Gidin." Elle bizi tekrar . kışkırttı"Dışarı."

Stevie mutfaktan çıkıp kollarını göğsünde kavuşturarak yürürken koridora döndüm, ikimiz de oturma odasına doğru ilerlerken botlarının topukları parke zeminde tıkırdıyordu. "Neden böyle giyindin? Bugün sadece takılacağımızı biliyorsun."

"Sırf eski püskü kapüşonlu tişört gri bir eşofman ve bir giymekte sorun görmediğin " - içineğildi ve kolumu kokladı - "ve çamaşır makinesine girdikten sonra beş kez giyilip kokması, geri kalanımızın vazgeçtiği anlamına gelmezhiyjen ya da görünümünden ."

Eşofmanımın önünü kaldırıp götürdümburnuma . Tamam, yani tam olarak taze değildi.

Bu benim en sevdiğim Treasure State University Wildcats kapüşonluydu ve birinci sınıftan . beri üzerimdeydiEşofman altı

çok. Etek uçları biraz yıpranmıştı ama rahattı. Uzanarak geçirilecek bir gün için mükemmel. de Bu yüzden bu sabah ikisini yerden aldım. Çünkü çamaşır yıkamayı geciktirmiştım.

O kadar da kötü değillerdi. Öyle miydi? kokladımEşofmanımı tekrar , bu sefer koltuk altlarımı.

Belki de başka bir şey giymeliydim. değil.Bunu Stevie'ye itiraf edeceğimden

Ben daha iğneleyici bir cevap veremedim .Stevie önümden geçip oturma odasına girdi ve kanepeye dik duran koltuğun ucuna oturdu Saç örgüsünü omzunun üzerinden atarak beni odadan kovdu.

"Buluşma nasıldı?" Annem sorduona .

Yapmak istediğim en son şey dinlemektianne o anda çıktığı adamdan bahsetmesini , bu yüzden merdivenlere doğru yöneldim. Aşağıda Bodhi mini potasına lastik bir top atıyordu.

"Selam dostum. Şükran Günün olsun."kutlu

"Selam Mav Amca." Yanakları ve kızarmıştıdalgalı, kahverengi saçlarının birkaç teli terlemişti. Annemle aynı tüylü çorapları .giymişti

Bu çocuk gezegendeki en sevdiğim insandı. Komik ve zekiydi. Aklından ne geçerse söylerdi. Ve hiçbir şeyi yarım yamalak yapmazdı.

Amcası .gibi

"Şunu izleyin." Bodhi köşeye doğru geri çekildi hizaladı ., atışını ve topu havaya fırlattı

Tavana çarptı ve yerden sekti, çembere değmeye bile yaklaşmadı.

"Dang." Omuzları çöktü. "Az önce o atışı yaptım." "İyi denemeydi." Topu yerden aldım ve fırlattı. "Sen şut at. Ben alacağımribaund ."

Bodrum katı, yapmak için mükemmel olan geniş ve açık bir odaydısoğuk Montana günlerinde . spor Aşağıda bir sürü saat geçirmiştik.

Burada birlikte, genellikle arka planda televizyonda bir oyun varken, numara atışları yapıyor veya langırt oynuyoruz.

"Tamam." Topa tekrar vurdu, bu daha iyiydiçembere .sefer kavis , böylece top çarptı

"Güzel." Zıplarken yakaladım ve yanına götürdüm. "Sweatshirt'ümü kokla. Kokuyor mu?"

Eğildi, burnunu çekti ve omuz silkti. "ılmazPek say." gibi sert bir Beklediğim . Lanet olsun.hayır değildi

Topu ona uzattım ama o topu alamadan dönüp kendim vurdum ve topu geçirdim.çemberden "Evet, bebeğim."

"Gösteriş." Bodhi güldü başladıve topa .doğru koşmaya

Mabel merdivenin tepesinden seslenene kadar bir ve etrafta .süre , oynadıksut attık smaç bastık ,

"Bodhi. Mav. Yemek ."zamanı

Topu son bir kez daha fırlattı, sonra toplanmış koşarak yukarı çıktık ve herkesi yemek etrafında buldukmasasının .

"Selam." Mabel önce onu kucakladımoturmada . "Şükran Günün kutlu olsun."

"Merhaba." Kollarını uzun bir süre bana sarıldııbelime dolayarak .

"İyi misin?" Ben sordum.

Başını salladı ama izin vermedigitmeme .

Kız kardeşim tüylü çoraplar, balkabağı baharatlı latteler ve sonbahar renkli hırkalarla büyüdü. Şükran Günü onun en sevdiği tatildi ve eğer bana böyle sarılıyorsa bir şeyler ters gidiyordu.

Eski sevgilisi miydi? Bodhi'nin babası ortalarda yoktu. O orospu çocuğu - onu bile reddediyordum adıyla anmayı - Bodhi altı aylık olduğundan beri ortalıkta yoktu ve hem çocuğunu hem de kız kardeşimi terk ederek Mission'ı terk etmişti.

O pisliğin onu ve Bodhi'yi bırakıp gittiği gün, benim için öldüğü gündü. Çoğunlukla, varolmayan biriydi. Washington, Idaho ya da 'da yaşıyorduOregon. Takip etmeyi . bırakmıştımAma arada bir

Mabel onun hakkında bir şeyler duyduğunda, bu onu çok üzüyordu.

"Merhaba oğlum." Babam yanıma geldi, kucaklaşmayı kesip kucağına attıbeni kendi çekti ve sırtıma birkaç tokat .

"Hey, baba."

Uzaklaştığında bakışları sulanmıştı. Bekle, ağlıyor ? Monty Houston ağlamazdı. Asla. Ne haltlar dönüyordu?

"Yemek için teşekkürler, Elle." annem Geri kalanımız her zamanki giderken babamın boş sandalyesinin yanına oturduyerlerimize.

Her zaman sandalyeler. Babam masanın , Declan ayak ucunda. Annem, Elle ve Mabel bir tarafta. Diğer tarafta Bodhi, Stevie ve ben -Bodhi her zaman aramızda tampon görevi görürdü.başında

Annemin yanında ona yaptığım mini balkabağı vardısu bardağının . Hasta battaniyesi hâlâ kucağındaydı. Karşısına oturduğumda bana gözlerine ulaşmayan bir gülümseme verdi.

Tamam, kesinlikle bir şeyler .

Mabel yerine gözlerinin kenarlarını sildi otururkenve Elle onun yanına oturduğunda ellerini öyle sıkı ki parmak eklemleri bembeyaz oldu.tuttular

Masa yemekle doluydu; hindi, dolma, patates, kızılıcık ve ekmek. Kimse tabağını doldurmak için kıpırdamadı.

Annem babama baktı ve aralarında geçenler midemi bulandırdı.

Babam bu batma hissi daha da kötüleştirdiua etmekte zorlandıkça, birkaç saniyede bir durup boğazını temizledikçe . Çok fazlakullanan bir adam değildi imm ve uh . Dua ederken tökezlemezdi.

Declan bir yığın koyarak, "Hadi yiyelim," dedi.tabağına patates püresi

Hepimiz aynı şeyi yaptık, yüklendik. Ama benim tarafımdaki masanın tek kişi iştahlı görünüyordu.

Annem yemeğini karıştırdı. Kendini iyi hissetmeyen biri için alışılmadık bir durum değil. Ama babam da öyle. Mabel da öyle. öyle Elle ve Declan da .

Konuşma yapmacıktı ve konuşmak yerine anlamlı bir şey hakkında hava durumu hakkında sohbet ettik. Lanet olası hava durumu.

Yemeğin ki, ikinci porsiyon hindi ve için pişmanlık duyuyordumsonunda bu batma hissi o kadar derindi dolma .

"Çok lezzetliydi," dedi babam, Elle 'a bakarakve Declan. "Teşekkürler çocuklar."

"Her zaman." Declan ona emin bir şekilde başını salladı.

"Bodhi, gidip futbol oynayabilir ya da izleyebilirsin," Mabeldedi . "Birazdan turta yeriz. Şu tatlı yiyemeyecek kadar tokumanda ."

Bu lanet bir yalandı. Mabel pek bir şey yememişti, patates püresi bile. bayılırdıPatates .püresine

"Tamam. Maç izlemek ister misin Mav ?" AmcaBodhi sordu. "Evet, birazdan. Sen başla. Ben birazdan gelirim."

Masadan kalkmaya isteksiz görünüyordu, sanki o gerginliği da hissediyordu. Sanki yetişkinlerin çocuklar için uygun olmadığı açık olan bir konuyu tartışmak üzere olduklarını biliyordu.

"Devam et," dedim ve başımı salladım.

Sandalyesini itti ve yöneldimerdivenlere .

"Kapıyı kapat Bodhi," dedi Mabel, oğlunu merdivenlerde oyalanıp bekleyecek kadar iyi tanıyordukulak misafiri .olmasını

"Tamam." Kaşlarını çattı ama itaat etti.

Birkaç dakika bekledikten sonra ayağa kalktı kontrol etti.ve adamın gerçekten aşağıya inip inmediğini

Bodhi'nin yanında babasıydı.asla ama asla konuşmadığımız tek konu

Velayet falan mı istiyordu? tekrar mı çalışıyorduBodhi'nin hayatına ? girmeye O pislik çürüyebilirdi. Bodhi'ye

Haklarından vazgeçti ve bana kalırsa onları geri alamayacaktı.

"Ne oldu?" Stevie'nin "Neler oluyor?" demesiyle aynı anda ben de sordum.

En azından tek kişi ben değildimbu tatil toplantısı hakkında kafası karışan .

Annem ve babam bakışlarından birini daha paylaştılar olduve içim kıpır kıpır .

"Geldiğiniz için teşekkürler," dedi annem, bakışları meden bana gelönce masanın etrafını taradı. Gözlerinde yaşlar vardı. Neden ağlıyordu ki?

"Anne." Sesim çatallaştı.

"Ben kanserim."

Altımdaki .sandalyeyi de tekmeleyebilirdi

Stevie nefesini tuttu ve elini götürdüağzına .

Bu cümlemin olmasına izin vermeyerek başımı salladıdoğru . "Hayır, değilsin. Sen sadece hastasın."

"Maverick." Bana hüzünlü bir gülümseme verdi. "Kanser. Ve ..."

Gözlerini çok hızlı kırpı, çok sert yutkundu. Sonra saklamak için öne doğru eğildi, çenesini eğdigözyaşlarını . Gözlerimin önünde, annem, bu dünyadaki en iyi, en güçlü, en nazik, en sevgi dolu kadın, buruştu.

"Bu ... ne?" Fısıldadım.

"Gelişmiş." Başını kaldırıp baktığında daha fazla gözyaşı sildi. "Tedaviyi deneyeceğiz. Ama prognoz iyi değil."

"Bu ne ..." Sorumu bitiremedim. Nefes alamıyordum.

"Özür dilerim," diye fısıldadı .annem

Ona özür dilememesi gerektiğini söylemeliydim. Özür dileyecek bir şeyi olmadığını.

Onun yerine aceleyle tuvalete gittim. Ve Şükran Günü kustumyemeğini .

Lanet olsun, hava soğuktu.

Dışarıda, verandanın önünde oturuyordum. Ne kadar zamandır dışarıda olduğumdan emin değildim. kadar uzun süredir.Kulaklarımın ya da parmaklarımın ucunu hissedemeyecek

Ama ev çok sıcaktı. Çok yapışkan ve havasızdı.
Çok ağır.

Nefes . almak için dışarı çıkardımıçin. Ve
şimdi içeri girmek istemiyordum.

Akut miyeloid lösemi.

Annem kanserinin detaylarını anlatmıştı. Tedavisini. Kemoterapi . İndüksiyon denen bir şey. Oradan sonra kök hücre nakline ihtiyacı olabilirmiş.için hastaneye gidecekti

Bu noktada pek çok bilinmeyen vardı. Bir sürü istatistik. Babam sayılardan, yüzdelerden ve hayatta kalma oranlarından bahsetmeye başladığında hepsini duymazdan gelmişim. Dinlemeyi bıraktım ve Mabel'in yenmemiş püresine baktımpatates .

Açıklamaları bittiğinde, tekrar hastalanmak üzereydim, bu yüzden nefes almak için dışarı çıktım.

Lösemi çocuklar ? için değil miydiAnnem kırklı .yaşların sonundaydı
Lösemi olmamalıydı. olmamalıydıKanser .

Kanser. Kanser. Kanser. Bu kelime zihnimde dönüp .duruyordu

Başımı eğdim, kollarımı dizlerime dayadım ve dünya 'gibi dönüp dururken burnumdan nefes aldım.bir roller coastera biniyormuşum

Hız nefret ederdimtrenlerinden .

Annem kanserdi. Ve bu kanser muhtemelen onu öldürecekti. Bana üç kez söylemeyi ihmal prognozunu iyi olmadığını etmedi. Sanki onu duymamışım gibi.ilk seferinde

Stevie dışında masadaki herkes zaten biliyordu. Bu saçmalık değil miydi? Neden en son biz öğrendik?

Ayak parmaklarımı hissedemiyordum. Ayakkabılarım hâlâ girişte duruyordu. Çoraplarım sadece düz, beyaz çoraplardı. Mabel bana tüylü Şükran Günü çoraplarımı vermemiştir.

Kanser hakkında konuşmakla çok meşguldük

Kapı arkamdan açıldı. Dönmedim. Muhtemelen babam ya da Mabel'dı. Belki Declan. Ama Stevie yanımdaki koltuğa otururken topuk sesleri beni doğrulmaya zorladı.

"Al." Bana uzattı ayakkabılarımı .

Bağcıklarla Sonra bana kamyonetin anahtarlarını verdi. Her nasılsa, içeri geri dönmeyeceğimi tahmin etmişti. uğraşmadan, tek kelime etmeden onları giydim.

"Teşekkürler." Ayağa kalktım ve aşağı inerek başladım. kaldırımdan araba yoluna doğru yürümeye

"Maverick?"

Stevie ayağa kalkıp yaklaşırken döndüm.

Ela gözleri yaşlarla doluydu

İçerideki herkes bu darbeyi çoktan atlatmıştı. Bunu sindirmek için şansları vardı.

Biz değil. Bize lanet olası Şükran Günü'nde, varken söylemişlerdimasanın üzerinde mini balkabağım ve lekeli papatyam .

Sanki biri sıcak bir demir çubuk sokmuş gibiydiboğazıma . Gözlerim sulandı, burnum yanıyordu. En son ne zaman ağlamıştım?

Kimin önce hareket ettiğinden emin değildim. Bir an, on yaşımızdan beri benden nefret eden kıza bakıyordum. Sonra, o benim kollarımdaydı. Onun bana sarıldığı gibi ben de ona sarıldım, o kadar sıkı sarılmıştım ki nefes almakta zorlanıyordum.

Gözyaşlarım düşmeden önce gözlerimi kapattım. Ona sarıldım, o gömülürken ben de yüzümü boynuna gömdüm göğsüme .

En son ne zaman sarılmıştık?

Muhtemelen on iki yıl önce, biz çocukken. Arkadaş olduğumuz günlerde.

En iyi arkadaşlar.

Bugün en iyi arkadaşıma ihtiyacım vardı. Bu yüzden ona sarıldım, ona . yaslandımVe onun çiçek parfümünün . kokusunu içime çektimSaçlarındaki portakal çiçeklerini.

Bir kalp atışı kadar daha ona yaslandım, sonra onu bıraktım.

Ela gözleri hâlâ yaşlarla doluydu. "Çok özür dilerim."

Özür dilemesini de . istemedimTek istediğim annemin ölmüyor olmasıydı. Zamanı geri sarmak ve on yaşımıza geri dönmek istiyordum. Stevie'nin benden nefret etmediği zamanlara. Arkadaş olduğumuz zamanlara. Annemin hasta olmadığı zamanlara.

Ama arkadaş . değildikVe annem lösemi . Siktir et kanseri.hastasıydı

Şükran Günü'nü de sikeyim.

İKİNCİ BÖLÜM

STEVIE

F iki ay sonra . . .

Maverick'in kamyoneti ailemin garaj yolundaydı. Benim Park yeri.

"Ciddi misin?" Kırmızı çekerken mırıldandım cipimi kaldırıma .

Onun burada ne işi vardı? sorum Şeytanın kendisi garajın yanından koşarak gelip kollarını kaldırarak evin çatısının üzerinden uçan bir futbol topunu yakaladığında yanıt buldu.

Maverick onu yakaladı ve bir çığlık attı. "Yakaladım!"

Otuz saniye sonra, babam etrafında koşarak geldigigarajın , Maverick'e beşlik çakmak için elini havaya kaldırdı.

Bu, eve geldiğimde babamı Maverick ile futbol oynarken bulduğum ilk sefer değildi. Ayrıca ilk de değilditopu evin diğer kişinin zamanında yakalayıp yakalayamayacağını görmek için .üzerinden atıp birbirlerine meydan okudukları sefer

Merdiven evin yan tarafına dayalıydı. Görünüşe göre, daha önceki denemeleri kadar iyi gitmemiştibu seferki .

Motoru kapattım ve iç çekerek indimcipten .

"Hey, Steve," diye seslendi .babam

"Merhaba baba." bu lakaptan dolayı dudağım kıvrıldıOrtaokuldan beri nefret ettiğim ve Maverick'in bana gönderdiği alaycı bakıştan .

"Adair," dedi Maverick tanıdık baritonuyla. Her zaman dolu olmasa hoş bir ses olabilirdiküçümsemeyle .

"Houston."

Maverick topu . babama fırlattı"Bir kez , dahaDeck?"

"Hadi yapalım şu işi. Hazır mısın?"

"Başla." Babam topu yükleyip çatının üzerinden fırlatırken Maverick evin etrafında tur atmaya başladı. Top iki katlı evimizin üzerinden uçar uçmaz koşarak arka bahçeye doğru atışın başarılı olup olmadığına baktı.

Bir an sonra gelen tezahüratlara bakılırsa, sanırım bu bir evetti.

Şansım yaver giderse, Maverick göre gidecektiounlarını bitirdiğine . Maverick'in uzak bir geceye ihtiyacım vardıtavırlarından .

Şükran Günü'nden beri neredeyse kaçınılmaz olmuştu. Annemle babam ve onun anne babası, doğaçlama aile kahvaltıları, öğle yemekleri ve akşam yemekleri düzenleyerek aşırı hızlandılar. Son beş ayımı geçirdimsırf Meredith'i hepimizin bir arada olması mutlu ettiği için Maverick'in arkadaşlığıyla çok fazla yemek yiyerek .

Hepimiz Meredith'e odaklanmıştık ve onunla olabildiğince fazla zaman geçirmeye çalışıyorduk.

Sadece aile toplantıları edebilirdimolsaydı, Maverick'e tahammül . Ama adam son zamanlarda her yerde karşıma çıkıyordu. Treasure State Üniversitesi'nde geçirdiğim dört yıl boyunca kampüste onunla yollarımız nadiren kesişmişti.

Geçen dönem mi? Sanki amfiler arasındaki rotalarımız hep çakışıyordu. Uzun yoldan gittiğimdekaçınmak için yolumdan çıktığımda bile, oradaydı, daha kalabalık ortak alanlardan . diğer çocuklarla yürümekFutbol takımındaki . Bir .kızla flört ediyordu

tezgah. Hatta Dolly's Diner'da ona rastlamıştımgeçen gece oda arkadaşım Jennsyn ile yemek yemeye gittiğimizde .

En azından kampüste yaşananlar yakında sona erecekti. Mayıs ayındaydık ve sadece birkaç hafta sonra üniversite mezunu olacaktım. Artık onun yanından geçmek öğrenci birliğinin koridorlarında ya da onu spor salonunda görmek olmayacaktı.

Ve bunun ötesinde, şey ... Meredith öldükten sonra her şeyin nasıl değişeceğini düşünmek istemiyordum.

Ailemiz, onun ve benim, asla gibi olmayacaktı.

Onu kaybetme fikri boğazımı yaktı ama yutkundum ve eve girdim, annem ve Meredith oturma odasında kanepedeydi.

Meredith kanepenin sol tarafındaydı. Annem sağ taraftaydı. Hayatım boyunca, Meredith'in annemi ziyaret ettiği, dedikodu yaptıkları ve bir kadeh şarap içtikleri geceler için seçtikleri koltuklar bunlardı. Kanepe değişse bile onların yerleri değişmedi.

Meredith'in koltuğunun bir dünya hayal edemiyordumboş olduğu . Tavsiyeye ya da sıcak bir kucaklaşmaya ihtiyacım olduğunda hemen bir blok ötede olmadığını.

Yedi yaşındayken evden kaçtığımda, Meredith'e kaçmıştım. Houston'ların evine gelmişimsırt çantamda en sevdiğim eşyalarım ve bir kutu atıştırmalıkla . Neredeyse ailem kadar çok voleybol maçına gelmişti. Erkeklerle dolu bir mahallede, tırnaklarımı boyayarak ya da saçlarımı örerek kız oluşumu kutladığından emin olurdu.

Hepimizin Meredith'e ihtiyacı vardı ve o gözlerimizin önünde eriyip gidiyordu.

Son beş ayda kanser tedavisi hakkında bilmek istediğimden çok daha fazla şey öğrenmişim. Kemoterapi. Konsolidasyon. Daha fazla kemoterapi. Büyüme faktörleri. Otolog kök hücre nakli. Kemik iliği biyopsileri. İlaç denemeleri.

Tüm bunlara rağmen lösemi hücreleri kaldı.

Palyatif tedavi ve destekleyici bakıma rağmen kanser onu öldürüyordu.

Gittikçe . İndüksiyon kemoterapisinden saçları dökülmüştü. yeşil çiçekli ipek eşarpeşarptısonra Bugün taktığı , annem ve babamla Noel için Hawaii'ye gittiğimizde ona aldığım .

Hepimiz onun araştırmak için çok zaman harcadıkkanserini . araştırdıkSeçenekleri . Hiçbirimiz umudumuzu yitirmiyorduk ama doktorlar yenilmez gibi görünen istatistikler ortaya attığında pek bir şey hissetmek zordu. Testler onun lehine sonuçlanmadığında.

Bu yüzden onu o tarafında ezberlemek için bir dakikamı ayırdımoturma odasına girmeden önce kanepenin .

"Selam." Ortadaki mindere oturdum ve ikisine de sarıldım. "Nasıl gidiyor?"

"Oh, güzel. Sadece sohbet ediyorduk," dedi annem. "Ve babanla Maverick'in topu üzerine atmalarını dinliyordukevin ."

"Ya da dene." Meredith güldü. "Biraz zaman aldı. Maverick takılalım diye beni oraya götürdü ama sonra annen bu akşam geleceğini söyledi, biz de akşam yemeğini birlikte yiyebileceğimize karar verdik. Monty yolda. Pizza alacak."

Meredith'in yemediğini.

Ona verdikleri mevcut ilaç kokteyli iştahını kaçıırıyordu.

"Pizzayı sevdiğimi biliyorsun." Dışından gülümsedim ve içimden dilimi çıkarıp üfledim.

Pizzaya bayılırdım. Eğer benim sevdiğim şekilde yapılıysaydı.

Ekstra sos. Ekstra yeşil biber. aram iyiydi Soğan, zeytin ve sosisle ama pepperoni, pastırma ve mantardan nefret ederdim.

Monty harika bir adamdı. Babamın en iyi arkadaşı, harika bir baba ve büyükbabaydı. Meredith'i seviyordu ve ona bir kraliçe . Bu gibi davranıyordukanser onu da . canlı canlı yiyorduBen olsam

Onu hayatım boyunca tanıdım ve yardıma ihtiyacım olduğunda ailem dışında arayacağım ilk kişi Monty olurdu.

Ama yine de pizza, taco ya da çizburgeri "onun istediği gibi" yeterince denersem bir şekilde inanıyordudamak tadımın sihirli değişeceğine .

Bu akşam et severlere özel bir derin tabak ve ince hamurlu bir supreme ile gelecekti. Mantarları ayıklasam bile yine de tadına bakardım.

Dokularını .düşününce bile öğürdüm

Mantardı. Neden bu ailede mantar yemenin tehlikelerle dolu olduğunu düşünen tek kişi bendim?

Her neyse. Eve gidince .tavuk nugget yaparım

Anneme ve Meredith'e "Arabayla gelirken Bay Wilson'ı verandasında gördüm," dedim. "Onu tersledim."

"Güzel. Ne göt herif ama," diye homurdandı annem.

Meredith'in burun delikleri alevlendi. "hiç Hayatımda bir insanın evine onunkine atmak istediğim gibi yumurta atmak istemedim. Belki de yaparım."

"Sen sadece gecenin adını koy," dedim. "stoklamaya başlayacağımYumurta . Biraz çürüsünler, böylece güzel ve ekşimiş olurlar. Ayrıca bizi kapı zili kamerasına yakalamaması için kar maskesi de alacağım."

Meredith birlikte gülerek, "Bu plana bayıldım," dedi.annesiyile

Bay Wilson'ın evine yumurta atabilir miydik? Hayır. Ama hayal edebiliriz.

Wilson yaşlı bir adamdı ve mahallenin huysuzuydu. Lisedeki ikinci yılımda, mahallede spor sütyeni ve şortla dolaşmamın uygunsuz teşhir olduğuna karar vermişti. Polisleri aramıştı.

Hiçbir şey çıkmadı ama yıkıcı olmuştu yaşta benim için . On beş yaşındaydım, uzun boylu ve güçlüydüm. Hiçbir zaman ince, söğüt gibi bir kız olmamıştım. Voleybolu, futbolu ve koşmayı severdim. Fit ve kaslıydım.

Vücudumu seviyordum. Şimdi. Ama on beş yaşındaykenfarklı olduğum gerçeğiyle yüzleşmeye başlamıştım, Oaks. 'taki minyon, popüler kızlardan Ve bir polis memurunun

Kapıma gelip aileme bir komşunun çok fazla tenimi göstermemden rahatsız olduğunu söylemesi kendime olan güvenime büyük bir darbe vurmuştu.

Ama her seferinde Bay a bir orta parmak atarak onu geri kazanmıştımWilson'.

Bu olay ev sahipleri derneğinde öyle bir rahatsızlık yaratmıştı ki, mahalledeki çoğu insan Bay Wilson'dan nefret ediyordu. Ailem taşınmayı bile düşünmüştü ama yakın olmayı seviyorlardıHouston.'lara

Yirmi küsur bir HOA toplantısında tanışmışlaryıl önce, Maverick ve ben doğmadan önce . Meredith ve annem aynı zamanda hamileymiş, o HOA toplantısında mide ekşimesi ve şişmiş ayak bilekleri üzerine bağ kurmuşlar.

Boya rengi onayları ve çit yüksekliği sınırlamaları konusundaki tartışmaların olduğuna karar vermişler çok fazla dramatik ve bunun yerine akşam yemeği için dışarı çıkmışlardı.

O beri çok .zamandan iyi arkadaşlardı

Dışarıdaki hareket dikkatimi çekti. Maverick ve babam ön bahçede duruyorlardı, uzun boylu, yüksek figürleri geniş oturma odasının penceresinde çerçevelenmişti.

Babam kollarını göğsünde kavuşturmuş konuşuyordu. Maverick başını sallıyor, futbol topunu kolunun altına sıkıştırıyordu. İkisinin de yüzünde ciddi ifadeler vardı. Sonra babam elini uzattı ve Maverick'in elini sıktı. Sırıttılar, sonra Maverick içeri girmeden önce topu kamyonetinin arkasına attı.

Muhtemelen bir bardak için mutfağa doğru yürüdü su almakve oturma odasının önünden geçerken elini kaldırarak el salladı.

"Gidip babama merhaba diyeceğim." Ayağa kalktım ve ön kapıdan çıktım. Babam hâlâ ön bahçedeydi bakıyordu.ve sokağa Monty ve pizzayı bekliyordu. "Hey, baba."

"Selam dostum." Bir kolunu uzattı ve sarılmak için beni yanına çekti. "Bugün dersler nasıldı?"

"Peki." Omuz silktim. "hazırımBitirmeye ."

"Ben de işinizin bitmesine hazırım. Sanırım bu olacakbizim en yoğun yılımız ."

Babam Adair Peyzaj ve Fidanlık'ın sahibiydi. İşe Mission'a taşındığında, bu eve taşındığında başlamıştı. İlk ofisi bizim bodrum katımızdaydı. Yıllar boyunca, işi kurarken para sıkıntısı çekmiş, çoğunlukla annemin dış hijyenisti olarak aldığı maaşla geçinmişti.

Ancak Adair çok çalışarak vazgeçilmezi haline gelmiştiMission ve çevresindeki peyzaj şirketlerinin . Peyzaj mimarı olarak ünü benzersizdi.

Küçüklüğümde beri bir gün babam için çalışacağımı biliyordum. Bölümüm çevre bahçeciliği bilimiydi ve mezun olur olmaz babam . Biraz iş deneyimi kazandıktan sonra kendi mimarlık lisansımı almak için çalışacaktım.için tam zamanlı çalışmaya başlayacaktım

"Harika bir sezon olacak," dedim babama.

On altı yaşına bastığımdan beri her yaz Adair'de, genellikle de küçük bahçe merkezimizde çalışıyordum. Bu yıl, babamla birlikte peyzaj şantiyelerinde çalışacak ve umarım kendi portföyümü oluşturmak için birkaç küçük müşteri edinecektim.

"Evet, harika bir sezon olacak." Bana daha sıkı sarıldı. "Az önce Maverick'e bir iş teklif ettim."

"Ne?" Uzaklaşırken çenem çimenlere çarptı. "geldinYine mi ?"

"Maverick'e iş ."bir teklif ettim

"Hayır, yapmadın." renk solduYüzümdeki .

Babam Maverick hakkında ne hissettiğimi biliyordu. Didişmeden aynı odada bulunamayacağımızı biliyordu. Ve ona iş mi teklif etti?

"Neden?"

"Steve." Yaklaştı ve ellerini koydu.omuzlarıma "Beni dinle. Maverick için zor bir yıl oldu. Wildcats'le daha bir sezonu var, yani hemen değil. Bu yaz çalışmak istemiyor, futbolla ve Meredith'le olanlarla uğraşmak istemiyor. Ama mezun olduktan sonra, fidanlığın ticari yönlerini yönetecek birinin olması iyi olur. Belki bahçe merkezini genişletmeyi düşünebiliriz."

Yönetmek. Bunu duymamın imkânı yoktu. doğru "Maverick'ten müdür olmasını mı istedin?"

Bu babamın işiydi. Ve eninde sonunda benim olacaktı. Öyle değil miydi? Ama şimdi Maverick'e mi veriyordu?

Bu karara bir anlam vermeye çalışarak başımı salladım. "Anlamıyorum. Müdür sensin. Ben müdür olacağımı sanıyordum."

Bu, işi yönetmeme izin vermeyeceği anlamına mı geliyordu? Babam bana her zaman Adair olacağını söylemişti'in istersem benim . Ve ben de istedim. Hep istemiştim. Yapabileceğimi düşünmüyor muydu?

Kalbim kırılmaya başladı, küçük çatlaklar toprakta yayılan kökler gibi büyüdü, büyüdü ve büyüdü. Böyle bir şey olamazdı. nasıl oluyorduBu ?

"Adair senindir." Her kelimeyi vurgulayarak omuzlarımı sıktı. "Her zaman senin oldu. Ama yardıma ihtiyacın olacak. Bir işletme müdürü senin peyzaja ve müşterilerimize . Bırak personel, envanter ve mali işlerle bir başkası ilgilensin. Ne kadar çok çalıştığımı görüyorsun."sağlayacaktır

Evet, söyledim.

Annem her zaman babamın ikinci eşinin Adair Landscape olduğu şakasını yapardı. Yıl boyunca yorulmadan çalıştı. O kadar başarılıydı ki annem emekli olabildiDr. Peterson'ın ofisinden erken .

Lise mezuniyetim için bana bir cip almışlardı. te voleybol oynamak için burs kazanmamış olsaydımTreasure State', eğitim masraflarımı karşılayacaklardı. Geçtiğimiz yıl kirada oturmamamız ; Adair'de tam zamanlı çalışmaya başladığımda onlardan satın alacak, için bankadan ilk kez ev alacaklar için .bana ve oda arkadaşlarıma için bir ev almışlardıevi kredimi yükseltmek kredi alacaktım

Onun sıkı çalışması benim şanslı olduğum anlamına geliyordu. İnanılmaz şanslı ve talihli. Ama her zaman bu kadar çok çalışmayı planlamıştım.

Ben de. Her zaman.

"Ben de çok çalışmak istiyorum." Ve eğer bir gün karar veririm geri adım atmak istediğime , bir işletme müdürü tutamaz mıyım?

"Bu yaşam tarzını senin için istemiyorum," dedi. "Sen gençsin. yırtarak çalışmak için önünde uzun yıllar olacak.Kıçını Ama aynı zamanda yardım almanı da istiyorum. Her şey senin omuzlarındaymış gibi hissetmemeni. Bana güvenmeni istiyorum. Bunu senin için yapıyorum."

"Ve Maverick."

Bana hüzünlü bir gülümseme . verdi"Evet. Ve Maverick."

Çünkü Maverick babamın hiç sahip olmadığı oğluydu. Her zaman istediği oğlu.

Eğer erkek olsaydım, bu yapıyor olur muydukkonuşmayı ? İşini ikiye bölüp yarısını baş düşmanıma vermeye karar verir miydi?

Cevabı .istediğimden emin değildim

"Bunun nedeni 'e olanlar mıMeredith?"

"Pek sayılmaz." Başını iki yana salladı. "düşünüyordumBir süredir bunu . Meredith'ten sonra ne olacağını bilmiyorum..." Dies. Hiçbirimiz bunu söyleyemedik. "Ama ne olursa olsun, bu işi Maverick'e teklif ederdim."

Yani bunu aylardır planlıyordu. Ve önce bana söylemek yerine, doğrudan gitmiştiMaverick'e bir teklifle .

Bana Adair .için savaşıma şansı bile vermemişti
Ne kadar çok çalışmak istediğime .kendim karar vermek için

Başım hâlâ dönerken, Monty cipimin arkasındaki boş alana girdi.

"Hey, Monty." Babam pizzaları .yardım etmek için ön bahçeye geçti

Monty hâlâ takım elbisesini giymiş ve kravatını takmıştı. olan bir mali İnsanlara yatırımları ve emeklilikleri Kendine ait bir işi de vardı.konusunda yardımcı danışmandı.

Mabel Monty . için çalışıyorduHem kendi portföyünü hem de Monty'nin işlerini devralmaya . Maverick neden kendi babası için çalışmıyordu?oluşturmaya başlamıştı

"Merhaba Stevie." Monty babamla birlikte garaj yolunda . Bitkin görünüyordu, takım elbisesi her zamanki gibi üzerine tam oturmuyordu. Kilo vermişti ve gözlerinin altındaki koyu halkalar kalıcı olmaya başlamıştı.yürürken gülümsedi

Zorla gülümsedim. "Merhaba."

"Umarım açsınızdır." , o iki kutu da kaldırdıBabam altılı bira paketi ve bir kase salatayla arkadan gelirkenpizzayı .

"Açlıktan ölüyorum," dedim.

"Geliyor musun?" Babam sordu.

"Evet." Boğazım düğümlendi, sanki gibiydimçığlık atacak ya da ağlayacak . Ama yutkundum ve onları içeri kadar takip ettim, Monty'den pizza kutularını aldım, böylece gidip karısını öpebilecekti.

"Nasıl hissediyorsun?" diye .sordu Meredith

"İyiyim. Açım."e

Hepimiz yalanı .duyduk

Ama en azından buradaydı. En azından tedavileri sırasında ve sonrasında olduğu gibi hastanede değildi. En azından bugün evden çıkabilecek kadar iyi hissediyordu.

Pizzayı mutfığa taşıdım, bir yığın tabak vebir avuç kap çıkardım. Herkes arkamdan ve kendilerine birer tabak hazırladı.içeri süzüldü

Aç değildim. Pizza için değil. sonra. Hele babamın o anonsundan Ama en küçük parçayı aldım et severlerin turtasından ve masadaki herkese katıldım, sucukları ayıklarken ve domuz pastırması parçalarını ayıklarken kemirmek için kabuğu yırttım.

"Baba, yemek için galeta unutmuşsunprensesi ," dedi Maverick masanın karşısındaki sandalyesinden.

Burun deliklerim alevlendi. Yemek prensesi mi? Bu yeni bir hakaretti. "Evet, ben bir yemek . Seçiciyimdir. Neyi sevdiğimi ."bilirim

Ona ters ters baktım. "Ve ne ." Alay etti.

Tanrım, birlikte . çalışamazdıkBabam ne düşünüyordu? Birbirimizi .öldürürdük

Annem de babam da bana uyarıcı bir bakış attılar.

Monty, Maverick'e dirsek attı ve hafifçe başını salladı.

Yıllarca ailelerimiz aramızı düzeltmeye çalışmıştı. Sonunda pes ettiler ve seçtiler karşılıklı nefretimizi . kabullenmeyi Sırf Maverick ve ben anlaşıyoruz diye birbirleriyle olan arkadaşlıklarını feda etmediler.

Bir yanımda birbirlerine .bu kadar sadık olmalarını sevdi

Diğer tarafım ise ailemin diledi Houston'lar yerine beni .seçmesini

Tek tesellim, benim çektiğim tüm acılara karşılık Maverick'in de acı çekmek zorunda kalmasıydı.

Çoğunlukla birbirimizi görmezden gelmek için elimizden geleni yaptık.

Ya da kimse birbirimize laf sokardık dinlemiyorken .

Maverick bu gece göre kendini cesur hissediyor olmalı.masadaki herkesle kavga ettiğine

"Benim için bir şey yapar mısın?" Meredith elini oğlunun elinin üzerine koyarak sordu.

"Tabii anne."

Ona tatlı bir gülümseme verdi. "ile çık Stevie ."

Az önce kabuk boğazıma takıldı ve öksürerek boğulmadan önce onu temizledim.

Randevu mu? Maverick ile mi? Histerik bir kahkaha attım.

"Hayır, teşekkürler."

"Ateşin çıkmış olmalı." Mav elini Meredith'in koydu alnına .

"Ben ciddiym," dedi. "İkinizin bir randevuya çıkmanızı istiyorum. Birbirinize karşı nazik olmanın bir yolunu bulun yeneden ."

"O gemi çoktan kalktı." Maverick bir koparıp diliminden ağzına attı ve sırtımtan çığırırken .

Öğürdüm.

"Lütfen?" Meredith ellerini birbirine kenetledi. "Bunu son dileğim olarak kabul et."

Maverick yerken boğuldum antarını .

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

MAVERICK

"W hoa." Babam sırtıma . bir şaplak attı"İyi misin?"
Başımı salladım ve az önce yediğim mantarı tükürdüm.
beni öldürmeye çalıştığını peçeteye yazdım. Tekrar nefes
alabildiğimde, anneme ters ters bakmak için koltuğumda
döndüm. "Sakıncası var mı?"

"Ne?" Masum numarası yaptı. "Eğer yakında öleceksem,
ben gitmeden önce barışmanız için sizi suçlayabilirim."

Neden böyle konuşmak zorundaydı ki?

Tedavisi başladığındatutunmuştu, ilaçların işe
yarayacağına dair bir umut ışığına . Yoğun kemoterapinin, ilk
indüksiyonun, lösemi hücrelerini öldürmek için yeterli
olacağına dair. Ancak biyopsi sonuçları kanser hücreleriyle
birlikte geldiğinde bu umut ışığı sönmüştü. Yeniden
indüksiyon, nakil ve test üstüne testten sonra umut tamamen
yok olmuştu.

Şimdi annem o lanet kullanmaya kararlı görünüyorduher
fırsatta kelimeyi .

Öl.

O ölüyordu. Ama bu ? "Ölüm dileklerimizi yemekte
paylaşmasak olmaz mı?"konuda konuşmak zorunda
mıydık

Bana hüzünlü bir verdi.gülümseme

Annem her seferinde . "Elinden gelenin en iyisini yap."
En sevdiği söz.hüzünlü bir gülümsemeyle kalbimi
kırıyordu

Annem her zaman elimden gelenin en iyisini yapmamı söylerdi.
"Ee? Ne diyorsun?" Stevie baktıile bana . "Bir randevu
mu?"

Stevie'nin gözleri kocaman açılmıştı ve bir kadın olaraketli
pizzadan kesinlikle nefret eden , sırf cevap vermek zorunda
kalmamak için ağzına kocaman bir lokma attı ve çiğnerken
öğürdü.

Beni geleceğini umarak babama baktımkurtarmaya .
Yemeğine . odaklanmıştıElle ve Declan . "Uh ..." Bir
elimi yüzümde gezdirdim.da öyle
Kapı zili çaldı.

"Ben bakarım." kıpırdayamadan sandalyemden kalkmış ve
koşmaya başlamıştıKimse evin içinde .

Ben tam kapı itilerek açıldı zamanında yetişemedim ve
Mabel'in kafası içeri girdi. "Merhaba!"

"Merhaba." Koluna , girdimiçeri . "Maverick, ne-
"neredeyse onu çekecektim

"Anne, Mabel geldi," diye seslendim. "Bodhi olmadan.
Şimdi bana daha önce kamyonunda anlattıklarını ona da
anlatabilirsin."

Mabel bana yan gözle baktı. "Um, neler oluyor?"

"Annem ölmek için dilek tutuyor. hoş geldinizTüm
zamanların en kötü yemeğine ."

İnledi ve kapıya doğru döndü. "Belki es geçip de pizzayı
Bodhi'nin antrenmanını izlerim."

"Hiç şansın yok." Onu önümde ittim, iki elim omuzlarında,
onu yemek doğru yürüttümodasına .

"Selam millet." Mabel el elini sallamak .için kaldırdı

"Merhaba tatlım." Elle ayağa kalktı ve ona bir tabak
getirmek için mutfığa koştu. "Aç mısın? Hangi lezzet?"

"Şaşırt beni," kız kardeşim.dedi

"Bodhi beyzbolda mı?" Declan yanındaki boş sandalyeyi
çekerken sordu.

"Evet. Bir saat daha." Mabel , ben de onu ileri doğru ittim ve omzunun üzerinden ters ters bakmasını sağladım.

Ama mücadeleyi bıraktı ve hâlâ yüzünü buruşturarak aynı lokmayı çiğniyor gibi görünen .Stevie' yanına oturdu

"Annem bize son arzusunun Stevie'yle benim çıkmamız ."olduğunu söyledi

Mabel güldü. "Bu çok komik, anne."

"Şaka ." yapmıyorduAnnemin sandalyesinin arkasında durdum, kollarımı göğsümde kavuşturdum.

"Şaka yapmıyordum," diye annemtekrarladı .

Mabel burnunu . kıvırdı"Birbirlerini ." Stevie yutkundu.

"Aynen öyle."öldürecekler

Annem sadece omuz silkti ve pizza dilimini dürttüçatalının ucuyla . "Her ne olursa olsun, bu benim dileğim. Yolda giderken kardeşine de söylediğim gibi, dileğim senin için" - çatal Mabel'ın burnuna yöneldi- "o doktorla çıkman."

"Yine mi bu?" Elle kız kardeşime içinde birer dilim pizza olan bir tabak uzattığı anda, Mabel bir hareket çaldı attıStevie'nin oyun kitabından ve ağzına kocaman bir ısırık .

Doktor, 'ın spor salonunda .Mabeltanıştığı bir adamdı Görünüşe göre yakışıklıymış. Boşanmış.

Mabel bir ay önce ağzından kaçırmış ve bahsetmiştianneme onun seksi olduğundan . Ve ona yemeğe çıkma teklif etmiş.

Mabel'ın hayır demek için kendine göre nedenleri vardı. etmiyorduBodhi'nin babasıyla yaşadığı o boktan olaydan sonra, yıllar yıllar önce olsa bile, yeniden biriyle çıkmak için acele .

Bu annemi itmekten alıkoydu mu? Tabii ki hayır.

"Tamam." Annem ellerini . kaldırdı"Hepiniz beni .görmezden gelebilirsiniz

Ama şu bilinsin ki ölüm dileklerim kayıt altındadır." Ölüm dilekleri hakkında konuşmayı bırakabilir miyiz?

Kahretsin, bundan nefret ediyordum. O kadar nefret ediyordum ki hareketsiz duramıyordum, bu yüzden mutfağa çekildim, huzursuz, öfkeli bir enerji dalgası dolaşırken adanın yanında volta attımdamarlarımda.

Parmaklarım titriyordu. İştahım, sineklik altındaki bir sinek gibi ezilmişti. Çığlık atmak ve öfkelenmek istiyordum ve boğazımın arkasındaki o tanıdık yanma bir türlü geçmiyordu.

Hayatımda . Kanserin canı
cehenneme.hiç bu kadar çaresiz
hissetmemiştim

Ölüm de sikeyimdileklerini .

Stevie'yle çıkmak gibi bir arzum yoktu ve yüzündeki ekşi ifadeye bakılırsa o benimle çıkmak istemiyorduda .

Birbirimizden . nefret ediyordukO kadar.

Anneme için on yıldan fazla bir süre verilmişti bu gerçekte yüzleşmesi . Bir randevu bile gerçekleri değiştiremezdi.

Stevie beni düşman olarak görüyordu. bu böyleydiOn yaşımdan beri .

Bir gün ikimiz bisiklet sürüyordukdiğer çocuklarla birlikte mahallede . Ertesi gün bana bir daha asla arkadaşım olmak istemediğini söyledi. Ortaokuldan önce kavga etmeye başlamıştık ve hiç durmamıştık.

Hepsi hakkında bir şey söylediğim içingöğüsleri .

Aptalca bir yorum muydu? Kesinlikle öyleydi. On yaşında bir çocuktum, aptallık markaydı.

Stevie olarak kendi çamurunu atmaya başladığında da on yaşında aptal bir çocuk peşini bırakmamıştım. Bunun yerine, bana çirkin, büyük bir burnum olduğunu ve tombul olduğumu söylediğinde, ona güldüğünde sesinin bir eşek gibi çıktığını söyledim. Hee-haw. Hee-haw.

Deli gibi kaçmıştı. ağlamıştımEve döndüğümde . Belki de on yaşında bir çocukken Stevie ile arkadaşlığımın bittiğini .aptal bile biliyordum

Ailelerimiz on iki yıl boyunca bu husumetin alevlenmesine izin vermeyerek bizi çözüme zorlamaya çalışmışlardı. Onlar zorladı, biz de onlara ve birbirimize karşı geri ittik. Kavga üstüne kavga bizi buraya getirdi.

Stevie Adair'in hikayesinde kötü adam bendim. O da benimkinin düşmanıydı.

Ayrıca burnum da mükemmeldi. On yaşındayken biraz tombul ama şimdi yırtık pırtıktım.olabilirdim

Mission'da burnumu ve karın kaslarımı pek beğenen çok kadın vardı.

"Maverick, gel otur," dedi babam. "önce."Pizzan soğumadan

İçimi çektim ve döndüm.sandalyeme

"Lütfen?" Annem elini bacağıma . koyduVe bir başka hüznü gülümsemeyle kararlılığım dağıldı.

Hayır de. Sadece hayır . de"Peki."

Stevie'nin çenesi düştü. Konuştuğunda sesi neredeyse çığlık . "İyi misin?"gibi

Bunların hiçbirisi iyi değildi. Ama başka ne diyebilirdim ki? "Benimle çıkar mısın?"

Belki onu zor durumda bıraktığım tekiydim ama burada onun puşluk yapmasına ve annemin dileğini bastırmasına izin verecektim.için piçin

Ne yaptığımı fark etmiş olmalı. Burun delikleri açıldı.

Dünya üzerinde burun deliğini güzel . Stevie bunu her seferinde başarırdı.gösterebilecek başka ruh yoktu

Bu yüzden mi onu ?kışkırtmaktan bu kadar heyecan duyuyordum

Stevie her haliyle güzeldi. Kızgınken mi? Gözlerindeki altın benekler alev gibi dans ederdi. hiç Başka kimseyle böyle olmazlardı. Sadece benimle.

Bir randevu yüzünden bana ters ters bakabilirdi. Bu annemi mutlu ederdi.

Ya da hayır . Annemin

kalbini

kırabilir.diyebilirdi

Top onun sahasındaydı.

Declan masanın . "Ahh. Baba," diye

tısladı.altındaki bacağına tekme attı

Ona yalvaran gözlerle baktı. de öyleElle .

Benimle tekrar yüzleştğindebir bakışla baktı, eti kemikten . "Çok isterim, Maverick."

Annem nefes verdi. "Bunu yapmaya için yaptığını biliyorum.zorlandığın Ama umurumda bile değil. Teşekkür ederim."

Stevie ona sıkı gülümseme verdikten sonra ayağa kalktı birve tabağını mutfağa . götürdüKapağını sertçe çarparak sonra da ön kapıya yöneldibulaşık makinesine .koydu,

"Geri döneceğim." Ben de ayağa kalktım ve yetişmek koşmaya başladığımda için Stevie caddede park etmiş olan cipine varmak üzereydi. "Stevie."

Döndü, parmağını kaldırdı. "Sen. En. En kötüsüsün, Maverick Houston."

"Bu benim fikrim değildi." uzattımKollarımı .

"Ona hayır demeliydin. için beni bırakmamalıydınOnu ."

"İstediği şey bu. Sadece bir randevu. Bunu ."atlatabilirsin Alay etti. "Benim itibarım olmaz."

"Bu da ne demek oluyor?"

Bir elini 1.80'lik bedenime doğru salladı. "Bu senin ... sen olduğun anlamına geliyor."

"Ateşli. Atletik. Seksi. Harika bir yapısı. burun ve kemik Evet, itibarın asla düzelmeyecek."

Dişlerini sıktı, yumruklarını kaldırdı salladıve havada .

Keşke ittiğim her sefer için bir dolarım onu bu harekete . Tanrım, onu kızdırmak eğlenceliydi. Futbol oynamak, futbol izlemek ya da futbol koçluğu yapmak dışında en sevdiğim hobimdi.

Seks hariç.

"Sen bir erkek ," fahişesisindedi.

Öfkelendim. "Bugünlerde 'erkek fahişesi' diyebiliyor musun? İnsanları cinsel eğilimlerine göre yargılamak hiç hoş değil. Ve bilginiz olsun, ben erkek düşkünü değilim."

Stevie'nin ifadesi düzleşti.

Tamam, yani ben bir çeşit erkek düşkünüydim.

Kendimi savunmam alışmakta zorlanmıştımgerekirse, annemin teşhisine ,. ve akılsız seks olmuşubenim yöntemim başa çıkma

Futbolun olmadığı zamanlardaki mekanizma bir seçenek .

Ama bu bahar, o rastgele takılmalar başlamıştı gelmeye . Bir aydan fazla süredir seks yapmamıştım. Ve yakın zamanda da yapacağımdan şüpheliydim, özellikle de benim evimde.

Geçen hafta, oda arkadaşım ve en iyi dostum Rush Ramsey baba olmuştu. Kız arkadaşı Faye sağlıklı bir erkek bebek dünyaya getirmişti.

Rally Ramsey çok uyudu, çok yedi, çok sıçtı ve çok ağladı. Harikaydı.

O bebek mutluluk verici bir dikkat dağıtıcı olmuştu. Hatta Faye bu sabah Rush derse gidebilsin diye bebeğe bakıcılık yapmama izin vermişti ve o da duş alabilsin .

Alt kattaki odada bir kızla yatıp ama bu fikir bana doğru gelmiyorduyatmadığımı yeni doğmuş bir bebek bilemezdi .

Ama görünüşe göre, çocuklara ve bebeklere karşı sorumluluk sahibi olmam Stevie Adair'in gözünde bana bir şey kazandırmadı. inanılmaz derecede

Hayır, ben sadece bir erkek fahişesiydim. Kahretsin, bu randevu berbat .gececekti

"nasıl Gidiyormuş ?" gibi yapsak olur Stevie sordu.

"Sorular soracaktır." Meredith Houston güven ama doğruyla tarzında bir anneydi. "Hikayemizi doğru bir şekilde anlatana kadar, akşam yemeğine gitmiş bile olabiliriz."

Kollarını göğsünün .üzerinde kavuşturdu, düşünürken İçeri girip annesinin kalbini kırmak istemediği sürece bunun gerçekleşeceğini anladı. "Ne zaman ve nerede?" çenesi çalışıyordu

Kendine geleceğini biliyordum. "Cumartesi mi?"

Treasure State Wildcats futbolcuları için yılın en durgun dönemindeydik. Aslında hafta sonlarımız boştu.

"Tamam." Ayak parmağını çimlere . "Saat altıda mı? Dolly's Diner?" vurdu

"Hayır. Belirsiz ."bir yer
Böylece benimle . görünmek zorunda kalmayacaktıHer ne
boksa. "Luna?"

Mission'daki en pahalı restorandı. değil.Üniversite
öğrencileriyle aşırı kalabalık bir yer

"Satın alıyorsun," dedi.

"Belli ki," diye kestirip att. ım"Bu bir randevu."

Annemin son arzusu. Lanet olsun. Çığlık . Stevie
başını gökyüzüne doğru eğdi.atmak istedim

Ve bunu için yaptıbenim .

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

STEVIE

M Luna'ya . vardığımda Averick parmaklarını masaya vuruyorduBardağı neredeyse boşalmıştı, sadece Dibinde bir santim bira kalmıştı. Dudakları büzülmüştü ve kahverengi saçlarının dağınık haline bakılırsa parmaklarını en az on kez saçlarında gezdirmişti.

Otuz altı dakika geç kaldım.

Restorana ama Mav olduğunu bildiğim için çantamda bırakmıştım Muhtemelen bekleyen bir düzine mesaj vardı ve hiçbirinin özellikle hoş olduğundan şüpheliydim.giderken telefonum çalmıştı .

Çok kötü oldu. Ben kendimi pek iyi hissetmiyordumde . Meredith'e hayır demeliydi. Korkak olduğu için onu cezalandırmak adilik miydi? Evet. Yolda gelirken bile biraz suçlu hissetmişim.

Ama gerçek şu ki, bu bir Cumartesi kaybı oldu.ikimiz için de gecesi

Sandalyemi çektim karşısındaki koltuğa yerleştimve onun . Sonra tek kelime etmeden ya da Maverick'e bakmadan çantamdan yanımda getirdiğim kitabı çıkardım ve kaldığım sayfaya kadar açtım.

Baharatlı bir romantizmdi. Kadın kahraman, kahramanın duşta otuz bir çektiğini ve onun adını sayıkladığını duymuştu. Daha yüzde ellisi bitmemişti ama bunun beş yıldızlı bir kitap olduğunu zaten biliyordum.

"Benimle ."dalga geçiyorsun

Bakışlarım Maverick'in açık mavi gözlerini bulmak için sayfadan yukarı kaydı. Eğer bu kadar dik dik bakmasaydı, çok olurdu.güzel gözleri

"Evet mi?" Ben sordum.

Dirseklerini masaya omzunun üzerinden kontrol . dayadı ve sesini alçaltmadan önce etti"Geç kaldın. Şimdi de randevumuzu mu okuyorsun?"

Bir omzumu kaldırdım ve gözlerimi tekrar çevirdimkitaba .
"Bu bir randevu değil."

Bana kalırsa bu bir aile yükümlülüğüydü. Okuyarak onu ilk kez görmezden gelmiyordum. Son olacağından da şüpheliydim.

"Adair," diye tersledi.

"Houston," diye mırıldandımkopmadan, sayfadan .

Ofladı ve sandalyesinde arkasına yaslandı, kayarken dizi masanın alt tarafına çarptı. "İnanılır gibi değil."

"Son zamanlarda eğlenmek için kitap okuyamadım. Okul ve voleybolla meşguldüm. Ayrıca, bana bu gece sohbet etmeyi dört gözle beklediğini söyleme. Bu yemeği sessizce atlatıp yolumuza devam edeceğiz."

Çenesini o kadar sert sıktı ki, azı dişlerinin gıcırdadığını restoran sohbetinin donuk uğultusundan ve şingirtisinden duydumtabaklardaki gümüş çatal bıçakların .

"Ya konuşmayı dört gözle bekliyor olsaydım? Ya bunu ciddiye alsaydım?"

Kaşlarımı kaldırıp bir sayfa çevirdim. "Değilsin."

"Voleybol mu oynuyordun?" diye sordu.

"Biraz."

"birlikte Takımla mi?"

Gerçekten sohbet etmeye mi çalışıyordu? Yukarı baktım. Dudaklarında bir gülümseme vardı.

Pislik.

Eğer benimle konuşsaydı okuyamazdım. Bu kitap ne kadar iyi olursa olsun, onun pürüzsüz sesini duymamak çok zordu. "Birkaç kez. Koç Quinn gelip yeni gelenlerle antrenman yapıp yapamayacağımı sordu. Onun dışında her Pazar sabahı oynuyorum."

Oda arkadaşlarım Jennsyn ve Liz de bu yıl benimle birlikte Wildcats takımındaydı. Hepimiz bu mezun olacaktık .bahar ve voleybol kariyerlerimiz sona ermiş olsa da, özellikle ben olmak üzere hepimiz hala oynamayı seviyorduk Bu yüzden birkaç oyuncuya daha ihtiyacı olan bir amatör lig takımı bulmuştum.

"Başka sorunuz var mı?"

Maverick'in sırtışı daha da genişledi. "Pivot oynuyorsun, değil mi?"

"Setçi." Ortadaki pozisyona orta deniyordublokçu , Maverick'e bunu yüzlerce kez söylemiştim. Tıpkı ona setçi olduğumu söylediğim gibi.

Ama bu adama voleybolu anlatmak kayıydıbenim için zaman . Maverick'in voleybol umurunda bile değildi. Spor sevmeyi için değil. Maverick Houston severditüm sporları .

Onu Pazartesi 'ayıramazdınızGecesi Futbolundan . Babamla beyzbol takımları hakkında durmadan konuşurdu. Maverick, Adair-Houston Mart Çılgınlığı havuzundan sorumluydu ve hatta ailesini FIFA Dünya Kupası için bir parti düzenlemeye ikna etmişti.

Ama voleybol? Hiç var olmamış da olabilirdi. Voleybol olduğu için onu reddetmişibenim .

Bu yüzden hakkında bir şey öğrenmeyi reddetmişimfutbol .

Dikkatimi tekrar kitabıma verdim ama konsantre olamadım. Maverick'in bakışlarının ağırlığı yüzümdeyken okumak neredeyse imkânsızdı.

Başka bir soru daha geliyordu. Bunu, masanın altında zıplayan dizinin titreşimini kadar . Ama onun oyununa gelmeyi reddettim. Maverick hissettiğim hissedebiliyordum net spot ışıklarına alışık bir adamdı. severdi.İlgiyi

Onu kendiminkinden mahrum etmek en sevdiğim eğlenceydi. Evet, bazen iğneleyici bir cevap ya da geri dönüş . karşı koyamazdım Ama Mav'ı en çok o yokmuş gibi davrandığımda kızdırırdım.

Boş ver onu.

Yıllar önce annemin tavsiyesi buydu. Maverick'in en iyi arkadaşından, sokağın aşağısında yaşayan o osuruk suratlıya dönüştüğü gün.

Belki zamanla o günü unuturum. Belki de unutmazdım. Sanki dünmüş gibi net hatırlıyordum.

Maverick'le buluşmak için bisikletimle mahalle parkına gitmiştim. Mahalleden bir grup çocukla birlikte çoktan oraya gelmişti. Annemin beni elbise giymeye zorladığı tatiller dışında, şort ve tişörtlerle yaşıyordum. Çoğunlukla Maverick ve ben aynı şekilde giyinirdik. Ama o yaz günü pembe bir atlet ve ona uygun bir şort giymeye karar vermiştim.

Diğer çocuklardan birkaçı hakkında yorum yapmışrenk , kız gibi giyindiğim için benimle alay etmişlerdi.

Bunu görmezden gelebilirdim.

Ama sonra Maverick göğüslerimle dalga geçti. Bana A Cup demişti. Diğer çocuklar da ellerini göğüslerine götürüp göğüs dekoltesi varmış gibi davranarak bana katılmışlardı.

Gözyaşları .içinde bisikletimle eve dönmüştüm

Anneme bundan bahsettiğimde bana onu . Bizim yaşımızdaki çocuklar genellikle berbat olurdu ve görmezden gelmemi söylemiştiMaverick için en iyi ceza benim soğuk omzumdu.

Bir fincan. Bunu düşünmek hâlâ sinirlerimi .bozuyor

Ailemiz bu ayrılığın nasıl başladığını biliyordu ama benim on iki yıl boyunca kin tutacağımı hesaba katmamışlardı.

Belki de Meredith haklıydı. Belki de zamanı gelmişti bırakmanın.

Belki de değildir.

Kitabımda. bir sonraki sayfaya geçtim

Maverick bir of çekti, sonra sandalyesinde kaykıldı ve restoranda garsonumuzu aramaya başladı. Gümüş çatal bıçak takımını peçetesinden çıkardı arasında döndürmek için çatalını eline aldı.ve parmaklarının Sandalyesini masanın kenarına çarparak yaklaştırdı.

Su bardağım çok doluydu, muhtemelen buz otuz altı dakikadan fazla bir süredir eridiği için ve Maverick'in kıpırdanması bardağın kenarına bir damla gönderdi.

"Sakıncası var mı?" Bir yudum aldım ve büyük bir yerine koydumgüçle .

"Bu sandalye çok rahatsız." Tekrar . "Tam bir bebedirsin. Kıpırdamadan oturmayı dene."kaydırdı

"Kıpırdamadan oturuyordum." tavrıyla öne doğru eğildiAlaycı bir . "Bu randevunun ilk otuz küsur dakikası boyunca kıpırdamadan oturdum."

"Bu bir randevu değil." Bu kelimeyi daha kaç kere söyleyecekti?

"Bana daha küçük bir masa verebilirler miydi?" Bacak bacak üstüne attı, bir dizi yine altına çarptı. Ve yine suyum sıpırdadı.

"Maverick," diye tısladım.

"neden Bu masa bu kadar kısa?"

Kısaydı. Kalçalarımın üst kısımları alt kısımdan sadece birkaç santim uzaktaydı. Bacaklarımı çaprazlamak istesem, yan oturmam gerekirdi.

Mav birasının bardağını . son da boşalttı"neredeGarsonumuz ?"

Harika bir soru. Bunu itiraf edeceğimden değil.yüksek sesle

En az on dakikadır buradaydım. Garsonun oyalanacağı bir gece değildi. Yemek, hesap ve kısa bir veda istiyordum.

Uzun, siyah önlüklü bir adam koridorda yürüyordu. Göz göze geldiğimiz anda elimi kaldırdım.

"Sipariş vermeye ."hazırız

Maverick, Daha menüye ," "bile bakmadınızdedi.

"Fark etmez." Garson ona parlak bir gülümseme verdim.bu küçük masanın kenarında durduğunda

"Hoş geldiniz." Garson küçük bir not defteri çıkardı ve yeni bir sayfaya geçti. "Size içecek bir şey getireyim ,mi bayan?"

"Bana su yeter." Bu maskaralık bittikten sonra eve gider, kendime bir kadeh kırmızı şarap ısmarlar yapardımve en sevdiğim çikolatalı kurabiyelerden . "Yanında alacağım salata . Ayçiçeği tohumu yok. Beyaz peynir yok. Mantar yok. Ekstra ceviz. Yanında ev yapımı salata sosu."

Başıyla onayladı ve not aldı. "Bunu istersiniz yemekten önce mi yoksa sonra mı ?"

"O benim yemeğim. Ne kadar çabuk getirirsen o kadar iyi."

"Elbette." Maverick'e baktı. "Peki ya sizin için, efendim?"

Maverick bana bakıyordu. kaşlarını çatıyorduAslında . "Burgere benzeyen herhangi bir şey. Orta boy. Patates kızartması."

"gurme bizon burgerimiz varKaramelize soğanlı ve jalapeno soslu ."

Vay be. Kulağa hoş geliyor. istediğim şey buyduAkşam yemeği için

"Harika." Maverick menüsünü .uzattı

Garson menümü almadan önce tereddüt etti, sanki yüzümdeki kararsızlığı görebiliyordu. Ama menüyü uzattım, böylece siparişimizi hızlandırıp bu restorandan defolup gidebileceğimizi umuyordu.

"yoluÇaba ," diye göstermenin mırıldandı .Mav

"Annenize söylemek için çaba sarf edebilirdinizbunun anlamsız olduğunu ."

"Sadece bir akşam yemeği," diye fısıldadı. "Kibar olsan ölür müsün?"

İyioldim. Maverick hariç herkese karşı. Belki tamamen alışkanlıktan kaynaklanıyordu ama ona şımarıklık biri haline gelmiştiyapmak en sevdiğim eğlencelerden . O odadayken iğneleyici cevaplar ve iğneleyici kınamalar o kadar doğal geliyordu ki nefes almak gibi bir şeydi. Ve neyse olursa ki, ne kadar iğneleyici o kadar iyiydi. Bu genellikle birlikte mümkün olduğunca az zaman geçirdiğimiz . anlamına geliyordu

Kaçınmak herkes . için daha kolaydı

Ama haklıydı, bu sadece bir akşam yemeğiydi. Meredith "Tamam." için. Kitabımı bir tokatla kapatıp bir kenara .koydum

"Bu gece nasılsın, Maverick?"

" sinirlendimZamanında ."gelemediğin için çok

Adil. Onun yerinde olsaydım, ben de sinirlenirdim. "Geç kaldığım için özür dilerim."

"Yalancı."

Bir omzumu . kaldırdım"Burada olmak istemediğim misin? Hiç anlaştığımız söylenemez."için beni gerçekten suçlayabilir

"Ve bu benim hatam

mı?" "Evet. Belli ki."

Gözlerini devirdi. "Hepsi bok kafalı on yaşındayken olduğum için mi? Bunu ne zaman atlatacaksın?"

"Aşmak mı?" Sesim çok yüksekti ve yanıımızdaki insanlar küçük, kısa masadaki bize yan gözle baktılar. Belki şansım yaver giderse restoran müdürüne şikâyetle bulunup gitmemizi isteyeceklerdi. Luna'dan sürgün edilmek bu gecenin en iyi sonucu gibi görünüyordu. "Bütün bunlar benim suçummuş gibi davranıyorsun. Bunu başlattın, Maverick."sen

"I. Was. On yaşıındaydım. Ve biz sen şeyler söylemiştinçocukken de çok zalimce ."

Haksız da sayılmazdı. Bir keresinde ona tombul demiştim. En iyi anım değildi. Ve ortaokuldayken, burnu yüzünden ona Koca Gaga diye hakaret etmişim bir burnu vardı- yıllar içinde büyüdüğü ve aslında yüzünün simetrisiyle oldukça iyi orantılı .

İkimizin de dilemesi özürler gereken vardı.

Eğer gerçekten özür dilemeye başlarsak, asla durmayabiliriz.

"Peki. Özür dilediğinde ve bunda olduğunda 'bunu atlatacağım'ciddi ." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. Artık A cup değildim. C cup'tım ve harika göğüslerim vardı. İşte böyle.

Maverick için benden hiç samimi bir özür dilememişti gün . Bahaneler , uydurdudığı çocukların başlattığını . Sadece bir şaka olduğunu ve benim çıldırdığımı söyledi.söyledi

Meredith ve Monty onu zorlamışlardısana sataştığı için özür dilemeye .

Ailem için özür dilememi ona tombul dediğim ve büyük bir burnu olduğunu söylediğim istemişti.

İkimiz de o özürlerde ciddi değildik. Çünkü ikimiz de hakaretlerin gitmesine izin vermemiştik. Bunun yerine, izin verdik.bizi birbirimizden ayırmalarına

"Bir milyon söylediğim bir şey için özür dilemiyorumyıl önce ," dedi.

"O zaman asla anlaşılamayacağız. Tebrikler." Bir elimi kaldırdım. "Anneni son arzusundan mahrum bıraktın."

Alay etti. "Bu tam bir saçmalık."

"Bu yüzden gelmek istemedim ve otuz altı dakika geç geldim." Kitabı elime aldım ve sayfama geri döndüm.

Bu hikayedeki kahraman, kadın kahramanla göğüsleri için asla dalga geçmezdi. Aslında, olması gerektiği gibi onun göğüslerine takıntılıydı.

"Peki, özür dilerim. Sana A dediğim için özür dilerimcup ." Tamam, bu gerçekten de kulağa samimi gelmişti. Maverick nadiren samimi olurdu.

Aşk romanlarını unutarak başımı kaldırdım ve Maverick'in bakışlarıyla karşılaştım. "Özrün kabul edildi mi?"

Bir soru . olarak ortaya çıktıNe yakaladınız?

"Güzel," dedi. "Şimdi sıra sende."

"Son on iki yılda sana söylediğim ve hoş olmayan her şey için özür dilerim. Duygularını incittiğim tüm zamanlar için özür dilerim." Çok da samimiydi.

"Teşekkür . Ama sıranın sende olduğunu söylediğimde özür dilemeni kastetmemiştim."

"Oh. mı?" Neden? Burada geçmişi geçmişte bırakmaya ?
"O zaman ne demek istiyorsun?" çalışmıyor muyduk

"Leah McAllister'a Heather Olson'ı öptüğümü söylediğini itiraf etmeni istiyorum."

İşte oradaydı. buydu.İşte yakalama

Lanet . İyi oynadın, Houston. İyi oynadın.

Bunu yıllardır inkâr ediyordum ve bugün de durmayacaktım. "Neden bahsettiğinizi bilmiyorum."

"Tabii ki bilmiyorsun." Alay etti. "Başka kim olabilir ki?"

Kitabımı masanın üzerine koydum. "kimse var mıFutbol takımından ? Ya da amigo kızlardan? Çünkü Heather Olson'ı öptün. Leah McAllister senin kız arkadaşınken. Beni burada kötü adam gibi gösterme. Aldatan sendin."

"Ondan ." "Elbette ayrılacaktın," diye

kestirip attım.ayrılacaktım

Gözleri kısıldı. "Yani Leah'ya söylediğini kabul ediyorsun."

" ." Söylediğim budeğildiEllerimi havaya .kaldırdım

Maverick etraftayken Sanki konuşmak -ve bağırmağzından çıkan mutlak saçmalıkla mücadele etmeye yetmiyordu. jestlerim her zaman biraz fazla vahşi olurdu.

Leah'ya söyleyen ben miydim? Evet, benim. Çünkü onu Heather'ı öperken görmüştüm ve Leah en yakın biriydisedeyken arkadaşlarımdan . Benim sadakatim ona idi, aldatan arkadaşına değil.erkek

Leah onu terk etmişti, haklı olarak. Ve bonus olarak, Maverick onu altında Heather'la öpüşürken gören kişinin ben olduğumu asla kanıtlayamamıştıtribünlerin . Benden şüphelenmek ama asla onu çıldırtıyordukanıt bulamamak .

"Leah ," ile arkadaşınızdedi.

"Sınıfımızdaki tüm kızlarla arkadaşım. Bu, senin kimi kandırдыңla ilgilenecek kadar umursadığım anlamına gelmez."

Leah ve Heather'la yaşadığım bir olay dışında, Maverick söz konusu olduğunda genellikle tarafsız .kalırdım

Bölgedeki . Onun yerine Maverick ve ben Oaks'a gitmiştik.çoğu çocuk gibi Mission Lisesi'ne gitmemiştik

Mission'da ağırlıklı bir özel okulduhem akademik hem de spor . İkimiz de gezici kulüp takımlarındaydık, ben voleybol, o futbol. Ve küçük bir okul için futbol programları mükemmeldi. Wildcats futbol takımında Oaks'ta okumuş birden fazla oyuncu vardı.

Mezun olan sınıfımız toplam doksan üç kişiydi. Bunun yarısı kızlardan oluşuyordu. erkenden öğrenmişimKızların dramından kaçmak için yeterli insan olmadığını , bu yüzden her zaman tarafsız kalmak için elimden geleni yaptım - Annem ve Meredith'in tavsiyesi.

Mezuniyet sınıfımızdaki en kutuplaştırıcı konulardan biri Maverick olmuştu. Oaks'taki her bir kız bir noktada ona aşık olmuştu. hariç.Ben

Kızlar ailelerimizin arkadaş olduğunu öğrendiğinde ve hafta sonlarımı onun yanında geçirmek zorunda kaldığımda, her zaman sorular vardı. Beklentiler. Biriyle ? çıkıyor muBenden ? hoşlanıyor muBana numarasını ?verebilir misin

Bir arkadaşıma verdiğim ilk ve son sefernumarasını , Leah, felaketle sonuçlanmıştı.

"Başka bir konuya geçebilir ?" miyizdiye sordum.

Uzun bir süre beni inceledi ve içimden gelen kıvrınma isteğine karşı koydum. Belki bir gün ona Leah ve Heather hakkındaki gerçeği söyleyecektim. Ya da belki o gerçeği mezara götürecektim.

"Baban bana bir iş teklif etti." Bunu zaten bilip bilmediğimden emin değilmiş gibi bana baktı.

"Farkındayım." Sesimin tonu daha keskindibir bifttek bıçağından .

"Ve sen bundan , nefret değil mi?" "Mantardan daha çok."

Maverick sırttı.

Salatam hangi cehennemdeydi? ararken .Restoranda garsonumuzu masamızın kenarında bir adam belirdi

"Maverick Houston?"

"Evet." Maverick ayağa kalktı ve adamın uzattığı eli tuttu.

"memnun Sizinle oldum. tanıştığımıza Ben büyük bir Wildcat futbol hayranıyım. Sadece merhaba demek istedim. Gelecek sezonunuzda başarılar dilerimylki ."

"Teşekkür ederim." Maverick ona nazik bir gülümseme verdi. "Bunu takdir ediyorum. Bence çok iyi bir takım olacağız."

"Katılıyorum. Siz yaşlıların gittiğini görmek üzücü olacak. Profesyonel bir kariyere devam etme planınız var mı?"

Maverick kıkırdadı. "Hayır. Bu hayali Rush'a bırakacağım. O var olanların en iyisi. olduğunda ona tezahürat için heyecanlıyımBaşarılı yapacağım ."

Rush Ramsey yıldız oyun kurucu ve Maverick'in oda arkadaşıydı. Hayatımın büyük bölümünde Maverick yıldız atlet olmuştu. İlgi odağı olmayı başaran adam. kadar rahat olduğunu görmek aslında biraz gariptiŞöhreti başkasına vermek konusunda bu .

Sanırım pek vakit geçirmemiştimpliseden beri Maverick ile toplum içinde . Kampüste rastgele kesişen yollar dışında onu sadece aile etkinliklerinde görüyordum. Ve bu çok farklıydı.

Ailemin yemek masasında otururken Maverick bir Wildcat futbol oyuncusu değildi. değildiHasta film izlerken üzerinde eski püskü bir eşofman varken Treasure State Üniversitesi'nin en gözde bekarı annesiyle .

O sadece Maverick'ti.

Bodrumda çadır kurmama yardım eden çocuk. Ayakkabılarını bağlamayı benden önce öğrenen çocuk. ve bağcıklarım çözüldüğünde yardım edenOn yaşındaki-

Büyüyen göğsümden utanmama neden olan yaşlı adam. 'taki neredeyse her öpüşen genç.Oakskızla

Bu Maverick neredeyse kibardı. Alçakgönüllüydü.

Başım ağrımaya başladı, sanki beynim .bu görüntüyü işlemesi gerektiğini fiziksel olarak protesto ediyordu

"Neyse, sizi randevunuza geri dönmeniz için yalnız bırakayım." Adam Maverick'in elini tekrar sıktı, ardından arkadaşına kapıya kadar eşlik etmeden önce bana küçük bir baş selamı verdi.

"Ne?" Mav'ın öfkesi sandalyesine .otururken geri gelmişti

"Hiçbir şey." Kitabımı elime aldım ve geleni yaptımokumak için elimden .

Spor kariyerinin hakkında ne hissettisona ermesi ?

Treasure State'teki son sezonuma girerken pek çok şey hissettiğimi biliyorum. Yorucu antrenman ve bitirmeye çok hazır olduğum zamanlar oldu. seyahat programlarını Sonra ağlayarak uyuduğum zamanlar da oldu çünkü voleybol tüm bir parçasıydıhayatımın .

Elbette, yetişkinler için rekreasyon ligleri ve eğlenceli turnuvalar vardı. Ama kalbimde, son gerçek oynamıştım voleybol maçımı.

NCAA turnuvasının Oregon'a yenildikten kendimi bir tuvalet kabinine kilitleyip on dakika boyunca ağlamıştım.ilk turunda sonra

Maverick son sezonu için endişeli miydi? Kitabımı kapattım, tam soracaktım ki başımı kaldırdığımda telefonunu kulağına dayadığını gördüm.

"Hey, bebeğim."

Hey, bebeğim?

Hayır. Hayır, aramadı. başka bir aramıyorduBenimle gerçek olmayan bir randevuda olması gerekirken kadını .

Kitabımı o kadar sert açtım ki sırtının çatladığını duydum.

O hala bir osuruk suratlıydı. Bu asla değişmeyecekti, Öyle ?miydi

Maverick tarafından terk edilmeyi hak etmişti, Leah McAllister . Ve sonra Heather Olson tarafından.

"ne Bu gece ?" yapıyorsundiye sordu, sesi kısıktı.

Bu onun yatak odası sesi miydi? Kadınlar gerçekten kanıyor bu alçak, çakıllı mırıltıya muydu? Gözlerimi öyle bir devirmiştim ki canım acımıştı.

Kızın söylediği bir şeye güldü. Bu değildionun küçümseyici kıkırdaması ya da Bodhi'yle oyun oynarken attığı gürültülü kahkahası . Bu boğucu ve karanlıktı ve kahretsin, hoşuma gitmesinden nefret ediyordum.

"Sonra buluşmak ister misin?" Durakladı. "Evet, olabilirim yirmi dakika içinde orada ."

Yirmi mi? Daha .yemeğimizi almamıştık

Aramayı sonlandırdı ve telefonu soktukot pantolonunun cebine . "Bu randevu bitti mi?"

"Kesinlikle."

Ayağa kalktı ve cüzdanını çıkardı. bir attıMasanın üzerine yüz dolarlık banknot , sonra tek kelime etmeden doğru yürüdükapıya .

Kapı arkasından kapandığı anda garson benim salatam ve Maverick'in burgeriyle çıkageldi.

İkisini de yedim ve kitabımı İyi bir randevu değildi.okumayı bitirdim.

Ama de yaşadımdaha kötülerini .

BEŞİNCİ BÖLÜM

MAVERICK

Mom ben kapıyı fırsat bulamadan ön kapıyı açtı.çalmaya
"Ee? Buluşma nasıldı?"

Gözlerindeki ışıltı iç burkucuydu.

Son zamanlarda parıldayan pek bir şey olmamıştı ve bu, kasvetli, yorgun sisten hoş bir değişikliktigenellikle mavi gözlerini bulandıran .

Eğer ona dün geceki randevuyla ilgili gerçeği söyleseydim, o ışıltı göz açıp kapayıncaya kadar kaybolurdu.

"İyiymi." Yanağına bir öpücük kondurup içeri girdim ve girişte kaydıraklarımı tekmeledim.

"Güzel." Annem bir elini kalbine bastırdı. "Ne kadar iyi?"

Stevie ve ben birbirimizi . öldürmemiştikRestoranda yumruk yumruğa ya da çığlık çığlığa bir kavga . başlatmamıştıkBu benim kitabımda büyük bir başarıydı.
"Oldukça iyi."

"İkinci bir olacak kadar iyi randevu mi?"

Annemi hayal kırıklığına uğratmaktan nefret ederdim. Özellikle de şimdi.

"Anne." Ellerimi omuzlarına koydum ve ona verdimhüzünlü bir gülümseme . "Stevie benden hoşlanmıyor."

Kaşlarını çattı. "Oh. Bu ondan mı geliyor?" "O harika biri."hoşlandığın anlamına

Eğer bu büyüklük onun bir olduğu anlamına geliyorsa tehdit .
Elinde bir geldiğine hâlâ inanamıyordum lanet kitapla .
Sanki şirketim o kadar sıkıcı ve sıkıcıydı ki yemek . boyunca
onu eğlendirecek bir kurguya ihtiyacı vardı Yemek bile
yememiştim. Onun yerine McDonald's'a gidip çizburger ve
patates kızartması yemiş, sonra da eve dönüp en iyi
arkadaşım ve ev arkadaşım Rush'a açıklamıştım onu neden
aradığımı ve takılıyormuş gibi yaptığımı .

Rush'pek de memnun olmamıştı, randevu numarası
yaparak beni aradığında kadın numarası yapmaktan .

Her neyse. Ben dan çıkmadan önce Stevie'ye birkaç
dakika eziyet Luna'oyuna .edecek kadar uzun süre devam
etmişti

Benim playboy olduğumu mu düşündü? Güzel. Ben playboy olurdum.

Pek de haksız sayılmazdı. Bir sebepten dolayı ünlüydüm.
Ama bu geçmişte kalmıştı ve ona ilişkilere ve gündelik sekse
ara buna inanmazdı. Stevie Adair benim hakkımda kararını
çok uzun zaman önce vermişti.verdiğimi söylesem bile

Annemin omuzları çöktü. "Yani bu kadar mı?"

"Hey, denedik." Kolumu çok ince omuzlarına doladım ve
onu yanıma . çektim"nasıl Bugün ?"hiss ediyorsun

"Meh."

"bir şey var mıYardım edebileceğim ?"

"Stevie ." İnledim. "Anne."ile ikinci

bir randevuya çık

"Sadece dene. Daha sıkı. Ya arkadaş olursanıztekrar ? Ya
arasında özel bir şeyler olduğunu fark edersenizikinizin?"

"Bunun olacağını sanmıyorum."

"Neden olmasın? Stevie'den bahsediyoruz. İkinizin çok
ortak noktası var. O zeki. Güzel. Tatlı. Sporu seviyor. Egonu
kontrol altında tutuyor."

İliklerine kadar işleyen inatçı bir yapısı vardı.

Stevie için ben bir numaralı düşmandım. Ve evet, belki de yıllar boyunca onu kıskırtmıştım. Buradaki sorun geçmişti. Aramızda çok fazla şey vardı.

Annem geri çekildi ve ellerini önünde kavuşturdu kalbinin . Parmak eklemlerinin üzerindeki deri kağıt mendil gibi çok ince görünüyordu. Yarı saydamdı, bu yüzden mavisini görebiliyordum damarlarının .

Her ziyaretimde bir şey buluyordum annemle ilgili farklı .

Kahretsin, bu çok zordu.

"Lütfen, Maverick. Tekrar dene. Bir kez daha. Bir randevu daha. Sonra söz veriyorum, bu işin peşini bırakacağım."

Hayır, yapmazdı.

Tıpkı çıkması için Mabel'ın başının etini yemekten vazgeçmediği gibi kendisine çıkma teklif eden doktorla

İçimden bir ses, eğer annemin telefonunu kırarsam, ölmeden önce yapmak istediği şeylerin bir listesini bulacağımı söylüyordu.

Hayır. Oraya gitmeyecektim. Burada ve şu anın ötesinde ne olduğunu düşünmeyecektim bile. Bu sabah iyi bir sabah olmuşken olmazdı.

Erken kalkmış ve Rush'la birlikte ağırlık salonuna gitmiştim. Duş aldıktan sonra en sevdiğim kafeye uğrayıp kek ve latte aldım. Sonra dinlenmek ve annemle takılmak için buraya geldim.

"İster Futbol ?" izlemek misin Koridordan oturma odasına doğru yürürken sordum

"Maverick."

İçimi çektim, başımı tavana doğru eğdim. "Anne, Stevie ve ben başka bir randevuya çıkmayacağız."

"Çünkü ona sormadın henüz ."

Bir elimi yüzümde . gezdirdim "Anne."

"Maverick. Lütfen?"

Bir hırıltı dudaklarımı çekiştirdi. Lanet olsun. Babam nasıl diyebilirdi bu kadına hayır ? Oh, bekle. Hayır demedi.

Hiçbirimiz ona hayır demedik. Ve bunun gerçekten hiçbir yoktu kanserle ilgisi . Annemle tartışmak her zaman imkansızdı.

ile. Onu çok sevdik. Çünkü o bizi seviyordudaha çok .

Terazi her zaman onun tarafındaydı, çünkü hiç şüphesiz annem bizi mutlu etmek için elinden geleni yapardı. O bu dünyadaki en iyi anneydi ve aksini düşünen herkesle savaşırdım.

Bu yüzden kendisi için bir şey istediğinde, ki bu kar fırtınasındaki çifte gökkuşağı kadar nadirdir, hiçbirimiz reddetmedik.

"Tamam." Ayakkabılarımı giyerek kaydıraklarıma doğru yürüdüm. " gidiyor musun?" diye sordu.. "Ben bizim olduğumuzu sanıyordum futbol ."izlemek

"Ya şimdi Stevie'ye giderim ya da hiç gitmem." "Oh. Güzel." Benim için kapıyı açtı, gülümseyerek yanağından . öptü"Ona selam ."söyle

"Evet," diye homurdandım doğru dışarı çıktımve taze Pazar sabahına .

Mayıs ayı Mission'daki en sevdiğim aydı. Dağlar hâlâ karla kaplıydı ama bahar çiçekleri açıyordönüyorduvadide , tarlalar kahverengiden yeşile . Gökyüzü, beyaz güneş ışınlarıyla çizgili parlak bir maviydi.

Şehri geçip giderken camı açtım Stevie'nin evine ama yüzüme vuran temiz, serin havanın ve taze rüzgârın tadını bile çıkaramadım. Hele de bir kapı çarpmak üzereyken.

Stevie'nin nerede yaşadığını bilmemin tek nedeni, geçen yaz eşyalarını evine taşımasına yardım etmek zorunda kalmış olmamdı.

Elle ve Declan olarak kasabada bir ev satın almışkiralık mülk yatırımı , sonra da Stevie ve voleybol takımından birkaç kıza kiralamışlardı. Stevie Avrupa'dayken, ailesi eski kiralık evdeki her şeyin taşınmasına yardım etmeyi kabul etmişti.

Bu da ailemin yardım etmeyi teklif ettiği anlamına geliyordu. Sonra beni ve kamyonumu da gönüllü olarak aldılar.

Neredeyse bir yıldır . geri dönmemiştımStevie'nin ziyaret etmem bir neden içinyoktu. Ama oraya geldiğim gibi sürdüm

Her gün garaj yoluna girip gecikmeden dışarı atlıyor.

Evde olsa iyi olur. gelmeyecektimGeri .

Kapıya bir yumruk indirdim, sonra kollarımı göğsümde kavuşturup cevap bekledim.

Lütfen git. Lütfen git.

Kapı açıldı.

Kahretsin.

Stevie'nin gülümsemesialaycı bir ifadeye dönüştü, verandasında beni gördüğünde . Bir çift lavanta rengi tayt giymişti, kumaşı uzun bacaklarına uyum sağlıyordu. Spor sütyeni de aynı renkteydi ve ince askılar bırakıyorduomuzlarındakigöbeğini açıkta . İpeksi, çikolata rengi saçları gevşek dalgalar halinde neredeyse beline kadar sarkıyordu.

Bir sporcunun vücuduna sahipti, uzun ve güçlüydü ama kadınsı kıvrımları onu tam bir afet yapıyordu. Saçlarını da ekleyince, gençlik fantezilerimin çoğunun ilham kaynağı olmuştu.

Asla değil.bilemeyeceğinden

Çok güzeldi. Kendi iyiliği .için fazla güzeldi

Kesinlikle içinbenim .

Güçlü kollarından çıplak ayak parmaklarına kadar vücudunun tonlanmış hatlarına .bakarken göğsümde garip bir sıkışma oldu

Huh. Tuhaf. Neydi o? kafesimi ovuşturdumGöğüs . Bu endişe miydi? Kalp üfürümü mü? Bunun bir daha olmamasını nasıl sağlayabilirdim?

"Evet?" Elindeki kurabiyeden bir ısırık aldı. Şeker ve vanilya kokusu evin içinden yayılıyordu.

Stevie tüm Mission'daki en iyi çikolatalı kurabiyeleri yapardı. Ne zaman ailemin getirseevine , kimse bakmıyorken gizlice bir avuç alırdım.

Karnım guruldadı. "Bir alabilir miyimkurabiye ?"

Kaşlarını kaldırdı ve kurabiyenin geri kalanını ağızına attı. Ayağı parke zemine vurmaya başladı.

"Annem tekrar denememi istedi. Çıkma olayını."

Stevie tıkanıcııkardı, sonra elini ağzına götürdü, çiğnemeyi bitirip yutkunurken diğler elini kaldırdı. "Ne?", öksürerek bir kırıntı

"Başka bir çıkmamızı istiyorrandevuya ."

Dehşet. tarif etmenin tek yolu buyduYüzündeki duyguyu .

"Lanet olsun, Adair. Bana bir canavarmışım gibi bakıyorsun." "Peki, Houston, sen bir ilişkiye
Sen benimle ." "Gerçek bir randevu
değildi."çıkarken

Öfkelendi. "Bunun bir önemi var mı? Neden isteyeyim
kikendimi tekrar buna maruz bırakmak ?"

Nefes verdim ve sinirli bir hırıltı çıkardım. "Bak, ben sadece annemin mutlu olmasını istiyorum. Benden denememi istedi, ben de deniyorum, tamam mı? Sadece konuşabilir miyiz? Lütfen?"

Yüzündeki dehşet ifadesi yana kayarak bana el salladığında kayboldu. Bana karşı olan hisleri bir yana, Stevie annemin de mutlu olmasını istiyordu.

Slaytlarımdan çıktım ve onun geçip peşinden açık oturma odasını bitişikteki mutfağa girdim. Tezgâhın üzerinde streç filmle kaplanmış bir tabak kurabiye vardı.

Dolaplara doğru ilerledi ve iki bardak çıkardı. Her biri sütle dolduğunda birini bana uzattı ve kurabiyelere el salladı. "Buyurun."

"Teşekkürler." Bir tane aldım, o yaparken süte batırdımda aynısını .

Tereyağı, şeker ve çikolata üzerinde eridi dilimin ve bir inilti . tuttumStevie biri bu kadar güzel kurabiyeler yapamazdı.sinir bozucu

"Oda arkadaşların evde mi?" İkinci kurabiyemi alırken sordum.

"Hayır."

Güzel. şey için bir dinleyiciye ihtiyacım yoktuÖnereceğim. "Bir fikrim var."

"Şimdiden dehşete düştüm."

"Ben de öyle," diye mırıldandımiçime çekmek için kendime bir an verdim., ikinci kurabiyeyi

Üç .numaraya gittiğimde gözünü bile kırpmadı

Bittiğinde, elimi ağzıma sildim birve bardak boşalana .
kadar sütümü yudumladımSonra ellerimi tezgâha . "karşılıklı yarar bir varsak nasıl olurdayadımAnnemi ?"de memnun edecek, sağlayacakanlaşmaya

"Dinliyorum," . "Sahte

randevulara başlıyoruz."

"Aileme yalan söylemiyorum, Maverick. Ya da seninkine."

"Yalan değil. Gerçekten çıkıyoruz. Kimsenin umutsuz olduğunu bilmesine gerek yok. Çıkmaz bir sokak. Mesele değil, ayrılıp ayrılacağımızayrılmayacağımız ne zaman ."

Hemen hayır . demediBu da bir şeydi. "Ne kadar süre için?"

Omuz silktim. "Annemi barıştığımıza ikna etmek ne kadar sürerse o kadar. Elimizden gelenin en iyisini yaptığımıza. Sadece kaderimizde yokmuş."

"On yılı aşkın bir süredir savaşıyoruz." aldıBir kurabiye daha . "Bu bir on yıl daha sürebilir."

"Evet." Kesinlikle biraz zaman .alacaktı

Belki ileride Stevie ve ben doğal olarak aramızdaki baltaları gömecektik. İkimiz de hayatlarımıza devam eder, iş bulurduk. ve ilişki Ancak annem o yolda çocukça geride bıraktığımızı görmek için yanımızda .anlaşmazlıklarımızııolmayacaktı

Dolayısıyla, bu öneri.

"Babanın bana iş teklifi ." "Evet." Dudağı

kıvrıldı.yaptığını söylemiştim

"almayacağımOnu ."

Gözleri önce bir an için irileştikısılmadan . Bu onu sayısız kez yaparken gördüğüm bir şeydi. Stevie'nin özelliği buydu. Onun ifadelerini açık bir kitap gibi okuyabiliyordum.

Bu da onun ilgisini çektiği anlamına geliyordu. Güzel. Merakla çalışabilirim.

Kurabiyesinden bir ısırık aldı, bana bakıyorduçiğnerken . Tahmin etmem gerekirse, kahvaltıda kurabiye yemişti. Ve eğer biri onu bu konuda eleştirirse, bileğinin bir hareketiyle onları başından savardı.

Stevie yemek konusunda cimri bir kadın değildi. Açsa, kurabiye istiyorsa, kurabiye verdi. Dün gece Luna'dan ayrıldıktan sonra muhtemelen çizburgerimin tamamını yemişti.

Sevdiği . her şey için varını yoğunu ortaya koyardıYemek. Arkadaşlarına.

Aile.

Buna .güveniyordum
Anneme olan . "Nasıl olacak bu iş?
ihtiyacım sevgisine
güveniyordumAyrıntılara var."

"Randevulara çıkıyoruz. Gerçek randevular. İşte bu kadar. Annemin son arzusunu yerine getirdim. Beni iş arkadaşın olarak görmekten kaçınıyorsun."

Kurabiyesini yere bıraktı. . Tekrar . "Bu işe yarayabilir. Ama şartlarım var."yere koydu

Tabii ki biliyordu. "Ve ?"

"Başka kadın yok. Aptal yerine konulmaya ihtiyacım yok. Eğer insanlar gerçekten çıktığımızı inanırlarsa, dün gece yaptığın gibi takılmaya gidemezsin."

Kimseyle takılmamıştım. Ama ona söyleseydimkonuştuğum kişinin Rush olduğunu, bunun onu kızdırmak için bir oyun olduğunu , çok kızardı. "Peki. Aynısı senin için de geçerli. Başka erkek yok."

"Güzel. Bu ne zaman gideceğizrandevulara ?"

"Cumartesileri." Bu bize aralarında bir hafta verdi. Toparlanmak için bir hafta. "Mezuniyetten sonraki hafta sonu başlıyor."

Alt dudağını arasında sıktıdişlerinin .

Bu bakışı da diğerleri gibi biliyordum. Evet diyecekti. Zihinsel bir yumruk pompalaması yaptım.

"Pekâlâ." Başını salladı. "Bir süre sahte randevular yapacağız. Sadece cumartesi günleri. Anneni ikna etmek için elimizden geleni yıkılan köprüleri onardığımızı yaparız. Ve zamanı geldiğinde babama fikrini değiştirdiğini ve Adair'deki işi reddettiğini söylersin."

"Anlaştık." uzattımElimi .

Elini benimkinin içine soktu, avuçlarımız birleşti ve oldukolumda bir sarsıntı .

Çekiştirdiği anda onu bıraktım. Statik. Hepsi .

Statik elektrik. Bir şok.

Elini yan tarafında, gezdirdisoluk mor kumaşa ve kalçalarının mükemmel çizgisinde . Sonra boğazını temizledi ve sütünden bir yudum aldı.

Ela gözleri benimkilere kaydığında, gözlerinde daha önce görmediğim bir şey vardı. Neredeyse utanıyor gibi görünüyordu.

Stevie değildiutangaç .

Belki de bu kadın Öngörülebilir için birlikte olmamız iyi bir şeydihakkında hâlâ öğrenmem gereken birkaç şey vardı. bir gelecek .

Fikrini değiştiremeden, bunun başarısızlığa mahkum olduğunu anlamadan önce, üç kurabiye daha aldım. tabaktan Sonra bakmadan kapıdan çıktımarkama .

ALTINCI BÖLÜM

STEVIE

My kepim saçlarıma tutturulmuştu ve siyah mezuniyet ,
cüppem üzerindeydiçiçekli eteğini bugün . giydiğim elbisenin
gizliyorduTörenin yapıldığı saha binasının alandışındaki
çimenlik

Benimki .de dahil olmak üzere mezunlar ve aileler

Annem gözünün kenarını sildi. geçirmiştiBugünün çoğunu
gözyaşlarını silerek ve fotoğraf çekerek .

Babamın gururlu gülümsemesi öğleden sonra daha
parlaktıgüneşinden .

Bunun en büyük nedeni bu başarıydı. Babası, biricik
çocuğunun diploma sahibi olmasından ve artık işindeki rolüne
adım atacak olmasından dolayı çok mutluydu. Sabahtan beri
gülümsüyordu.

Maverick diken gülümsemesinin inanılmaz derecede
genişlemiş olmasının beni rahatsız etmesine izin vermemeye
çalışıyordum-yanımdaki ve sahte erkek arkadaşım- bir saat
önce o koca ağzını açtığında.

Pislik herif herkese başka bir gideceğimizi
söylemiştiirandevuya .

Maverick'i istediğimden değil savunmak ama köşeye
sıkıştırmıştı sırasında töreni . Her

Grubumuzdaki bir kişi ayrıntılarını paylaşmamız için bizi sıkıştırmıştıLuna'daki randevumuzun .

Elimi tören için sınıfımdaki . Ben bir öğrenci denizinin içindeyken, Maverick ailelerimizle birlikte tribünde kalmıştı.salladım ve diğer mezunlara katılmak üzere ayrıldım

Onu yıpratmışlardı.

Onlara başka bir randevuya gideceğimizi söylemişti. Gelecek cumartesi.

Herkes konusunda biraz fazla heyecanlı görünüyordubenim ve Maverick'in bir yemeği daha paylaşma olasılığı . Mabel hariç herkes.

Tören bittikten sonra onlara katıldığımdan .beri bana şüpheci bakışlar atıyordu

"Bir resim daha," dedi annem yetmiş dokuzuncu kez. Telefonunda en az iki yüz fotoğraf olana kadar durmayacaktı. "Mabel ve Stevie. Birlikte çekilmiş bir fotoğrafınız yok."

Birbirimizin yanında durduk, kollarımız kenetlenmişti ve annem fotoğraf makinesini sıraya dizerken gülümsüyorduk.

"Peki kardeşimle aranızda gerçekten neler oluyor?" Mabel fotoğrafın içinden hâlâ gülümseyerek sordu.

"Hiçbir şey." Yalan değildi ama gerçek de değildi. Kelimenin tadı ekşiydi. "Biz sadece ... takılıyoruz. İkimiz de annenin haklı olduğunu fark ettik. Sonsuza kadar kavga edemeyiz. Bu yüzden hatalarımızı telafi ediyoruz."

Mabel bana iki kafam birden büyüümüş gibi baktı. "Luna'da bir akşam yemeği yedin ve şimdi de kanka mı oldun? Yok artık."

"O kadar değilda kötü ."

"Sen korkunç bir yalancısın." Evet. Evet, öyleydim.

Maverick ve ben bunu asla . Milyon yıl geçse bile.

"Maverick, sıra sende." Annem imdadıma yetişti ve Bodhi'yle mini Wildcats futbol topunu fırlattığı yerden ona el salladı. "Stevie'nin yanında dur."

"Telefonumu da ." alayım Meredith çantasının kapağını kendi telefonunu çıkardı. durdu açarak Annemin yanında ve annemin gülümsemesi görünürken, Meredith'inki bugün taktığı beyaz maskeyle kaplıydı.

Bağıışıklık sistemi zayıftı ve vücudu savunmasızdı. Hepimiz onu evde kalmaya, bugün kalabalıktan uzak durmaya ikna etmeye çalıştık ama o reddetti, büyük kaçırmak istemedi.günümü

Babam kendi telefonunu .çıkarak annemin yanına gitti Sonra Monty yaparak Meredith'in yanına geldi.de aynı şeyi

Dört ebeveyn de sıraya girmiş, beni çekmeye hazırdiv sahte fotoğrafımı .

Erkek arkadaşın mı?

Kesinlikle hayır. Maverick'e erkek arkadaşım . O sadece .

.. Maverick.demiyordum

Hayal kırıklığının nesnesi koşarak yanıma gezdirerek geldi ve parmaklarını yumuşak kahverengi saçlarında dökülen saçlarını taradıalına .

Üzerinde bir çift beyaz Nike'ın üzerine dökülen bir kot pantolon vardı. Treasure State çeyrek fermuarı itmiş oturmuştuön kollarını yukarı ve geniş omuzlarına . Çenesinin köşeleri bugün normalden daha keskin görünüyordu, muhtemelen gerçekten tıraş olduğu için. Genelde hafta sonları aldığı kirli sakalı yoktu.

Eğer sahte biriyle çıkacak olsaydım, Maverick Houston seçebileceğim en seksi adamdı.

Omuzlarımave beni öyle bir kendine çekti ki neredeyse dengemi kaybediyordum. doladığı kolu sıcacıktı

"Özür dilerim," diye mırıldandı.

"Sorun değil." Ayaklarımı düzelttim ve için elimden geleni yaptım. bu dayanıksız önlükten sızan vücudunun sıcaklığını görmezden gelmek Temiz, odunsu kolonyasının kokusu burnuma doldu canınave vay , çok güzel kokuyordu. Gerçekten güzel.

"Sakin ol," diye fısıldadı Mav, eli pazuma doğru kayarak, ebeveynlerimiz ekranlarına dokunurken onu sıktıart arda hızlıca .

"Bana ne yapacağımı söyleme." bir gülümseme takındım. İkna edici olduğunu umduğum

"Yaşasın!" Annem telefonunu bıraktı ve çırpı bir kenara ellerini . "Eve gidelim mi?"

"Sonunda." Bodhi elinde mini futbol topuyla koşarak geldi ve karnını tuttu. "Açlıktan ölüyorum."

"Ben de." Monty Meredith'in koluna onu yanından ayırmadığı rindi ve park yerine doğru yola çıkarken .

Bugün tam bir asker gibi davranmış, uzadıkça uzayan törene katlanmıştı. Ama enerjisi azalıyordu. Gözleri ağırlaşmış gibiydi ve ağzını göremesem de birkaç esnemeden fazlasını yakalamıştım.

Grubun arkasında kaldırım boyunca yürürken Maverick, "Annem yorulmaya başladı," dedi.

"kalmak isteseydi anlayışla karşılardım Evde ." Ona en az beş kez söylediğim bir şey.

"Bunu ," kaçırmayacaktı dedi. Meredith mezuniyetime gelmişti.

Çünkü gitmiş olma ihtimali çok yüksekti Maverick için . Futbol için hâlâ bir yıl daha seçme hakkı vardı, yani birinci sınıfa başlamış olsak da, aynı zamanda o şimdi son giriyordu. Eğer gelecek bahara yetişemezse, kendi törenine katılacağından bile şüpheliydim.

"Sanırım herkes biraz şaşırmış önümüzdeki hafta sonu tekrar dışarı çıkacağımız adurumda," dedi. "Ve bu konuda biraz fazla heyecanlı."

"Fark ettim."

Mabel dışında herkes Maverick'le birlikte vakit geçirme ihtimalimiz karşısında çok heyecanlanmış görünüyordu. Belki de sadece tekrar arkadaş olmamızı istiyorlardı. Belki de bugünkü neşeli coşku sadece kaynaklanıyordub benim mezuniyetimden .

Ama özlem dolu gülümsemeler, aşırı coşku, sorular nerede yemek yiyeceğimize ve ne yiyeceğime dair

giyeceğini, burada basit bir uzlaşma umudundan daha fazlası olduğunu söyledi.

"Onlara bunun sadece bir akşam yemeği , olduğunu söyledindeğil mi?" diye sordum. "Bunun bir randevu olduğunu söyledim."

"Bunun romantik bir olduğunu mu düşünüyorlarrandevu ?" Omuz silkti. "ne Başka tür bir randevu olabilir ki?"

Kaşlarımı çattım.

"Bu senin kabul şey. Biz çıkıyoruz." "Çıkmak gibi. Bitişik randevu."

"Bu bir randevu," dedi. "netleştirmen gerekiyorsaTeknik detayları kendi kafanda , tamam. Ama biz bir anlaşma yaptık."

"Biliyorum," diye mırıldandım.

Cumartesileri. Cumartesi günleri .birbirimize mahkumduk Belki o kadar da kötü olmazdı. Eğer böyle giyinmiş ve o kolonyayı sürmüş olarak gelirseneredeyse kandırabilirdim, bunun eğlenceli olabileceğini düşünerek kendimi .

Eğer bırakabilirsekdidışmeyi .

Ben birkaç adım yavaşladım, Maverick de aynısını yaptı, böylece ebeveynlerimizle aramızda daha fazla boşluk oldu. "Sanırım bazı kurallara ihtiyacımız var."

"Ne için kurallar? Cumartesileri dışarı çıkıyoruz. Çıkacağız-"

"Özel olarak."

Gözlerini devirdi. "Evet, bu konuda zaten anlaşmıştık. Hatırlıyorum. Başka hangi kurallara ihtiyacın var? Bunu fazla düşünmeyi bırak."

Fazla düşünmek benim uzmanlık alanımdı. her zaman o olmuştu.İkimiz arasında spontane davranan kişi

"Yapamam," diye itiraf ettim. "Bunun için hazırlıklı değilmışiz gibi gelmiyor mu? Sorular soracaklar." Ailelerimize elimi uzattım.

"Ve biz de vereceğizonlara gerçekte ."cevap

Kollarımı üzerinde kavuşturarak yürümeyi bıraktımgöğsümün . "Luna'daki garson yemeklerimizi getirmeden önce bir ilişki ayarlamak için başka bir kadını araman gibi."

"Otuz dakika geç gelmen gibive bir kitap getirmen ." Yüzü bana dönüktü, elleri kalçasındaydı.

Bir an için birbirimize baktık ve sanki tüm belirsizlik ortadan kalktı. Sıcak bir günde serin bir esinti kadar hoştu.

Bununla başa . Bu tanıdıktı.

Günün ilk tartışması. düğüm Midemdeki gevşedi.

Bu sabah törenden önce geldiğimizden beri ara sıra bir araya geliyorduk ve şimdiye kadar iyi anlaşılmıştık. Kabul ediyorum, yaparken o çoğunlukla etrafta dolanıyordu ben mezuniyet için gerekenleri ama normal bir günde olsa cüppem için benimle dalga geçerdi. Belki de kepimin püskülüne fiske vururdu.

Bu yüzden mi bu kadar çok tartışıyorduk? Çünkü bu miydibizim normalimiz ? Daha kolay olduğu için mi?

Şu anda . "Siz de geliyor musunuz?" Babam arkasına bakarak sordu.üzerinde fazla düşüneceğim bir şey değildi

"Tam arkanda, Declan." Maverick'in sırtışı tehditkârdı, yaklaşırken elini yüzüme doğru kaldırdı.

"Ne yapıyorsun?"

Ben onu uzaklaştıramadan bir tutam sıkıştırdısaçı kulağımın arkasına , parmak uçları kabuğu sıyırdı.

Yaklaştığında .nefesim , boğazımda düğümlendikesildi

Aman Tanrım. Beni ?öpecek miydi

Bu yüzden kurallara ihtiyacımız vardı. Bu şekilde onu öpmemi mi bekliyordu? Sahte randevular öpüşmeyi gerektirmezdiv herkesin önünde sevgi gösterisinde bulunmayı . Yoksa gerektiriyor muydu?

İnsanlara arkadaş olduğumuzu mu söylüyorduk? Ya da arkadaştan daha fazlası? Bunu kabul etmeden önce neden daha fazla soru sormamıştım?

"Dehşete kapılmış gibi bakma," dedi Maverick, sesi alçaktı. "Seni öpecek değilim ya."

Bir surat yaptı. Dünyada yapacağı son şeyin beni öpmek olduğunu söyleyen bir yüz ifadesi.

Acıttı. Olması gerekenden daha fazla. Bir adım uzaklaştım, ebeveynlerimizi takip etmek için hareket ettim, bakışlarım beton kaldırıma kilitlenmişti.

Maverick yanıma geldi, eli .dirseğime "Kurallar. Pekâlâ. dokunduğumda geri çekilemezsingeldiSana ."

"Geri çekilmedim."

"Elbette." Alay etti. "çalışBenim için bunun üzerinde , tamam mı?" "Tamam." Bileğime hafifçe vurdum.

"Geri tepmek yok."

"kaşlarını çatmayı kesBana ."

Ona baktım ve kaşlarımı çattım. "Söz vermiyorum."

Eliyle kavrayıp çalışırken burun delikleri alevlendidirseğimibeni durdurmaya . "Bak, kendimizi yalanlara gömmememizin tek yolu bunun bir yalan olmaması. gibi davranacağımErkek arkadaşın , çünkü tüm niyet ve amaçlar için sen benim kız arkadaşımsın. Anlaşmamız buydu."

O haklıydı. Bunu aşmanın en iyi yolu mümkün olduğunca çok gerçeğe sahip olmaktı. Ebeveynlerimiz çok fazla konuşuyordu. Çok yakındılar ve şüphesiz bizi izliyorlardı.

Mikroskop .altında olurduk

Maverick benim erkek arkadaşımdı. Geçici olarak. Bunu sahte bir ilişki olarak düşünmektense, belki de bunu bir son kullanma tarihi ile ele almak daha doğruydı.

Ve bir ödül. Adair Landscape. Bunu için yapıyordumgeleceğim . Böylece bir gün babamın işini sahibi ve yöneticisi olarak devralabilecektim.

"Tamam." Sesim yenilmiş .gibiydi

"Güzel." Maverick'in elinin tersi geri elimden parmak eklemlerime dokundu ve ben de çekilmemek için gelen her şeyi yaptım.

"Sakin ol, Nadine. tutmayacağımElini ."

Nadine.

Göbek adım. Büyükannemin adı.

"Bana uzun Nadine demiyorsun," dedim. Omuz silkti.

"Sanırım unuttum."

Hayır, unutmamıştı.

Nadine, arkadaş olduğumuz zamanlarda bana seslendiği isimdi. Belki de bizi o geri götürmeye çalışıyordunoktaya .

Bu lakabı biz sekiz ya da dokuz yaşındayken bulmuştu. Tam olarak ne zaman olduğunu hatırlayamıyorum. Bir öğretmen sınıf listesinde adımlı görmüş ve bir erkek çocuk bekliyormuş. Teneffüste buna üzölmüşüm, o da bana haftalarca Stevie Nadine demişti. Sonunda, Nadine olarak kısalttı.

Maverick bu dünyada ismimi sevmediğimi bilen tek kişiydi. Bu, derinlere gömdüğüm güvensizliklerden, sırlardan biriydi.

Annemle babamın ben önce iki erkek çocuğı ölü doğmuşdoğmadan . Babamın babasını, yani büyükbabamı onurlandırmak için Stephen ismini kullanmayı planlamışlar. Babamın kahramanı olan bir adam. Büyökbabam babam kalp krizinden ölmüş,üniversitedeyken.

Doğduğumda adımlı koymuşlarStevie .

Babam bana Steve derdi ve bu bana her seferinde .daha az şey hissettirirdi

"Bunu ," yapabilirizdedi .

"Gerçekten böyle mi düşünüyorsun?" Ben sordum.

Maverick"Hayır."

Ama yine de . ikimiz de denerdikÖnümüzdeki kadının başında ipek bir eşarp vardı. yaslanmışkadın Kocasına , otoparka giden son birkaç adımda onun gücünden yararlanan için.

Evet, bir parçam bunu Adair Peyzaj için yapıyorduve Fidanlık . Ama bir yanımlı da bunu Meredith için yapıyordu.

"Stevie?" Mav bileğimi tuttu ve beni yavaşlayıp için çekti.tekrar ona dönmem "Teşekkürler."

"Hoş geldiniz." Gerçek şu ki, teklif etmemiş olsaydı bilebabamın iş teklifini geri çevirmeyi , bunu annesi için yapacaktım.

Mavi gözleri yüzümde gezindi doğru kaydı. ve pöskölüme "Tebrikler."

Samimiydi. Güzeldi. çok fazla kibarlıkMaverick'ten .
Tekrar iğrenç hissetmeye başladım.

Püskülüne hafifçe vurarak ipleri doğru gönderdiburnuma .
"Sana mezuniyet hediyesi almadım."

İşte oradaydı.

Püskülü ikinci kez sallayamadan elini savuşturdum.
"Tanrım, sen bir çocuksun."

"Elimde değil." Kıkırdadı. "Kızdırmak için en sevdiğim kişisin."

Kaburgalarına .dirsek attım

Bu onu sadece güldürdüdaha yüksek sesle .

"Stevie!" Arkamızdan gelen bir bağırış ikimizin de dönmesine neden oldu. Kep ve cüppe giymiş bir adam bize yetişmek için koşuyordu. Cilalı mokasenleri tıkırdıyor, .ten rengi pantolonu her adımda sallanıyordu

"Olamaz." Yüzümü buruşturdum ve bunu bir gülümseme ve parmak sallayarak gizledim. "Hey, James."

"Hey." Önümüzde durdu, ağır ağır nefes alıyordu. Ne kadar koşmuştu? "Sadece tebrikler demek istedim."

"Teşekkürler. Sana da."

Bir an için Maverick'e baktı, sonra burnunu hafifçe yukarı doğru eğerek onu başından savdı.

Ne züppe ama. Ciddenne düşünüyordum ki?, bu adamla çıkarken

Tam olarak iki kez çıkmıştık. İlkinden sonra beni öpmüştü. sonra beni evine davet etti.İkincisinden Kanepesinde öpüşürken, başımı kucağına doğru itti.

Bir göğsünün üzerine çektiği sütyeni düzelttim ve oradan ayrıldımbir dakika geçmeden .

Bu üç hafta önceydi. Ve James henüz artık onunla ilgilenmediğimi . Ne kadar sesli mesaja çağrı gönderirsem göndereyim ya da mesajları görmezden gelirim geleyim, kampüste ona her rastladığımda tekrar çıkmak isteyip istemediğimi soruyordu.

Zor pas.

"Bu akşam kutlama mı yapıyorsun?" diye sordu. "Daha sonra birkaç kişiyi ağırlayacağım. Bir şeyler içmek için uğramalısın. Çok güzel baharatlı margarita yaparım."

Ona planlarım olduğunu söylemek için ağzımı açtım ama ben daha konuşmadan Maverick kolunu doladı. omuzlarıma

"Misket limonundan . nefret eder Ama iyi denemeydi dostum."

James birlikte bizi inceledi, Maverick'in baktı koluna . Beni yanına nasıl sıkıştırdığını ve garip bir şekilde benim ona nasıl uyduğumu.

"Ailemle planlarımız var," dedim James'e, çekiştirerek Maverick'in gömleğini geri adım attım. "Partinizde iyi eğlenceler. Ve tebrikler."

"Bu benim rakibim mi?" olmadığımızda Mav sordu. Kulak misafiri

"Hayır." Omzumun . üzerinden baktım Neyse ki James saha binasına doğru geri çekiliyordu. "Ama dışarı çıktık birkaç kez ."

"Eğer çıktığın adam bu tip biriyse, bu kadar gergin olmana şaşmamalı."

Koluna bir şaplak attım. "söyleyen oldu mu hiç Ağzını açıp yüzünü mahvedene kadar gülünç derecede yakışıklı olduğunu ?"

Maverick güldü. "Evet. Sen."

"Yine de doğru."

Bana megawatt gücünde bir gülümseme fırlattı. "Gülünç derecede yakışıklı mı?"

"Yazsan iyi olur. boyunca bunu bir daha tekrarlamayacağım Hayatın ." Keşke bunu en başta söylemeseydim. Lanet olsun.

"James'ten daha mı yakışıklı?" diye alay etti.

"Hmm." Parmağımı çeneme vurdum için döndüm yaptım, James'e bir kez daha bakmak ve düşünüyormuş gibi .

James çekiciydi. Uyumluydu. Tarzı biraz gösterişliydi ama bunu görmezden gelmeye hazırdım. Yine de kendime , karşı dürüst olsaydım on dakika içinde

ilk buluşmada bana göre değildi. İkinci randevuyu kabul etmemin nedeni kendi çaresizliğimdi.

Çünkü umutsuzluğa . Ya Maverick-
kapılıyordum

Kesinlikle olmaz. Bu düşünceyi daha beynim
tamamlayamadan kap.attım

Hayır. Çaresizdim ama o kadar da değil.

Dünyada bekaretimi almasını isteyeceğim son kişi
Maverick Houston'dı.

YEDİNCİ BÖLÜM

MAVERICK

Stevie'nin yanakları soğuktan kızarmış, . gözleri ailesinin arka bahçesindeki ateş çukuruna yapışmıştıOrada sandalyesinin yanındaki boş şarap şarabını şişesini yere bıraktı ve kadehindeki son cabernet yuvarladialevlere bakarken .

Onu liseden beri sarhoş görmemiştim, dağdaki bir fıçı partisine gittiğimde o da çoktan oraya gitmişti, hem de zil zurna.

O gece mutluydu, beni tamamen görmezden gelirken arkadaşlarıyla dans edip gülüyordu. Ben de ona pek dikkat etmemiştim. meşguldümArkadaşlarımla sarhoş olmak ve kamyonetimin arka koltuğunda sızmakla .

Bu gecenin 'si sarhoş Steviemutlu, gülen bir Stevie .
değildiMezuniyetinden bu yana geçen saatler içinde
gülümsemesi gittikçe ta küçülmüş, ki kadar.tamamen yok
olana

Ağlamak .üzereymiş gibi görünüyordu

"Bahçe merkezi için genişleme alanı var," dedi Declan. Son bir saat içinde sandalyesini benimkine doğru eğmiş, neredeyse başlamıştı. Stevie' sırtını dönerek yanımda bana bakmaya "O küçük yer, Hollis'in Serası, .kapandı

Geçen sezondan sonra. Sadece saksı yıllıkları ve uzun ömürlü bitkiler yapıyorlardı. Sezonu da kısa sürdü, birkaç ay açık kaldı. Ancak pek çok yerel halk merkezlerinden alışveriş yaptı. Bu sezon fazla bir şey eklemek için çok geç ama gelecekte kesinlikle düşünülmesi gereken bir şey."

"Evet," diye mırıldandım, son yudumunu bitirirkensuyumun .

Declan bana yıllardır Adair hakkında konuşuyormuş geliyorduLandscape gibi . Sanki iş teklifini kabul etmekle kalmamış, zaten orada çalışıyormuşum gibi konuşuyordu. Stevie'nin dinlediği her dakika dayanılmazdı. Stevie'nin yüzündeki o çökmüş, üzgün ifade bana bunun bir bahçe merkezinin genişlemesini ilk kez duyduğunu söylüyordu.

Neden onun onunla yüzleşmiyorduyetine ?

Gece havası soğuktu, ateş yanıyor olsa bile. Stevie parti için buraya geldiğimizde kepini ve cüppesini çıkarmıştı. Elbisesi güzeldi ama kollarının çoğu çıplaktı, bacakları da öyle. Birkaç dakikada bir titriyordu.

İçeriye, sıcak bir yere giderse anlaşılmamızdan mi döneceğimden korkuyordu? Declan'ın teklifini mi? "kabul edeceğimi Biraz üşümeye ," başladım dedim, .koltuğumdan kalkarak

sandalye. "Sanırım içeri gireceğim."

"Ben de." Stevie boş şişeyi kaptı ve ayağa kalktı. Sonra çimenliğe döndü, ben arkasından kapıya doğru ilerlerken şarabının geri kalanını fırlattı.

"Ben ateşle ilgileneceğim," dedi Declan. "buluşuruzSizinle içeride ."

Stevie sürgülü kapıya doğru yürümeye devam etti ve adım attı.Elle ile Mabel'in ziyaret ettiği içeri

Annem yemekten sonra kanepede uyuyakalmış, babam da onu eve götürmüştü. Elle olduğu yerdeydisaatlerdir , mutfak adasındaki taburede oturmuş, kız kardeşimle konuşurken bir yandan da kendi kadehini yudumluyordu. Oturma odasındaki televizyondan gelen seslere bakılırsa Bodhi izliyorduESPN .

Mutfak krepon kâğıtları ve süslenmiştiiparlak flamalarla .

Bir buket şeffaf balon , vardıher biri

yemek masasının üzerinde konfetilerle doluydu. Yemek odasının kemerli girişine bir pankart asılmıştı.TEBRİKLER MEZUNLAR! yazılı

Barbekü artıkları kaldırılmıştıbuzdolabına . Kekler mideye indirilmişti. Şarap da bittiğine göre artık eve gitme vakti gelmişti.

"Selam." Elle bizi geniş bir gülümsemeyle karşıladı. "Dışarısı soğuyor mu?"

"Evet." Stevie başını salladı. "Ben eve ."gidiyorum

"Ne?" Elle kaşlarını çattı ve taburesinden kayd. "Geceyi burada geçireceğini sanıyordum."

"Sanırım kendi uyumak istiyorumyatağında."

"Oh, tamam." Elle suratını astı ve kızını aldıkollarının arasına . "Seninle çok gurur duyuyorum."

"Her şey için teşekkürler anne." Stevie de ona sarıldı, sonra mutfak tezgâhından çantasını aldı. "Babama iyi geceler dilediğimi söyle."

Evet, kızgındı. Stevie herkese sarılıp vedalaştı.

Her zaman. Ben .hariç herkes

"Bodhi'yi de eve götürsem iyi olacak," dedi Mabel, kayarakkenditaburesinden . "Bırakmamı ister misin Stevie?"

" değil. Bir Uber ." "Seni eve

bırakırım," dedim.çağırırım

Stevie kıvırdıburnunu .

Yüzlerce, binlerce gördüğüm bir tepkiydi bu. kez Ve olduğumuzda gayet iyi olan bir tepkiydidüşman .

Teknik olarak kız arkadaşım olması dışında. Bunun üzerinde çalışmamız gerekecekti.

"Teşekkürler, Elle." Ona çabucak sarıldım, sonra elimi Stevie'nin beline . "Hazır mısın?"koydum

Kaskatı kesildi, sonra annesinin ve kız kardeşimin onu izlediğini fark etti, başını salladı ve kadar eşlik etmeme izin verdi.kapıya

Bodhi peşimizden koşarak garaj geldi.yoluna "Görüşürüz."

"İyi geceler çocuklar." Elle kapıdan el salladı, sonra biz kamyonetime doğru yola çıkarken içeri süzüldü.

Mabel, "Siz ikiniz numara yapmak konusunda berbat bir iş çıkarıyorsunuz," dedi.

"kim Sahte ?" olduğunu söylediBen sordum.

Stevie bakışlarını altındaki betona indirdiayakkabılarının .

"Neden 'çıktığınızı' anlıyorum. " Mabel işaretlerini ekledi.tırnak "Sadece birbirinizi incitecek bir şey yapmayın, tamam mı? Ya da başkalarını. Bence annemin hatırı için herkes sizinle birlikte rol yapacak. Ve bence herkes ikinizin iyi hoşlanıyor, bu yüzden bir süreliğine buna razı olacaklar. Ama bunun kalp kıracak kadar büyük bir yalana dönüşmemesine dikkat edin. Özellikle de annemin."

"Annemi incitecek hiçbir şey yapmayacağım, Mabel." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "Annem barışmamızı istedi. Biz de öyle yapıyoruz. bir avuç randevuCumartesi geceleri . Bu yalan değil."

Stevie kız kardeşime sadece omuz silkti.

"Her neyse." Mabel ellerini . kaldırdı"Eminim Bodhi ilk kez birbirinizi öpmeniz için sizi cesaretlendirdiğinde her şey bir anda olup bitecektir."

Stevie yine burnunu kıvırdı. "Şunu

misin?" "Neyi yapmayı?" diye

tersledi.yapmayı keser

Burnunun . ucuna bir fiske vurdum "Bu."

Parmağını kaburgalarımına sapladı. "Bana ne söylemeyapacağımı ."

Dişlerimi . Stevie alay

etti.gösterdim

"Neden endişelendiğimi , " bile bilmiyorumdedi .

Mabel"Patlamadan önce buna bir, belki de iki randevu daha veriyorum."

Tartışmak istedim. Ama muhtemelen haklıydı.

"Tamam, ben gidiyorum." Mabel Stevie'yi kucakladı.

Stevie bir saatten uzun süredir gördüğüm içten gülümsemeyle . "Geldiğiniz için teşekkürler."ilk kız kardeşime sarıldı

"Elbette. Bunu kaçırmazdım. Tebrikler." Mabel onu bıraktı, sonra bana döndü. "Görüşürüz, ezik."

"Görüşürüz, inek." Ona yandan sarıldım, sonra o arabasına giderken ben de kamyonete gittim.

Stevie'yle tek kelime etmeden arabaya bindik ve bu sessizlik ben şehri geçerken de devam etti. Kapıya yaslandı ve gibi pencereden dışarı baktıolabildiğince uzakta olmak ister .

"Babana o işi kabul edeceğimi hiç söylemedim," dedim. "Bahçe merkezi hakkında konuşurken kulağa nasıl geldiğinin farkındayım ve-"

"Sen . olmadığını biliyorumyok, Maverick."

"Öyle mi?"

Omuz silkti ve doğru kıvrıldıkapıya .

Kasabadan geçerken yol sessizdi, sokaklar bir Cumartesi günü için bile tenhaydı. Şehir merkezi muhtemelen barlarda kutlama yapan mezunlarla çalkalanıyordu. Ya da belki de insanlar katılacak ev partileri bulmuşlardı, dangalak James gibi.

Gece bulutsuzdu, yıldızlar parlıyordukutlama ışıltılarının kendi versiyonları gibi . Sanki Mission kasabası Stevie Adair'i kutlamak için dışarı çıkmıştı.

"Tebrikler," dedim. "Bunu bana daha önce de ." "Hâlâ ciddiylim."söylemiştin

Kapıyı itti ve tüm vücudunu söndürmüş gibi görünen bir iç çekti. "Sence Bodhi cesaret edebilir öpüşmemize mi?"

Endişelendiği şey bu muydu? "Muhtemelen."

Kesinlikle benim de yapabileceğim bir şeydio yaşta .

"Gerçekten o kadar korkunç mu? Yoksa gideceğinden mi korkuyorsunhoşuna ?" Kaşlarımı salladım.

"Eww."

Bir kahkaha , attımbakışlarım tekrar karanlık yola "Egom için cehennem gibisin."kaydı.

"Birinin bunu altında tutması kontrol gerekiyor."

Ve çocukluğumuzdan . beri o biriydiAramız bozulmadan önce ve sonra, Stevie her zaman bana nazik olmamı, paylaşmamı ya da çenemi kapatmamı söyleyen kişiydi. Kafamın arkasındaki sestide imkânsız olduğu vicdanımdı, ne kadar denesem susturmamın .

"Bugün mi?" eğlendin diye sordum.

"Elbette."

Eğer "eminim" demek " demek olsaydı."hayır

Belki de James'in teklifini kabul etmeliydimargarita . Hayır. O adam tam bir morondur ve zavallı James ipucunu tam olarak anlamamış olsa da Stevie ilgilenmiyordu.

Çok yalakaydı. Çok fazla züppeydi. Onun tipi değildi.

Tipi neydi? Belki başka bir atlet? Belki açık havayı da seven bir erkek? Yoksa James gibi pisliklerle mi çıkıyordu?

Lisedeyken kimseyle çıkmamıştı. Üniversitedeyken de aile etkinliklerine hiç erkek arkadaş getirmemişti. Belki de hepsi James gibi olduğu içindi.

Çünkü hepimiz bir nefret ederiz.James'ten

Tabii bir sürü erkek arkadaşı vardı ve ben onlarla tanışmamıştım. Annem ona randevuları sorardı. Belki Stevie ailesiyle tanışması için evine bir erkek getirmişti ve ben bunu kaçırmıştım.

Kimi? garip bir his belirirken koltuğumda kıpırdandımDerimin altında . Adını tam olarak koyamadığım ama hiç hoşlanmadığım bir his. Direksiyonu sıkıca kavradım ve ellerim ancak onun araba yoluna girdiğimde gevşedi.

İçerideki tüm ışıklar kapalıydı.

"neredeOda arkadaşların ?" diye sordum.

"Muhtemelen dışarıda kutlama yapıyorlar."

"Şehir merkezi mi? Seni bir yere?" götürmemi ister misin

"Hayır." Emniyet kemerini çözdü ve zıplayarak dışarı çıktı, vedalaşmadan kapıyı çarparak kapattı.

Vedalaşmamıza gerek yoktu. Onu eve getirmiştım ve gitmekte özgürdüm.

Onun yerine kamyonu park edip durdurdum motoru .

"Lanet ." Dışarı fırladım ve koşarak merdiven sahanlığına gittim. "Stevie, bekle."

Yavaşlayıp dönerken omuzları çöktü. "Ne istiyorsun, Maverick?"

Bir ipucu yok. Sanırım . . . Gecenin bu şekilde bitmesini istemedim. Özel olması gereken bir gecede üzülmeyi istemedim.

"Özür ,"
dilerim dedim. "Ne
için?"

Her şey için. On . yaşındayken bok kafalı olduğun için Esprili yorumlarından ve asla vazgeçmediğin içingeri dönüşlerinden . On yılı aşkın süredir onu iğnelediğim için.

"için Bu sahte buluşma olayı ."

"mı Bu ilişkiyi bitirmek ?" "Hayır." Başımı

salladım. istediğin anlamına geliyor

İç çekti. "O zaman sanırım Cumartesi ." "Evet.

Sanırım öyle." görüşürüz

Stevie döndü, kapıya . doğru ilerledi Ama hâlâ üzgündü.

"Daha önce öpüşmüştük," diye ağzımdan kaçırdım.

Tereddüt etti ve bir an için düşündümüçeri devam edeceğini . Ama sonra döndü ve benimle sahanlığın kenarında buluştu.

Tek bir beton merdivendi, yani bana baktığında göz hizasındaydık.

"Küçük bir çocukken öpüşmüştük," dedi. "Bu pek sayılmaz."

"Sadece söylüyorum, gerçekten bu kadar olur muydu çok edici ?"

Yine burnunu kaşıdı ve lanet olsun ki bu bende aynı anda hem çığlık atma hem de gülme isteği uyandırmadı.

"Belki de hoşuna gideceğinden ." Alay

etti. "İnan bana, hoşlanmayacağım."

"Eminim yaparsın."

"Yapmam."

, onun büyüleyici ela gözlerini tutarken "Ben de." ayakkabılarımın parmakları merdivene çarpıyordu.

"." Çenesini . "Ben de."dışarı çıkardı

"Will. Yapmayacağım." bir parmağını göğsüme soktuHer kelime .

Çocuk gibiydik. Kavga eden gençler gibi mi? Nabzım hızlandı. Damarlarıma bir heyecan yayıldı. Bu kadınla tartışmayı bu kadar sevmemin anlamı neydiçok ?

"Beni musun?" öpmeye korkuyor Bu bir meydan .okumaydı Ve Stevie nadiren geri dururdumeydan okumaktan .

"Hayır." Çenesini dışarı çıkardı. "Sadece bu rahatsız oldumihtimalden ."

Gergin. Rahatsız değil. Gergin. buyduGerçekten kastettiği . Bunun olup olmayacağı konusunda gergindi.

Stres yapardı. Hareketlerimi aşırı analiz ederdi. Beni öpmeyi reddederse anlaşımadan dönüp dönmeyeceğimi merak etmeye başlardı. Ya da bana bir tarih seçtirir, telefonuna geri sayım koyar ve o gün gelene kadar tüm bu anlaşma için endişelenirdi.

"Sadece bir öpücük," dedim. "ifade etmiyor."Bir şey Stevie mırıldanarak alt arasında sıktıdudağını dişlerinin . Üzüntü başlasın.

Kahretsin, zaten böyle bir durumda beni duvara toslatacaktı. Bu yüzden kendini bu duruma sokmasına izin vermektense yüzünü ellerimin arasına aldım.

Ve ağzımı yapıştırdımonunkine .

Stevie'nin gözleri fal taşı gibi açılmıştı, donup kalmıştı, dudaklarımı dudaklarına bastırarak daha derine indiğimde bana bakıyordu.

Ne halt ediyordum ben? Bir anlığına neredeyse gitmesine izin verecektim. Neredeyse tüm bu façayı iptal edecek ve önümüzdeki altı ila on iki ay boyunca ondan uzak durmaya yemin edecektim. Ama dudakları sıcak ve yumuşaktı. Ve lanet olsun, harika bir ağzı vardı. Kendimi geri çekemedim, henüz değil. Onun yerine, ağzının kenarlarını yalamak için karşı konulmaz bir istek duydum.

Nefesi kesildi, ağzı açıldı ve ben durduramadan olmadan hareket dilim iznim ederek alt dudağının yanından geçti.

Dilimin dilinin ucu ucuna onun değdiği an, kemiklerimde .
bir akım zonkladıAğzının .tadına ilk baktığımda tüm
damarlarımda bir şimşek çaktı

Sikeyim. Lezzetli. Tatlı. şarap kokusu Dudaklarında .vardı
İnledim ve kendimi ayıramadan öpücüğün içine
gömüldüm, göz kapaklarım ağırlaşarak kapandı. Ağzının içine
daldım, dilimi onunkine doladım ve bir nefes daha aldım.

Ama beni itmedi. Boğazından bir miyavlama geldi ve sonra
eridi. Stevie, eski çocukluk arkadaşım baş düşmanım, eridi
gitti.

Bana uzanmadı. Yaklaşmadı. Sadece yüzünü tutmama izin
verdi, her titreşimini karşıladı.ağızlarımız birbirine kaynaşana
kadar dilimin kendi diliyle

Oh lanet olsun, çok iyiydi. Ağzımı üzerine eğdimonunkinin
, daha fazlasına, daha fazlasına ihtiyaç duyuyordum. Kollarım
çekmek kaşınıyordu onu göğsüme , vücuduma .hapsetmek
içinama çenesinin o narin çizgisini bıraktığım an her şeyin
biteceğinden korkuyordum

Ben de onu öptümfarklı köşelerini keşfettim, dudaklarım
dudaklarının üzerinde gezinirken ağzının .

Sokağın aşağısından bir ses yankılandı ve kulaklarımdaki
kan hücumunu zar zor fark ettim. Ama Stevie'yi korkutmaya
yetmişti.

Sarsıldı, gözlerimiz aynı anda açıldı. Birbirimize baktık,
ağızlarımız hala birbirine değiyordu, ta ki o yaslanıp
sonlandırana kadar.bir santim geriye son zamanlarda
yaşadığım en iyi öpüşmeyi

Yüzünün gitmesine . izin vermedimSadece birbirimize .baktık
Nefesler kesildi. Kalpler çarpıyor. Zihinler gözle görülür şekilde
dönüyor.

Ne. Ne. Sikeyim.

Stevieher yerinde aynı üç kelime yazılıydı'nin güzel yüzünün .

Bir dakika önce duyduğum ses tekrar geldi. Komşulardan birinin araba kapısı çarpıyordu. Kahkahalar gecenin içinde yankılandı.

Bu sefer Stevie geri çekildiğinde için yeterli oldu., bırakmam

"Leah McAllister'a Heather Olson'ı öptüğünü söyledim," diye ağzından kaçırdı, sonra elini ağzına götürdü, gözleri kocaman olmuştu.

Hah. Stevie'ye sonunda gerçeği itiraf ettirmek için tek yapmam gereken onu da öpmekti. Yıllardır bundan şüpheleniyordum. Bunun düşünmem çok gariptibeni kızdıracağını. Oysa gerçekten umurumda değildi.

"Tamam."

O düştü onu el, kaşlar geliyor birlikte.
"Bu kadar mı?"

Omuz silktim. "Sanırım öyle."

Bunu aramızdaki görünmez tuğla duvarı güçlendirmek için kullanması beni daha çok rahatsız etti. Ağzım hâlâ onunkinden ıslaktı ve beni itmeye başlamıştı bile.

Geri , bir adım, adım. sonra iki Sonra bir sonraki kapı çarpması onunkiye.

Sisleri dağıtmaya çalışarak uzun bir süre ona baktım. Bir elimi ağzımda gezdirdim, dudaklarım karıncalandı.

Sadece bir öpücüktü. Bir öpücük hiçbir şey ifade etmiyordu. Daha önce yüzlerce kızı öpmüştüm. Sadece aptalca bir öpücüktü.

Değil mi?

"Huh." Belki ikimizin üzüleceğimiz bir şey olurdu.de
önümüzdeki hafta boyunca

SEKİZİNCİ BÖLÜM

STEVIE

Kissing sayılmadı.

Bir hafta stresini yaşadktan sonraboynca Maverick'le öpüşmenin , öpüşmenin sonucuna varmıştımsayılmayacağı .

Hiçbir anlamı yoktu. Hiçbir anlamı yoktu. Sadece inandırıcı bir ilişki kurup kuramayacağımızı görmek için bir testti.

İlk birkaç an donup kalmıştım, ilk şokumu gizleyemeyecek kadar sersemlemiştim. Ama bu şok geçtikten sonra, beynimi kapatıp Maverick'in dudaklarına gevşedikten sonra, her şey ... güzeldi. İnanılmazdı aslında. Daha önce hiç böyle öpülmemiştim. Tembelce, sanki her anın tadını çıkarıyormuş gibi. İyice, sanki emin yakında unutacağım bir şey olmadığından Lezzetli bir şekilde, sanki tarçınlı sakızının tadının günlerce kalmasını istiyordu.

Evet, kesinlikle .

Kampüsteki pek çok kadının olmasına şaşmamalıbu adama aşık .

Lanet Maverick ve onun lanet tarçınlı sakızı.

Bir öpücüğün beynimi . karıştırmasına izin vermeyi reddettimÖpüşmek sayılmazdı. Ve er ya da geç, bırakacaktımbunu düşünmeyi , değil mi?

Doğru.

"Ugh," diye inledim, yüzümü ellerimin arasına aldımıyemek masasına otururken .

Mav'ı kalmamış, da itiraf etmiştimlisede Heather Olson'la öpüşmesini ispiyonladığımı. İtiraf o kadar çabuk ortaya çıkmıştı ki beni de şok etmişti.

Maverick kızmamıştı. Neden? gerekirdi.Öfkelenmesi Ama o sadece omuz silkmiş, gerçek karşısında şaşırmamıştı.

Keşke kızsaydı. Sanırım söyledimkavga etmeyi umarak .

Tartıştığımız .zamanlar daha kolaydı

Belki bu o gece .tartışmayı yaparım

Saatlerdir giyinmiş ve Maverick'le randevum için hazırdım ama henüz gitme vakti gelmemişti. süredir burada oturuyordum O kadar uzun ki sandalye rahatsız ve kendime sürekli öpüşmenin sayılmadığını hatırlatıyordum.olmaya başlamıştı

Bu akşamki yemeğin farklı olmasına gerek yoktu.bir öncekinden Kitabım zaten çantamdaydı.

"Hey."

"Ah!" ayakları sıçradımJennsyn odaya girdiğinde sandalyeminyere sürtünerek . "Kahretsin. korkuttunBeni ."

"Özür dilerim. Aşağıya ."indiğimi duyduğunu sandım

Omzunda bir gece çantası vardı. Çanta o kadar doluydu ki fermuarı ortasından kapanmıyordu.

Jennsyn'in erkek arkadaşının evindeki ziyaretleri yan günler sürüyordu. Sonunda geri döndüğünde, o çanta boş olacaktı. Toren'in evine her seferinde bir çanta taşıyarak giriyordu.gece

"Çok güzel görünüyorsun," dedi eşyalarını yere bırakırken.

"Teşekkürler." Siyah elbisemin önünü düzelttim. A elbise

I giydi değilÇünkü I aranıyor için

Etkilemek

Maverick, ama benim olduğu favorim için.

Etek, aile etkinlikleri için biraz kısaydı ve arkadan çapraz geçen askılar çok fazla teni açıkta bırakıyordu.

İlk rağmen favorimdi.kez giymiş Favori-ish. Favori bitişik.

"gidiyorsunToren'e mi ?" Ona .sordum

"Evet." Omuz hizasındaki sarı saçlarından bir tutamı kulağının arkasına sıkıştırarak gülümsedi.

Sonunda hâlâ burada yaşıyormuş gibi davranmayı bıraktığında onu özleyecektim. Diğer oda arkadaşımız Liz de çoğu geceyi erkek arkadaşının evinde geçiriyordu. Bu ev çok sessizleşmeye başlamıştı. Çok yalnız.

Ama en azından Jennsyn sadece yan odaya taşınıyordu.

Son yılımız için Treasure State'e transfer olmuştu ve Montana'da yeni olduğu için koçumuz başka bir oda arkadaşının sakıncası olup olmadığını sormuştu. Birbirimizi tanımamız, arkadaş olmamız biraz zaman almıştı. Ama geçen bir yıl içinde en iyi arkadaşım olmuştu.

Jennsyn de ben de voleybolsuz bir hayata alışmaya çalışıyorduk. Okul olmadan. Ve artık mezun olduğumuza göre, o ve Toren nihayet ilişkilerini saklamayı bırakabilirlerdi.

Geçen yıl yılı başlamadan . Birbirlerine aşık olmuşlardı ama o zamanlar kızın sporcu bir öğrenci, adamın da futbol koçlarından biri olduğunu fark etmemişlerdi.okul önce bir yaz partisinde tanışmışlardı

İlişkilerini aylarca gizli tutmuşlardı ama sonunda bir şeyler olduğundan Geceleri gizlice dışarı çıkmakta iyiydi ama o kadar da iyi değildi.şüphelenmeye başlamıştım.

Gizliliğin sona ermesi güzeldi. Toren 'ye sırılsıklam aşık değilmiş gibi davranmak zorunda değildi.Greely

Bildiğim kadarıyla, ilişkilerini yayınlamıyorlardı geniş çapta ama inkar da etmiyorlardı. Sadece ne zaman çıkmaya başladıklarını kimseye söylemiyorlardı. Kimsenin bunun haftalar değil aylar olduğunu bilmesine gerek yoktu.

"Bu gece ?" bir şey yapacak mısınızBen sordum.

"Yemeğe çıkmayı konuştuk ama şüpheliyimgideceğimizden . güldü." O . "Biz şu sahnede olduğumuz yerdeyiz

Uyanık olduğum her saati yatakta geçirmekten son derece memnunum. Bunun nasıl bir his olduğunu biliyorsun. İçime çekmek istiyorum."

Hayır, bunun nasıl bir his olduğunu . Yakınından bile geçmedim.bilmiyordum

Jennsyn bakire olduğumu bilmiyordu. Liz'in de yoktu. Birlikte , yaşadığımız bir yıl içindeseks hayatım ya da eksikliğim

-Sohbette konu açılmamıştı. Eğer sorarlarsa dürüst olurdum, ama kesinlikle bunu rahatça söylemeyecektim.

Kalbimin derinliklerinde, bunun utanılacak bir şey olmadığını biliyordum. Seçiciydim. Yüksek standartlarım vardı. Bu kötü bir şey değildi. Uzun zamandır bekâretimi vermeyi kafama takmıştımdoğru adama .

Artık doğru adamın bile emin değildimvarlığından .

Lisedeki erkeklerin hiçbiri benimle boy ölçüşememişti, üniversitede çıktıklarım da öyle. değil.Çok fazla çıktığımdan Tam zamanlı bir ders programı ve voleybol ile partiler için pek boş zamanım olmamıştı. Sınıfımdaki erkeklerin çoğu daha uzun boylu ve notlarımıza bakılırsa daha zeki bir kadın tarafından tehdit ediliyordu.

Voleybol sezonları arasındaki zamanı Adair'de babam için çalışarak . içinde birkaç geçirdimYıllar elemanı çok seksi . olmuştuAma ben patronun kızıydım. ötesindeFlört etmenin , .

hiçbiri bana çıkma Bekaret teklif edecek kadar cesur değildion dört yaşındayken . kurtarıcı bir erdemdiOn altı , yaşındaykenOaks'ta bunu yapan birkaç kızla alay . On sekiz , .yaşımageldiğimdeazınlıktaydım

olmayan .kızlar

Zaman geçtikçe, bu haline gelmiştişey . Bu engel. Ama kendime, eğer yirmi yaşına kadar beklersem, o zaman söylemiştımdoğru adamı da bekleyebileceğimi . İyi bir adamı. Görünüşe göre, tüm iyi adamlar ortadan kaybolmuş ya da kaçırılmıştı.

Bekaretim bozulmadan bir yıl daha geçti. Sonra bir yıl daha. Şimdi yirmi iki yaşındaydım ve sadece bu işi bitirmek .istiyordum

Seks yapmanın nasıl bir his olduğunu bilmek istiyordum. Oda arkadaşlarımla hakkında sahte konuşmalar istemedim bir erkekle yatakta olmak yapmak .

"Bu gece ne yapıyorsun?" Jennsyn sordu, gözleri saçındaki buklelerde ve elbisemde geziniyordu. "Ateşli bir randevu mu?"

Evet, aslında. Maverick ateşli bir randevuydu.

Ürperdim. Nasıl olmuştu da kendimi bu duruma sokmuştum?

Bu Meredith'in hatasıydı. Onun son arzusuydu. seviyordum Onu kızamayacak kadar çok .

"Evet, bir randevum ."var

"Gerçekten mi?" Omuzlarını salladı. "Bana her şeyi anlat. Birkaç çıktığın şu James denen adam mıkez ?"

"Hayır." Burnumu . kıvırdım "O çok fazla züppe. Aslında ben Maverick ile çıkıyorum. Maverick ile çıkıyorum."

Jennsyn'in çenesi yere . çarptı "Maverick Houston mı? Toren'in futbol takımındaki golcü mi? Lisedeki baş düşmanınız ve varlığınızın baş belası gibi mi?" gibi

Mav hakkında birkaç kez söylenirken beni dinlediğini bilmek güzel.

"Evet. İşte o."

"nefret ettiğini sanıyordum Ondan ."

Bir omzumu kaldırdım. Nefret daha önce de kullandığım bir kelimeydi ama bugün çok güçlü geldi. Çok aşırı. Maverick'ten hiç gerçekten nefret etmemiştim. "O Maverick."

"Bunun ne anlama geldiğini mi ?" bilmem gerekiyor

Ne anlama geldiğini bilmediğimi düşünerek mi? "Hayır. Bu biraz karışık."

"Ama ondan hoşlanıyorsun şimdi ?"

"Evet mi?" Bu cevap olarak ortaya çıkmamalıydı bir soru .

Maverick'mi? i sevdim

Kesinlikle arkadaş değildik. Ve değildim ona . aşık Ama onun da bazı anları . vardı Çoğunlukla, . etrafımdakilerden hoşlanıyordum

Maverick.

Sadece kendim olabilirdim. gülmek zorunda değildimKomik olmayan şakalarına . Egosunu okşamak zorunda değildim egosunu çalıştım- bunun yerine . yumuşatmak için yorulmadan Onu etkilemeye ya da kendimden başka biri gibi davranmak .çalışmak zorunda değildim

Beni iyi ve kötü tanırdı. Tıpkı benim onu .

Birbirimize karşı gerçek olabilmemiz hoşuma gidiyordu.tanıdığım gibi

Bu olsa bile.sahte

Bu dünyada kimseye itiraf etmesem de o öpücük hoşuma gitmişti.

Jennsyn'e "Neler olduğunu bilmiyorum," dedim. Gerçek buydu. "Sadece yemeğe çıkıyoruz. göreceğizNe olacağını ."

"Pekâlâ. Sadece dikkatli ol, tamam mı?" şöhreti Kadınlar konusundaki bu uyarının ardındaki sözsüz nedendi.

Maverickyoktu'in kötü bir şöhreti .

Voleybol takımımızdaki genç oyunculardan biri olan Megan, geçen yıl Maverick'e aşık olmuştu. Ona dikkatli olmasını söylemiştim. Maverick onu çiğneyip bir tiptitükürecek . Megan uyarımı dikkate almış mıydı? Hayır. Onun yatağına girmeye kararlıydı.

Ama hepimiz ona yaltaklanmasını dinledikhaftalarca soyunma odasında . Sonra bir gün, hiçbir şey olmadı. Bir daha Maverick'ten hiç bahsetmedi. Muhtemelen onu çiğneyip tükürdüğü içindi.

Yüzündeki ifadeye bakılırsa Jennsyn ediyordubunun benim de başıma gelmesinden endişe .

"Merak etme." salladım. "Ben ne yaptığımı ." Biliyor muydum?biliyorum

"Tamam." Bana inanmadı. Azıcık bile. "Ben gitsem iyi olacak. Bu gece iyi eğlenceler."

"Teşekkürler. Sana da." kelebekler Garaja doğru ilerlerken midemde uçuşuyordu. Şehir merkezinde Maverick'le akşam yemeği için buluşacağımız spor barına doğru ilerlerken dayanılmaz kanatlarını çırpmaya devam ettiler.

Bu sabah bana mesaj atıp Luna'dan başka bir yere gitmek isteyip istemediğimi sormuştu. Tabii ki her duvarında televizyon olan bir yer seçecekti. Bana uyar. Ben okurken o da hangi maç varsa izleyebilirdik kitabımı .

Adair'de çalışarak yoğun bir hafta geçirmiştım. Çoğunlukla babamı takip ediyor, gölgesi gibi davranıyordum. Ama o uzun saatler çalışıyordu ve onun gölgesi olarak ben uzun saatler çalışıyordumde .

Buluşacağımız bar ana cadde üzerindeydi. İçeri girerken gözlerimin loş ışığa alışması için bir an bekledim. en popüler mekânlardan biriydi Mission'daki ve üniversite öğrencileriyle dolu birkaç masa gördüğümde midemdeki kelebekler dönüştüeşek arılarına .

İnsanlar benim düşüneceklerdi.Maverick'in kolundaki bir kadın olduğumu Yatak direğindeki başka bir çentik. Kısa etekli başka bir kız.rastgele

İnsanların ne düşündüğünü önemsiyordum. Dışarıdan gelen fikirler ne kadar önemsizmiş gibi davransam da önemliydi.

Burada ne işim vardı? Neden bu seçmiştimelbiseyi ? Bana neler oluyordu? Geçen hafta her şeyi sorguladım. Endişelendim, kaygılandım döndümve kendi içime .

"Stevie." Maverick'in sesi sesleri arasında kesildibardak şingirtıları, insanların konuşmaları ve TV spikerlerinin bangır bangır bağırma .

Barı taradım ve onu arka taraftaki . Oturduğu yer, odadaki en büyük televizyonun önünde mükemmel bir şekilde konumlanmıştı.yüksek bir masada gördüm

Masaların arasından sıyrılarak onun yanına doğru ilerledim ve üç boş sandalyeye baktım. Biri onunkinin yanında. iki taneKarşılıklı .

Yanına otursaydım, ben de televizyon izleyebilirdim. Karşısında otursaydım, ekran başımın üstünde olurdu ve okumak için her türlü bahanem olurdu.

Kendimi sorgulamadan önce onunkinin yanındaki sandalyeyi çektim.

"Merhaba." Sesim dayanıksız ve acınasıydı. Bu tek kelime kulağa daha çok baygınlık gibi geliyordu. Boğazımı temizledim ve tekrar denedim. "Selam."

Maverick bana yandan bir bakış attı. "İyi misin?"

"Süper-duper." Ne ... süper-duper?

Belki de hasta numarası yapmalıyım. Eve gidip düşünmeliyimönümüzdeki beş ila yedi iş günü boyunca kelime seçimlerimi .

Hayır. Bu bir randevuydu. Cumartesi için anlaştım. aldım Derin bir nefes ve Maverick'ten başka bir yere bakmadım.

Birkaç yıl önce sahipleri burayı yeniden düzenlemişti. Mekânın ortasındaki bar, sunuyordudikdörtgendört insanlara siparişlerini . verebilecekleri alanİçki raflarının arkasında aynalar vardı ve kalan direkler ve açıktakirişler koyu kahverengiye boyanarak karamsar atmosfere Kırmızı tuğla duvarlara karşı, uzun, deri katkıda bulunuyordu. kabinler insanlara daha samimi bir oturma alanı sağlıyordu.

Binanın ön tarafındaki siyah camlı büyük garaj kapısı açıktı ve ana caddeden gelen trafik . Barın içinden esen bir rüzgâr kollarımdaki tüyleri diken diken etti.içeri alıyordu

Bu nefret ettimelbiseden .

"Güzel elbise," , dedi Maverickbakışları sırtımdaki çıplak tende .

Bakışlarında takdir vardı. Bu yüzden mi dolabımın ? onu terk edilmiş bir köşesinden almıştımBöyle bir tepki istediğim için mi?

Evet.

Hepsi Maverick'in suçuydu. Beni öpmüştü ve ben bir hafta boyunca sayılmayan bir öpücüğü düşünmüştüm ama belki de sayılan ve bu elbiseyi beni düğüm haline getirdiği için kendi kişisel intikamım olarak kullanıyordum.

Başım başlamıştıağrımaya .

Garson kızaltına sıkıştırdığı tepsiyle yanından geçti, kolunun . "Size ne ikram edebilirim?"

"Su, lütfen."

Maverick, "Ve bir kadeh Fireball," dedi.

Masaya iki menü bıraktı, sonra aceleyle bara gitti. ben hâlâ yerimde kıpırdanıyorkayıtsızca çalışıyordum Benim suyum ve onun shot'ıyla döndüğünde , eteğimin çok kısa olan kenarını aşağı çekmeye .

Tarçın kokusu burnuma çarptı ve sanki geçmişe açılan bir kapı gibiydi. Bir barda değildim. Verendamdaydım, Maverick'in dudakları benimkilere yapışmış, dillerimiz birbirine dolanmıştı.

Ağzımdan. nefes aldım

"İşte." İğneyi önüme koydu.

"Bunu istemiyorum." Yan gözle bir baktım, sonra kaydıldım.

Bu gece .ağzımda tarçınlı hiçbir şey olmayacaktı
O atış değil. Sakızı . değil Kesinlikle dili .değil

"Neden olmasın?" diye sordu. "olduğunda bana karşı daha nazik oluyorsunBiraz çakırkeyif ."

Sesinin tonu flörtöz ve boğucuydu. Seksi ve alçak. Luna'daki o telefon görüşmesinde kullandığı ses. Kadınları baştan çıkarmak için kullandığı ses.

Karnım garip bir şekilde döndü. Bu sesi sevmemiştim. Ama sevdim sayılır.

Cidden, playboy olmasına şaşmamalı. Onu suçlamak neredeyse zordu. İlgi çekmek için çalışmak zorunda olduğundan şüpheliydim.

"seks sesini kullanmaBana ."

"Benim neyim?" Bir kahkaha attı. "Seks sesim mi?"

"Ne demek istediğimi biliyorsun." Bileğime hafifçe vurdum. "Biriyle konuşurken kullandığın o ses. kız gibiLuna'da aradığın . O sesi haremine sakla, bana değil."

"Benim bir haremim ya da seks sesim yok. Ve kayıtlara geçsin diye söylüyorum, Luna'daki bir kızı aramadım. Rush'ı aradım ve kızmış gibi davrandım çünkü bunun seni kızdıracağını biliyordum."

Ben de geç kalarak onu cezalandırdım. Ve fırlattıbunu yüzüme . geri Belki de bundan şüphelenmeliydim.

O gece. Maverick her zaman en iyi rakip olmuştı. Gülümsememi gizlemek için yanağımın içini ısırdım. "Pislik."

Kıkırdadı. "Kendime engel olamadım. Eğer istiyorsanbu iğneyi , alabilirsin. Ama yapmak zorunda değilsin."

"Bu gece ." içmeyeceğimÇenemi , .kaldırdımgözlerim televizyona "Arabayı ben kullanacağım."

"Seni götüreceğimeve ."

Böylece beni bir öpücükle daha pusuya düşürebilir ön kapımda mıydı? "Kesinlikle olmaz."

Maverick bir iç çekti, sandalyesinde arkasına yaslandı ve bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "İşte tuğla duvar," diye mırıldandı.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "Bu da ne demek şimdi?"

"Hiçbir şey." Su bardağımı kaptı ve aldıuzun bir yudum . "Bir şeyler yemek ister misin?"

"Elbette." Yemek için harika bir yol gibi görünüyordu, sohbetten kaçmak . Ve garip bir şekilde, bu duyguyla aynıydınormalde randevularda . Gergin. Gergin. Tam olarak aç değildim ama yemek yemek çene çalmak zorunda olmadığım anlamına geliyordu.

Bekle. Bu ne zaman gerçek bir randevuya ?dönüştü

"Hey, Mav." Masamızın ucunda minyon bir sarışın belirdi. Kollarını kenara dayadı ve göğüslerini birbirine bastırarak dekoltesini gösterdi.

"Hey," diye mırıldandı, ona bir bakış bile .atmadan

Kadın önce bana, sonra Maverick'e baktı, gözlerini televizyondan ayırdığında gülümsemesi genişledi. "Nasıl gidiyor?"

Sanki gibi uzun bir süre ona baktıonu tanımaya çalışıyormuş . Sonra bir kolunu arkasına attı, sandalyemin . eli pazumun etrafını sardıBaşparmağı çıplak tenimde desenler çizmeye başladı. "Biz iyiyiz."

İyi miyiz?

Ağzımın kalmaması için elimden gelen her şeyi yaptım.açık

Biz iyiyiz. Sanki gibibir çiftmişiz . Başparmağının kolumda yarattığı karıncalanmadan .hoşlandığım gibi

Onlardan hoşlandım. Ama bilmesine gerek yoktu.bunu "ister Bir hamburgeri bölüşmek misin bebeğim?" diye sordu, yanıma ve ikimizin de okuması için bir menü uzattı.doğru eğildi

Bebeğim?

Kolumu sıktı, bu randevuyu sarışına satmamız için sessiz bir yalvarış. Onun kim olduğunu biliyor muydu ki?

Başka bir gece, acı çekmesine izin verebilirdim. Ama bu kadın araya girecek kadar cesurdu ve ipucunu anlamıyordu.

"Elbette, tatlım." Onun doğru eğildimyanına .

Oaks. Onun yerine, ikimiz de sahne ekibindeydik.'taki son sınıf oyunu için seçmelere katılmalıydık

"Şey, sadece merhaba demek istedim," dedi sarışın, tırnaklarını masaya vurarak.

"Merhaba." Ona en tatlı, sakarin gülümsememi verdim, sonra boştaki elimle menüye dokundum. "Oh, onun yerine nachos alalım. Kişniş ya da-"

"Zeytin. Biliyorum."

O biliyordu. Hangi yiyecekleri sevip biliyordusevmediğimi.

Buz mavisi gözleri benimkilerle buluştu ve midemdeki düğüm çözüldü. Eşek arıları vızıldadı.

Sarışın .da öyle

"Kız arkadaşlarından biri mi?" Ben sordum.

"Benim kız arkadaşım yok." bir yudum daha aldı.Suyumdan "Peki ya senin? Bu gece başka bir erkek arkadaşla karşılaşacak mıyım?"

"Hayır." Son zamanlarda erkek arkadaşla en yakın olduğum şey, şey ... Maverick'ti.

"Biliyor musun, geçen hafta düşünüyordum da. Eve hiç erkek getirmedi."

"Yani? Sen de ." "Çünkü benim kız arkadaşım yok."eve hiç kız arkadaş getirmedi"

"kadarŞimdiye ."

"Şimdiye kadar." Gözleri benimkilere kilitlendi ve bir anda ciddiden şakacıya dönüştü. O yaramaz parıltıyı biliyordum. beri bana işkence ediyorduDoğduğumdan .

"Ne?" Uzaklaştım.

"ne En son zaman düzgün bir sikiş ?"yaptın

Nefesim anında kesildi. Sonra parmaklarımı suya daldırıp damlaları fırlatırken ona en iyi kaşlarımı çattımyüzüne . "Tam bir domuzsun."

"Gerçek." Burnunu kurulayarak kıkırdadı. "Sadece şaka yapıyorum."

"Yalancı," , diye mırıldandım kaburgalarına .dirsek attım

"Peki, tamam. Merak ettim. bunu düşündümBütün hafta ."

"hakkındaNe ?"

Omuz silkti. "Neden hiç getirmedi kimseyi ?"

"alay edebilmek için Onunla mı?"

Bu bir sebep değildi. bir erkek yoktu. Eve getirebileceğim, ailemle tanıştırabileceğim Ya da belki çıkabilecek bir erkekle tanışmamıştımda Maverick'le başa .

Kabul etmek istesem de istemesem de, Maverick her zaman düşünce süreçlerimin bir parçasıydı. En azından ailelerimiz söz konusu olduğunda. Belki nedeni de eve kimseyi getirmememin bunun bir çöplük yangınıyla sonuçlanacağını bilmemdi.

Kahretsin. Bunu daha sonra .

"Bir sonraki konu lütfen,"

dedim.düşünecektim

"Bu seni rahatsız mı ediyor?" çarptıOmzunu benimkine .

"En son ne zaman ciddi biriyle çıktın?"

"Yapmadım," diye itiraf ettim. "Çok meşguldüm. olmadıOkul ve voleybol yüzünden bir erkek arkadaş ayıracak pek vaktim . Ve bana açmak isteyen biri de çıkmadıyer ."

Maverick bir an beni inceledi, sonra mırıldandı.
"makulYeterince ."

Beni daha fazla rahatsız etmesini bekleyerek bekledim.
Ama daha bir dakika önce parmaklarım suyun içinde olmasına rağmen bir yudum su içerek konuyu kapattı.

Garson kız bir bardak daha getirdi, bu benim içindi ve siparişlerimizi aldı. Sonra birlikte oturduk, ikimiz de televizyona bakıyorduk.

O beyzbol maçıyla eğleniyor gibiydi ama ben maça konsantre olamıyordum. Birkaç dakikada bir Maverick'in profiline bir göz atıyordum.

Bunu daha ne kadar sürdürmemiz gerekecekti? Haftalar mı? Aylar mı? Daha kaç cumartesi bu barda buluşacaktık, o maç izlerken biz de randevulaşıyormuşuz gibi yapacaktık?

Bir evde ?buluşmak daha kolay ve ucuz olmaz mıydı

Ama onun evimi istila etmesine hazır olduğumdan emin değildim. Ev arkadaşlarımın soruları olacaktı. Eğer gidersekonun evine , onun ev arkadaşlarının da soruları olacaktı.

Ya bu durumu kendi yararına kullansaydım? Ya bıraksaydımözel ? birini beklemeyi Ya bu işi bitirseydim?

Bu fikir geçen hafta ilk kez aklıma gelmiyordu. Hayır, o öpücüğü tekrarladığım kadar sık düşünmüştüm. Açık. Döngü.

Bakire olmak istemiyordum. Sıradan seks konusunda hiçbir çekincesi olmayan bir adamla çıkıyordum. Ve bonus olarak, Maverick biriydibilinen . Kavga , edebilirdikbeni çileden ama özünde iyi bir adamdı.çıkarabilirdi

Bunu karşı itiraf edeceğimden değil.yüzüne

"Ne?" Maverick kaşlarını yana döndü.kaldırarak "Bana bakıp duruyorsun. Ve yüzündeki ifadeden bir şey düşündüğünü anlayabiliyorum. Ne olduğunu bilmek istiyor muyum?"

"Muhtemelen hayır."

Korkunç bir fikirdi. Tehlikelerle doluydu ve aklımda pişman olacağıma dair en ufak bir şüphe yoktu.

Ama ya . . .

Öpüşmek sayılmazdı. Ya seks de sayılmazsa? Ya bir şey ? ifade etmek zorunda olmasaydıYa sadece bu kutuyu işaretleyip yoluma devam ?edebilseydim

"Dökül," diye emretti.

Yapma bunu. .

Fireball'u kaptığım gibi dudaklarıma götürdüm. Alkol boğazımdan aşağı kayarken yaktı ve karnımı Yüzümü buruşturdu ve bir yudum suyla onu kovaladım.ısıttı

Sonra, cesaretimi kaybetmeden önce, döktüm.

"Sanırım seks yapmanı istiyorumbenimle ."

DOKUZUNCU BÖLÜM

MAVERICK

M Kızım bir saniyeden daha kısa bir sürede tabureden yere düştü. Acıması gerekirdi ama o kadar şok olmuştum ki acı hissetmek

Ne dedi?

Stevie nefesini tuttu ve oturduğu yerden sıçrayarak yanıma çömeldi, bakışlarıyla yaralarımı taradı. "Aman Tanrım. Sen iyi misin?"

Hayır, iyi değildim. Çünkü ya beynim hayatımın en çılgın rüyasını görmüştü. Ya da Stevie bu sözleri kendisi söylemişti.

"Siktir." Acı hissetmeye başladığımda . Sıcak ve keskin bir şekilde kalçama ve doğru yayıldı.bir elimi yüzümde gezdirdimdirseğime

Garson kız koşarak fal geldi, taşı gibi gözleri .

"Ben iyiyim." Ona el salladım ve yerden kalktım, koltuğuma dönmeden önce tabureme temkinli bir bakış attım.

Bardaki bütün gözler bana çevrilmişti. Başka bir gün olsa utanabilirdim. Ama dikkat çekmeye yabancı değildim ve şu anda gereken daha önemli şeyler vardı.endişelenmem

"mı Az önce benden seninle ?" seks yapmamı istedinFısıldadım.

Stevie ayağa kalktı, ağzı bir açılıp bir kapanıyordu ama soruma cevap veremedi yüzünü arasına gömdü.ellerinin

"Bana bak," diye emrettimçekiştirerek, bileğini .

Kollarını indirdiğinde yanakları kıpkırmızıydı. Bir an için oturacağını ve bunu konuşabileceğimizi düşündüm. Ama ben onu durduramadan çantasını masadan alıp kapıya doğru koşmaya başladı, elbisesinin kısa eteği kalçalarının etrafında sallanıyordu.

"Stevie," diye
tısladım. devam
etti.Yürümeye

"Lanet olsun." Bu kez ayaklarımı tutarak tabureden kaydım ve kot pantolonumdan cüzdanımı çıkardım. Masaya bir yüzlük attım ve ilk randevumuzda olduğu gibi, yiyemeyeceğim bir yemeğin parasını ödedim.

Kapıdan dışarı fırladım bir aşağı bir yukarı taradım, kaldırımı . Stevie sokağın köşesine park ettiği cipine doğru koşuyordu. "Stevie!"

En iyi yaptığı şeyi yaptı. görmezden Beni geldi.

Onu yakalamak için koşarken boğazımdan bir hırıltı çıktı ama o çok hızlıydı. Çocukken en hızlısı oydu mahallenin . Benden bile hızlıydı.

Cipin yanına vardığımda direksiyonun başındaydı, motor gürültüyle çalışıyordu.

Yolcu kapısının kolunu çekerek çalıştım açmaya ama kilitliydi. "Sakin arabayı sürmeye kalkma."

Ana Cadde boyunca arabaların .sıralanmış arasında güzel bir delik bırakarak uzaklaştı

"Şaka yapıyor olmalısın." Yüzümü bulutsuz mavi gökyüzüne , kendimi yumruk yemiş gibi hissediyordumçevirdimtaşaklarım .

Bu yüzden kız arkadaşım yoktu. Bu yüzden gündelik ilişkiler çok daha kolaydı. Kadınlar genellikle beni terk etmezdi, ama birkaç kez bir kız ben uyanmadan önce yataktan sıvıştığında, umursamamıştım. Kesinlikle peşinden koşmak istememiştim.

Sanırım benimle seks yapmanı istiyorum.

Bunu söylemişti, değil mi? Stevie istemiştionunla seks yapmamı . Bunu uydurmadığıma neredeyse emindimkafamdan .

Oradan tedirgin ayrılma şansım yoktu. Bu yüzden yönümü değiştirdim ve bir sonraki blokta park halinde duran kamyonetime doğru yürüdüm. Sonra şehrin diğer tarafına doğru yola çıktım, kamyonetim neredeyse onun evine doğru yol alıyordu.

Bir hafta boyunca o öpücüğü düşündüm. Kendime o kadar çok tekrar ettirdim ki neredeyse kendimi bunun bir rüya olduğuna ikna edecektim. Rüya olmalıydı.

Hayatımın en güzel öpücüğü Stevie Adair. Ama öyleydi.'
ait eolamazdı

Geçmişte kızları anlamsızca öptüğüm için bu benim cezam mıydı? Bu benim kefaretim miydi?

Yoksa yapmak istemesinin nedeni bu muyduseks ?

Belki kuru bir dönemden geçiyordu. Belki de sadece orgazm olmak istiyordu. Belki taşak geçiyordude ne diyeceğimi görmek için benimle . Ama bu tahmin edeceğim bir şey değildi. Lanet bir açıklamaya ihtiyacım vardı. Şimdi.

Ayağım gaz pedalına daha derin bastı. Stevie'ye giderken aşmadığım hız sınırı kalmamıştı.

Garaj garaj kapısı kapanmak üzereydiyoluna girdiğimde . Durağının arkasına park ettim, tekrar uzaklaşamasın diye onu engelledim. Sonra kamyonetimi kapattım ve eve doğru yürüdüm.

Merdiven sahanlığında durmak mahalline geri dönmek gibiydibir suç .

Bir elimi yüzümde gezdirdim, hızla atan kalbimi sakinleştirmeye çalışırken derin bir nefes aldım. Sonra bir yumruğumu vurdumkapıya , kulaklarımı ayak sesleri için zorlayarak kapıyı açmasını bekledim.

Hiçbir şey yok. tek bir ses bile gelmedi.İçeriden
Kapıya tekrar , vurdumsonra zili . çaldımSessizlik.

"Beni görmezden ," dedim basarakgelemezsin kapı ziline art arda hızlıca .

Yüzük. Yüzük. Yüzük. Yüzük. Yüzük. Yüzük.

Cebimden telefonumu çıkardım ve onun rehberini açtım, ismini tuşladım, böylece o da çalacaktı.

Bir dakika daha geçti ve sonunda parke üzerindeki ayak seslerini duydum. Sonra kapı hızla açıldı, .kapı zilin sesi dışarıda yankılandı

"Maverick, ben-"

"Kapa çenenı." İçeri girdim ve onu çıplak ayakları üzerinde geriye doğru ittim. Sonra kapıyı çarparak kapattım engelledim, o lanetli sahanlığı ve o öpücüğün tüm düşüncelerini . "Bana o bombayı atıp sonra da çekip gidemezsin. Konuşacağız."

Stevie bakışları yere düşerken yutkundu. "Bu bir hataydı. Bir şey söylediğimi unut."

Evet, çünkü bu unutabileceğim bir şeydi. "Neler oluyor?"

"Bilmiyorum," diye fısıldadı sararak kollarını ortasına .

"Yalancı."

Bakışları yukarı kaydı ve bir parıltıya .dönüştü

Kaşlarımı kaldırdım. "Gerçeği söyle. Ne haltlar dönüyor burada?"

İnledi, arkasını dönüp evin içine doğru ilerlerken yüzü buruştu. Beni mutfığa götürmek yerine ilerledi yolunu değiştirip oturma odasına gitti ve doğru kanepenin ucuna . Sonra hiç tereddüt etmeden yüzünü minderlere gömdü.

Elbisesinin eteği yukarı sıyrılarak bir parçasını ortaya çıkardı. siyah külotunun Bakışlarımı başka yöne çevirip oturma odasını inceledim.

Nötr renkler ve sehpanın üzerinde, gibi bir kitabın yanında duran vanilyalı bir mum ile rahat ve temizdi okumak . için içinmiş değil de dekorasyon görünen Televizyon çok

Küçüktü ama onun dışında güzel bir evdi. Stevie için beklediğim gibiydi, şık ve davetkâr.tam

beni daha önce . Hayır. Bana sadece seks teklif etti.buraya hiç davet etmemişt

"Stevie," diye bağırdım. "Açıkla.

Şimdi." "Uh-rar-rar-rar-rar."

Bunu anlamamı mı bekliyordu? "İngilizce lütfen."

Kalçasının yanındaki koltuğu yumrukladı, sonra çevirdiyüzünü , koltuktan kalkmadı, sadece ağzını serbest bıraktı. Saçları gözlerinin üzerine düştü. "Ben bakireyim."

Topuklarımın üzerinde sallandım, bu üç kelime göğsümün tam ortasına çarptı. "Sen bir nesin?"

"Bana bunu tekrar söyletme," diye inledi dönerek ve yüzünü mindere saklanmak için elinden geleni yaptı.

Ya da boğulmak.

Dramatik olanın ben olmam gerekiyordu. Bu rol yıllardır bana aitti. Ne cüretle yer değiştirmeye çalışır?

Kaşlarımı çatarak kanepenin etrafında tepindim ve bacaklarını yana iterek kanepenin ucunda kendime yer açtım. "Bana bakar mısın?"

Kalçamı .tekmeledi

Ayak bileğindeki deriyi çimdikledim ve bir kopardımçığlık .

"Hey." Dönerek bana tekrar tekme attı ama bu onu minderden kalkıp bir koltuğa oturmaya zorladı. Dirseklerini dizlerine dayadı ve saç perdesinin öne doğru düşerek yüzünü korumasına izin verdi.

Parmaklarım onu kenara itmek, kulağının arkasına sıkıştırmak için kaşınıyordu ama eğer yumuşak kahverengi oluşan bir duvara ihtiyacı varsa, aramızda dalgalardan öyle olsun.

"Bana erkek arkadaşlarımı ve neden eve hiç kimseyi getirmediğimi sordunuz. Çünkü eve getirecek kimse yoktu. tan kimseyle çıkmadığımı biliyorsunOaks."

Hiçbiri onun için yeterince iyi olmamıştı. Stevie ve ben sıkı fıkı olmayabilirdik ama

Aynı spor çevresinden çocuklar. Voleybol takımından bir grup kızla baloya gitmişti. birkaçı Takım arkadaşlarından futbol, basketbol ya da beyzbol takımlarındaki erkeklerle çıkmıştı. Ama Stevie hep bekâr kalmıştı.

Şimdi geriye dönüp baktığımda, nasıl emin değildim arkadaşlarımla Stevie'ye . asılmasına tepki vereceğimden Hepimiz domuzduk.

-Daha önceki . sözünü çalmak için Gençtik. Sekse aşırı odaklanmıştık.

Hiçbirini ondan uzak durmaları için uyarmadım ama birkaçına ailelerimizin yakın olduğunu hatırlatmış olabilirim. Stevie'ye bir bok verebilecek tek kişi bendim.

Bunu bilmesine gerek yoktu. "Peki ya üniversite?" diye sordum.

Omuz silkti. "Sana . söyledim Çok meşguldüm. Ve çıktığım erkek ... meh." her

"Meh?"

"Evet. Meh."

"Bu ne anlama geliyor?" Bir fikrim vardı, James'in yüzü aklıma geldi ama ayrıntı istiyordum.

"Birinci sınıfta bir çocukla üç kez çıktım. Yurt odama geldi ve çok uzun olmamak için ayakkabılarımı değiştirmemi istedi."

"Dick. kim olacak Başka ?"

İç çekti. "İkinci sınıfta bir çocuk beni götürdü bir ev partisine ve içkime bir şey kattı."

"Ne oluyor lan?" Kanepeden fırlayarak bağırdım. Yakıcı bir öfke göğsümden damarlarıma yayılırken nabzım hızlandı. "Kim?"

"Önemli değil. Birkaç arkadaşım geldi ve o kadar sarhoş olacak bir tip olmadığımı bildikleri için bir şey olmadan beni eve götürdüler."

"Orospu çocuğu. Onu . öldüreceğim

"Artık burada okula gitmiyor. ihbar ettim Onu kampüs polisine . Ve bu benim son ev partim oldu."

Ona oldu. "Kimdi o?"bakarken ellerim iki yanımda yumruk
"Tanıdığın biri değil, Maverick. Benim sınıflarımdan birindeydi." Omuzları öne doğru kıvrıldı. "Bunu pek fazla kişiye anlatmadım. bir şey değil. Yeniden yaşamak ya da itiraf etmek istediğim Ama hiçbir şey olmasa da bir süre pek kimseyle çıkmak istemedim. Ben de çıkmadım."

"Yok artık." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum.
"Bu 'den daha fazlası.meh"

Tekrar . omuz silkti"Geçmişte kaldı."

"Bu onu iyi yapmaz."

"sonra takıma yakın durdumOndan ."

Hepimiz takımlarımıza yakın dururduk. Çoğu sporcu diğer öğrencilerle pek bir şey yapmazdı. Güvendiğimiz kişilerle takılırdık. Öğrenci sporcu olmanın gerekliliklerini anlayanlarla. Fotoğraflarımızı çekip internette yayınlamayacak kişilerle.

Elbette, forma peşinde takılıyordum koşanlarla, yani takımdaki bir erkekle gol atmakla daha çok ilgilenen ama sonrasında takılmıyorduk.kadınlarla

"Peki ya James?" Ben sordum.

"Benim tipim değil."

"kim Başka olacak?"

"Çoğunlukla okulda tanıştığım çocuklar. çıktım Birkaç kez ama genellikle akşam yemeği ve filmden sonra bitiyor."

Bu ezikleri mü? öptü Ağzına mi?girmelerine izin verdi

Başka bir erkeğin onun verandasında, o ağzı içimde bir şeylerin burkulmasına neden oldu.talep etmesi fikri

"Yatağıma ," dedi, sesi kısıldı. "Seçici olduğumu biliyorsun."davet etmek istediğim biriyle tanışmadım

Kötü bir gibi söyledi.şeymiş

Tamam, tanıştığı adamların hepsi aptaldı. Bu yine de onun bu teklifini açıklamıyordu. "Beni neden istiyorsun?"

"Bu çok aşağılayıcı, Maverick." Sonunda bana baktı, ela gözleri yaşlarla dolmuştu. "Bu bir şey haline geldi ve ben sadece bunun bitmesini istiyorum. Farklıymışım gibi hissetmekten yoruldum. Arkadaşlarımla seks hakkında konuşamıyormuşum gibi çünkü aslında seks hakkında hiçbir şey bilmiyorum. Gelecekteki erkek arkadaşlarıma bunu bir tür sırmış gibi açıklamak zorunda kalmak istemiyorum. Övünmek için bekaretimi almak isteyen birini istemiyorum ve ayrıca bunu büyük bir mesele haline getiren bir erkek de istemiyorum."

Bu büyük bir olaydı. "Bu hala sorunun cevabı değil. Neden ben?"

"Çünkü sen sensin." Bir elini uzatıp vücudumu "Anlamsız sekse karşı bir çekincen yok gibi. Ne yaptığını biliyorsun. En azından ben öyle işaret .umuyorum."

Ona düz bir bakış attım. Tabii ki ne biliyordum.

"Bu benim için utanç verici ama zaten beni en utanç verici anlarımda gördünüz, neden bunu da listeye eklemeyesiniz ki?"

Bir kamp gezisinde araba tuttuğu zamanki gibi.ve gömleğinin önüne kustuğu

Bunun onun için bir utanç kaynağı olmasından nefret ediyordum. Ama bunu da anlıyordum. Bizim yaşımızda, özel bir nedeni olmadığı sürece bekâretini koruyan pek fazla kadın yoktu. Belki evlilik için saklıyorlardı. Belki de dini bir inançtı.

Stevie farklı olmak istemiyordu. O özel, yetenekli ve eşsizdi. Ama her zaman olmaktan memnun olmuştukalabalığın bir parçası , ayrı durmaktan değil.

Ama bu?

Bunu yapamazdım. İstese bile bunu ondan alamazdım. Bunu değerli kılacak biriyle olmalıydı. Geriye güzel anılarla bakacağı biriyle, küçümseme ya da pişmanlıkla değil.

Ancak ben onu için ağzımı açamadan .nazikçe indirmekyanağından bir damla yaş süzüldü "Güvendesin."

Oda ters dönmüş gibiydi, sonra sağ tarafa döndü. bir Tam bir dönüş, bir uca. Ama normale hiçbir şey normal değildi.

Güvendeydim.

Bu yüzden sormuştu. Diğer tüm rağmen.nedenlere , önemli olan tek neden buydu

Şimdi ? ne halt ettim

ben"Maverick?"

"Evet," diye boğuk bir ses çıkardım.

"Artık gidebilir misin?" Sesi boş geliyordu. Utanmış gibiydi. Titrekti, sanki gözyaşlarının geri kalanının akmasını engellemekte zorlanıyordu.

Ayrılmak yapmak istediğim son şeydi. Konuşacak, düşünecek çok şey vardı. Ama çatlaksesindeki , omuzlarının kendi üzerine kıvrılması beni evden gönderdi.

Tarih bitti.

ONUNCU BÖLÜM

STEVIE

DAd, parmaklarını ofisimin kapısına . vurdu "Selam, dostum."
"Selam baba." yerleşirken gülümsedim Masamın karşısındaki boş sandalyeye . "N'aber?"

Bileğini dizinin üzerinden geçirdi. hâlâ vardı Botlarının , tabanında birkaç çamur izi tıpkı benimkinde . olduğu gibi

Geçtiğimiz hafta yağan bahar yağmuru tüm vadinin vıcık vıcık olması anlamına geliyordu ve ikimiz saha ziyaretine gitmiştikde öğleden sonra .

"Toplantın nasıl geçti?" diye sordu.

"Güzel." Defterimi elime aldım ve karaladığım sayfaları gözden geçirdim. "Bazı sorularım var, ama hazırlayacağım planı kabataslak , sonra da sana danışacağım."

"Kulağa hoş geliyor."

Bu, Adair'de tam zamanlı çalışan olarak ikinci haftamdı ve bugünkü ziyaret benim ilk tek başıma müşteri ziyaretimdi. Geçen hafta babam beni yakınında tutmuş, kendi müşteri toplantılarına götürmüştü, böylece bir süre ona gölge edebilecektim. Ancak web sitemize gelen son talebi bana yönlendirmişti.

Küçük ve basit bir işti ve müşteri bir hafta sonu ya da akşam konsültasyonu talep etmişti. Adair'deki diğer peyzaj tasarımcıları hafta içi 7'den çalışıyordu .4'e kadar ve Mayıs sonunda herkes bu sezon için oldukça doluydu Şu anda bant genişliği olan tek kişi bendim. Bu yüzden babam tipik işe alım sürecini atlamış ve beni kendi başıma göndermişti.

Bu, Cumartesi günü çalışmak demekti ama için evde kalıp Maverick'le geçen Cumartesi gününü düşünmek istemediğim buradaydım.

O kadar gergindim ki tüm ziyaret boyunca ellerim titremişti, bu yüzden notlarımın el yazısı berbattı ama şantiyeden ayrıldığımdan beri gülümsüyordum.

"Diğer her şey nasıl gidiyor?" Babam sordu. "Herhangi bir sorun var mı?"

"Hayır." Ama sesindeki . bu tonu gerçekten sevmemiştımSanki cevabı biliyordu ve benimkinin uyup uymadığını . Lisedeyken ona geceyi arkadaşım Maggie' geçireceğimi söyledikten sonra beni yakaladığı zamanki gibi - ailesine geceyi geçireceğini söylemişti görmeye çalışıyordubenim evimde - ve onun yerine dağlarda bir kamp partisine gitmiştik. "Neden?"

"yokSebebi . " Elinin ititersıyla . "Tamam. Emin misin?"

Gülümsemesi gözlerine ulaşmadı. "Eminim öyledir. genellikle Ekibe bir kişi daha eklemek alışma sürecidir."

Ah. Yani benim bir sorunum olmayabilir ama başka birinin var.ofisteki "Ne oldu?"

"Stres degecek bir şey yok."

Eğer bu doğru olsaydı, olup olmadığını sormazdıbir sorun . "Biri beni şikayet mi etti?"

"Ben buna şikayet demezdim. Samantha sadece dinlenme odasında senin çoktan müşteri almaya başladığına dair homurdanmalara kulak misafiri oldu."

Babamın asistanı Samantha, Adair'de yeniydibu sezon . Eski asistanı geçen yıl emekli olmuştu.

Samantha'yı bu bahar işe aldı. Benim yaşımdaydı, aynı zamanda Treasure State'ten yeni mezun olmuştu ve öğretmenlik diploması almıştı. Ama o öğretmen olmak istemiyordu. Lisansını almak için derslerini yeni bitirmişti çünkü farklı bir bölümde yeniden başlamak istemiyordu.

Başa dönmek ve üniversiteyi uzatmak istememesini anlayabilirim. ettiğini tamamen itiraf etti. Gerçekten ne yapmak istediğini bulana kadar bu işi maaş çeki için

Belki de babam onu aynı yaşta olduğumuz için getirmişti. Çünkü arkadaş olacağımızı düşünmüştü.

Şimdiye kadar Samantha'ya . katlanamadım. Dedikoducunun ve yediden dörde vardiyasının çoğunu babama yalakalık yaparak geçiriyordu. Gülümsemeleri sahte, kahkahaları zorlamaydı. tekiydi. Sadece iki hafta içinde işler o kadar garip bir hal almıştı ki onu resepsiyonda görmemek için arka kapıyı kullanmaya başlamıştım.

"Samantha kimin homurdandığını söyledi mi?" diye sordum. Ona inanmadığımdan değil, ama aynı zamanda ona inanmadığımdan.

Diğer tasarımcıları yıllardır tanıyordum. Onlar da beni yıllardır tanırdı. Evet, sadece yarı zamanlı bir çalışan ve babamın kızı olarak. Ama sonunda kendi müşterilerimin olması kimse için sürpriz olmamalıydı. Ve hiçbirinin küçük projeler için kavga ettiğini göremedim.

"İçin kimseyi otobüsün altına atmak istemedi. Adair'de yeni olduğu ."

"Elbette." Ya öyle ya da her şeyi uydurmuştu.

"Bunun için endişelenme. Sanırım aşırı hassasım. Sen benim kızım olduğun için kimsenin sana zorluk çıkarmasını istemiyorum ve kurallarda istisnalar yapıyorum."

"Yıllardır burada çalışıyorum," dedim, sanki bunu zaten bilmiyormuş gibi. "Belki tasarımcı olarak değil ama bu işi biliyorum."

Babam başını salladı. "Evet, öyle. Eminim önemli bir şey değildir ama bir şey olursa benimle konuşmanı istiyorum."

"Elbette," diye yalan . söyledimMilyon yıl geçse de patronuma ispiyonlamazdım, patronum babam olsa bile.

" var mıBuişin? Annem ve benimle akşam yemeğine ?"gelmek ister misin

"Aslında bir randevum ," vardedim sesimdeki dehşeti gizlemeyi umarak çok parlak bir şekilde.

"ile Maverick mi?"

"Evet."

En azından Mav ile bir randevum olduğunu düşünüyorum. büyük bir aptal durumuna düşürdüğüm geçen hafta sonundan beri ondan haber almamıştımKendimi .

Daha önce . hiç yaşamadığım düzeyde bir aşağılanmanın acısıyla bir hafta geçirmiştımBardan kadar geçen Cumartesi gününü her hatırlayışında çekiyordumoturma odama . İş güzel bir dikkat dağıtıcı olmuştu ama sözlü ishalimin anısını silmeye yetmemişti.fiziksel olarak acı

Maverick'ten benimle seks yapmasını istemekle kalmamış, ona bekâretimi de anlatmıştım.

Kimse bunu bilmiyordu. Hiç kimsenin.

Hangi şeytani ruh beni ele geçirmiş paylaşmıştımda gizli gerçeklerimi o adamla, onca insan arasında ?

Maverick'in bir hafta boyunca sessiz kalması muhtemelen anlamına geliyordubu maskaralığın sona erdiği . Bu noktada bunun için dua ediyordum. Yirmi iki yaşındaki bir bakirenin dramından ve cinsel ikileminden çok ama çok uzaklara kaçtığı için onu zerre kadar suçlayamazdım.

"Yani siz gerçekten çıkıyor musunuz?" Babam sordu.

"Evet." Yalan değildi. Kendime yalan olmadığını söyleyip durdum. Randevulara çıkıyorduk. Sadece romantik randevular değildi.

Hâlâ yalan gibi geliyordu. Aileme anlatmamak geliyordutüm hikayeyi ihanet gibi .

"Huh." Babam bir eliyle çenesini ovuşturdu. Bugün tıraş olmamıştı ve kahverengiden çok gri olan bıyıkları bugünlerdeavucunu çiziyordu. "Bunun biliyorum.Meredith'in fikri olduğunu Sizi bu işe o itti. yanımda Bir onun . için için bunu yaptığın gurur duyuyorAma diğer yanımda,

Baban senin için endişeleniyor. farkındayımMaverick'in senin en sevdiğin kişi olmadığını ."

Yine de Mav'a iş teklif etmeye karar vermişti. Mezuniyet gecesi bir bahçe merkezinin genişletilmesi hakkında uzun uzun konuşmuştu. Bu tarihler için endişelenirken Adair'de en sevmediğim kişiyi işe almakta nasıl bir sorun görmez?

Bugün bu tartışmaya girmek istemediğim için çenemi kapalı tuttum. Nasıl olsa bir önemi yoktu. Maverick işi kabul etmeyecekti.

"Bana ," diye karşı büyüyoritiraf ettim. "Ve geçmişi geride bırakmanın gelmişti. Meredith bu konuda haklıydı."zamanı

Bütün gerçeği. gömme vakti Baltalarımızıgelmişti.

"Buna sevindim. Buraya çalışmaya geldiğinde aranızın iyi olması daha iyi olacaktır."

Ne zaman? değilEğer . Ne zaman. Babamın zihnindeo iş işiydi, Mav teklifini kabul etmemiş olsa bile, zaten Maverick'in .

"Okulunun bitmesine daha bir yıl var baba. Belki mezun olduktan sonra Adair'de çalışmak istemez."

"Belki." Babam omuz silkti. "Belki de olmaz. Sanırım bir erkek umut ."edebilir

Bu onun bizi bir araya getirme ? versiyonu muyduMeredith'in son arzusuyla aynı şey değildi ama baskısı umudunun omuzlarıma kırk kiloluk bir çuval saksı toprağı gibi çöktü.

Başka bir şey söyleyemedi zili çaldı.ofisin ön kapısının

Babam sandalyesinde , iki büküm olmuşaçık kapımdan koridora . Bugün ofiste sadece ikimiz vardık ama pencereden, müşteri ziyaretinden sonra geldiğimden beri bahçe merkezini gözlüyordum.bakıyordu

Seralarımızın dışındaki park alanı saatlerdir doluydu. Personelimiz için günü petunya, süsen ve dolu vagonları geçirmişti, ekim yapmak için Anma Günü kadar bekleyemeyecek kadar sabırsız sonrasınaolanmüşterilerimizsardunyataşmakla.

Çiçeklerin donma riski vardı. Anlayabildiğim kadarıyla, fidanlıktan epeyce büyük çalı ve ağaç da satmıştık.

Ancak müşteriler ofise girmiyordu, bu yüzden ayak sesleri yerde tıngırdarken koridordan bir personelin çıkmasını bekliyordum.

Onun yerine, randevum kapı aralığını doldurdugeniş gövdesiyle .

Maverickbir kot pantolon vardı'in üzerinde kalçalarına kadar inen ve kolları sinirli kollarını yukarı iten çeyrek fermuar . Saçları taralıydı. Çenesi temiz tıraş edilmişti. Bir randevuya hazır görünüyordu.

Beni . Bu da bir şeydir, değil mi?
Ya da belki etmek için buradaydı iptal .

"Selam, Maverick." beliren babam neredeyse sandalyesinden sıçrayacaktıYüzünde ıslıl ıslıl bir gülümseme . Mav'ın elini sanki birbirlerini görmeyeli iki hafta değil de bir yıl olmuş gibi sıktı. "Nasıl gidiyor?"

"Fena değil." Mav babamın gülümsemesine karşılık verdi, sonra mavi bakışları bana yerleşti. "Hey."

"Merhaba." Yüzümde bir kızarıklık oluştu ve sürdüremiyor gibiydimgöz temasını .

Parmaklarım örgümün ucunu buldu ve oynadısanki ekrandaki hesap tablosuna gerçekten odaklanabilecekmişim gibi monitörüne odaklanırken uçlarıyla .

"Bahar antrenmanları nasıl gidiyor?" Babam sordu.Mav'e
"Fena değil." Bileklerini çaprazladıederek yaslanarak rahatladı, sanki sayısız gününü beni iş yerinde ziyaret geçirmiş gibi kapıya .

Alan geniş değildi, sadece masam yeterli yer, için köşede bir kitaplık ve müşteriler veya iş arkadaşları için birkaç sandalye vardı. Ama Maverick buradayken, oda kendi üzerine çökmüş olabilirdi.

O ve babam futbol hakkında, hakkında sohbet Wildcats antrenman rejimi, koçlar ve sezon programı ederken, ben görevlerimi tamamladım ve Maverick'in kolonyasının havayı saran baş döndürücü kokusunu görmezden gelmeye çalıştım.

Başka bir gün olsa, babamla futbol hakkında konuşmaları beni rahatsız ederdi. Genelde futbol konuşurlardı - gerçi son zamanlarda bu iş teklifi de gündemdeydi. Yıllar önce futbol sayesinde kaynaşmışlardı ve Maverick'in futboldan bu kadar sık bahsetmesinin nedeninin beni sohbetin dışında bırakması olup olmadığını hep merak etmişimdir.

Bugün, umurumda olsa bile bu konu hakkında durmadan konuşabilirlerdi. titremeyi durdurmak için bana zaman kazandıracak herhangi bir şey.Ellerimdeki

Geçen cumartesi tam bir karmaşaydı. Ama zamanda geri dönüş yoktu. Bir yolunu bulacaktık. Plana sadık kalacaktık.

Yalnız kaldığımızda, olanları unutmaları için ona yalvaracaktım. Sonra pazarlığın bana düşen kısmını yerine getirir, çıkardımMeredith'i denediğimize ikna edecek kadar uzun süre onunla . Ve bir dizi sonracumartesiden , kaçınılmaz ayrılığımızı yaşırdık. Babama müdürlük işini kabul edemeyeceğini söyleyecekti. Ve her şey bitecekti.

"Bu yıl seni oynarken izleyeceğim için heyecanlıyım," dedi babası ona. "Harika bir yıl olacak."

"Ben öyle düşünüyorumde ."

Babam döndü ve bana gülümsedi. "garip olacak.Hafta sonlarımızı voleybol turnuvalarında geçirmemek Bunu o kadar uzun zamandır yapıyoruz ki, Elle ve ben Cuma ve Cumartesi geceleri ne yapacağız bilmiyorum."

Ailem sadık destekçileriydiWildcats voleybol programının . Üç yüz mil içinde bir turnuva olduğunda gelip beni izlerlerdi. Upshaw Spor Salonu'nun müdavimleriydiler, o kadar tanıdıklardı ki takım arkadaşlarımin ve oyuncuların çoğu onları isimleriyle tanıyordu. Üniversiteye başlamadan önce, lise yıllarımda da aynı şekilde destek olmuşlardı. Beni sayısız kulüp turnuvasına götürmüşler, hiçbir kaçırmadığımdan emin olmak için kendi gecelerinden ve hafta sonlarından fedakârlık etmişlerdi.antrenmanı

Voleybolu .kaybetmenin yasını tutan tek kişi ben değildim

Bu yüzden mi Maverick'ten bekâretimi almasını istemiştim? Bitmiş bir voleybol kariyeri için duyduğum kederin bir kriz anında ortaya çıkması mıydı?

"Sizi buradan çıkarmalıyım ." çocuklarBabası Maverick'in omzuna vurdu. "Seni görmek güzel evlat."

"Sen de." Mav yolundan çekilerek babamın kapıdan geçmesine izin verdi.

"Hoşça kal Steve." Babam elini kaldırdı. "Pazartesi görüşürüz." "Hoşça kal baba." O gider gitmez, Maverick ve ofis tekrar .küçüldü

Maverick masamın etrafında dönerek oturdukenarına .
"Merhaba."

"Hey." Sandalyemi geriye doğru yuvarlayarak aramızda fazladan bir adım boşluk bıraktım. Kolonya şimdi daha yakın olduğu için daha güçlüydü. Zengin, erkeksi ve temizdi; sabungibi., narenciye ve taze sedir

Neden biz koktuğu gibi kokmuyorduon üç yaşındayken? Kokmuş ayaklar ve soğan gibi. Ve neden büyüyünce çirkin ve sıska olamıyordu? Maverick'in bu kadar yakışıklı olması hiç adil değildi.

Bu bu seks olayını mi ? yüzden ortaya atmıştımEn azından bekaretimi ateşli bir adamla kaybettiğimi söyleyebileceğim mi?için

Bu bu yaptığım noktada, öneriyi .neden hakkında hiçbir fikrim yoktu Tek yapabildiğim pişmanlıktı. Tekrar ve tekrar ve tekrar.

"İyi misin?"

"Pek sayılmaz," diye itiraf ettim.

Yüzüne bakıp duyamaz hale gelemezdimda kendimi .

Sanırım benimle seks yapmanı istiyorum.

Ölüm korkusu zehir gibi yayıldı ve kapattımdamarlarımaçığlık atma dürtüsüyle savaşırken .onun görmesini için ellerimle yüzümü

Neden bunu kendime saklayamadım? Onca insan varken neden Maverick'e söyledim? Gerçekten o kadar çaresiz miydim?

Artık bakire olmak istemiyordum ve umursamaktan çok yorulmuştum. Ama umursuyordum. de Önemli olmaması gerektiğini bilsem umursuyordum.

"Utanmana gerek yok." Sesi alçak ve yumuşaktı. Maverick'ten sık duyduğum bir ses değildi ama en sevdiğim . sestiAnnesiyle ya da Bodhi'.yle böyle konuşurdu

Kibir ve küstahlık katmanlarının ardına sakladığı Maverick'ti.

"Bana ?"bakacak mısın

Başımı .sallarken avuçlarımın içine "Hayır," diye mırıldandım

"Ya normal bir adam olsaydım? istediğin bir erkek arkadaş.Çıkmak Bana söyler miydin?"

Yutkundum ve ellerimi zorla kucağıma indirdim, gözlerimi parmaklarımdan ayırmadım. "Muhtemelen hayır."

"ister misinBana ?"hiç söylememişsin gibi davranmamı

"Evet," diye fısıldadım, bunun ikimizin de unutamayacağı bir şey olduğunu bilmeme rağmen.

"Nadine."

Bu lakap gözümü açmama neden oldu.

Buz mavisi gözleri bekliyordu. "Konuş benimle."

"Ne diyeceğimi bilemiyorum." Zaten çok şey söylememiş miydim?

"Önemli bir değil. Bunu , biliyorsundeğil mi?"

"Öyle değil mi? Bu beni daha az hissettiriyor. Sadece istiyorum. bitmesini Ne kadar uzun sürerse, beni Eğer o kadar rahatsız ediyor. yirmi iki yaşında bir bakire , olsaydınfarklı hissetmez miydin?"

"Sanırım. Daha az olduğunu düşünmüyorum ama anlıyorum."

Göğsümdeki gerginliği atmaya çalışarak nefes verdim.

"Keşke hiçbir şey söylemeseydim. Bunu nasıl yapacağımı bilmiyorum. Buradan nereye gideceğimizi bilmiyorum."

"Bugün cumartesi." Ayağa kalktı ve elini uzattı.

"Randevumuza gidiyoruz."

kadar basit değildi ama fazla düşünmeme izin vermedim.

Planımız buydu. sadık kalPlana .

Elimi onun elinin içine koydum ve beni ayağa kaldırmasına izin verdim. Sonra elini elime dolayarak götürmesine izin verdim.beni dışarıya, kamyonetine

"Ne biz?" İkimiz de emniyet kemerlerimizi bağlarken sordum.

"Bu bir sürpriz."

"Sürprizleri sevmem." Arka tarafa baktım. Arkamızdaki kırmızı soğutucuya. "O da ne?"

"Akşam yemeği."

"Ne tür bir yemek?"

"Mantarlar. Çok ama çok fazla mantar."

I buruşuk yukarı benim burun. "Sen daha iyi olmak Şaka yapıyorum Houston."

Maverick kıkırdadı. "İşte orada."

ONBİRİNCİ BÖLÜM

MAVERICK

"W Nereye gidiyoruz?" Stevie sordu. Mission'dan çıkarken

"On dört dakika."

"Ha?"

Gösterge panelindeki saate dokundum. "sürdü. Sorman on dört dakika Etkilendim. Adair'deki otoparktan çıkabileceğini sanmıyordum."

Gözlerini devirdi ama bir gülümseme hayaleti vardı dudaklarında .

Belki de dönmek için ikimizin de ihtiyacı olan şey normale alay ve dalga geçmeydi.

Geçen hafta . Bir saat öncesine kadar planlıyordum boyunca Stevieyi düşünerek çok zaman geçirmiştım'tüm bu olanları unutmayı . Ailemin evine gidip annemi hayal kırıklığına uğratmayı.

Ama sonra kendimi bir soğutucu dolusu yiyecek taşıırken buldum. Kamyonetime bindiğimde Adair'e giden yoldan dönmeyi bir kez bile düşünmemiştim. olacağına dair bir önsezim Bugün işte vardı ve cipinin yanına park ettiğimde, son yedi gündeki tüm şüphelerim yok olmuştu.

Bunu açıklayamazdım. Bu duyguyu kelimelere .dökemedim
Sadece vakit geçirmek istedim onunla .

Tıpkı biz küçükken olduğu gibi. Yazları, futbol, basketbol
ya da futbol kampında olmadığım zamanlarda uyanır ve
kahvaltıdan önce anneme Stevie'yle ne zaman
oynayabileceğimi sorardım.

Bu yüzden bu buluşma için dağları seçmiştim. Boşluğa
ihtiyacımız vardı. Biraz temiz hava. Gidebileceğimiz ve
hayranlar, eski sevgililer ya da garsonlar tarafından rahatsız
edilmeyeceğimiz bir yer.

Sadece Stevie ve ben.

"Peki bana nereye gittiğimizi söyleyecek misin?" diye
sordu.

"Tahmin et."

Bu bana bir göz devirme . daha kazandırdı Onları
?sevdiğimi fark etti mi

"Dağlar." İlerideki yolu, dağ eteklerine ve uzaktaki ormana
doğru etti.iki şeritli dar işaret

"Bu bir tahmin değil. Bu apaçık ortada."

"Sen bilmişin çoktekisin. Bunu mu?"sana hiç söyleyen
oldu

"Evet. Sen. Birçok kez."

"Belki için yazmalısın unutmamak ."

"Unutmadım." Bir kolumu üzerine koyarak yer
değiştirdim direksiyonun . "Sadece değişmeyi reddediyorum."

Döndü ve bakışlarımla buluştu. Gözleri ciddiye, tüm
esprileri gitmişti

"İğneleyici yok yorum mu?"

"Hayır." Sertçe , yutkundusonra öne doğru baktı.

Az önceki eğlenceli ruh halim dikiz aynamda yollarda
kalmış olabilir.

Pekâlâ. Sanırım reddettiğimi söylememeliydim değişmeyi .
İstediği bu muydu? Farklı bir Maverick mi?

Nasıl başka biri olacağımı bilmiyordum. Bu bendim, iyi ya
da kötü. Eğer bu dünyada bir ruh varsabeni iyi ya da kötü
taniyan , o da Stevie'ydi.

"Ne dedim ?"ben

"Hiçbir şey." Bu bariz bir yalandı. "Stevie."

İç çekti. "Eğer sen değişmeyi reddedersen ve ben de değişmeyi reddedersem, bir daha gerçekten arkadaş olabilecek miyiz? yanım Bir Cumartesilerimizi."lanetlendiğimizi ve bunun boşa harcamak olduğunu düşünüyor

Bu anlaşmayı bitirmenin bir yolu muydu? Geçen Cumartesi hakkında zor bir konuşma yapmak zorunda kalmadan önce bu şekilde mi ayrılmak istiyordu?

Bu bekâret meselesi artık sadece onun başını ağrıtmıyordu. Benim kafamı de . kurcalıyorduVe bu unutabileceğim bir şey değildi.

Ne söylememi bekliyordu? Evet deyip onu yatağa atmamı mı? Onu anlamsızca sikmemi ve sonra çekip gitmemi mi?

Evet, bunu başka kadınlarla da yapmıştım. Ama bu Stevie'ydi. O farklıydı. Özeldi.

Anlamsız bir daha fazlasını hak ediyordugeceden .

Birkaç mil daha sessizce yol aldık, .ikimiz de ne söyleyeceğimizden emin değildik Ta ki o sessizliği bozana kadar.

"Biz gidiyor için o yer nerede Biz kullanılmış için Kampa gid, değil mi?"iyoruz

Ağzımın kenarı . Daha otoyoldan bile çık. "Evet."mamıştık "Neden?"

"Bu bir İlk Beş."

Profilime bakarken sırtmamak için kendimi zor tuttum. Top Five ile ne kastettiğimi sormadı. İlk Beş'in en sevdiğim yerler anlamına geldiğini çoktan anlamıştı. Ama şüphesiz diğer dördünün ne olduğunu anlamaya çalışıyordu.

"içinde dönen dişlileri duyabiliyorumKafanın ."

"Aile kamp alanı." Önce bir, sonra parmağını kaldırdıiki . "Ve Wildcats stadyumu. Bunlar beş taneden ikisi."

"Evet." Bariz seçenekler. Sonraki üçünü de bilseydi, o zaman gerçekten etkilenecektim. Bunun olmasını istememiştim .bir test ama belki de öyleydi

Stevie beni ilk beşı sayacak kadar iyi tanıyorsa, ben de onu bekaretini alacak kadar iyi tanıyor olabilirim, değil mi?

Mırıldanarak düşündü, kaşları birbirine kenetlenmişti.

Yavaşladım, otoyoldan saparak çakıllı bir bizi dağlara . götürecek yola girdimTekrar tahmin etmesi ilk viraja kadar sürdü.

"McDonald's."

"Fast food mu?" Ona yan gözle baktım. "Gerçekten ucuz bir hamburgerciyi İlk Beş olarak seçeceğimi mi düşünüyorsun?"

"Ben haklıyım." Kendinden emin bir şekilde

Kıkırdadım. "Haklısın."konuştu.

Güzel ve parlak bir gülümseme yüzünü aydınlattı. Tanrım, muhteşemdi. Bu bir cazibe meselesi değildi. Hem de hiç. Başka bir kadın olsaydı, seks söz konusu bile olmazdı. Onu geçen hafta o kanepede becerir, sonra bir tur daha için yatağa atardım.

O zaman benden uzaklaşırdı. Sonraki on yılını beni görmezden gelerek geçirirdi.

Stevie'yi bir şekilde geri kazanmıştım ama onu tekrar kaybetmeye hazır değildim.

"Neredeyse bu akşam bizi McDonald's'a götürecektim," dedim ona. "Uzun zaman oldu. Bir tavuk alabilirdinnugget Happy Meal ."

"Happy Meal'e bayılırım." Güldü. "sanıyordumAnnenle birkaç haftada bir oraya gittiğinizi ."

"Eskiden öyleydik." İki haftada bir, annemle öğle yemeği için yerel McDonald's'ta buluşurduk. Bana okul, futbol, kızlar ve istediği diğer her şey hakkında sorular sorardıbilmek . Aslında bu bir ben birkaç hamburger ve patates kızartmasını mideye indirirken onun sorularını sınırlı bir homurdanmayla .sorgulamaydı, ama yanıtlardım

"sonra Tedaviye başladıktan damak tadı değişti. Tadabildiği tek şey tuzdu." "Ah, özür dilerim," dedi Stevie.

"Ben de." Annemle ögle yemeklerini o kadar özlemiştim ki McDonald's'ın hâlâ ilk beşte olması beni şok etmişti. Annemden sonra oraya bir daha gideceğimden şüpheliydim.

Belki de İlk Beş'i yeniden yapmamın zamanı gelmişti.

"Tamam, iki tane daha." Stevie parmaklarını Ben sürmeye devam ederken dizine vuruyor, alt dudağını çiğniyordu.

Tahmin etmek için zaman harcayan tanıdığım tek kişiydi. Sadece doğru bilip bilemeyeceğini görmek için tüm beyin gücünü kullanırdı. Çoğu kişi şimdiye kadar pes eder ve cevabı isterdi. Ama Stevie pes eden tiplerden değildi.

Çileden . "Vazgeçmek mi?" çıkarıcı olduğu

dekadar sevimliydi

Bana kaşlarını çattı. "Hayır. Beni ."acele ettirme

Onu aceleyle getirmemeyi uzun zaman önce öğrenmiştim. Her şeyi hazır olduğunda yapardı.

Belki bu da bekâret meselesinin bir parçasıydı. Daha önce . hazır değildiŞimdi hazırdı ve bu da iş bitene kadar ayağını gazdan çekmeyeceği, frene basmayacağı .anlamına geliyordu

Eğer benimle olmasaydı, başka birini bulurdu. Bu fikir tüm vücudumun gerilmesine ve ellerimin direksiyonda sıkışmasına neden oldu.

Seks, ilişkimizin kırılğan kalıntılarını ateşe vermek anlamına gelirdi. Ama onun rastgele bir adamla yatmasını da istemiyordum. Bir James'le birlikte olmasını istemiyordum. Barlara gidip tek gecelik bir ilişki yaşamasını istemiyordum.

O Stevie değildi. Pişman olacaktı.

Ve o da benimle yattığına pişman olacaktı. Eğer bir anlamı olmasaydı.

Ya bir anlamı varsa?

Ya yakında değil de bir gün olursa? Birbirimizden nefret etmediğimiz bir gün. Birlikte yemek yiyebildiğimiz zaman. Tekrar arkadaş olduğumuzda.

Beni gerçekten istediği zaman.

Kahretsin, gerçekten düşünüyor muydumbunu ?

"Bu kamyon," dedi beni kopararakdüşüncelerimden. "Bu bir Top Five."

"Burası bir değilyer ."

"Evet, öyle. Direksiyonun , arkasındaen sevdiğin yerlerden . Haksız mıyım?"biri

"Haklısın." Bunu tahmin edemeyeceğinden emindim.

"Oldukça iyi, Adair. Hâlâ bir tane var."

"Bu senin yatağın. Beş numara senin yatağın."

Hiç görmediği bir yer, en azından biz beriyetişkin olduğumuzdan , ama yine de tahmin etmişti.

Ve lanet olsun ki yine . "Nereden

biliyorsun?"haklı çıkmadı

Kıkırdadı, ela gözleri gururla parlıyordu. "Şanslı tahmin. Ya o ya da spor salonuydu."

"Kesinlikle spor salonu değil. Çalışmayı severim ama o kadar da değil." Yol daralıp iki şeritli bir patıkaya dönüştüğünde yavaşladım ve kamp alanına giden son yola girdim.

"Yıllardır buraya çıkmamıştım," dedi, bakışları pencerelerin ötesinde gezinirken yumuşak akşam ışığını içine çekti.

Güneş ufka doğru ilerliyor, ağaç tepelerini altın ve sarı ışınlarla kaplıyordu. Eve vardığımızda hava kararmış olacaktı ama gün batımını izlemek için yola çıkmaya değerdi.

Kamp alanı küçük, bir başka bir şey değildi.ağaçların arasında oval şekilli çayırdan Taşlardan bir ateş çemberi vardı ve bir zamanlar bir piknik masası da vardı. Yıllarca hava koşullarına dayanamayıp kırıldıktan sonra, birisi onu yakacak odun için kesmişti.

Çayırdaki otlar yemyeşil ve gürdü, bahar yağmurları ve öğleden sonra güneşi sayesinde uzamışlardı. Yazın bu noktada her renkten çiçek olurdu. Ailelerimiz buraya gelip kamp yapardıher yıl birkaç hafta sonu .

Babam beşinci tekerleğimizi yükler, annem de bir ay yetecek kadar yiyecek stoklardı. Geceyi hep çadırda geçirirdim. Stevie de öyle.

Park ettiğim anda kapısını açtı ve içeri . serin dağ havasını aldıÇam, rüzgar ve yağmur .gibi kokuyordu

Manzarayı seyrederken ürperdi, soğuk yeşil Adair Peyzaj ve Fidanlık tişörtü içine işledive kot pantolonunun .

Arka koltukta ve dışarıda ona katılırken yanıma aldım. "Al bakalım."bıraktığım Wildcats kapüşonluya uzandım

"Teşekkürler." Elbiseyi çekti, örgüsünü serbest bıraktı. Etek geliyordu, kolları o kadar uzundu örtüyordu.ucu kalçalarına ki parmak uçlarını

Sadece bir kapüşonluydu. Kolundaki lekeye bakılırsa, onu en son ne zaman koyduğumu söyleyemezdim ne olayımçamaşır makinesine ama onu kıyafetlerimin içinde görmek hoşuma gitmiyorsa .

Gözlerimi ayırdım ve onları uzaktaki görüntüsüne zorladım.sivri, karla kaplı tepelerin . Rüzgârda sallanan yaprak dökmeyen ağaçlara.

Stevie yanımdan geçip yerde durdugitti ve ateş çukurunun etrafındaki çakılların çimlerin kenarıyla buluştuğu .

"Annem küllerinin buraya serpilmesini istiyor. Çarşamba günü akşam yemeğinde Mabel ve bana söyledi."

Stevie'nin omurgası kaskatı kesildi. Omzunun üzerinden döndü, gözleri anında yaşlarla doldu. Ama yutkundu zorlukla ve düşmelerine izin vermedi. Onun yerine bana hüzünlü bir gülümseme verdi ve elini uzattı.

Kamyonun yanında sıkışıp kalmıştım. Belki de bir ayağımı diğerinin önüne koymakta zorlandığımı biliyordu. Bu yüzden onun elini tuttum, parmakları benimkilere sıkıca yapıştı ve beni çayıra doğru çekmesine izin verdim.

Bu da değişecek olan bir başka İlk Beş'ti,yakında değil mi? Eğer hepimiz buraya gelip annemin küllerini savursaydık, bir daha ziyaret edeceğimden şüpheliydim.

Stevie çimlerin üzerinde durdu, ciğerlerini doldururken doğru .başını gökyüzüne eğdi

Ben de aynısını yaptım, temiz havanın ve dağ izin verdim. kokularının kovalamasına kalbimdeki hüznü Eğer burada geçirdiğim zaman

kısıtlıydı, o zaman tadını çıkarmak istedim.

Ellerimiz arasındaki bağ değişti. Bu noktaya kadar beni tutuyordu ama parmaklarımızı birleştirdim, bu sefer onu tutuyordum.

Profilime baktı, burnunun ucu da yanakları gibi pembeydi. Dudakları.

Çarpıcı. Kesinlikle muhteşem.

Hayatımda onun etraftaki en güzel kız olduğunu düşünmediğim bir an bile olmadı. Tatlı. Sevecen. Alıngan. Rekabetçi. kesinlikle acımasız olabiliyorduKazanmak istediğinde .

Ben de .öyle

İkimiz de kaybettiğimizde ne oldu? Tamamen yok oluş mu? Bir birbirimizle konuşacak mıydık daha ? Bu sahte ilişkimiz sonunda ikimizi de yok edecek ve ailelerimizin parçalanmasına neden olacak mıydı?

Bu mümkündü. Muhtemel, hatta.

Belki de en başta . Ya da kavga etmeye devam etmemizin. Yüzeyin altında daha fazlası olabileceğini kabul etmekten daha kolaydı. Stevie ve kavga etmeye başlamamızın nedeni buyduben gerçekten patlarsak, birbirimizin kalbini kırarsak, bu ailelerimizin havasını bozacaktı.

Şu anda yapılacak akıllıca şey elini . Uzaklaşmak. On yıldır yaptığım gibi Stevie Adair'e olan çekimi görmezden gelmek.bırakmak olacaktır

Onun yerine, uçları kadar onu çektimayakkabılarının benimkilere değene kendime .

Gözlerindeki girdabını ezberlediğimde gözleri yüzümü aradırenk . Kahverengi ve altın rengi, yeşil ve gri. Etrafımızdaki orman kadar nefes kesici, kendi başlarına bir ormandılar.

"Ne?" diye fısıldadı.

Çok güzelsin. "Hiçbir şey."

Yalanı .okuyan gözleri kısıldı

Bir tartışmaya girmek istemedim. Burada olmaz. Bu yüzden çenesini kapalı tutması için garanti olan tek şeyi yaptım.

Kendiminkiyle .yakaladım

Dudaklarımı onunkilerin üzerine yapıştırdığımda Stevie'nin nefesi kesildi. Boştaki elimle başının , .arkasını kavradımparmaklarım örgüsünün o çikolata tellerine kaydı Bu tutuşu yüzüne açmak vermek, onu tam istediğim yerde tutmak, için kullandımboynunu germek ve çenesini kaldırmak , böylece ağzının en uzak köşelerine kadar kayabilecekti ve hepsini tadabilecektim.

Hepsini .alıyorum

Dillerimiz göğsümde bir inilti titreştibirbirine dolanırken .

Stevie inledi, daha fazlası için parmak uçlarında yükseldi. Serbest eli koluma geldi ve gömleğimin kumaşını yumrukladı.

Kahretsin, tadı çok güzeldi. Güneş ışığı ve bal gibi. Alt dudağını yaladım, sonra dişlerimle üst dudağını ısırdım. Ve tekrar inlediğinde, serbest bıraktım, o öpücüğe sahip olduğum her şeyi verdim, daha da fazlasını geri aldım.

Bu Stevie'ydi. Sahneye çıkmaya niyeti yoktu. Dilimin her hareketine karşılık o da aynısını yaptı. Alt dudağımı emerken gömleğimi iki eliyle kavradı ve öyle sert çekti ki omuzlarım gerildi.

Birbirimize sarıldık ve etrafımızdaki dünyanın bulanıklaşmasına izin verdik.

Garip olmalıydı. olmalıydıKopuk ya da dağınık . Ama olağanüstü bir şeydi. Hayatımın en iyi öpücüğüydü, onun evinin önündeki öpücüğü bile geride bırakmıştı.

Tanrım, bu kadın. Bu nasıl mümkün olabilirdi? Bu Stevie'ye nasıl oluyordu?

Sonunda ayrıldığımda göğsüm kabarıyor, . vücudum alev alev yanıyor, sikim ağrıyorduBunun bir rüya olmadığından emin olmak için .gözlerimi zorla açtım

Stevie'nin nefesleri kesik kesik geliyordu. ağzı Kapüşonlu gözlerle bana bakarken ıslaktı. Yatak odası gözleri.

Evet, onu yatak odasında görmek istedim. Çırılçıplak. Yanakları ve göğsü kızarmış. Dudakları gibi ıslaktışimdi olduğu .

O benim değildi. Ama benim sayılırdı.

"Tamam," dedim, ondan çok kendime. yapıyordumBunu .
Gözlerini kırptırdı.

"Tamam, ne?" "Hiçbir şey,"
diye mırıldandım.

Ne kadar bencilce olsa da, onun başka bir birlikte olmasını
istemiyordumadamla . İlk kez benimle olacaktı. İyi olmasını
Rahat. Güvenli.sağlayacaktım.

Beni istediği sürece. Beni seçtiği sürecehak ettiğim .için
Sadece bir adam değil. Benim.

Bu da onu kız arkadaşım . yapmam gerektiği anlamına
geliyorduGerçekten. Bunu nasıl yapabildim?

ON İKİNCİ BÖLÜM

STEVIE

Maverick boğazını temizledi, ağzını açtı ve kapattı. Ellerini ceplerine . soktuÇıkardım. Koy

Onları tekrar içeri soktum. Birini dışarı çıkardım. Şehir merkezindeki kaldırımda o kadar hızlı yürüyordu ki ayak uydurmak için her adımı atlamak zorunda kaldım.

Birkaç dakika önce buluşmuştuk, ikimiz de haftalık randevumuz için aynı sokağa park etmiştik. Bizim için yerel bir tuğla fırın pizzacıda rezervasyon yaptırmıştı ve yavaşlamazsa on dakika erken gelecektik.

"neAcelen ?" Ben sordum.

"Ha?" Yanında . "Ah. Kahretsin. Özür dilerim." Adımlarını öyle bir değiştirdi başladıolduğumu unutmuş gibi bana baktıki, adeta emeklemeye .

"Tuhaf ."davranıyorsun

"Hayır, değilim." Kaşlarını çattı, kara kaşları .birbirine çatıldı

"Evet, ."

Çayırdaki öpücüktü. Sonunda ayrıldığımızda, gözlerinde korkuyla bana bakmıştı. Kasabaya dönerken garip davranacağını biliyordum.

Güneş başladığında dağlardan ayrılmıştıkpürüzlü ufkun altına düşmeye . ulaştığımızda Adair'e ve cipime gece çökmüştü. Karanlık için minnettardım. Ve o soğutucu yiyecek için. Kasabaya giderken konuşmak zorunda kalmamak için fıstık ezmeli ve reçelli sandviçlerle cips yemiştik.

Konuşmalıyız. Muhtemelen. Ne söyleyeceğimi bildiğimden değil.

Ona bakire olduğumu söylemiştim. O da beni öpmüştü. Bu onun kabul etme şekli miydi? Ya da suları test etmek mi?

Tanrım, keşke anlayabilseydimerkekleri .

"Maverick?" Yavaşlayarak durdum ve onun da aynı şeyi yapmasını bekledim. Sonra bana döndüğünde, ağzımı açıp kapama sırası bendeydi, bilemez haldeydimne . "Bu çok zor."

"Evet." Bir elini saçlarının arasında gezdirdi, saç telleri uca yapışmıştı, sonra onları düzelitti. "Bu iş ne zaman bu kadar karmaşıklaştı?"

"Benimle ." Kıkırdadı. "Yani bu senin hatan."seks yapmanı istediğim zaman

"Evet," diye homurdandım. Yanılmak daha kötüydükaybetmekten . "Lütfen, lütfen olanları unutabilir miyiz?"

"Elbette." Bu bir yalandı.

Bunun için ona kızamadım bile. Tüm bu garip durum benim suçumdu. Neden kaçmamıştıçığılık atarak ? Meredith'e bunu yapabileceğimizi kanıtlamak için gerçekten bu kadar çaresiz miydi? Ama eğer durum buysa, neden beni dağa götürmüştü? "Neden beni öpüp duruyorsun?"

Omuz silkti. "Neden olmasın?"

"Bu senin suları test etmen bir şey mi?" gibi "Ne?"

"Bilmiyorum." Yüzüm ısınmaya . başlamıştı"Bunu düşünüyor ?"

Öyleydi, değil mi? Bu yüzden mi garipleşiyordu? Çünkü gerçekten seks . yapmayı düşünüyorduBenimle birlikte. Biz

gerçekten bu konuşmayı ? yapıyor muydunuzYoksa bu bir kâbus ? Kötü bir rüyaya çok benziyordu.muydu

Maverick kaşlarını çattı, sonra uzanıp elimi tuttu ve beni kaldırımdan aşağı çekerken sıkıca kavradı. "Bunun için bir şey olduğunun farkındayım yapmak can attığın ama bu randevuya çıkabilir miyiz?"

"Aman Tanrım." Midem öylesine şiddetli bir şekilde sarsıldı ki hızlıca durdum, olayı onun bakış açısından düşünürken başım döndü.

Benim sorunum neydi?

Bunca zamandır bekaretimle ilgileniyordum. Seks yapıp bu işi bitirmekle. Maverick'ten, sanki emrime amade bir aletmiş gibi yardım istemiştim. Anlamsız seks onun uzmanlık alanıydı, değil mi? O zaman neden yardım etmek istemesin ki?

Kendini hissedebileceğini nasıl kullanılmış .hiç düşünmemiştim Ucuz .hisset

"Maverick, çok üzgünüm. Bunu yaptığımı inanamıyorum. Yanlış ve duyarsız davranıştı istemezsen bunu anlayışla bir ve eve gidip benimle bir daha konuşmak karşılarım."

Durdu ve bana yan yan döndü.bakarak "Sen neden bahsediyorsun?"

"Sana teklif ettim. Seks için." Tüylerim diken diken oldu. bendimAslında en kötüsü .

Maverick'in arkasında bir boğaz temizlendi. Sonra geniş omuzlarının arasından bir çift çıktı. gördüğüm bir çiftKampüsteki sahada ve ağırlık odasında sayısız kez .

Ford Ellis, Wildcats futbol takımının .baş antrenörü Ve Millie Cunningham, atletizm yardımcısımüdür .

Mission'.daki tartışmasız en güzel çift onlardı

Lütfen, lütfen beni duymadıklarını söyleyin.

Maverick Ford'a sıkı bir gülümseme . verdi"Hey,

Koç." "Maverick." Ford'un gözleri acıma

duygusuyla yumuşadı.

Hiç şüphesiz, beni .duymuşlardı

Hayatımda hiç trafiğe girmek istememiştim daha önce ama arabalar Ana Cadde'de hızla ilerlerken bu bana cazip geliyordu.

Hâlâ Maverick'in tuttuğu elimi çekiştirdim ama parmakları sıkıca kenetlendi. bir uyarı vardı.Tutuşunun baskısında bunu daha da kötüleştirmemesi için

"Sadece geçiyorduk ve bir merhaba diyelim dedik." Millie gülümsemesini gizlemeye çalışır gibi dudaklarını büzdü. "Merhaba Stevie."

"Merhaba." Yüzüm yangın musluğu kadar kızarmış olmalıydıyan sokaktaki .

Kahretsin. Bu bir felaketti. Bu 'e nasıl karmasıydıMaverickdavrandığımın .

"Tanıştığımızı sanmıyorum." Koç Ellis elini salladıtokalaşmak . "Ben Ford Ellis.", çünkü sağ elimin için boş olmadığı belliydi

"Memnun oldum Koç Ellis." Ona bir verdim.titrekgülümseme

"Stevie voleybol takımında setçiydi," dedi Maverick bana bir bakış atarak. "Geçen yıl asist sayısında okul rekorunu kırmıştı."

Bekle. Aslında benim pozisyonumu doğru almıştı, merkez değil. Ve o rekoru kırdığımı biliyor muydu? Ailem muhtemelen bununla övünüyordu ama bunlar normalde Maverick'in bir kulağından girip diğerinden çıkan türden detaylardı.

"Gerçekten mi? Bu harika." Koç Ellis başıyla onayladı. "Tebrikler."

"Teşekkürler mi?" gereksiz soru işareti Bir açıklama olması gereken cümlenin sonundaki kafamın içinde uçtu. Öldürmek. Beni. Şimdi.

Koç Ellis iyi davranıyordu ama ben yine de çok ama çok uzağa kaçmak istiyordum. bulutundan kaçmak için her şeyi yapardım.Utanç ve onun sağanak sağanak yağdırdığı aşağılanmadan

"Gitsek iyi olacak." Milliebeni geldi., Ford'un elini çekerek kurtarmaya "Hoşça kal Stevie. Maverick."

"Görüşürüz," dedi. "Görüşürüz, Koç."

Ford Mav'ı omzundan , alkışladısonra gittiler. "Bu olmadı."
Elimi Mav'dan kurtardım.

Maverick's'e gittim ve yüzümü gömdümellerime.

"Oh, oldu işte." İçini sonra iki güçlü çekti,kolunu omuzlarıma dolayarak beni kucakladı.

Ellerim hâlâ yüzümdeyken bile kokusu etrafımı sarmıştı.
Çamaşır sabunu, narenciye ve odunsu kolonya.

"Özür dilerim

Houston." "Sorun

değil, Adair."

Belki soyadlarına dönmek bunu hale getirebilirdaha az
garip . Muhtemelen olmaz, ama bu noktada her şeyi denerim.

Beni bıraktı, bakışlarıyla buluşmaktan başka çarem
kalmayana kadar bileklerimi çekti. "Beni seks için
kullandığını sanmıyorum, özellikle de seks yapmadığınızı
düşünürsek. yüzden Bu stres , tamam mı? Kendimi teklif
edilmiş hissetmiyorum."yapmayı bırak

Kendi lanet kelimemi kullanması karşısında irkildim.
"Keşke hepsini geri alabilseydim."

"Bilmiyorum."

"Gerçekten mi?"

Başını iki yana salladı. "ilk olduğunu mu
sanıyorsunBenden kendisini becermemi isteyen kadın ?"

"Hayır," diye mırıldandım. Ama gerçekten düşünmek
istemiyordumo ve diğer kadınlar hakkında .

Mav emin olmak için omzunun üzerinden baktıyalnız
olduğumuzdan . "Eğer seks yapmak istemiyorsam, yapmam.
Bu kadar basit. Unutmamı istiyorsun. Unutuyorum. Ama sen
de aynısını yapmalısın. Beni hiçbir şeye zorlamıyorsun,
bebeğim."

Burnumu . kıvırdım"Bebeğim? Eww. Hayır."

"Tabii ki öyle duyuyor," diye mırıldandı. "Artık yemeğe
gidebilir miyiz? Ben acıktım."

"Peki." Yanına yaklaştım bir göz attımve profiline . "Söz
mü?"

"Söz veriyorum." Serçe parmağını benimkine .geçirdi

Tıpkı küçük bir çocukken ona yaptırdığım gibi ve o da bana bir söz vermişti.

Serçe parmak sözü.

"Sence bir akşam yemeği gerçekten başarabilecek miyizbirlikte randevusunu ?" Restorana yaklaştığımızda Maverick sordu.

Güldüm, tam cevap verecektim kapısı ki pizzacının açıldı ve hiç de mutlu görünmeyen bir grup insan dışarı çıktı.

" oluyor?" Maverick yanından geçen "Fırınları bozulmuş."bir adama sordu.

Maverick'in omuzları çöktü. "Pizza ." "Başka bir yer denemek ister misin?"için çok fazla

Bir eliyle çenesini ovuşturdu, sonra bana sırtıttı. "Benim daha iyi bir fikrim var. Hadi gel."

Park ettiğimiz yere geri çekildik ve kamyonetinin yanına vardığımızda Maverick arka kapıyı açtı.

"bir sorun mu varYolcu koltuğunda ?"

"Bin, ukala." Çenesini taksiye doğru , ben de tırmandımsalladı, o beni takip ederken .bankta kaydım

"Mav, ne-"

Sorum, ağzının ezmesiyle kısa kesildibenimkini .

Bana bakarken gözlerinde bir parıltı vardı, çekilmeden önce dili alt dudağımda geziniyordu. "Geçen gün ne düşünüyordum biliyor musun? Lisedeyken dağdaki o partiyi. Sarhoş ve mutluydun ve keşke o zamanlar sahte bir randevumuz olsaydı da kamyonetimin arkasında seninle öpüşebilseydim."

Onun yerine, diğer kızlardan birinin peşine düşmüştü. Kızın adı neydi? emindimOnun kamyonetinde seks yaptıklarına .

Bekle. Konu bu değildi, değil mi? Yutkundum. "Aç olduğunu sanıyordum."

Başını salladı ve eğilerek kenarını öptüağzımın . "Artık değil."

Karnım dönerken gözlerim kapandı. Öpüşmek sayılmazdı. Öpüşmenin sayılmadığını hatırlamam gerekiyordu. Aksi takdirde başımı büyük bir belaya sokacaktım.

Maverick'in ağzı yanağımdan kulağıma . "Bu gece çok seksi görünüyorsun."doğru ilerledi

Kot pantolon ve siyah bir atlet giyiyordum. olmazdımDirekt ateşli . Ama belki de arka koltuğundaki kadınlara kıyafetlerini çıkarmadan önce söylediği şey buydu.

"İnsanlar bizi görecektir." Sesim soluk soluğaydı, kahretsin. Kamyonetinde öpüşmek çekici olması gereken bir şey değildi, ama içimde bir nabız atışı vardı.

"Kimin umurunda?" diye sordu.

Kulak mememi arasına aldığı anda bir inilti tuttumdışlerinin . "Bunu burada yapabileceğimi sanmıyorum."

"Seks . yapmıyoruzSadece öpüşüyoruz."

"Oh. Güzel." İlk seferimin bir kamyonda olmasını istemedim. Peki neden gibiydimhayal kırıklığına uğramış ?

"Stevie," diye fısıldadı Maverick adımlarını nefesi , kulağımın kabuğuna değen omurgamda karıncalanmalara yol açıyordu. "Bunu fazla düşünüyorsun."

"Değilim," diye yalan söyledim.

Kafamın içinde o kadar sıkışmıştım ki kaslarımdaki gerginliği gözümde canlandırabiliyordum, sanki yavaşça renk değiştiriyorlardı, rahat pembeden kızgın kırmızıya.

Ne zaman bir erkekle yalnız kalsam aynı şey oluyordu. Bana dokunuyorfısıldıyor, kulağıma , beni hissediyor ve zihnim dolaşmaya başlıyordu. Tek yapmak istediğim kaçmak olana kadar kilitlenirdim.

Ben de bir bahane uydurur ve aceleyle çıkardımkapıdan .

Maverick homurdandı, nefes vererek başka bir tarafa eğildi. "Sokakta söylediklerimde ciddiye aldın. Eğer bunu istemeseydim, bunu yapmazdım. Anlaşıldı mı?"

Düşündüğüm bu değildi ama artık öyleydi. "Emin misin? Hayır diyebilirsin ve ben yine de annenin hatırı için seninle çıkıyormuş gibi yapacağım."

"Eminim." "Ne kadar emin?"

Burnunun . kenarını sıktı"Çok eminim." "Bunu öylesine söylemediğini nereden bileceğim?"

"Kadın." Taksinin tavanına baktı, çenesi .çalışırken esniyordu Bana döndüğünde mavi gözlerinde yeni bir yoğunluk vardı. "İstemediğim şeyler mi söylüyorsunuz?"

"Hayır." En azından benim için. Maverick bir pislik ama olabilirdi dürüsttü. Hem . acımasızcaİkimiz de karşı öleydik.

"öpüşebilir miyizArtık ?"

"neden Daha ileri ?"gitmeyecekse istiyorsun

Gözlerini kırptırdı. "Çıktığın adamlar gerçekten sık kafalı, değil mi?"

Şey, evet.

"Sadece seni öpmek istiyorum. Tüm olacak olan Bundan daha fazlası değil. Seni öpmek hoşuma gidiyor. Sen beni öpmekten hoşlanıyor musun?"bu.

"Evet."

"O zaman öp beni." "Ama-"

Ben daha itiraz edemedi ağzı yine benimkinin üzerindeydi ve hem sesimi hem de beynimi susturdu. Sanki Maverick kapatma düğmesini nasıl bulacağını biliyordu. Belki bana nerede saklı olduğunu söylerdi. Ya da belki beni öpmeye devam ederdi.

Dilini benimkine bir kez değdirdi ve tüm sesler kesildi.

Bu öpücük diğerlerinden farklıydı. Çayırda çaresizlik ve açlık vardı, sanki kaçınılmaz hüznün karşısında hepsi solmadan önce iyi bir anıya ihtiyacı varmış gibi. Verandada ise şok ve vardıaşkınlık .

Bu Öpücük oldu Tembel. Hasta. Sıvılaştırma.

Bu Dilinin bir keşifti. Yavaş bir durgun vuruşları keşif.

Tanrım, tadı çok güzeldi. Koltuğa , koltuğunda .yaslanarak ağzımı eridimellerim geniş gezinirken yağmalamasına izin verdim

Göğüs. Avuçlarım her sert kasa bastırdı. Parmaklarım göğüs kaslarının ve kollarının her bir kıvrımını ve kesimini buldu.

İçimdeki sıcaklık uzuvlarıma yayıldı. kovaladıBen uysallaşana kadar devam eden gerginliği . Maverick'in merhametine.

Beni saatlerce öptü, dudaklarım şişene ve camlar buğulanana kadar. Sonunda ayrıldığında, merkezimdeki ağrı neredeyse dayanılmazdı.

"Siktir, öpebilirsin." Bir elini ağzına götürdü ve yanımdaki koltuğa yığıldı.

Maverick'i öpmek garip olmalıydı. Her seferinde daha fazlasını istemem dışında. O da aynı şeyi mi hissediyordu? Yoksa birlikte olduğu tüm kadınlara karşı böyle miydi?

Öpüşmek sayılmazdı, değil mi?

Şüpheler, gürültü, bir dolu fırtınası gibi üzerime çöktü.

"Bunu ," yapmak zorunda değilsindim. "Beni . öpmek zorunda Diğer insanlar için numara yaptığımızı biliyorum ama biz

birbirinize numara yapmak zorunda değilsiniz."

"Otuz saniye." Kuru bir kahkaha attı. "Bunu tekrar düşünmeye başlaman için bu kadar zaman yetti."

"Ciddiyim."

Kaşlarını çattı ve elimi tutup havaya kaldırdı. Sonra bakışları benimkilere kilitlenmiş halde elini götürdükot pantolonunun . fermuarınaKot pantolon bir çıkıntının . üzerinde gerilmiştiÇok büyük .bir çıkıntı

Maverick kaya gibi sertti. Oh. Aman Tanrım.

Tanrım. "mi Numara yapıyormuşum gibi ?"

Kesinlikle hayır.

"Ben de öyle düşünmüştüm." Eğildi ve ısırdağzımın . kenarınıSonra kapıyı açtı, dışarıdaki serin havayı , zıpladı, kendini ayarladı ve sürücü koltuğuna tırmandı. "Geri dönecek içeri aldımisin?"

"Nereye gidiyoruz?"

"Acıktım."

Ön koltuktaki boşluktan geçerken büzdüm.sürünerek
gülümsememi gizlemek için dudaklarımı

McDonald's'a gittiğimizde ne istediğimi . Sadece bir tavuk
nugget Happy Meal sipariş etti.sormadı

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

MAVERICK

B Çadırın kapısını fermuarla kapatırken , Odhi'nin uyku tulumuna salyası akıyordugizlice kaçmak için elimden geleni yapıyordum

Onu uyandırmamak için sessizce.

Çadırı kapattıktan sonra ayağa kalktım, kollarımı üzerine başımın uzattım ve sırtımdaki . ağrıdan dolayı irkildimKahretsin, yorulmuştum.

Bahar antrenmanları ve birkaç ekstra geçen uzun bir haftanın antrenmanlayana sıra babama . Mabel'in Salı günü Bodhi'yi beyzbol antrenmanına götürecek birine ihtiyacı vardı, ben de gönüllü oldum. Rush ve Faye Perşembe günü bir randevuya çıkmak istediler, ben de yaparak geçirdimyardım etmek için bazı ayak işleri de yapmıştımbir akşamı Rally'ye bakıcılık , biberondan sonra gömleğime tükürmesine izin verdim. Evden ilk kez birlikte çıkmışlardı ve Faye bir saat içinde sadece altı kez aramıştı.gittikleri

Dün gece dinlenmeyiçamaşırları yıkamayı planlamıştım , evdeki ama sonra ailem Mabel ve beni akşam yemeğine davet etti.

Hamburger ve sosisli sandviç yerken Bodhi kamp yapmak için yalvardı ona hayır diyemediğim için vegarajdan çadırı çıkarıp evimin bahçesine kurdum.

ailemin arka bahçesinde. Normalde kamp yapmayı umursamazdım. Bir uyku tulumunun içine girer ve dünya için ölmüş olurdumbaşımı yastığa koyar koymaz .

Ama onun yerine dönüp durdumkapatmak için mücadele ettim., beynimi Son zamanlarda çadırda ya da yatakta, herhangi bir yerde uyumakta zorlanıyordum.

Annem için endişelenmeyi bırakamıyordum. Geç saatlerde, dikkatimi dağıtacak hiçbir şey yokken, zihnim geleceğe doğru yol alıyordu. Meredith Houston'sız bir hayata doğru.

Bir mucizeye .ihtiyacımız vardı

Ve muhtemelen alamayacaktık bir tane bile .

Doktorların ömrünü uzatmak için verdiği ilaçlara . Bu yüzden rağmen kanser yavaş yavaş vücudunu ele geçiriyordu zamanını iyi değerlendiriyordu. Bizimle olabildiğince .çok zaman geçiriyordu

Lanet olası kanser.

Bu evi değiştirmişti. Hayatımızı değiştirmişti. Ve aileme verdiği zarar henüz bitmemişti.

Çiğli çimenlikte yalınayak Arka kapıdan içeri süzüldüğümde beni kahve ve yumurta kokuları karşıladı.ilerlerken mutfakın ışıkları yanıyordu.

Babam ocağın başında, bir spatulayı üzerinde gezdiriyordu.kızartma tavaşının "Günaydın," dedi, sesi alçaktı.

"Hey, baba."

"nasıldıKamp ?"

Omuz silktim, kahve doğru yürüdüm ve bir fincanına dolaptan fincan çıkardım. "Fena değil. Biraz soğuk."

"teşekkürlerOnunla ."

"Her

zaman."dışarıda kaldığın için

Babam kamplarda kendi payına düşeni yaptı, her üstlendik.birimiz Bodhi için baba rolünü Ama babam bugünlerde anneme yakın duruyordu, bir şeye ihtiyacı olduğunda her zaman yardıma hazırdı. Teşhis konulduğundan beri çamaşır yıkama, yemek pişirme ve temizlik işlerini üstlenmişti.

İsteddiği her yemeğin olduğundan emin olmak her taze içingün giderdi. Yemekten arta kalanlar

dün geceki yemek Mabel ya da eve gidecektibenimle . Yemek artıkları gıda kaynaklı hastalıklar için çok büyük risk taşıyordu.

Kasabadaki arkadaşları iyi dileklerini iletmek için çiçek gönderirlerdi. Babam bir fotoğraf çeker, sonra da buketleri Elle ve Declan'ın evine götürürdü. Elle ayrıca annemin ev bitkilerinin her birini benimsemişti. Çiçekler, toprak ve bitkiler küf demekti. Bu küf olamazdıevde .

Eller sık sık yıkanırdı. Bodhi'bile tıkanırısanın burnu , Mabel uzak dururdu. Ve de Adair'ler gerçekten babamın ön kapıdan . girmesine izin verdiği tek insanlardıHepimiz annemi mikroplardan korumak ama babam koruyucu rolünü taşımıştıçin elimizden geleni yapıyorduk yepyeni bir seviyeye . Ona olan sevgisinden hiç şüphe ama etmemiştimşimdi . bunu sorgulamayacağımdan emindimOnun tüm dünyası onun .etrafında dönüyordu

O bir mucize için çaresizdida .

Biz dua edip umutla beklerken, o da kızının olabildiğince güçlü kalmasını sağladı.

"Aç mısın?" Babam çırpılmış yumurtaları "Pek sayılmaz."göstererek sordu.

Baharat dolabını açtı, üç çıkardı farklı kavanoz ve yumurtalarına karıştırdı. "Kekik, biraz deniz tuzu ve sarımsak. Bu benim yeni favori baharat karışımım."

"Denemem gerekecek."

"Annen baharat istemediğinden, bunu telafi etmek için iki katına çıkıyorum." Kıkırdadı, ocağı kapatıp bir tabak ve çatal çıkardı. Yumurtalarını dağıttı ve masaya götürdü.

Onun karşısındaki sandalyeye oturdum izledimve yemeğinden süzülen buharı . "Tüm bunları yapmak zorunda kaldığın için üzgünüm baba."

"Ben değilim." Yumurtaları soğurken parmaklarını çenesinin önünde birleştirdi. "Annen uzun her şeyi yaptı. süre Ben de bunu kanıksadım. Ama gerçek ki, ona yemek seviyorum. şufazla yemese bile yapmayıİkimiz de her şeyin en iyisini bulmaya çalışıyoruz.

tüm bunlar boyunca iyi şeyler. İyi bir aşçı olduğum ortaya çıktı. için yemek yapmanın özel bir yanı var. Sevdiğin insanlar Ayrıca, bana öğrenme zamanının geldiğini söyledi."

Sadece o hastayken yardım edebilmek için değil. Ama ondan sonra kendisi için yemek yapabilsin diye.

"Bu çok zor baba."

"Evet, evlat. Öyle." Başını sallarken gözlerini tabağından ayırmadı, gözyaşlarını silerken gözlerini çok hızlı kırptırdı.

"Ama iyi olacağız."

Yapar ?

" nasıl Stevieyle ?" . 'işlergidiyordiyeye sordu bir ısırık alarak"İyi."

"Bu harika." Rahatladığı her halinden belliydi.

Adair'ler de dahil olmak üzere bu ailedeki herkes tüm umutlarını 'yle olan ilişkiye bağlamış gibiydiStevie.

Babam bunu annem için yaptığımızı biliyor olmalıydı ama bu konuda hiçbir şey söylememişti. Söyleyeceğinden de şüpheliydim. Ne Declan ne de Elle. Mabel o uyarıyı yapmıştı ama onun dışında konuyu bir daha açmamıştı.

Stevie'yle çıkmam, yemekte kanserden başka bir şey konuşacağımız anlamına geliyorsa, öyle olsun.

"Bu gece ," bir randevumuz vardım ona. "Her Cumartesi." "Siz ne yapacaksınız?"

Omuz silktim. "Henüz emin değilim. Muhtemelen akşam yemeğine çıkarızfalan ."

Gerçi bunu her denediğimde berbat bir hale dönüşmüştü. Piknik güzeldiolsak bile., kamyonda fıstık ezmesi ve jöleli sandviç yemiş Geçen hafta sonu, öpüşme seansından sonra ona McDonald's'tan bir Happy Meal almıştım. Ama bu da aracımda yenen bir başka yemektir. Ve cipine döndüğümüz anda, atlayıp eve gitti.

Belki de . "Hey, baba?"bir şey denemenin zamanı gelmişti

"Evet," dedi, ağzı doluydu.

" bir tarifi var Deneyebileceğimi?"

Marketin baharat reyonunda kırmızı biber aradım. Tarifte kırmızı biber yazıyordu. durup Stevie'nin evinde muhtemelen vardır, değil mi? Yine de bir şişe kaptım ve sepetime ekledim.

Markette reyon kalmamıştıçıkmadığım. İkinci geçişimdeydim, babamın bu sabah bana hazırladığı listedeki malzemeleri son alıyordum.

Annemin gözden geçirip liste.onayladığı

Stevie için yemek pişirme fikrinin kesinlikle çok sevimli olduğunu düşünüyordu. gülümsediğini kadar çok gülümsemişti bu Haftalardır görmediğim sabah.

Stevie'yle bu işi berbat etmemek için bir neden varsa, o da annemin gülümsemesiydi. Bu yüzden her seferinde bir kırmızı biber şişesi olmak üzere bu işi batırmamak için elimden gelen her şeyi yapacaktım.

"Maverick?" Adım arkamdan, kutu kek karışımlarını geçtiğim ve döndüğümde tanıdık bir esmer bana doğru yürüdü, bir parmağı omuz hizasındaki saçlarının ucunu döndürüyordu.yerden geldi

Megan. Oh, olsun.

Hayatımda kadınlarla ilgili pek çok aptalca karar vermiştim Ama Megan? en üst sıralarında yer alıyorduListenin .

Voleybol takımındaydı, Stevie'den bir yaş küçüktü. Geçen sonbahar ve kışın büyük bir bölümünde benimle acımasızca flört etmişti.

Ben de karşılık vermiştim. Onu aylarca oyalamış mıydım? Evet. Bununla gurur duymuyordum. Ama flörtten öteye gitmesine izin vermemiştim. Her zaman atletizm programında olmayan kızlarla takılmaya özen gösterdim. işler Aksi halde çok karışıyordu.

Voleybol ve futbol takımlarının gibi değildi ortak ya da idmanları ama hepimiz aynı ağırlığı paylaşıyorduk.

oda vardı. zamanlar olsa daHer bir takım için ayrıldığı , çoğunlukla herhangi bir öğrenci sporcunun kullanması için ücretsizdi. Antrenörler de.

Ben asansör için içeri girdiğimde Megan bir gün spor yapıyordu. Sessizdi, çoğu gitmiştiikişi kış tatiline . Aylardır yaptığımız flörtleşmeye devam ettik ve onun evinde takılmak isteyip istemediğimi sorduğunda, kendi lanet kuralımı çiğneyip geçirdimgeceyi onun yatağında .

Ertesi sabah, tekrar çıkmak isteyip istemediğimi sorduğunda, boku yediğimi anlamıştım. Ona olduğunu söyledimodaklanmam gereken bazı aile meselelerim . İlişkiler konusunda iyi olmadığımı. Ama yapmadığım şey ona kesin bir hayır demektir.

Başka bir kadın olsaydı, bunu açıkça belirtirdim. Ama başka bir kadın olsaydım, saha koridorlarında yolumun kesişmesi konusunda endişelenmem gerekmezdi.

Garipleşmesini . Ama
garipleşiyordu.engellemeye çalışıyordum

"Hey, Megan."

"ne Burada ?" yapıyorsunKirpiklerini . "Alışveriş."

Besbelli.kırpıstırdı

"Doğru. Aptalca bir soru." Kıkırdadı. "Seni son zamanlarda görmedim."

"Meşguldüm."

"Ailenle her şey nasıl gidiyor?" diye sordu.

"Harika değil." Geri geri giderek arabayı aramızda kalacak şekilde konumlandırmaya çalıştım ama o arabanın yanından geçerek benim kişisel baloncuğuma girdi.

"Oh, özür dilerim. Annen değil mi? Birinin konuşmasına kulak misafiri oldum."

Tabii ki insanlar konuşuyordu. İnsanların kendi işlerine bakmalarını istemek çok mu fazlaydı? "Evet, annem. Kanser hastası."

"Maverick." Gözleri anında acıma duygusuyla doldu. Samimiydi, hakkını vermeliyim. "Çok özür dilerim."

"Teşekkürler."

Koluma uzandı ve elini üzerine koydu.dirseğimin
"Yapabileceğim bir şey var mı?"

Cebinde bir mucize olmadığı sürece. "Hayır."

"Emin misin?" Eli kolumdan yukarı kaydı, .parmakları
tişörtümün kolunun altında gezindi

"Evet." Zorla gülümsedim ve çenemi omzumun üzerinden
salladım. "Kasadan geçsem iyi olacak."

"Elbette." Elini bıraktı ve bana sıcak bir verdi.gülümseme
Sonra bakışları yanımdan geçip koridora doğru kaydı.
Gülümsemesi değişti. Genişledi ve keskinleşti. "Hey.
Görünüşe göre bugün mağazada olmak gerekiyor."

"Görünüşe göre." Bu, her yerde .tanıyabileceğim bir sest
Kahretsin. Megan'ın bakışlarını takip ederek döndüm ve
Stevie'yi on adım ötede buldum.

Yüzü solgun, gülümsemesi sıkıydı. Bir çift motorcu şortu
ve sarkan bol bir kazak giymiştiozundan . Saçları gevşekti
ve bugün düzeltmek için zaman harcamış gibi beline kadar
düzgün bir şekilde sarkıyordu.

Muhtemelen için.randevumuz

"Nasıl gidiyor, Megan?" diye sordu.

"Güzel." Megan omuz silkti. "Mav'e rastladım. nasılMezuniyet sonrası
?"hayat

"Şikayet edemem," dedi , Steviebakışları eski takım
arkadaşına .kilitlenmişti

Gözlerini üzerime diktiği . "Merhaba."için görünmez de
olabilirdim

"Merhaba." Sesi küçük geliyordu. İncinmişti. "Alışverişimi
yapsam iyi olacak. Görüşürüz."

"Sonra," dedi .Megan

Koluna bir sepet dolayan Stevie ters yöne doğru ilerledi.

"Ben de." Megan'a bir kez daha bakmadan döndüm ve
onu takip ettim.

Koridorun sonuna ulaştığımda Stevie gitmişti. Ama kasada
sıraya girmiş gibi görünmüyordu.

Bu yüzden şansımı denedim, sağa döndüm ve sıralardan aşağı inmeye başladım, çikolata rengi saçlarını bulana kadar her birini taradım.

"Stevie," diye seslendim.

Yürümeye devam etti, üç adım, sonra dört adım. Devam edeceğinden, beni tüm mağaza boyunca peşinden koşturacağından emindim. Ama yapacağımı anlamış olmalı ki tam olarak bunu durdu ve benimle yüzleşti.

Aramızdaki mesafeyi . Sonra aramızda kalmaması için yana ittim.kapattığımda arabamın tekerlekleri takırdadı

Yüzündeki kızgın ifadeye bakılırsa, güvenmiyordumStevie'nin onu bana itmeyeceğine . El arabasının sapının sikime çarpması bugün ihtiyacım olan bir şey değildi.

"Ne?" diye tersledi.

"Bana ."

kızgınsın"Evet."

"Megan yüzünden mi? Gerçekten bilmiyor muydun?"

Kadınların soyunma odasında ne olduğundan emin değildim ama erkeklerinki gibi bir şey olsaydı, tüm voleybol takımı Megan'la benim takıldığımızı bilirdi.

"Yaptım. Ben sadece ..." Yüzünü buruşturdu ve ben de bunun varlığımın her zerresine işlediğini hissettim. "Sanırım son birkaç haftadır senin bir erkek fahişesi olduğunu unutmuşum."

Bugün taktığım şapkayı başımdan çıkarıp bir elimi saçlarımda gezdirdim. "Güzel, Steve."

Burun delikleri alevlendi. "Yanılıyor ?"muyum

Nefret ettiği lakabı kullanmak küçük bir hakaretti ama kendimi küçük hissediyordum. "Hayır, değilsin. Geçmiş değiştiremem. Benden ne istiyorsun? başka Sikimden mı?"

O irkildiğinde, ben de . Çok ileri

gittim. Genelde çok ileri

giderdim.hissettim

"Siktir. Öyle demek istemedim." Pislik gibi davranıyordum, benim uzmanlık alanım. İki elimle yüzümü ovaladım. Aklıma gelen her kötü yorumu söylememeyi ne zaman öğrenecektim? "Özür dilerim."

Özrüm çok geldigeç .
Ellerimi bıraktığımda Stevie çoktan gitmişti.

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

STEVIE

TMarkette terk edilmiş bir sepet vardı. içinde çikolata parçaları, vanilya ve esmer şeker olan Bazı zavallılar Katip onu koymak zorunda kalacaktıbir kenara .

Bunu kendim yapmalıydım, ama gitmek için o kadar acelem vardı ki, her şeyi bırakıp koştumsürgülü kapılara .

Randevumuzdan önce Maverick kurabiyeleri yapmak için çok fazla.

Eve dönüş yolunda öfkedolu bir pus vardı., aşağılanma ve adını koymayı reddettiğim diğer yeşil duygularla Lanet olası Megan. Bugünden önce ondan hiç hoşlanmamıştım. Ama sanki hakkı varmış gibi Maverick'in koluna görmekona , .dokunmaya dokunduğunu onun için hiçbir hareket yapmamasını izlemek, artık ondan nefret ettiğim anlamına geliyordu

Ben onun en büyük hayranı değildimde .

Jeep'i garaja park ettikten sonra kapıyı çarparak evin içine girdim ve hemen gidip odama yüzüstü yatağıma uzandım ve yastığa doğru çığlık .attım

Ne yapıyordum ben? Neden umursuyordum ki? Bu değildigerçek . Öpüşmek sayılmazdı. Öyleyse neden tekrar çığlık atmak istedim? Ya da belki altı saat boyunca ağlamak?

Bu Maverick'ti. skoru biliyordum Buna başladığımda . Başa çıkabileceğimi, ona bir süre tahammül edebileceğimi düşünmüştüm. Ama şimdi boyumu aşan bir işe kalkıştığım için dehşete düşmüştüm.

Her ne kadar bu karmaşa için onu suçlamak istesem de, hepsi benim suçumdu. Zamanı geri sarabilseydim , haftalar önceki yemeğe, ölme dileği yemeğine geri döner ve Meredith'e oğluyla çıkmamın mümkün olmadığını söylerdim. Sırf bunu hissetmemek için her şeyi geri alırdım.

Bu her .

İçimde bağırان o kadar çok duygu vardı ki en gürültüsünü seçemedim.

Aşağılanma. Pişmanlık. Kıskançlık.

Yıllarımı Maverick'in seks hayatıyla alay ederek geçirdim. Bir playboy olduğu için onu acımasızca azarlamıştım. Megan'la yattığını biliyordum - sağlamıştım voleybol takımının la birlikte olduğunu bilmesini Maverick Houston'.

Ayrıca soyunma odasında hepimize söylemiş bir araya geldiklerini ve aralarında gerçek bir bağ olduğunu .

O bu açıklamayı yaptığında burnumdan .içtiğim diyet kola fıskırmıştı

Herkes onun hakkında ciddi olmadığını biliyordu. İsteddiği her şeyi elde etmişti. Zavallı kız tamamen hayalperestti.

Bir parçam onun için gerçekten üzülmüştü. acımıştım Onu anlayamadığı için .

Ve işte buradaydım, tam olarak aynı pozisyondaydım.

Sayılır. Tamam, benim durumum Megan'inkinden ,tamamen farklıydı

Maverick'in dilini sokmuş olması dışında.ikimizin de ağzına

"Ugh," diye inledim yatağa , doğrubaska bir .çığlıkla savaşıarak

Kıskançlık .adında bir çığlık

Diğer tüm önüne geçiyorduduyguların .

Onun Megan'la birlikte olması fikrine katlanamıyordum. yeterince zordu Onu başka kadınlarla, düşünmek için değil daha fazla

okuldan isimsiz, yüzsüz kızlarken, deneyimli kadınlar. Ama Megan? Yıllardır takım arkadaşımı. Libero oynardı ve dışında dedikoduya olan tutkusu iyiydi. Güzeldi. Kendine güvenirdi.

Siktiğimin Megan'ı.

Kıskandığım için nefret ediyordum. nefret ediyordumÖnce Maverick'e sahip olmasından .

Ona sahip olduğumdan bile değil. Bu başka bir şey değildi.karşılıklı yarar sağlayan anlaşmadan bir

Kendimi şiltenin içinde boğmak istemediğim için yana yattım ve tavana doğru bir iç çektim.

Seks ve ilişkiler neden olmak zorundaydıbu kadar karmaşık ? Okul, iş ya da spor söz konusu olduğunda, ben böyle biri değildim. Her kararı ikinci kez düşünmezdim. Maverick fazla düşündüğüm için benimle dalga geçerdi ama bu her şeyle ilgili değildi. Her hareketimden . şüphe etmezdimAma iş erkeklere gelince, çekingen, hatalar yapan bir karmaşaydım.

Tüm güvensizliklerim tek bir toplanmıştıkelimede .

Bakire.

Nasıl çıkacağımı bilmiyordum. nasıl rahatlayacağımı bilmiyordumBir erkeğin . yanında ve kendim olacağımı Samimi bir anı . Her dokunuşu, her değişimi sorguladım.nasıl başlatacağımdan emin değildimvücut dilindeki

Ama Maverick'in hareketlerini biliyordum. biliyordum.İfadelerini ve alışkanlıklarını O güvendeydi.

Meganlar'la birlikte .olduğu fikrini nasıl atlatacağımdan emin değildim

Bir ay önce, bu beni rahatsız etmemişti. Bir ay önce, küçüklüğümüzden beri beni öpmemişti.

Bunun rahatsız etmesini nasıl engelleyebilirimbeni ?

Marketten kaçmak muhtemelen değildiçözüm .

Dışarıda çarpan bir kapının sesi beni oturduğum yere fırlattı. Sonra yatağımdan fırlayıp başladımevin içinde koşmaya .

Jennsyn koridorda hızla ilerledi kapıya yöneldi ve zil çaldığında .

"Cevap verme," diye fısıldadım.

Yavaşladı ve bana yandan bir bakış attı. "Tamam. Neden olmasın?"

"Çünkü o Maverick."

"Oh." Kapıya baktı, sonra tekrar bana döndü. "Çıktığınızı sanıyordum."

"Öyleyiz." Gerçi buraya her şeyi iptal etmeye geldiyse, açıkçası onu suçlayamazdım. Hiçbir erkek çekmemeli Stevie Adair'le çıkmanın acısını . Kimin aklına gelirdi ki? Bu ilişkide ikimiz arasında en büyük felaket . bendim

Kapı zili tekrar çaldı ve ardından vuruşunu bir ses duyuldu. Maverick'in yumruğunun tahtaya andıran "Stevie, içeride olduğunu biliyorum. Aç kapıyı."

Başımı sallayarak geriye doğru bir adım attım

"Gitmiyorum." Tekrar kapıya vurdu. "Benimle konuşana kadar olmaz."

"Bir şey mi oldu?" Jennsyn alçaltarak sordu. sesini "Ayrıldınız mı?"

"Hayır. Sadece onunla ." "Tamam,"
diye mırıldandı. konuşmak
istemiyorum

"Benimle konuşmak istemiyorsan umurumda değil Stevie," diye Maverick. "Bugün cumartesi. Bana cumartesileri . Ve eğer bu anlaşmanın sana düşen kısmını yerine getirmeyeceksen, ben de kendiminkini yerine getireceğim." söz vermiştin

Burnumu kıvırdım

"Ne pazarlığı?" Jennsyn sordu. "Hiçbir şey," dedim.

"Beni içeri al Adair," diye Maverick.

Kollarımı göğsümün , üzerinde kavuşturdum sessizce uzaklaştım. "Nadine." Sesi daha alçak, daha yumuşaktı.

"Nadine?" Jennsyn mırıldandı. "Kim?"

"Ben." Göğsümü . işaret ettim "Takma adım."

"Tamam. Kapıyı açıyor muyuz?"

"Hayır" ,dedim aynı anda Maverick de "Evet," .
Gerçekten daha kalın bir kapıya ihtiyacımız vardı.diye
bağırđı

"Peki." Maverick kadar inatçıydıkendini kanıtlamak için
bütün gece dışarıda oturacak , bu yüzden Jennsyn'in
yanından geçip girişe doğru yürüdüm.

Kapıyı açtım, bu inatçı eşek olduğu için onu azarlamaya
hazırdım, ama onu bir poşetle bulduğumdakolunda ,
azarlamam hızlı bir şekilde öldü.

Çikolata parçalarım ve esmer şekerim bakıyordu plastik
torbadan dışarı .

"Al." Çantayı göğsüme doğru itti. "var."Kamyonda daha
fazlası

Daha fazla mı? Döndü ve açık olan arka doğru yürüdükapıya .

"Az önce sana yiyecek mi getirdi? hoşlanıyorumOndan ."
Jennsyn elimden yiyecekleri aldı. "Bunları mutfağa
götüreceğim. Geri kalanı için ona yardım edebilirsin."

"Vay canına. Teşekkürler," diye ımkestirip att.

Sadece gülümsedi. "Bir değil."

Gözlerimi devirerek Maverick'in kamyonetine doğru
yürüdüm ve elimle birkaç poşet uzattım. "Bütün bunlar da
ne?"

"Akşam yemeği."

Kaç akşam yemeği? Bu altı kişilik bir aileyi bir hafta
boyunca doyurmaya yeterdi. Ona iğneleyici bir yorum
yapamadan Jennsyn yanımda belirdi ve elini salladı.

"Selam, ben Jennsyn Bell. Birbirimizi gördük etrafta ama
resmi olarak hiç tanışmadık."

Mav eğerek, "Memnun oldum," dedi.çenesini

"Sen de. Güle güle." Etrafında döndü ve çıplak ayaklarıyla
bizim evi Toren'in yan evinden ayıran çimenliği geçti.

Neden hâlâ eve geldiği bir muammaydı. Tüm eşyaları artık
onun evindeydi.

Maverick, Jennsyn'in Toren'in araba yoluna, açık garaja
doğru yürüyüşünü izledi. Toren dışarı çıkıp Jennsyn'i öpmek
için kucağına aldığında çenesi düştü. "Bu Koç Greely mi?"

"Evet."

"Huh." Çenesini Toren'e doğru kaldırdı. "Hey, Koç." ,

"Merhaba Toren ona el sallayarak. Maverick," diye

seslendiSonra da

Jennsyn'i garaja garajı çekti ve içeride kaybolurlarken .kapattı

"Bu ne zamandır devam ediyor?" Mav sordu.son çuvalı da çıkararak

Cevap vermeyerek omuz silktim. Jennsyn söylemek istersebir gün ona gerçeği , bu onun kararıydı. Maverick beni takip ederken ben de yiyecekleri içeri taşıyıp mutfak tezgahına götürdüm. "Dükkân için özür dilerim."

"Ben de öyle. Söylediğim şey aptalca bir hareketti. Özür dilerim."

İçimi çektim, malzemeleri poşetlerden çıkarıp tezgâhın üzerine koydum. Zaten sahip olduğum baharatları almıştı ama bunu kendime sakladım. "Bunu nasıl yapacağımı bilmiyorum."

"Geçmişimi değiştiremem

Stevie." "Biliyorum."

"her karşılaştığımızda sinirlenecek Tanıdığım bir kızla misin?"

"Belki mi? Bilmiyorum," diye itiraf

ettim. Çenesi sıkıştı.

"Bu daha önce hiç uğraşmak zorunda kalmadığım bir şey. Ben bu işin dışındayım." Ve kıskanmıştım. doksanı Yüzde kıskanç, yüzde ezmek için ayrılmıştıonu ise güvensizlikleri .

Bana bir şeyler öğretmek zorunda olmasından nefret ediyordum. Megan'ı sevmiyordum ve onun bir konuda daha iyi olduğunu bilmekten nefret ediyordum. "Nasıl oynanacağını bilmediğim bir oyuna geç kalmış gibi hissediyorum."

"Bu bir oyun değil. Bu bir yarışma değil" dedi.

"Bunu her şeyi bir dönüştüren adam söylüyoryarışmaya ."

Bir keresinde kim içecek diye bir yarışma yapmıştıen yüksek sıcaklıkta sıcak çikolata . Kazananı değerlendirebilmek için annesinin mutfağından bir şeker termometresi ve bir et termometresi kullanmıştı.

Bir haftadır dilim haşlanmıştı ama onu yenmiştimbeş derece farkla .

"Adil," dedi. "Ama bu . değilKazanan ya da kaybeden ."yok Çaresizce ona inanmak istedim. "Kendimi gibi hissediyorumezik ."

"Sen değilsin." Dirseğini benimkine doğru itti. "Ateşkes mi?" "Ateşkes." Ben yemeğe . işaret ettim "Ne biz yapmak?"

"Tavuk ve yabani pirinç. Babamın bir tarifi. Çok yemek yapıyor ve bana bunun yeni favorisi olduğunu söyledi."

"Ne ki?"

Tezgâhtan uzaklaşıp gözden geçirdimutfağı . "Bana bir tava göster."

Maverick, mutfak eşyalarını ve tencereleri nerede bulacağıma dair bazı yönlendirmeler dışında yardım etmeme izin vermedi, ben de oturup adada yemek pişirmesini izledim. O adamın mutfakta nasıl hareket ettiğini hayranlıkla izledim.

Tavuk , "Gerçeklik anı," dedi. tabağa ve konduğundayemek masasında karşılıklı oturduğumuzdaBir ısırik aldım ve inledim. "Tamam, bu gerçekten çok iyi. yapabileceğimden yaptımdaha iyisini ."

"Bunu kabul etmek ne kadar zordu?"

"Çok." Gülümsedim. "Yemek yapabildiğini bilmiyordum. Ya da babanın da yapabildiğini."

Monty son aile yemeği için pizza getirmişti. Ama onun dışında ne zaman Houston'ların evine gitsek annem hepimiz için yemek yapardı. Sanırım aradaki tüm yemekler için öğreniyordu.

"o Annem hastalandığından ." "Ve sana o mu öğretti?"beri mutfağı devraldı

"Hayır, o yaptı." Bana hüzünlü bir gülümseme verdi. "Yıllar önce başladı. Orada burada küçük dersler. Çoğunlukla okumayıyemek tarifi . Ama babam ben büyürken yazları hamburger ve biftek ızgara yapmak dışında hiç yemek yapmazdı. söylediBana iyi bir yemek yapabilmemi istediğini .

müstakbel karımın dinlenmeye ihtiyacı olduğu gecelerde müstakbel çocuklarım için."

Meredith o müstakbel çocuklarla ya da müstakbel tanışamazdı , değil mi? Bir mucize olmadan olmaz. Boğazımdaki yanma, kalbimdeki acı gibi anıydı.

"Tüm bunlarla nasıl başa çıkıyorsun?" Son zamanlarda ona nasıl olduğunu yeterince sormamıştım. Herkes Meredith'e odaklanmıştı ama düşünmeye başlamamız gerekiyorduMaverick, Mabel ve Monty hakkında .

"Ben iyiyim." Yalandı. İyi olmaktan çok uzaktı. Ama annesinin ölümcül hastalığının yarattığı duygusal karmaşanın içine girmek istemediyse, onu suçlayamazdım.

"bir şey var Yapabileceğim mi?"

"şeyler için bana kızmaDeğiştiremeyeceğim ."

"Tamam." Ona küçük bir gülümseme verdim ve o döndüğünde yemeğe geri ben de aynısını yaptım, ikimiz de üzüntünün geçmesi için biraz zaman ayırdık.

İşimiz bittiğinde bulaşıkları kondurdu.sessizce yıkadık ve sonra lavaboda yan yana dururken Maverick saçımın tepesine bir öpücük

"Ben gidiyorum."

"Oh, tamam." zar zor gizleyebildimSesimdeki hayal kırıklığını . "Yemek için teşekkürler."

"Hoş geldiniz."

Onu ön kapıya kadar takip ettim, o kamyonetine doğru yürürken .ben de sahanlıkta durdum

Kapının , yanında durduparmakları kolun . üzerindeydi"Bu anlaşmamız sona erdiğinde benim için bir şey yapabilir misin? Tekrar arkadaşım olabilir misin? Seni çok özledim."

Tüm göğsüm çatladıortadan .

Bunu itiraf etmek onun için ne kadar zordu? olmak?Yıllar süren kan davasını sona erdiren kişi

Tanrım, ona çok sert davranmıştım. sert davranmıştıkBirbirimize . "Ne olursa olsun, her zaman arkadaş kalacağız."

"Söz mü?"

Serçe parmağımı . kaldırdım"Söz veriyorum."

"Elinden gelenin en iyisini yap, tamam mı?" Başını salladı, bir an kamyonetin kapısına , sanki kapıyı açmayı ya da içeri geri dönmeyi tartışıyordu.

Sakin gitme.

Neredeyse söyleyecektim. Neredeyse ondan kalmasını isteyecektim. Beni öpmesini tekrar .

Ama ben daha cesaretimi toplayamadan .direksiyona geçti ve geri geri giderek garaj yolumdan çıktı, gitmeden önce bana el salladı

Belki çekmemiz gereken yer arkadaşlığımızdı de çizgiyi . Belki bu ikimiz için de daha iyiydi.

On yıldır kavga etmemizin bir nedeni vardı. Birbirimizden daha kolay, daha güvenliydi. Yüzeyin altında daha fazla şey olabileceğini kabul etmektense didişmek daha kolaydı. Çünkü eğer gerçekten patlarsak, birbirimizin kalbini kırarsak, bu ailelerimizin dinamiğini sonsuza dek değiştirecekti.

Ben de eve çekildim. Ve ikolatalı yaptım tek başıma çkurabiye .

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

MAVERICK

T Mission Mini Golf'ün Stevie inledi. "Ciddi olamazsın."önünde durduğum anda "Oh, ama." Kamyonu . kapattım". "Eğlenceli "Mini golfü sevmiyorum Houston. Bunu biliyorsun."olacak

Çünkü burayı bir buraya bir aile geldiğimizde yıllar önce, sahipleri açtıktan kısa süre sonra gezisine , sonuncu olmuştu. Üç ya da dört yaşında olan Bodhi'nin bile gerisinde kalmıştı. Hiçbirimiz onun bunu yaşamasına izin vermedik.

"Bir kez daha dene," dedim. "Bu işe biraz daha ustalıkla , eminim bayılacaksınız."giriş

Gözleri kısıldı. "Benim var." "Elbette var. Hadi gidelim."

"Hayır." Kollarını üzerinde kavuşturduğöğsünün .

"Zor iş Adair. Sahte erkek arkadaşın olarak zorundayımseni en az bir şirin randevuya götürmek . ne olabilir Mini golften daha sevimli ki?"

Kaşlarını çattı. "Ben . şirin değilimSen de öyle."

"Bu gece öyleyiz, bebeğim." Göz kırptım, sonra açtım kapımı ve kaputun yanında nihayet dışarıda bana katılmasını bekledim.

"Bana bebek deme." doğru hışımla yanımdan geçti.Parkura açılan kemerli kapıya

Mission Mini Golf'ü tanımlamanın tek yolu şirinlikti. Bir çok bir bahçe vitriniydiğence alanından . Her yerde yeşil alana renk katan çiçek tarhları ve saksılar vardı. Yel değirmeni sedir ağacından yapılmıştı. Damlayan dere ve fıskiyeleler, her delikte su şırıltısı olduğu anlamına geliyordu.

Stevie'nin çiçekleri ve açık havayı sevdiği halde burayı sevmemesibir göstergesiydi., kaybetmekten nefret ettiğinin Bu tek kayıp onun için tüm sporu lekelemişti.ne

"Kaç kişi?" diye sordu görevli, parkurun kapısının hemen içindeki kulübeden.

"İki." Şortumun cebinden cüzdanımı çıkardım ve kredi kartımı uzattım.

Faturamla birlikte iki golf topu verdi.biri mavi, diğeri pembe

Stevie elimden maviyi kaptı ve kulübenin yanındaki raftan bir golf sopası aldı. Sonra bir skor kartı ve küçük bir kalem alıp ikisini de göğsüme vurdu. "İlk ben başlıyorum."

"Devam et."

Topu yere koydu, golf sopasını hizaladı ve topa öyle sert vurdu ki top beton sınırlarının dışına, çimenlerin sıçradı.çimin üzerine

Bir elimle ensemei ovuşturdum eğdimve gülümsememi gizlemek için çenemi .

"Hayır. Bir kelime bile. Kelime." Sopasının ucunu doğrulttuyüzüme .

"geçirmebile , tatlım."

Burun delikleri alevlendi, ama bana kullanmamamı söylemedisevecenlik ifadesini .

"Bu sayılmadı." Topunu aldı ve başlangıç noktasına geri getirdi. Sonra tekrar vurdu, bu sefer topu kavisin etrafına gönderdi.

Skor kartını cebime , soktumsonra onun yerine geçerken şapkamı geriye doğru çevirdim. Hızlı bir hamleyle pembe topum çimenlerin üzerinde yuvarlandı ve bir vuruşla deliğe .düştü

"Gördün mü? İncelik." Gülümsememe .

Gözlerini devirdi. "İyi işti."engel
olamadım

Güldüm ve onu doğru şakacı bir şekilde ittimtopuna .
"Sadece eğlenmene bak. Mini iyi ya da kötü olman kimsenin umurunda golfte değil."

"Tamam." Dilini çıkardı ve tıpkı üflediçocukken birbirimize yaptığımız gibi .

Stevie'nin inandığının aksine, onu buraya işkence için getirmemiştim. Eğer rahatlırsa, bu işi fazla ciddiye almazsa ve eleştiren bu kadar çok insan olmazsa, kötü atışlarını hem sporu hem de seveceğini biliyordummanzarayı .

Sıraya girdi ve deliği ikiye . böldüHer iki topu da almak için eğildiğinde, onun mükemmel mükemmel bir şekilde gördüm.kıçını

Mini golf harikaydı.

Ona bu gece rahat olacağımızı söylemiştim, bu yüzden onu aldığımda, evden bir çift kesik kot şort, siyah-beyaz çizgili bir üst ve dağınık bir düğüm halinde yığılmış saçlarıyla çıkmıştı. O zamandan beri ereksiyonla savaşıyordum.

Seksi olduğunun farkında bile değildi, değil mi?

Fiziksel tepkimi . O ilk öpücükten beri, Stevie'ye karşı duyduğum bu çekimi bastırmak için geçirdiğim, kayıtsızlığımı uyguladığım yıllar silinmiş gibiydi.saklamak gittikçe zorlaşıyordu

Yeniden , genç kız olmuştumonu güzel bir kadın ve onun güzelliğini görmezden gelmenin hiçbir yolu yoktu.olarak görüyordum

"Bu sefer ilk sen git," dedi, doğru yürürkenbir sonraki deliğe , şırl şırl akan bir derenin üzerinde kavisli bir köprü vardı.

Topum diğer tarafa gitti, tek atışta delik değil .ama yakındı

Onunki yan taraftan suya .uçtu
O delikten . İkimiz de bu gece ne olacağını biliyorduk.sonra skor kartını güncellemeye bile zahmet etmedim

Kıçına tekmeyi yiyecekti. Ve muhtemelen bunu yüzüne vurmamı beklese de, çenemi kapalı tutacak ve gecenin tadını çıkaracaktım.

Kahretsin, ama severdimcumartesileri .

Bu randevularımız en önemli olayı haline gelmiştihaftamın

"Başka bir gece çıksak nasıl olur?" sordumÜçüncü deliğe geçerken .

"Önümüzdeki Cumartesi meşgul müsün?"

"Hayır. .Sadece karışıklık yaratmanın eğlenceli olabileceğini düşündüm"

"Oh." Alt dudağını dişledi ve ben de o dudak büküşünü daha sıkı kavradımçekiştirmemek için golf sopamı . "Ne zaman?"

"Ne zaman istersen." Pazartesi. Salı. Çarşamba. kabul ederdimHer günü . Stevie'yle zaman geçirmek, diğer her şeyin kaybolması demekti.

Kanser yoktu. Hiçbir açıklama yoktu. Anneme olan biten her şeyi zaten biliyordu. Sorulara cevap vermek zorunda değildim çünkü Stevie içindeydide işin .

"Çarşambaya dersin?" ne Atışını yaptı, topun deliğe gireceği tüneli ıskaladı, ama sadece altı inç kadar.

"Çarşamba o zaman." Belki evine gider, pişirirdimona yine yemek .

Geçen hafta ayrılmak için tüm irademi kullanmıştım. Ağzımı ondan uzak tutmak için. Onu mutfak tezgahının üzerine yatırıp tatlı yememek için.

Ama düşünmek için zamana ihtiyacım vardı. nereye gideceğime karar vermek içinBundan sonra .

Stevie Megan'ı kıskanmıştı, değil mi? Bunu kabul etmezdi ama eğer kıskançlıksa, o zaman bu kurallarını oyunun değiştirirdi.

Belki de onun derisinin altına giriyordum. O da benimkinin altında sürünüyordu.

Belki de bu kız arkadaş olayını çözebilirdim. Ve belki de beni kendi değerimle istemesi için bir şans vardı. Declan'ın iş teklifini reddedeyim diye değil. değil Annemin son arzusunu gerçekleştirmek için .

Eğer Stevie kıskançsa, o zaman beni sadece Ben.

Daha önce bir kadının dikkatini çekmek için hiç bu kadar uğraşmamıştım. Hoşuma gitti.

"İşler nasıl gidiyor?" ilerlerken sordum etmiyorduk Parkurda , önümüzdekiler gülüşüp delikten deliğe dolanırken acele .

"Güzel. Sadece birkaç müşterim var. Şimdiye kadar babamın gölgesinde çok şey öğrendim. Ama hoşuma gidiyor. Diğer tasarımcılar harika. Babamın tepemde dolaşmasını her şey mükemmel olacak." engelleyebilirsem

"Declan Adair'in kalmaktan başka bir şey yapmasını mı bekliyorsun havada asılı ?" Kıkırdadım. "Sen onun küçük kızsın."

Antrenman sütyeni giymeye başladığı günden beri babası omzunun üstündeki helikopterdi. Declan, onun mutlu olması için Mission'ın etrafındaki bütün dağları yerinden oynatırdı.

"Bu onun korumacı olmasından daha farklı bir his. hissediyorum Bana güvenmiyor gibi ."

"Oh." Lanet olsun. "Gerçekten mi?"

"Sanırım bir kısmı yeni asistanı. Samantha." Topunu yere bırakırken dudağı kıvrıldı. "Tekliflerimi düzeltmeyi teklif etti, o da bunun olduğunu düşündü harika bir fikir . Ama yaptığım her şeyi didikliyor ve bu da onu projelerimin içine çekiyor. Bir de sana yönetici olarak iş teklif etmesi var. Henüz söylemedi ama Adair'i bir gün tek başıma idare edebileceğimden emin olmadığını gösteren yeterince işaret var."

"Biraz zaman ver. Bana iş teklif etmesinin bir olduğunu sanmıyorum senin yeteneğinle . ilgisi Harika olduğumu biliyor ve

parça istiyor." Bunu düzgün bir yüz ifadesiyle .söylemeyi başardım

"Aman Tanrım." Bir kahkaha . patlattı"Egon gerçekten de sınır tanımıyor."

Kıkırdadım. "İyi ki altında tutmak için yanımda sen varsın.kontrol "

"Evet, iyi bir şey. Gerçi bu golf oyunu hiç yardımcı olmuyor. Skor nedir?"

Kaşlarımı . kaldırdım"Gerçekten bilmek ?" "Muhtemelen hayır," diye mırıldandı.istiyor musun

"Skoru . unutalımOnun yerine ." "Kulağa tehlikeli geliyor. Ne için?"başka bir şey için oynayalım

"Bir dakika sonra anlatırım." Bir yapması için çenemi salladım.atış

Arkamızdaki insanlar gittikçe yaklaşıyordu ve bu onların duymasını istediğim bir şey değildi. Böylece o deliği bitirdik ve bir sonrakine geçip diğer oyuncularla aramıza mesafe koyarkentatlı, portakal çiçeği kokusunu içime çekebilecek kadar yaklaştım, saçlarının .

"Eğer beni bir delikte yenersen, bir alırsınödül ."

"İlgimi çekti." Çenesini kaldırdıgeri çekilmedi., ben yaklaştıkça Ağzı o kadar yakındı ki eğilip almamak için çaba sarf etmek gerekiyordu. "Ne tür bir ödül?"

"Orgazm."

Nefes nefese kaldı, gözleri parladı ve doğrudan sikime doğru fırladı. Sonra yanakları kızardı sola baktıve kimsenin yakınımında olmadığından emin olmak için sağa .

Yüzü pembenin o güzel tonundayken hiç bu kadar güzel olmamıştı. Ağzıyla aynı tonda.

"Nesin sen? . . Ne demek istiyorsun

..." "Hayır, o değil."

Onun çıplak olmasını ve altımda yayılmasını istiyordum, ama nerede durduğumuzdan emin olana kadar bekaretini almayacaktım. Ama bu arada biraz eğlenebilirdik. Eğer işi sonuna kadar , .götürürsekonun her santimini tanımak istiyordum

Önce vücudunu. Benim kadar onun da beni istedim.onu arzuladığım arzulamasını

Gözlerini kırptırdıçok hızlı , bakışları gri tişörtüme ve kalbimin üzerindeki Wildcats logosuna boş boş baktı. kaydı "Ne alacaksın? Eğer kazanırsan?"

Yakınına eğildim, burnum kabuğuna değiyordu.kulağının "Seni orgazm etmek için."

Stevie hızlı bir daha nefes aldı ve ben de sesin derinlere işlemesine, damarlarımdaki ısıyı körüklemesine izin verdim.

"Sen hiç içtin mi?" "Evet," diye fısıldadı.

"kimse sana bir tane verdi Daha önce mi?"

Ağzımı boyunca gezdirirken inledielmacık kemiği . "Hayır, pek sayılmaz. Deneyen bir adam vardı ama ben yapamadım."

Kendi çıkamıyordukafasından .

O adam her kimse, aptalın tekiydi. Ona seve seve gösterirdim. Ona vücudunda başka ellerinin , başka her türlü düşüncüyü kovalar birinin olmasının nasıl bir ve lanet aklını uçururdum.his olduğunu gösterirdim

Alt dudağını dişlerinin arasına aldı ve endişelendibir an için .

Başparmağımla çekip kurtardım ve bir anlığına gözlerindeki altın beneklerde kayboldum. Bu gece yanıyorlardı, akşamın yumuşak ışığında parlıyorlardı. "Ne diyorsun? Bahse girmek ister misin?"

Sertçe . yutkundu"sonraGeçen hafta , artık arkadaş olmak istediğini söyleygittikten bunu istediğini düşünmedim. Artık bunu istediğini düşünmüyordum. Fiziksel bir şey."ip

Kolumu beline dolayarak onu kendime doğru çektim. Sonra da giderek artan uyarılmışlığımı kalçasına . "Bunu kamyonemin arka koltuğunda hallettiğimizi sanıyordum."bastırdım

Elini pazuma dengesini sağlamak için beni kullanırken . "Ben ... değilim, özellikle ne olacak?"götürüp göz kapakları kapandı

Tabii ki ayrıntı isterdi. Önümüzdeki on bir delik için stres yapacak bir şey. Eğer bu olacaksa, benim yöntemimle olacaktı. O an ne iyi hissettiriyorsa onu yapacaktık.

"öğrenmek için bahse girmeniz gerekecek."

Ona söyleyeceğimden değil. O çok sevdiği kontrolden vazgeçmesini istiyordum. Ve biraz da teslim olmasını benim kaosuma .

"Evet mi mıhayır , Nadine?"

Beni bıraktı, arkamızdaki insanların sesleri yaklaştığında bir adım geri çekildi. Titrek bir eliyle saçının bir tutamını kulağının arkasına sıkıştırdı ve topunu yerleştirdi. Pozisyonunu alıp sopasını hazırlarken bana baktı.

Başını o kadar hafif salladı ki zar zor fark ettim. Ama kaşları çatıldığında, oyun suratını takındığında bunun bir evet olduğunu anladım.

Nefes aldı. Nefes verdi. Sonra mükemmel bir konsantrasyon ve uygulamayla, ustalıkla, topu yeşilin aşağısına, bir köşeye bırakan beyaz plastik borunun içinden geçirdi.

Ve bardağın . Tek

atışta delik.içine

Gülümsedim, o kadar genişti ki yanaklarımı çimdikledi. "Güzel atış."

Kendi engelleyemeyerek gözlerini kapattıgülümsemesini .

"Belki mini golf o kadar da kötü değildir."

"Benim sıram." Onun yerine bakışlarımı ondan ayırmadım, topu bırakırken . Zıplaması durduğunda vurduğum golfve topu doğru yöne . "Kahretsin. Sanırım sen kazandın."gönderemedim

"Maverick," diye fısıldadı.

"Git ve topunu al."

Bir an tereddüt etti. Çok ileri gittiğimi düşünmeme neden olan bir duraksama. Ama sonra döndü, topunu toplarken ben de benimkiyle aynı şeyi yaptım.

Bir sonraki deliğin başında onunla karşılaştığımda elini ve onu kulübeye doğru çektim.tuttum

"İşimiz bitti mi?" diye

sordu. "Mini golf ile."

"Aman Tanrım." O kadar alçak sesle söyledi ki zar zor yakalayabildim.

"Teşekkürler," dedim görevliye, topları ve golf sopalarını geri verirken. Sonra Stevie'yi çıkışa doğru yönlendirdim.

Çakıl taşlı otopark, güzel bir yaz akşamının tadını çıkarmak için dışarı çıkan araçlar, diğer çiftler ve ailelerle doluydu. Böyle bir gecede çoğu kişi Mission, Montana'nın güzelliğini takdir etmek için bir dakikasını ayırırdı.

Başka zaman yakalarım. Bu gece kendimi bir odaya kilitlemek ve şafak sökene kadar dışarı çıkmamak istiyordum.

Kamyona vardığımızda elini oynattı, elimden çalıştı kurtulmaya ama onu kapıya kadar yürüttüm ve kamyonumun sıcak metaline bastırdım.

Sonra ağzımı onunkine yapıştırdımbir miyavlamayı yuttum, dilim içeri girip onunkine dolanırken .

Ayak parmaklarının üzerinde yükselirken .elleri gömleğime geldi, eteğini yumrukladı

Daha önce hiçbir kadını Stevie'yi öptüğüm gibi öpmemiştim. Kendimi tutmak yoktu. Alay ya da ön sevişme yoktu. Ona tamamen teslim olmadığım hiçbir parça yoktu.

Sahip olduğum her şeyi bu verdim.kadına

Park eden bir arabanın sesi bizi ayırdı. aldımSakin bir nefes , sikimi kontrol altına almak için bir an sakinleştim.

O an, dudağının tekrar dişlerinin arasında endişelenmesi için gereken tek şeydi.

"Hey." Parmağımı çenesinin altından geçirerek onu zorladımbakışlarımla buluşmaya . "Tek kelime edersen bahsi unuturuz. Tam burada durur. Şu anda. Karar senin."

Gözlerini kapadı ve başını salladı. "Nereye gitmeliyiz?"

O nefesli fısıltı. Onun içine gömüldüğümde kulağımda olmasını isterdim.

"Evinizde kimse var mı?"

"Hayır. Jennsyn ve Liz geceyi erkek arkadaşlarıyla
."geçirecekler
Şükürler olsun. "Senin yerin."

ON ALTINCI BÖLÜM

STEVIE

Mini golften evime kadar olan yol bir gibiydirüya .
Maverick tek eli direksiyonda ve
Diğeri benimkinde, başparmağı parmak eklemlerimin
üzerinde dolaşıyor, dolaşıyor ve dolaşıyor.

O dokunuş beni transa geçirmişti. Pencerelerin önünden
binalar geçiyordu. Lastikler asfaltta vınlıyordu. Bedenim
farklı dönüşlerle sağa sola kayıyordu. Ama o dairelere o
kadar kilitlenmişim ki, başka hiçbir şeye odaklanamıyordum.

Zihnim bu döngülerle eş zamanlı olarak dönüyordu.
Kalbimdeki nabız zayıf bir çırpınış olarak başlamış ve giderek
büyüyerek gümbür gümbür bir çarpıntıya dönüşmüştü.
Parmak eklemlerimdeki karıncalanmalar sinirlerimde sonsuz
dalgalardan gibi dalgalanıyor, fırtınalı dalgalardan oluştururken
birbirlerine çarpıyorlardı.

Hiç bu kadar tahrik olmamıştım. Hiç bu kadar
olmamıştımtelaşlı ve sinirli . Bir maçtan önce kaygım tavan
yaptığında bile. Bir sınav yüzünden heyecanlandığımda bile.

Maverick varlığından .bile haberdar olmadığım düğmelere bastı
Bu noktada, hoşuma mı gitti yoksa bir sonraki ışıkta bu
kamyondan atlayıp kaçmalı mıyım bilemiyordum.

Kontrolümü kaybediyordum. su gibi kayıp gidiyorduMaverick'in başparmağının o çileden çıkarıcı dairelerinin her birinde parmaklarımın arasından .

Ben içsel bir kriz yaşarken, o sakinliğin ve soğukkanlılığın timsali haline gelmişti. Hız sınırını aşmadı. Her işaretle dururdu. Virajları buzul hızında alıyordu.

Bu, beni bastıran adam değildi.kamyonuna ve ağzımı çılgınca yiyen

Bana mi ? işkence etmeye çalışıyorduEğer öyleyse, işe yarıyordu.

Kalçalarımı birbirine bastırdım, merkezimdaki ağrı için biraz sürtünme arzuluyordum. Sonunda döndüğündebenim sokağıma , nefes verişim duyulabilirdi. Dizlerim tutarak zıplamaya başladı.hızla atan kalbimle ritim

Sonra araba yolundaydık ve eli gitmişti. Karıncalanmalar durdu ve daha önce çıplak eklemlerimin hiç bu kadar farkında olmamıştım.

Mav kamyonetten indi, anahtarlarını döndürerek parmağında mahalleyi daha önce hiç gelmemiş gibi inceledi.

Tüm bunlar olurken ben kapının koluyla uğraştım ve sallanan bacaklarımın üzerinde zıpladım.

Sadece boyumdan büyük işlere . Boğuluyordum.

Maverick beni kamyonetinin önünde karşıladı ve bir an için iyi geceler diyeceğinden endişelendim. Yolda, bu işi daha ileri götürmek konusunda fikrini değiştirmiş olabilirdi. Ama gözleriyle karşılaştığımda, rengi her zamanki buz mavisi değildi. Gümüşü bir griye dönüşmüştü. Gözbebekleri geniş ve mürekkep siyahıydı.

O gözlerde bir umut vardı. Bir meydan okuma.

Bundan sonra her şey değişecekti, değil mi? Eğer semevime, yatak odama girmesine izin veriolmaz, geri dönüşü .

Ne bizyapıyorduk?

İşler karışacaktı. potansiyeli vardıKan gölüne dönme . yeterince sorunumuz yok Şu anda uğraşacak muydu? İhtiyacımız olan son şey alevler içinde kalmaktı.

Sadece duraklatabiliriz. geri döneriz.İlk anlaşılmaya Cumartesi akşam yemeklerinde o televizyon izler, ben kitap okurdum. Sahte gülümsemeler ve ailesinin önünde sahte arkadaşlık.

Bu işe . yarayabilirMuhtemelen.

Değil mi? "Mav, ben-"

"Yapma." Eli çeneme geldi ve için tuttuyaklaşırken beni nazikçe öne doğru çekmek . "Düşünme."

"Ben ..." Nefes verdim, omuzlarım çöktü. "Nasıl duracağımı bilmiyorum."

Ağzının köşesi yukarı kalktı. "yardımcı olabilirimBu konuda ."

Sonra dudakları dudaklarımdaydıeli hâlâ tutuyordu., dili dişlerimin arasından geçerken çenemi

Endişeler göz açıp kapayıncaya kadar yok oldu, sanki beynimi kapatmış gibiydi. Maverick ağzını benimkinin üzerine eğdi, az önceki aciliyet geri döndüğünde inledi. Öpücüğü sertti. Sertti. Islaktı.

Dili etrafında dönerken başım dönerek sallandıtıpkı başparmağı gibi benimkinin . Etrafımda, etrafımda ve etrafımda.

Maverick hırladı, titreşim tam ulaştımerkezime . Sonra ağzını kapatıp bileğimden tuttu ve beni arkasına çekerek eve doğru yürüdü.

"Anahtarlar." Elini uzattı, ben bekledi.cebimden çıkarıp kilide uyan piriç anahtarı çevirene kadar

Kapıyı açtığında zaman bükülmüş gibiydi. Bir an dışarıdaydık. Sonra, girişin duvarına yaslanmışım, kapı kapandı ve anahtarlar keskin bir gürültüyle ayaklarımızın dibindeki zemine indi. Şapkası başından düşmüştü ya da belki de ben onu itmişim.

Mav beni dizlerimin arkasından ve merkezime bastırırken beni kalçalarının etrafına sardı. elleri kalçalarımın yukarı kaydıtutup kaldırırken nefesimi yuttu Gövdesi beni sabit tutarken Parmak uçları şortumun yıpranmış etek ucunun altına daldı ve dilini benimkine karşı çırparken kıcıımı sıktı.

Her yerdeydi ama ona ihtiyaç duyduğum yerde değildi.en çok Boğazımdan bir ses geldi, inleme, sızlanma ve yalvarma arası bir ses. Daha önce hiç çıkarmadığım bir ses. Mav'ın omuzlarına , her karşıladımyapıştımdilinin darbesini kendi . dilimle Ellerim gömleğini leği yumrukladı, ayak bileklerimi sırtına kilitleyip göğsümü onunkine doğru çekerken gömhaline getirdi.yumak

Meme uçlarım sertleşmiş ve ağrıyordu, göğüslerim sütyenimin içinde ağırlaşmıştı. Ama ne kadar sıkı bastırırsam bastırıyımbedenimi onunkine , o içime ne kadar sert girerse girsın, sürtünme yeterli olmuyordu.

Dudaklarını ayırdıdoğru sürükledi, boğazımın sütununa , dişleri tenimi tırmalıyordu. "Siktir, Stevie."

"Evet," diye nefes nefese

kaldım. "Yatak odası."

Bir kolumu koridora . doğru uzattım"Bu ."

Bir kolunu kıcıımın altından, diğerini sırtımdan geçirdi, sonra beni duvardan çekip evin içine taşıdı, tüm bunları yaparken emdi ve ısırıldıboynumu .

Yıllardır kimse beni taşımamıştı. Çocukluğumdan beri. Ufak tefek bir kadın değildim ama Mav beni hiç zorlanmadan taşıdı ve bu hoşuma gitti. Hem de çok. Değerli hissetmek hoşuma gidiyordu. Onun uzun boylu ve güçlü olması, benim gücüm ve boyumla ilgili hiçbir şeyin onu daha önce korkutmamış olması hoşuma gidiyordu.

Süitimin kapısından kapıyı içeri girdiğimizde, tekmeleyerek kapattı, çarpma sesi evin içinde çınladı. Panjurlar açıldı ve yaz güneşi camdan süzülüyordu.

"Gölgelikleri getireyim." Ayak bileklerimi çözdüm, ayaklarımın düşmek üzereydim ama Maverick yatağa doğru yürüdü, yere düşmeden yatağa üzerine önce bir dizini yerleştirdi, ağırlığı bedenimin üzerine yerleşti.

"Açık bırak." dişleri kulak mememi Eli gömleğimin altından kayarken sıyırdı. "Seni görmek istiyorum."

İmkânı yok. olsaydı zihnimi kapatamazdım Bu kadar parlak . Bunu sadece karanlıkta hayal etmiştim. "Bırak beni-"

"kapatGözlerini , Nadine."

Başımı salladım. "Mav-"

Ağzı benimkinin üzerine kapandı ve diğer tüm itirazları susturdu. Tamam, bunu ışıktaki . yapacaktıkÜstesinden , değil mi? Gözlerimi sıkarak kapattım ve öpücüğe odaklandım.

Kaburgalarımın .üzerinde yayılan eli, elime doğru ilerliyordu Sütyenimin. altından

Bacaklarımla ? ne yaptımBir dizimi . kaldırdımDüz .yatırdım Yana doğru eğdim. ittiDüz .

Beni öpmeye , dilinin yavaş, durgun darbeleri tekrar boynuma geçmeden önce ağzımın her köşesini tadıyordu.devam ederken Maverick'in altında kıvrandım

Dudaklarımdan bir inilti daha kaçtı, elim yanımda yumruk olurken bu seferki hayal kırıklığıyla doluydu. Kamyonetinin arkasında sevişiyorduk, o kadar sıkıştı ki tek yapabildiğim gövdesini hissetmekti.

Ama bu bir yataktı. Benim yatağım. Maverick Houston yatağımdaydı ve görünüşe göre bana orgazm . yaşatmaya niyetliydiEllerimle ne yapmalıydım? Ona da dokunmalı mıydım? Öpüşmek bir şeydi, ama bu?

Bunu nasıl yaptım? nasıl yapacağımı bilmiyordumBunu .

Bir kolumu havaya kaldırdım, sonra kolumu bıraktımgözlerim açılırken yatağa .

Tavan, beyaz altında kalın bir dokuya sahiptiboyanın küçük dağ zirveleri gibi . görünen bir nokta Beyazdan , çok gri gibi vardısanki alçıpan ve

İnşaat sırasında boyacılar gözden kaçırmış. O noktayı daha önce hiç fark etmemiştim.

Mav üzerimden kalktı, dirseklerinin üzerinde doğrulup bana bakarken eli gömleğimden kayd1o fırtınalı gözleriyle . "Kafanda neler oluyor?"

"Tavanımda asla göremeyeceğim bir leke var. Ve ne yaptığımı bilmiyorum," diye ağızımdan kaçırdım.

"Yani?"

"Yani, ne bilemediğim zamanları sevmiyorumyapacağımı ."

Gözleri yumuşadı, bir eli saçlarıma geldi ve tutamları şakağımdan uzaklaştırdı. "İyi hissettiriyor mu?"

Başımı salladım.

"O zaman kendini nasıl iyi hissediyorsan öyle yap. Bu kadar. Sır falan yok. Eğer iyi hissettiriyorsa, yapın. İyi hissettirmiyorsa,bir şey deneyin. başka "

"Peki ya sen?"

"Peki ya ben? Az önce Stevie Adair'. i öptümOnun yatağında. Eğer şanslıysam, göğüslerine dokunmama izin verecek. Bu demekbinlerce ergen fantezisinin gerçekleşmesi . Ben iyiyim, tatlım."

Oh. Aman Tanrım. Tanrım. "öpmekle ilgili gençlik fantezilerin mi vardıBeni ?"

"Seni mü?"gördün

Başım bir yöne doğru dönüyordu ama şimdi tam tersine . "Mav."

Parmakları derinliklerine daldı, nazıkçe saç tellerimi. "O kelimeyi söyle ve duralım."çekiştirdi

"Durmak istemiyorum," diye fısıldadım bakarakgözlerine .

"Sadece Bana ne yapacağımı söylemene ihtiyacım var."

"kapatGözlerini ."

Kapattım.

"Elini koyboğazıma ."

Yutkundum, boğazını kavramak için kolumu aramızda kaydırdım. Adem elması avucumun . altında sallanıyordu"Tamam."

"Nabzımı hissediyor musun?"

"Evet." Parmaklarımın . altında hızlandıVurdu. Benim için.

"Bana istediğin her yerde dokunabilirsin. Her yerime mi?"

"Anladım."

"Güzel." Ağzımın , köşesini öptütatlı ve hafif.

Dudaklarım aralandı, burnunu burnuma dayadığında nefeslerim sığlaştı.

". " Ağzını çenemin hizasında gezdirdi, sonra ağırlığını yataktan kaldırarak gitti.

Ayaklarımın dibinde durduğunda gözlerim anında açıldı.

Şortunu zorlayan şişkinliği . uzandıdüzelittiğinde yüzünde bir sırtıma vardıAyakkabılarıma, onları çıkardı ve yere fırlattı. Kendi ayakkabılarını çıkardı, sonra beni dizlerimden tuttu ve hızlı bir çekişle kıcıımı yatağın ucuna doğru çekti.

Nefes nefese kaldırdım.kaldım, dirseğimi

"Arkana yaslan," diye emretti ve ben de itaat gözlerim kalktıettim; elleri çıplak kalçalarımın üzerinde gezinip şortumun üzerinden altındaki düğmeye doğru ilerlerken tavana, o noktaya doğru .göbeğimin

"Gözler üzerimde." Ben yere bakana kadar bekledi, sonra .düğmeyi çevirerek serbest bıraktı "Kelimeyi söyle ve durayım."

Başımı salladım. "Durma."

"Aferin kızıma." tutup sırtışı gerildiElimi beni bir koltuğa çekerken . Sonra elleri gömleğime geldi, onu kaburgalarımın üzerinden kaldırdı ve bir çırpıda başımdan çıkardı.

Hava tenime karşı serindi, sinirlerime karıştı ve meme uçlarım zorlayarak çakıl taşlarına dönüştüsyenimin kumaşını . Saçlarım çıplak omuzlarımı ve gıdıklıyorduomurgamı .

Maverick dizlerinin üzerine çöktügözleri gözlerime kilitlendi, elleri kaburgalarımda gezinirken , başparmakları kamyonda çizdiği dairelerin aynısını çiziyordu. "Çok seksisin amına koyayım. Bunu göremiyorsun bile, değil mi?"

Elim saçlarına gitti, kalın tellere ördüdü ve parmaklarımın . arasında "Emin misin

Bu mu?"

"Bu benim cümlem." Yüzümü kavradı, başparmağı .ağzımın üzerinde gezindi "Öyle misin?"

"Evet," diye fısıldadım. "Eminim."

"O zaman öp beni."

Ağzını almak için eğildim, ilk başta tereddüt ettim, bunu nasıl yöneteceğimden emin değildim, ama bana söylediği gibi, hissettiren şeyi yaptım iyi ve inlediğinde, bu benim ödülümüdü.

Maverick beni yatağa bastırmak için dudaklarını kullanarak ayağa kalktı ve sonra boğazımdan aşağı, doğru öpmeye başladı dilini göğsüme götürmeden önce göğüs kafesime . Sütüyenimin kabını aşağı doğru çekti ve bir meme ucunu sıcak aldı. ağzına

Ellerim üzerinde yayılana kadar onunla oynarken, yalarken ve emerken yatağa gömüldümpürüzsüz, beyaz pamuklu yorganın . Bir güneş ışığı şeridi yüzüme vurdu ve kısa bir an için dikkatimi dışarıya verdim. Yeşil çimenler, mavi gökyüzü ve birinin pencereden içeri bakmasını engelleyecek hiçbir şey yoktu.

Ama Mav ışık konusunda haklıydı. Bu benim anlamına geliyordu onu de görebileceğim . Uzun ellerinin gövdemden yukarı kayışını, diğer tarafa geçerken göğüslerimi avuçlayışını, sütüyenimi çekerek o meme ucuna da aynı ilgiyi göstermesini izledim.

Kahretsin, çok ateşliydi. Çekirdeğimdeki ağrı, daha fazlasına duyduğum ihtiyaçtan daha güçlüydü.

Dişleri meme ucumu sıyırdı, ağzından serbest bırakırken bir parça acı zevkle karıştı. Sonra öpücük izleri daha aşağıya, kaburgalarımın hassas derisi üzerinden göbeğime doğru indi.

Parmakları şortumun eteklerine geldi ve kalça kemiklerimin üzerinde gezdirdi.

Siyah dantel külotum da onlarla birlikte, geldi.vücudumu daha fazla ortaya çıkararak santim santim

"Mav." Sesim sinirden titriyordu. Şehvet. "Ben-"

"Bana güveniyor musun?" Karnıma doğru konuştu, sonra çenesini kaldırdı, o fırtınalı gözleri benimkileri buldu.

"Evet."

"O zaman kapat gözlerini ."

Şortumu göz kapaklarım titreyerek kapandı bacaklarımdan sıyrıp beni tamamen ortaya çıkarırken . Bakışlarını merkezimde hissedebiliyordum ama bakamayacak kadar gergindim, bu yüzden alt dudagımı ısırdım ve bekledim.

"Sen mükemmelsin." Eli baldırıma geldi, bacağımı yana doğru iterken dokunuşu bir karıncalanma dalgasını ateşledi.

Göz baktığımda, Maverick'in geniş ucuyla omuzları dizlerimin arasına yerleşmiş, beni zorluyordudaha geniş açmaya .

Kalçama kondurulan ilk öpücük nefesimi kesmişti. İkincisi o kadar ahlaksız, o kadar çaresiz bir ses çıkardı ki, kulaklarımın benden geldiğini anlaması bir an aldı.

Maverick merkezime doğru hareket etti, nefesi karşı yumuşaktı. kıvrımlarıma Dili yarığımdan gerildim, vücudumdaki her kas gerildi. Sonra tekrar yaptı ve ben eridim. İçine. Bir su birikintisine.geçerken

"Oh Tanrım."

"Tadın çok güzel." Beni tekrar yaladı, ağzına almadan önce dilinin ucuyla klitorisimi okşadı ve ben ele geçirilmiş bir kadın gibi omuzlarımdan boşaldım. Bedenim artık bana ait değildi.

Maverick'indi ve niyetli görünüyordubeni parçalamaya .

Klitorisimi , yalamaya yaladıdevam ettikalçalarım yüzüne karşı sallanmaya , dizlerim genişçe açıldı ve başlayana kadar ayak parmaklarım kıvrıldı. Parmağını merkezime getirip bir tanesini içeri kaydırduğında, çığlığım odayı doldurdu.

Daha önce hiç hissetmediğim bir duyguydu, .o kadar güçlüydü ki nefes almakta zorlanıyordum "Ben ... bu çok fazla."

"Alabilirsin." Devam etti, .bir an parmağını eklerken bir bile duraksamadı, içindeki o noktayı buldu

tepeden tırnağa titremeye başladım. "Gel. Bırak beni."

O mükemmel dudaklarını klitorisimin üzerine koydu ve oldumhızlı bir emişle, dilinin bir çırpınışıyla paramparça .

"Maverick." , ellerim yorganı yumruklayarak onun altına girdimGözlerimin arkasında havai fişekler patlarken.

Vücudumun her bir parçası titriyordu, sanki kemiklerim takırdıyordu, o bana devam ettikçe, hayatımda hissettiğim hiçbir şeye benzemeyen bir orgazm yaşadım. Bir an için gerçeklikle bağlantımı kaybettim, zihnim o kadar boş ve bomboştu ki kendi adımdan bile emin değildim.

Parmaklarının etrafında kenetlendim, kalçalarım .ağzına doğru çarpıyordu Nabız üstüne , titremeye devam ettim, serbest bırakıldım nabızsonunda dünya parçalar halinde . geri dönene kadar Dışarıdaki kuşların cıvıltısı. Maverick'in kolonyasının kokusu yumuşatıcıma karışıyordu. Kalçalarımın arasındaki ıslaklık ve adamın parmaklarını vücudumdan kaydırması.

Ben bakma riskini göze alamadan beni belimden tutup yastıkların üzerine kaldırdı, yatağımın ayak ucunda tuttuğum örtüyü vücuduma doğru çekerken ağırlığı benimkinin yanına yerleşti. Sanki çıplak olursam ona bakamayacağımı biliyordu.

Bir kırdım gözümü .

Maverick yanımda uzanıyordu. Bir parçam onun yüzünde ukala bir sırıtış bekliyordu. Belki daha.de gençlik fantezileriyle ilgili bir espri Ama bana o kadar büyük bir şefkatle baktı ki kalbim o kadar sert çarptı ki canım acıdı.

Eli yüzüme geldi, başparmağı bir çizdi.yanağımda çizgi "İyi misin?"

"Evet." Başımı salladım. "Bu garip " olmalı."Evet."

Maverick, ', benim Maverickseks imbana . az önce oral yapmıştıBana öyle bir orgazm yaşatmıştı ki aklım başımdan gitmişti. Kesinlikle garip ya da utanç verici olmalıydı.

"Ama değil, değil mi?" "Hayır, değil."

Bunca yıldır, ya alıkoyan şey nefret değilse?bizi itip çekmekten

Ya hep daha fazlası yattıysadüşmanlığımızın altında ? Ya ikimizin de kabul edemeyeceği kadar inatçı olduğumuz bir çekimle yıllarca savaştıysak?

Tamam, şimdi gerçekten bir şeyim vardı.

Mav , alnımdan . öptü"ister misinGitmemi ? Yoksa kalacak mısın?"

Bana bir seçenek sunduğu için ona sarılabılırdim. Bunu başka kadınlar için yapmadığına dair bir his vardı içimde. Sadece giderdi. Ya da belki de bu benim hüsnükuruntumdu.

"Kal."

"var Fazladan dış fırçan mı?" diye sordu.

"Var.

"ne dersin?" Gözlerimin şortuna kaymasına .izin verdim Fermuarını . "Geçecek."zorlayan

ereksiyona

"Ben, um-"

"olacakŞansın ." Göz , kırptısonra yataktan yuvarlandı ve banyoya girdi.

"Orta çekmece," diye seslendim, açıldığını duydum. Sonra su açıldı ve o dişlerini fırçalarken ben de nefes almak için bir dakika durdum.

Musluk kapandığında yataktan fırladım ve çıplak bir şekilde açık pencerelerimden geçerek gömme dolabıma doğru koştum. Yeni bir çift külot ve Wildcats voleybol tişörtüyle bol bir eşofman giydim, sonra Maverick tişörtünü çıkarıp yere atarken odaya girdim.

Kutsal. Abs. Ağzım sulandı. Maverick'i .tişörtsüz ama hiç yatağımın yanında durmamıştıgörmüştüm daha önce Hiç bakacak durumda olmamıştım.

Yorganları indirdi, yastıkları düzeltti ve şortunun düğmelerini açıp yere düşmesine izin verdi.

Siyah boxer külotundaki şişkinlik sert ve kalındı ve sikinin tepesi seçilebilecek kadar belirgindi.

Az önce hayatımın en iyi orgazmını yaşamıştım ama zonklaması arzusunun aniydi.

"Orada durup ağzının suyunu akıtacak mısın yoksa bu yatağa mı gireceksin?"

"Salya," dedim.

Gülümsedi, yontulmuş çenesi keskinleşti. Bir bir gamzesi parladı, uzun zamandır görmediğim gamze.

Ergenlik fantezileri ilgili olabilirdi göğüslerimle ama ben her zaman Maverick'inki gibi gamzeleri olan bir erkek istemiştim. Sadece onun olabileceğini düşünmemiştim.

O yatağa tırmanırken ben de odayı geçtim ve yorganı çekerek altına girmemi sağladı. Saat hâlâ erkendi, normalde yatmadan saatler önceydi. Ama istemiyordum bu odadan çıkmak .

Belki de gidersek her şeyin yok olacağından korktuğum içindir. Ve bu gece, bu balonun içinde oyalanmak istedim. Eninde sonunda patlayacaktı. Ama henüz değil.

"hatırlıyor Son yatıya musun?" kalışımızı Yan profiline baktım ve ellerimi yanağımın altına sıkıştırdım.dönerek

"Hani bir kale yapmıştık bodrumda ya?"

"Hayır, ondan sonra. o karton evi inşa ettiğimizde Arka bahçemde ."

Ellerini başının arkasında birleştirerek gülümsedi. "Sonra yağmur yağdı ve ikimiz de içeri girmek için çok inatçıydık, bu yüzden oldukbütün gece orada kaldık, sıırıslıkla . Ve ikimiz de hasta olduk."

"İçeri girdiğimizde dudaklarımız mosmor olduğunda annem çok üzülmüştü. Bugüne kadar hiç bu kadar üşüdüğümü hatırlamıyorum."

"Aynı." çevirdi, parlak gözleri yakaladı.Başınışığı

"Beni özlediğini . söylemiştin Ben de ."seni özledim

Bana doğru uzandı bir kolunu karnıma doladı, beni yatağın ortasına sürüklerken . Sonra iri gövdesini benimkinin etrafına doladı, burnunu saçlarıma gömdü. "İyi geceler Adair."

"İyi geceler Houston."

ON YEDİNCİ BÖLÜM

MAVERICK

Rush ve ben saha , sırt .binasındançıktıkçantalarımızı omuzlarımıza asmıştık Park yeri.

"Eve mi gidiyorsun?" Ben sordum.

"Evet. Faye daha sonra Dolly'ye uğramak istiyor. Sanırım Dusty Rally'ye salıncak falan almış. O kadar çok bebek eşyamız var ki başka neye ihtiyacımız olduğunu anlayamıyorum bile ama neyse. Onları almak için lokantaya gidiyoruz."

"Rally'nin salıncağı ."zaten bir var

"Biliyorum. Ama sanırım bu büyüdüğü zaman için. Atlamak için falan."

"Ah." Parmaklarımı şıklattım. "Bir Jumperoo. Bodhi bebekken bir tane vardı. Zıplayıp hoplayabiliyorlar. Eğer kakası tikanırsa, o şeyin içinde birkaç dakika geçirir ve tüm kakayı dışarı atar."

"Ciddi misin?" Rush sordu.

Omuz silktim. "Mabel hep böyle derdi. Patlamalara dikkat et."

"Not edildi." Rush Yukon've un kilidini açmak açtıçin fob'çantasını u kullandı spor içine . atmak için arka kapağı "Hiç kimse

bebekle birlikte ne kadar çok eşya geldiğini anlatıyor. Yerimiz kalmadı."

Üst kattaki ya da Faye sığmayanlar çocuk odasına ve Rush'ın odasına evin ortak kullanım alanlarına yayılmıştı. Bir fedai. Battaniyeler. Emzik olmayan tek bir düz yüzey bile yoktu ama ağladığında ona vermek için bir tane aradığınızda sihirli bir şekilde ortadan kayboluyorlardı.

Bir yıldan kısa bir sonra süreyollarımızı o evden taşındığımızda, hatıra olarak götürmek üzere birkaç binkie çalacaktım. Tüm o bebek dağınıklığını özleyecektim.

Çok şey değişiyordu. Ufukta .çok fazla şey vardı Çok fazla.

Geleceği , düşündüğümdebu beni sadece hasta ediyordu. Ben de yapmadım.

"İyi bir antrenmandı," dedim.

"Evet." Başını salladı. "Çok yorgundum ama sevindimgeldiğimize ."

Mayıs ayında okul bittiğinden beri neredeyse her gün olduğu gibi bu sabah da saat beşte buraya gelmiştik. Daha sonra takımla bir antrenmanımız olacaktı ama Rush'la geçireceğim bu baş başa zaman her iple çektiğim bir şeydiğün . En iyi arkadaşımın biraz zaman geçirme şansı. Vücudumu en uç noktalara kadar zorlamak ve için birkaç saat.dünyayı dışlamak

Kıçımı yataktan . Ta ki bugüne kadar.çıkarmak genelde zor olmazdı

Rush'ın randevusunu iptal etmeme saniyeler kalmıştı. Telefonum elimdeydi, parmaklarım ekranın üzerinde geziniyordu, ona gelemeyeceğimi söyleyecektim, böylece 'geçirebilecek sabahı Stevieye sarılarak ve birkaç saat daha .uyuyabilecektim

Ama sonra bunun garip olacağından endişelendimuyduğumuzda . Dün gece için stres yapacağından. Bu yüzden onun çiçekli şampuanı gibi kokan sıcak, yumuşak yatağından sürünerek çıktım ve ona spor salonuna gittiğime dair bir not bıraktım.

Rush çantasını cipinin arkasına attı, sonra da kapıyı kapattı. "İyi misin?"

Şükran Günü'nden sonra, annemin açıklamasından sonra, Rush bütün gece yanımda kalan kişi olmuştu. Sinirlenmeme izin verdi. Üzülmem. Ve sonunda yıkıldığımda, muhtemelen hak ettiğimden daha iyi bir arkadaş olmuştu.

O endişelendi. Faye .

"Evet. Neden?"de öyle

Omuz silkti. "Bugün biraz dalgın görünüyorsun. Dün gece de eve gelmedin. Rally ile oturma odasında volta atıyordum, ona biberon veriyordum gördüm.ve odanın boş olduğunu Beni ilgilendirdiğinden falan değil. Sadece bunu yapmayalı uzun zaman olmuştu."

Rush beni herkesten iyi tanırdı, belki Stevie hariç. Yıllardır arkadaş ve oda arkadaşıydık. Sayısız kızı takılmak için eve getirdiğimi görmüştü. eve dün geceki geldiğimi görmüştüBirçok kez kıyafetlerimle .

Muhtemelen tek gecelik bir ilişki yaşadığımı düşündü.

Ona Stevie'den bahsetmemiştim, çünkü Rush ilişkilere önem veren bir adamdı. Bir kız arkadaşım olduğunu öğrendiğinde, soruları olacaktı. Ve o kız arkadaşın Stevie olduğunu öğrendiğinde, daha da fazla sorusu olacaktı. biliyorduGeçmişimizi.

Stevie'yi kendime saklamak güzel bir şeydi, en azından ailemizin dışında. Küçük çevremizde, dış görünüşe bürünmek daha kolay görünüyordu.

Ama bu bir cephe miydi? Dün geceden önce belki. Şimdi gerçek gibiydi. İnanılmaz, lezzetli bir şekilde gerçek. Yanlış nedenlerle başlamış olsa bile.

"Biriyle görüşüyorum," dedim ona.

"Öyle mi?" Gözleri büyüdü. "gibi Kız arkadaş mi?" "Bir kız arkadaş." Başımı salladım. "Stevie Adair."

Gözleri yuvalarından fırladı. "tanıdığınız kız gibi Çocukluğunuzdan beri mi? Şu Stevie mi? Voleybolcu olan mı?"

"Şu Stevie. Annem gerçekten barışmamızı istedi, bu yüzden birkaç kez çıktık. Geçmişle yüzleşmeye çalışıyoruz. Bu, uh ... güzel. Dün gece onun evindeydim."

Rush yüzümü inceleyerek mırıldandı. "Yani bu annenin fikriydi."

Bu ifade, tam orada, midemi bulandırdı. Evet, bu annemin fikriydi. Ama devam etmesinin nedeni bu değildi. Ölmek üzere olan annemi , değil mi? Belki annemin etkisi olmadan iki, üç ya da dört numaralı randevuya çıkamazdık ama artık bunun ötesindeydi.yatıştırmaktan daha fazlası vardı

"Evet, annemin fikriydi."

"Stevie bunu biliyor mu?"

"Öyle." Tanrı aşkına, 'ye yalan söylediğimi mi düşünüyorduStevie? Annemin isteği üzerine onu yönlendirdiğimi mi? Sorduğu için onu tam olarak suçlamıyordum ama yine de bu beni çok rahatsız ediyordu.

İyi bir olabilmem gerçekten o kadar inanılmaz mıydı?erkek arkadaş

"Pekâlâ." Çenesini ovuşturdu. "Umarım bugünlerde onunla tanışabiliriz."

Bir kız arkadaşım olduğuna inanmıyordu, değil mi? O benim kız arkadaşımdı. Nasıl başlamış olursa olsun, o benimdi. Ve eğer kanıtlamak için bizi birlikte görmesi gerekiyorsa bunun gerçek bir ilişki olduğunu , o zaman Stevie'yi eve getirirdim.

Belki bu onun güvenini kazanmasına yardımcı olur.da

Dün gece onu becermeme izin vermişti. Ona o orgazmı yaşatmama izin verdi. Yıllardır geçirdiğim en iyi zamandı. Ama hala beni yeterince istemediğinden endişeleniyordum.

Eğer bunu , , yaparsaksonuna kadar gidersekonun pişmanlık duymasını . Rush'ın bakışlarında gördüğüm şüpheciliği Stevie'de de görmek istemiyordum.istemiyordum

"Evde görüşür müyüz?" diye sordu.

"Sonra görüşürüz. Bir süreliğine ." "Benim için ona sarıl."annemi ziyaret edeceğim

"Yapacağım." Çenemi salladım ve hâlâ bir şekilde kamyonetime doğru yürüdümsinirli .

Tüm bu durumla ilgili sorun, bana fikirlerini söyleyen çok fazla insan olmasıydı. Ailem. Stevie'ninkiler. Mabel. Şimdi de Rush.

İşe karışan çok fazla insan vardı. Beklentileri olan çok fazla insan.

Stevie'ye ne olacağını bilmiyordum. Gerçekten şu anda karar vermek zorunda mıydık? Gelecek şu anda düşünmek istediğim bir şey değildi.

Tek bildiğim, bunu annem için berbat etmeyeceğimdi. Onu böyle hayal kırıklığına uğratamazdım.

Şehri boydan boya geçtim, ruh halim berbattı ve annemle babamın evine vardığımda çenemi için kendimi zor tuttumsıkmamak . Kapıyı çaldım, kapıyı açtım ve evin içine seslendim, "Lütfen çıplak olmayın."

"Başına buyruk," diye azarladı annem, kahkahası .içeriden geliyordu

Bu kahkahanın yardımı oldu. Hem de çok. Azı dişlerim gıcırdamayı . bıraktıSlaytlarımdan çıktım ve oturma odasına ,yöneldim

Onu bulduğumda kısa kesiyordumkanepede .

Stevie "Oh.

Selam."ile.

"Hey," dedi yanakları kızararak. gizlediAnnemin çıplak ayaklarına ve elindeki oje fırçasına bakarken allığını saçının bir perdesiyle annemden .

Annemin ayak parmaklarını boyamaya gelmişti. vakit geçirmek için.Onunla Onu şımartmaya. Çünkü annemi seviyordu.

Annem bu yüzden mi bu uzlaşmayı zorlamıştı? Kız arkadaşımı tanıdığını söyleyebilmek için mi? diye Hayatımın o kısmını kaçırmış gibi hissetmesin mi? Stevie'nin bir gün karım olacak kadın olduğunu hayal edebilmek için mi?

Yalan geldi. gibi Haftalardır ilk kez yalan . Anneme yalan söylemekten nefret ediyordum ama gibi durmayacaktım.

Bir şekilde, Stevie ve ben bunu . Anneme kadar.

Göğsüm çok sıkıydı, hava çok yoğundu. temizledim Boğazımı ve mutfakı işaret ettim. "Gidip biraz su alacağım. Bir şey ister misin?"

"Ben hazırım." Annem omzunun üzerinden sehpanın üzerindeki bardağı işaret etti.

"Stevie?"

"Ben iyiyim."

Mutfakı kaçtım ve göğsümdeki baskı geçene kadar birkaç derin nefes aldım. Sonra doldurdum bir bardağı su ve oturma odasına döndüm.

"Babam nerede?" Anneme sordumkanepeye doğru yürüdüm, altına bir öpücük kondurmak için .

"Bakkal dükkanı."

Tabii ki. Pazar sabahı giderdiHafta içi iş çıkışından daha sakin olan bir .

Yere oturdum, suyumı sehpanın üzerine koyarken ayak parmaklarıma uzandım gerdimve diz kırımlarımı . Bakışlarım Stevie'ye kaydı ama o tamamen annemin pedikürüne kilitlenmişti.

"Bugün nasıl hissediyorsun?" sordumAnneme .

"İyiyim. Belki biraz yorgunum." Cümlesini bir esnemeyle bitirdi. "Sabahın köründe spor salonuna mı gittin?"

"Evet." Başımı salladım. "Gerçi kalkmak zor oldubu sabah yataktan ."

Stevie gözlerini kapadı, dudaklarını içine çekti, yüzü hâlâ ipeksi saçlarıyla annesinden gizleniyordu.

Onu biraz kızdırmak, sadece ikimizin bildiği şeyleri ima etmek eğlenceli olurdu. Çocukken yaptığımız binlerce şaka gibi.

Üç ayak parmağı daha ve Stevie fırçayı şişeye geri koyup sıkıca vidaladı. "Bitti. Ne düşünüyorsun?"

Annem ayaklarının dibinde gülümsedi. "herkesten daha iyi. Bu işi yapan profesyonel olarak Sen her zaman bir çivi ile istikrarlı oldun

Fırça. Muhtemelen hepimiz seni cerrah ya da başka bir şey . "olman için zorlamalıydık

"Beğendiğine sevindim." Stevie sehpanın üzerindeki losyona uzandı önce avucuna bir damla sıktı.ve annemin ayak tabanlarına masaj yapmaya başlamadan "Bu iyi mi?"

"Bu harika."

Annemin sistemi bu kadar çok kimyasal için maddeye maruz kaldığı ellerinde ve ayaklarında . Her gün el ve ayak masajı yaptırırdı, çoğunlukla da babamdan. Ama ben de kendi payıma düşeni yaptım. Ve ayak tırnakları her zaman nöropati gelişmişti boyalıydı. Her zaman yeni bir renk. Bugünkü neon pembesiydi.

Cila hakkında gerçekten düşünmemiştim. Sanırım Mabel ya da babam olduğunu düşünmüştüm. Ama Stevie'ydi, değil mi? Ne sıklıkla gelip bunu yapıyordu?

Göğsümdeki o sıkışma hissi geri geldi, ben bir de kocaman yudum su içtim.

Annem kucağına serdiği battaniyeyi çenesine yaklaştırdı ve gözlerini kapattı. Uykuya dalması on dakikadan az sürdü.

"sen Tırnaklarını ," yapıyordundedim.

Stevie başıyla onayladı. "Haftada ." "Çok tatlısın.

Teşekkür ederim."bir gelmeye çalışıyorum

"Bunu yapmayı seviyorum. Seninkini de boyamamı ister misin?" diye alay etti. "Elbette." Yerde , kaydım bir ayağımı yukarı kaldırarak

koltuğun. kol

dayanağına "Ciddi misin?"

Omuz silktim. "Gitmen tabii." "Hayır, bir süre daha kalacaktım." gerekmiyorsa

"O zaman devam et." Halının uzandım üzerine, tavana . bakarken parmaklarımı başımın altında birleştirdim Elleri ayaklarıma dokunduğunda gözlerimi kapadım ve Stevie'nin parmaklarının tenimdeki hissiyle rahatlardım.

Son iki parmağımla işimi bitirirken evin içinde .garaj kapısının açılma sesi yankılandı

Babam oturma odasına geldi, bakarken kaşlarını kaldırdı sıcağın pembe tırnaklarıma . "Sırada ben mi varım?"

Stevie kıkırdadı, cılanın üst kısmını vidaladı. "Senin için daha erkeksi bir renk bulurdum, itfaiye kırmızısı gibi."

Babam güldü. "Her şey nasıl gidiyor?"

"Tamam." dikkat ederek bir koltuğa oturdum, sonra ayağa kalktımStevie'nin çalışmasını bozmamaya ve halıya renk bulaştırmamaya . "Alışveriş için yardıma ihtiyacın var mı?"

"Hayır. Sadece birkaç çanta vardı." işaret etti.Annemi "O iyi mi?"

"Yorgun." Babamın gözlerinin altındaki koyu halkalara bakılırsa o da yorgundu. "Neden gidip dinlenmiyorsun? Biz buradan gideceğiz."

"Sakın gitme," dedi babam. "daha fazla zaman geçirmek isteyecektirSeninle ."

Hepimiz daha fazla zaman .istedik

"Yürüyüşe falan çıkacağız," dedim. "Birazdan döneriz. Biraz kestirmene yetecek kadar zaman var."

Babam iç çekti. "Bu işe yarar."

Stevie dikkatlice annesinin ayaklarının altından çekildi kontrol ettikten sonra battaniyeyle örttüve cılanın kuruduğunu . Sonra yanından geçerken ve girişe doğru yöneldi.babasının kolunu sıktı

Daha önce giydi, sonra dışarı çıktı, ben kaydıraklarımı dikkatlice giyip kapıyı arkamızdan kapatırken kaldırımda beni bekledi.fark etmediğim parmak arası terliklerini

Çocukluğumuzun geçtiği mahallede rahat bir tempoyla ilerlemeye başladık.

Ailemin evinden dışarı çıktığımda üzerimde Temiz hava ve güneş ışığı onu kovana kadar birkaç dakika oyalanırdı.hep bir ağırlık, bir sis olurdu.

Uzaktan bir çim biçme makinesi mırıldanıyordu. kahkahaları Çocukların ilerideki parktan geliyordu. Burası paten kaymayı öğrendiğim kaldırımdı. Stevieyer'nin bisikletiyle kaza yaptığı ve iki dizinin de derisini yüzdüğü .

Tanıdık evlerin önünden geçtik, bazılarının sahipleri tanıdıktı, bazılarında ise mahalleye . yeni taşınmış insanlar vardıNe zaman

Bir adamın ağaç diktiği bir bahçenin yanından geçerken Stevie ona günaydın dedi ve ben de el salladım.

"Cipin nerede?" Döndüm taradımve arkamızdaki sokağı .

"Annem ve babamın. Önce durdum ve yürüdüm.

Annem için ekşi mayalı bir somun yaptılailen ."

Ekmek, sade, basit ekmek, tek annemin her zaman yediği şeydi, tadı için olmasa bile sadece biraz içinkalori .

"Mav?"

"Nadine?"

"için çalışmak ister misinBabam ?"

Yavaşladım, ona bakarken alnım çatıldı. "Adair'de çalışmamı istemediğini sanıyordum."

"Babamın bana inanmasını istiyorum. Yardım almadan tüm işi yürütebileceğime inanmasını Ama bu anlamayı yaptığımızda ne sormadımistiyorum. istediğini . Adair'de çalışmak istiyor musun?"

Sesinde Suçlu hissediyordu, değil mi? "Beni potansiyel bir kariyerden mahrum bırakmıyorsun. Adair'de çalışmak istemiyorum." Bu fikri sadece onu kızdırmak için ortaya atmıştım.gerçek bir endişe ve merak vardı.

"Emin misin?"

"Oldukça."

"O zaman ne yapmak istiyorsun?" diye sordu.

"Muhtemelen bu sorunun cevabını zaten biliyor olmalıydım, ama daha önce bunu düşünüyordum. Akşam yemeklerinde çoğunlukla futbol, voleybol ve Bodhi hakkında konuşurduk. Annenden. Mezun olduktan sonra Adair için çalışacağımı herkes biliyordu. En son yıllar önce birinin sana üniversiteden sonra ne yapmak istediğini sorduğunu hatırlıyorum ve sen de henüz emin olmadığını söylemiştin."

"Sanırım bu cevap hala geçerli. emin değilimHenüz ."

Anne ve babamı ne kadar sevsem gitmiyordumde kariyer konusunda onların izinden .

Annem boyunca Oaks'ta sekreter olarak çalışmışım beş yıl . Ofisin önünden her geçişimde bana gülümser ve el sallardı. Öğrenciler ve arkadaşlarım tarafından çok sevilirdi. Ama bu işi Mabel ve bana çocukluğumuz boyunca ve okul harcı indirimi için .yakın olmak kabul etmişti

Oaks'taki işini çok seviyordu ama hep çocuklarının .etrafında dönmeyen bir kariyer isteyip istemediğini merak etmişimdir

Babam yatırım komisyoncusu olarak çalışıyordu. O ve bir ortağı kendi işlerini yürütüyor, her biri kendi yönetiyordu.portföylerini Şimdi harika bir işti ama bu noktaya gelmek için yıllarını vermişti. Annemin işten ayrılmasını karşılayabilecek kadar müşteri kazanmak için.

Mezun olduktan sonra beni işe teklif etmişti almayı, almama lisansımı ve kendi müşteri portföyümü . Ancak emeklilik parası veya sigorta poliçelerini yönetmekle hiç ilgilenmemiştim.oluşturamama yardım etmeyi

Tıpkı bir yönetmekle ilgilenmediğim gibi.peyzaj şirketini İşletme diploması alıyordum çünkü en mantıklı seçim bu gibi görünüyordu. Sonunda bir karar verdiğimde bana en fazla seçeneği sunacaktı.

"Peki ya futbol? Özleyecek misin?" Stevie sordu. "Evet."

Takım arkadaşlarımı . özleyeceğimKoçları . özlerdimBen oyunun kendisini özlüyorum. Ama Stevie ve ben üniversite kariyerlerimizde birbirimize benziyorduk.

İkisi de Treasure State de sona erecekti.Üniversitesi'n

Rush, NFL'de ilerleyebilecek yeteneğe sahipti ve bu sonbaharda harika bir sezon geçirirsek, sakatlık yaşamadan atlatırsa, seçilme şansı yüksekti. Sağlam bir şutör ve punterdim ama bir hayalim yoktuprofesyonel kariyer .

"Koçluk ?" yapmak ister misinStevie sordu.

Omuz silktim, köşeyi dönüp bir bloğu dolaştım. "Bunu düşündüm."

Kendime karşı dürüst olursam, çok fazla. Oaks'ta koçluğu devralmayı düşünmüştüm. Belki bir gün Treasure State'de çalışmayı.

"Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, bence harika bir koç olursun." Dirseğini benimkine . dokundurdu "Seni Bodhi . ile gördüm Sabırlısın. Öğretmekte, bir şeyleri parçalara ayırmakta iyisin. Onu daha iyisini yapmaya zorlarken eğlendiriyorsun."

Durdum, elimi kalbimin üzerine bastırarak şok taklidi yaptım. "kazanmak için tek yapmam gerekenin olduğunu bilseydim Bu kadar övgü sana orgazm yaşatmak , bunu yıllar önce yapardım."

"Maverick." Koluma vurdu ve bana kaşlarını çattı, ama arkasında zehir yoktu. Sadece takıldığımı biliyordu. "Domuz."

"Şaka yapıyorum." Bir kolumu doladım omuzlarına , onu bırakmadan ve yürüyüşümüze devam etmeden önce bir anlığına kendime çektim. "Teşekkür ederim."

"Hoş geldiniz."

"Dürüst olmak gerekirse mi? Koç olmayı düşündüm. Ama annem yapamazken bir gelecek planladığım için kendimi suçlu hissediyorum. istemiyorum. Bundan sonra ne olacağını düşünmek Bu yüzden düşünmüyorum." Bu, kimseye söyleyecek kadar cesur olmadığım bir gerçektir.

Stevie'nin eli benimkine kaydı. "Bundan nefret ederdi."

"Evet, ." Ama bu gerçeği . değiştirmedim Annemin içinde olmadığı bir geleceği planlayamazdım. Bu gerçeği zihnimde işleyemiyordum.

Bloğu dönerken ellerimiz birbirine bağlıydı, yavaşça eve geri dönmek için bir döngü yaptık. Parkın yanından geçerken Stevie beni çimlere çekti ve oyun alanına doğru götürdü.

"Suç mahalline geri dönüyorsun ha, A Cup?" Alay .ettim

Uzandı ve ucuna bir fiske vurduburnumun . "Bok kafalı."

"Üzgün olduğumu biliyorsun, değil mi? Çocukken söylediğim aptalca şeyler için."

"Biliyorum." Eli benimkinin . içinde büküldü"Ben de ."üzgünüm
"Leah McAllister'söylediğin için üzgün müsüna Heather
Olson'ı öptüğümü ?"

"Ciddi misin?" İnledi. "hiç Bu konuşmasak-"konu hakkında
Ağzımı onunkinin üzerine ve kestimkapattımsözünü .

Burnunu kıvırdı, bakışlarımı tuttu ama geri çekilmedi. Alt
dudağını yaladığımda gözlerini devirdi ve ne kadar saklamaya
çalışsa da gülümsemesinin genişlediğini hissedebiliyordum.

Tanrım, onu kızdırmayı seviyordum. parlayan ateşi
seviyordumO ela gözlerinde .

. Bunu bir süre daha sürdürmenin , değil mi? İnsanları
bunun gerçek olduğuna ikna edebiliriz.bir yolunu bulabiliriz

Pembe yanaklarına bakıp sırtarak geri çektim. Sonra onu
salıncaklara çektim, her birimiz kendi salıncağımıza binerek
biraz zaman öldürdük, böylece annemle babam eve
dönmeden önce uyuyabileceklerdi.

"Bu akşam misin?" bana yemeğe gelir diye sordum.

"Bugün cumartesi değil."

"Hayır." Belki de sadece haftada bir sürdürmek
istiyordurandevularımızı. Belki de fikir buydu. en akıllıca Ama
lanet, evime , gelmesiniRush, Faye ve Rally .ile tanışmasını
istiyordum

Onlara bir olabileceğimi göster.erkek arkadaş

Bunu düşünmek için attığı beş adım acı vericiydi.

"Tamam."

Şükürler olsun. "Saat altıda iş tamam mı?
hazırlayacağımHepimize yemek ."

"Çok ." "Ben iyi bir
adamım."

"Bu konuda jüri hâlâ kararını vermedi," diye alay etti.

Bu sadece bir şakaydı. Sesinde kahkaha vardı. Ama eğer
aklında son on yıldır pek de iyi davranmayan adamın ben
olduğuma dair en ufak bir şüphe kırıntısı varsa, o zaman
Sanırım yapmam gereken bazı işler vardı.

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

STEVIE

Maverick'in evi gibi bir futbolcunun evi değildi. beklediğim bekâr Bir elma bahçesi mumu vardı.

oturma odasındaki sehpanın üzerinde yanıyordu. ayıran barın üzerinde beyaz çiçeklerle dolu mavi bir vazo vardı.U şeklindeki mutfağı açık konsept alanın geri kalanından

Rahat bej kesit önünde yer alıyordukoltuk devasa bir televizyonun , ancak fırfırlı yastıklar ve örtüler büyük boy mobilyaya stil kazandırıyordu.

Ön kapıda kokan kramponlar yoktu. yoktuSandalyelerin üzerine yığılmış spor çantaları . Duvarlarda neon bira tabelaları ya da NFL posterleri yoktu.

Spor hatıraları ya da erkek mağarası parçaları yerine, kişisel dokunuşlar bir bebek içindi. Köşedeki fedai. Kanepenin üzerinde kare şeklinde katlanmış bir bebek battaniyesi. Sehpanın üzerinde, üzerinde Treasure State forması olan peluş bir yaban kedisi.

"Güzel yer," dedim Maverick'e.

"Teşekkürler." Yanağıma bir öpücük bana el salladıkondurdu ve mutfağa doğru ilerlerken .

Daha önce yürüyüşümüzü bitirdiğimizde, kendi . evine evine dönmeden önce bana ailemin kadar eşlik etmiştiBiraz koşmuştum.

Bu sabah ayak işlerini yaptım ve evi temizledim. Sonra da oturup gitme vaktinin gelmesini bekledim.

Bir yanımda neredeyse hayır diyecekti. daha kolay olurdu.Bunu cumartesiye saklasaydık Orijinal anlaşmaya sadık kalsaydık. Ama diğer yanımda bir geceliğine gerçek bir çiftmişiz gibi davranmak istiyordu. Öpüşmek sayılırdı. Dün gece yaptığı şey daha fazlasıydıfiziksel çekimden .

Bu noktada, kırık bir için neredeyse yalvarıyordumkalp .

Maverickkendimi koruma duygumu boğmuştu, yol boyunca bir yerlerde .

"Kendini evinde gibi hisset," dedi. "Rush ve Faye bir dakika içinde aşağıda olurlar. Rally'nin kakası patlamış, o yüzden acil bir banyo yapmak zorunda kaldılar."

"Yemeğe yardım edebilir miyim?" Onu kadar takip ettim mutfağa ve kollarımı bara yasladım.

"Hayır. Ben hallederim." Bir tencerenin cam kapağını kaldırdı, sarımsak, ot ve yabani pirinç kokularıyla birlikte bir buhar pufunun dışarı çıkmasına izin verdi.

Treasure State Wildcats futbol takımının oyun kurucusu Rush Ramsey, ayak sesleri beni döndürdükucağında . "Hey, bir erkek bebekle merdivenlerden inerken Stevie." Bir elini kaldırarak boşluğu geçti.

Dalga.

"Selam, Rush."

Saha binasında yollarımız kadar çok kesişmişti ki Rush'ı tanıyordum ama arkasından inen kadını tanıımıyordum.

"Merhaba, ben Faye." tutamı sıkıştırarak gülümsediÇilek sarısı saçlarından birkulağının arkasına .

"Stevie." Elini sıktım, sonra küçük adama başımı salladım.

"Bu Rally mi?"

"Kaka makinesi." Rush gülümsedioğluna .

"Lütfen bana ellerinizi yıkadığınızı söyleyin. de Hem defalarca," dedi Maverick.

"Tertemiz." Rush Rally'yi Faye'e uzattı ve eğilerek saçlarına bir öpücük kondurdu. Sonra mutfakta Maverick'e katıldı ve bir tepsi biftek çıkarmak için buzdolabını açtı. "Dostum. Ayak tırnakların pembe mi?"

Maverick omzunun üzerinden sırttıbaktı, bakışlarımız karşılaştı. "Evet. Kesinlikle öyleler."

"Nedenini bilmek istiyor muyum?" Rush kaşlarını kaldırdı. "Aslında. Biliyor musun? Buna cevap verme. Tuhaf bir ayak parmağı kıvrımın olup olmadığını bilmeme gerek yok. İzgarayı ."

Mav kıkırdadı. "yirmi Patateslerin üzerinde dakika daha. O zaman hazır oluruz."

"Yemek yapmak onların yeni olayı. Çok sevimli, evcimen bir çift oldular." Faye güldü ve bebeği taşıdı Rush ızgarayı yakmak için ayrılırken kanepeye . Yanına oturdu, kıkırdayabilmesi ve tekmeleyebilmesi için Rally'yi sırt üstü yatırdı. "Maverick benim sevdiğim bir sos bulmayı hayatının misyonu haline getirdi."

"Sos musun?"sevmiyor

"Hayır. Neredeyse senin kadar seçici olduğumu söylüyor. Tam olarak değil ama neredeyse."

"Bunu inkar bile edemem. Neyi sevdiğimi biliyorum." Ve şu anda Maverick'ten hoşlanıyordum. Kabul etmek istediğimden daha fazla.

Faye, Rally'nin çıplak ayak parmaklarını gıdıkladı, sonra bacaklarını çaprazlayarak onun yanında rahatladı. "Ne zamandır çıkıyorsunuz?"

"Çok uzun değil. beriMezuniyetten ."

Onda bir şey vardı, tatlı oldu ve nazik bir şey, ona tüm gerçeği söylemek istememe neden . Sahte bir şey olarak başladığını. Maverick bunu annesi için yapıyordu. Benim içinse gerçek olmaya başlamıştı.

Evet, kalp kırıklığı çok yakındı. Yine de buradaydım, bunun erkek arkadaşım ve onun ev arkadaşlarıyla bir akşam yemeği olduğunu düşünerek kendimi kandırıyordum.

"Ah." Faye başını salladı. "İtiraf edeyim, Rush eve gelip birlikte olduğunuzu söylediğinde biraz şaşırmıştım. Birbirinizi uzun zamandır tanıdığınızı ama söyledi.tam olarak arkadaş olmadığınızı Ve Maverick de, şey... Maverick."

"Çileden çıkarıyor." Ve koruyucu. Ve komik. Ve çekici.

Faye güldü. "Bir zamanlar zamanlar oldudüzenli olarak cinayet işlemeyi düşündüğüm ."

Homurdandım. "Gerçekten mi? Onunla yaşamak zor mu?"

"Eskiden öyleydi. Bir gün eve geldiğimde onun yatağında olması gerekirken yatağında olan çıplak kadınla Rush'ın . Ve beni kollarını açarak karşılamadı. Rush'a bebek tuzağı kurduğuma karar vermişti bir karşılaştımve beni evden kovmasına ramak kalmıştı." Parmaklarını birbirine kenetledi, aralarında sadece bir parça boşluk bıraktı. "Ama bunu hallettik. Ve şimdi onu seviyor gibiyim."

"Bu çok iyi." Zorla gülümsedim ama Maverick'in yatağında çıplak bir kadın olduğu düşüncesine takılıp kalmıştım. Bu evde.

Eninde sonunda geçmişini . unutacaktımSadece nasıl olacağından .emin değildim

Henüz Hâlâ kendi saçma içindeydimdeğil. kıskançlığımın .

Maverick'in da muydukanepesinde ? başka kızlar oturmuş Bu masada yemek yemişler miydi?

"Demek Oaks?" 'a gittinFaye sordu.

"Evet. Maverick, Mission Lisesi'ne gittiğini söyledi. Takımdaki voleybolcuların çoğunu tanıyordum. Eminim ortak tanıdıklarımız vardır."

Çocuklar yemek pişirirken sohbet ettik, isimler paylaştıkgeçmişten . Sonra çalıştığı lokanta olan Dolly's'i ne kadar çok sevdiğimi anlatmama izin verdi. yıldır hizmet veren eski restorandı Mission'da onlarca ama benim yeni favori mekanım haline gelmişti. Jennsyn ve ben her ay çizburger yemeye giderdik.

"Yemek hazır." Maverick tabaklarımızı masaya taşıdı ve Rally zıpzipına yerleştikten sonra oturduk

dalmak için aşığı.

Rush ızgara biftek yapmıştı. Maverick yabani yapmıştıpirinç, patates dilimleri ve kavrulmuş havuç . Patateslerin kabukları çıtır çıtır ve kahverengiydi. Ben onları atlardım. Patatesi severdim ama kabuğı olmadan. Garip, kağıt gibi dokusundan ve bana çağrıştıran kahverengi lekelerinden nefret ederdimkiri .

"İşte." Maverick son bir kâse getirip koydutabağımanın yanına .

Patates dilimleri. . Kalbim yerinden fırladı.

"Teşekkür ederim." Belki de olması önemli değildi.Maverick'in yatağına başka kadınları getirmiş Bu eve. Onlara özel patates verildiğinden şüpheliydim.

"Voleybol takımı bu yıl nasıl olacak?" Rush bifteğini keserken sordu. "Birçok son sınıf öğrencisini kaybettiler."

"Yaptılar." Başımı salladım. "Ve Jennsynimkânsız olacak.'in yerini doldurmak En iyi yılları olmayabilir ama gelecek kızlardan bazıları çok yetenekli."

"Jennsyn'in ile çıktığını Koç Greely ," duydumdedi.

"Evet." Çıkmak çok basit bir kelime gibi görünüyordu. Bu ikisi oyunun sonuydu. Adresini değiştirmemiş olabilirdi ama Toren'de yaşıyordu. Ve o adamın tüm dünyası arkadaşımın etrafında dönüyordu.

İlişkileri hakkında herkesten daha fazla şey biliyordum ama bu konu Toren'in başını belaya sokabilirdi, bu yüzden Maverick'le bile uzak durdum. Ben konuyu değiştiremeden ön kapı açıldı ve başka çocuk Erik Manning futbol takımından birve Maverick'in diğer oda arkadaşı içeri girdi.

"Hey, çocuklar." için kapıyı açık tuttuKız arkadaşı Kalindi'nin içeri girmesi .

"Hey," dedi . Mav"Aç mısın? Bir sürü yiyecek ."var

"Hayır, sadece bazı haberleri paylaşmak için uğradık." Erik Kalindi'ye gülümsedi.

O da gülümseyerek karşılık verdi.

Kalindi birkaç kızla arkadaştı voleybol takımından ve hepimiz ikisinin ne zaman nişanlanacağına dair tahminlerde bulunmuştuk.

Mükemmel koyu teni göz alıcıydı ve güzel gülümsemesiyle . İnsanlar sürekli gülümsediğim için benimle alay ederlerdi ama Kalindi'yi gülümsemeden hiç görmemiştim. Bu gece normalden daha parlaktı.

Erik onun elini tuttu ve parmaklarını birleştirdi. Birbirlerine baktılar, sonra Erik ellerini kaldırdı ve pırıl pırıl parlayan elmas yüzüğü görebileceğimiz şekilde çevirdi. "Biz nişanlandık."

"Kahretsin, evet." Maverick sandalyesinden fırladı gittive ikisine de sarılmak için yanlarına .

Rush hemen arkasında Faye . İkisine de "Tebrikler," dedim.ile birlikteydi

"Teşekkürler." Kalindi Erik'in yanına doğru eğildi. "Kutlama için şehir merkezine gidiyoruz. Yemeğinizi bitirdikten sonra siz de gelmelisiniz."

"Elbette." Maverick omuz silkti. "Sana mesaj atarımsonra ."

Gitmek için yer değiştirdiler ama onlar gidemedi kapı tekrar açıldı, iki kız içeri girdi. Birini tanıımıyordum. Diğer Samantha'ydı, babamın yeni asistanı.

Birlikte çalıştığımız haftalar boyunca hala . Mümkün olduğunca ondan uzak durmaya devam ettim ve sadece eğitimine daha uygun bir kariyer bulmasını ve onu ve dramasını bir yere götürmesini umdumbaşka .

"Tamam, araçlar yerleştirildi ve biz de sizin sadık şoförleriniziz. Siz ikiniz bu gece ," çılgınca eğlenebilirsinizdedi Samantha Kalindi'ye. Etrafına bakıp beni gördüğünde irkildi. "Stevie?"

"Hey, Samantha."

"Ben, um . . . Bu adamları ." Omuz silktim. "Dünya küçük."tanıdığını fark etmemiştim

"Evet öyle." Bakışları Maverick'e kaydı ve bir an için fazla uzun süre kaldı.

Bekle. Birbirlerini tanıyorlar mıydı? Daha önce buraya gelmiş miydi? Bakışlarında çok fazla aşinalık vardı. Bu evde elini kolunu sallayarak giremeyeceği kadar rahatlık.

Kalindi yüzünden de değildi, değil mi?

Midem bulandı.

"Merhaba Maverick," dedi, bakışları arasında gidip geliyordu ikimiz .

"Hey." Eli sırtımın alt kısmına geldi. "nereden Siz ikiniz birbirinizi tanıyorsunuz?"

"Babamın 'deki asistanıAdair."

Yüz ifadesindeki şaşkınlık an parladı sonra yüzünü bir ,tarafsızlığa çevirdi.

Midem devam etti.düşmeye

Ona bakmamaya özen gösterdi. Tıpkı gibi haftalar önce spor barındaki sarışını görmezden geldiği .

Maverick ve Samantha. Megan'la markette karşılaştıkları anı tekrar yaşadım.

Ama Megan'her görmek zorunda değildim hafta içi gün .

Aman Tanrım. Cidden mi? Neden o? Dedikoducu ve yalakanın tekiydi. Özellikle nazik ya da tatlı değildi. Ama bir sonraki ilişkisini ararken bunun bir önemi yoktu. Tek önemseydiği güzel bir yüz ve bir evetti.

Maverick'in eli belimde . Bir adım uzaklaştım.

"Biz sizi yemeğe bırakalım." Erik kapıya doğru ilerledi ve kadınların önce çıkması için kapıyı açık tuttu. "Şehir merkezinde görüşürüz?"

"Evet, dostum," dedi . Maverick"Daha sonra." Benim için daha sonra diye bir şey olmayacaktı.

Sandalyeme döndüm ve tabağım temizlenene kadar hararetle yemeğime daldım. Sonra onu mutfağa götürüp Faye'in bulaşık makinesini doldurmasına yardım ettim.

"Şehir merkezine gitmelisin," dedi Faye Rush'a. "Onlarla birlikte kutlama yapmak için bir şeyler iç."

"Emin misin? Yatma vaktini kendi başına geçirmen ."gerekecek

"Bir noktada buna alışmamız gerekecek. Sezon başladığında ve deplasman maçları olduğunda sadece biz olacağız."

Rush kaşlarını çattı, sanki şimdi aklına gelmiş gibiydi Ağustos itibaren birkaç gece evde olmayacağı kaçıracağı ve oğlunun yatma saatini .

"Geliyorsun, değil mi?" Mav bana .

"Elbette," diye yalan söyledim.sordu

"Nadine."

Gülümsedim ama zayıftı. demek anlamıştı Ne istediğimi ama beni durduramadan aceleyle çantama uzandım ve anahtarlarımı çıkardım. "Eve gidip üstümü değiştireceğim. Bu pek şehir kıyafeti sayılmaz. Nereye gittiğini bana mesaj at. Seninle orada buluşuruz."

Hepsi de siyah joggers, gri kaydıraklar ve yeşil, dökümlü gri bir atletle barlara gitmek istemediğimi düşünebilirdi. "Tanıştığımıza memnun oldum, Faye."

"Sen de Stevie." Rally'yi kucağına . almıştı Ben el sallarken o da Rally'nin tombul kolunu kaldırdı ve bana el salladı.

Sonra atlayıp gittimcipime.

"Stevie," diye seslendi Maverick kapı aralığından, ama ben çoktan gitmiş, motoru çalıştırırken onu görmezden gelmişim.

Önemli değildi. Beni . rahatsız etmemeliydi Geçmiş onun kontrolü dışındaydı ve bunu ona karşı kullanmayacağıma söz vermişim. Ve bu gerçekten onunla ilgili değildi.

O bendim.

Bu benim güvensizliğimdi. Güzel bir yüzü . vardı Megan'ın. Samantha'nın.

Tanrım, bunu atlatmak zorundaydım. Nasıl? Nasıl durdum?

Eve gittiğimde üstümü değiştirmedim. Bunun yerine değiştirdim kaydıraklarımı bir çift koşu ayakkabısıyla ve telefonumu geride bırakarak evden çıktım. Kıskançlığın yatışması beş mil sürdü. O dizginlenemez kıskançlığın damarlarımda yüzdüğünü hissetmeden önce.

Beş mil sonra, köşesini döndüğüm deterden sırlıslık olmuştuk bir halde sokağımın , garajımın önünde parlak bir kamyon vardı. Ve verandamda oturan sahte bir erkek arkadaş.

Maverick ön kollarını dizlerine dayamış, telefonuna bakıyordu. Ben araba yoluna ulaştığımda kafasını kaldırdı. "Değişmek için çok fazla."

"Kafamı boşaltmam gerekiyordu. Özür dilerim."

Ayağa "Yine mi bu? Her seferinde böyle mi olacak?"kalkarken sinirli bir nefes verdi.

Ellerimi kaldırdım, avuçlarımı teslimiyetle açtım. "Bilesin diye söylüyorum, sana kızgın değilim. Kendime kızgınım."

"Tamam," diye mırıldandı. "iyi olacakBunu ."açıklasam

"Kıskanıyorum." İtirafın tadı çürük gibiydi.yumurta "Ve kıskanç olmaktan nefret ediyorum. soğukkanlı olamamaktan nefret ediyorumBu konuda . Bunun beni hemen rahatsız etmesinden ve aklıma sadece senin başka bir kadını öptüğünün gelmesinden nefret ediyorum. Beni rahatsız etmesini istemiyorum ama bunu nasıl durduracağımı da bilmiyorum."

Kafamın içinde, Samantha'ya özel patates yapmadığını biliyordum. Soyadını bildiğinden de şüpheliydim. Ve ayak tırnaklarını boyamasına izin vermeyeceğinden de emindim.

"Daha önce hiç böyle biri olmamıştım," dedim. "Bununla nasıl başa çıkacağımı bilmiyorum."

"Kıskanıyor musun?"

Başımı gökyüzüne doğru eğdimgüneş ışığı hâlâ , Montana'nın bu uzun yaz günlerinde parlaktı. "Delicesine kıskanç. Kendimden nefret ediyorum."

Maverick'in eli çeneme geldi ve beni bakmaya zorladıona . "hiç tanımasaydık, sen benim en eski arkadaşım , seninkileri , benim ailem tanımasaydıannem bizi bu karmaşaya sürüklemeseydi, baban bana iş teklif etmeseydi. Ben sadece Maverick olsaydım, sen sadece Stevie olsaydın, yine de kıskanır mıydın? Beni ister miydin?"

"Evet," diye fısıldadım hiç tereddüt

"Söyle."etmeden.

"istiyorumSeni ."

Kıskanıyordum çünkü Maverick'in benim olmasını .istiyordum Sadece benimkini.

At kuyruğumun ucundan çekiştirerek salladıbaşını . "O zaman öp beni."

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

STEVIE

T yine zaman tüneli oldu. Maverick'i öpüyordum Yolda ve sonra yatak odamın kapısı kapandı ve ben yatağın üzerinde, altında sıkışıp kaldımonun ağırlığının .

Çenemi öperken "Duş almam gerek," dedim. Bunun için terli ve iğrenç olamazdım.

"Hayır." Bir el saçlarıma, sakaklarımdaki terli tellere daldı.

"Çabuk olacağım." Kıpırdanarak altından çıktım, banyoya doğru koştum ve kapıyı kolayca kapattım.

Kapanır kapanmaz yüzeye doğru sarktım ve nefesimi içime çektim. Oh Tanrım. Bu oluyordu. Bu oluyor muydu? Bunu her şeyden çok istiyordum.

"Korkma," diye fısıldadım kendime, aynadaki yansımamı yakalayarak. Yanaklarım pembe, dudaklarım aynı pembe tonundaydı. Saçlarım dağınıktı ve cildim koşmaktan yapış yapış olmuştu.

Ama gözlerimde bir ışık vardı. bir gülümsemeDudaklarımda.

Bir elimi ağzıma kapatıp bastırarak kıkırdamamıduşakabine gittim ve . Buhar gibi

odayı doldurdu, kıyafetlerimi çıkardım ve cam kapının kapanmasına izin vererek spreyin altına girdim.

Tenim çok hassaslaşmıştı, meme uçlarım vücudumdan akan suların altında sertleşmişti. Merkezimdeki ağrı baş döndürücüydü.

Pufumu kancasından çekip aldım ve öfkeyle ovarken sabunladım. Sonra çok fazla şampuan fişkırttım avucuma ama hızlıca köpürtmeye çalıştım. Banyo kapısı açıldığında ellerim köpüklü saçlarımdaydı.

"Maverick," diye nefes nefese döndüm. alışkanlığımı Kendimi örtmek, kiremitli duvara doğru sinmek .

Duş kapısındaki , ensesinin arkasına uzanıp gömleğini yumruklayarak yere atarken sırtışını yakaladım. Sonra pantolonunu ve boxer'ını çıkarıp tamamen çıplak kaldı.buhar ve su damlalarının arasından bile

Aleti uzun ve kalındı arasında ağır ağır sallanıyordu., kaslı kalçalarının

Camdan yansımamı tuttu, bakışları çıplak bedenimde gezinirken kendini yumrukladı .ve şaftını okşadı

Amım sıkıştı, dizlerim titredi. Hayatımda gördüğüm en seksi, en ateşli şeydi.

Duşun kapısını açtı ve içeri girdi.

"Ne yapıyorsun?" Bunu burada mı yapıyorduk? Bu nasıl işe yarayacaktı?

"Duş ," almak isteyen sendindedi.

"Tamam." Bakışlarını karşılamaya çalıştım ama sikinden gözümü alamıyordum, keşke onun eli benim elim .değil de okşasaydı

Karşılaştırma yapamadım ama çok büyük görünüyordu. Uyarılması daha da sertleşiyor, kalınlaşıyordu ve kendini bıraktığında aleti aramıza giriyordu.

Bir tutam sabun ve köpük saçımdan damladı gözüme ve anında gözümü yaktı. Tısladım, durulayarak uzaklaştırdım.

Maverick doğru eğerken elleri benim saçlarımda birleştibaşımı spreye . "Bırak ben yapayım."

Beni duvara dönecek şekilde çevirirken ellerim saçlarımdan düştü, başımı arkaya yatırarak suyun akmasını sağladım. Yüzüm saçlarımdan üzerinden omurgama doğru Şampuan durulandıktan daha da yaklaştı; göğsünün sıcaklığı sırtıma, geniş gövdesi omuzlarıma vuruyordu. Sonra

Bedenim kendi iradesiyle hareket ederek ona yaslandı. Aleti kış yanaklarımdan arasına girdiği anda donup kaldım, gözlerim fal taşı gibi açılarak fayans kaplı duvara baktım.

"Rahatla." Maverick kollarını bana dolayarak kaygan bedenimi kendine doğru çekti.

"Gerginim." Böyle bir anda kendimden emin olmak için kendime güvenmek isterdim. Ama titriyordum., kalbim çok hızlı çarpıyordu

"Seni yakaladım." Şakağımı öptü. "Söz veriyorum."

"Tamam." Gözlerimi kapattım ve ona yaslandım, ellerim yanlarımda sallanırken elleri vücudumda geziniyor, göğüslerimden kaburgalarıma ve kalçalarıma doğru ilerliyordu.

Keşfi erdiğinde, , , Maverick bir kolunu doladığı göğsüme tüm ağırlığımı almaya hazırdı. Diğer eli ise kaburgalarımda geziniyordu.

İncecik, kıvrım kıvrım, aşağıya, yanıma ve kalçamın etrafına doğru hareket etti. Sonra merkezime geldi, uzun parmakları yarığımın içinden kayıyor, bir parmak ucu klitorisime gelene kadar kıvrımlarımdan arasından okşuyordu. Bir hareketiyle eridim ve başımı omzuna yasladım.

"Benim için bacaklarını aç, tatlım."

Bu ses tamamen yeniydi. Çakıllı ve karanlık. Gönderdi Omurgamdan aşağı bir ürperti .

İnsanların bana ne yapacağını söylemesinden hoşlanmazdım, ama bu ses için mi? Her seferinde itaat ederdim. Çıplak ayaklarımı fayansların üzerinde kaydırarak daha geniş bir duruş aldım.

"Kahretsin, benim için çok ıslaksın." Bir parmağını soktu göbeğime , içeri ve dışarı daldırdı.

"Evet." zonklama artarken kalçalarıma onun eline doğru salladım. Göbeğimdeki . Bacaklarım titremeye başladı, nefeslerim sığılaştı.

Koluyla beni tuttusi bastirdi, parmağıyla beni becerirken kıcıma sertçe .

Arkama uzandım, elimi kaslı kalçasının üzerinde gezdirdim, parmak uçlarım için sıkıca tutundudengemi korumak . "Daha fazla."

Maverick'in ağızı nabzıma yapıştı, parmakları işkencelerine devam ederken sert bir şekilde emdi. Klitorisimin her çemberi nefesimin kesilmesine neden oluyordu.

Coşkuydu. Samimi ve özgürleştiriciydi. Bu duşta kapana kısılmış, dünyadan uzakta, suyun her türlü gürültüyü bastırdığı bir yerde tek yapabildiğim hissetmektir. Vücudumun Maverick'in dokunuşuna verdiği tepkiyle rahatladım, o beni daha da yükseğe çıkarırken her düşüncenin aklımdan kaçmasına izin verdim.

Ta ki kıcıımı onun sikine yaslayanaaynı anda yuvarlayana kadar., kalçalarımı parmaklarıyla

"Sen çok ." Omzumu öptü, dilini tenimde gezdirdi. "Hadi parmaklarım. Bırak beni."

İnledim, parmağını klitorisimde gezdirirken kalçalarımı daha hızlı hareket ettirdim. Ve sonra parçalandım, haykırırken vücudum .titriyor ve titriyordu Gözlerimin arkasında yıldızlar patladı, kaslarım titrerken sert ve hızlı bir şekilde parçalandım.

Artçı sarsıntılar geçene, derin bir nefes alıp açmaya zorlayana kadar Mav'a yaslandımgözlerimi. "Vay canına."

Maverick'in ağızı kulağımdaydı. "Çok mükemmelsin."

Gülümsedim, yüzümü doğru eğdimsuya .

Beni bırakırken dikkatliydi, suyu kapatmadan önce dengemi emin oldu ve ettielimi tutarak duştan . çıkmama yardım Sonra raftan bir havlu kaptı ve gri pamuğu ben kuruyana . kadar tenimde gezdirdiAynısını kendine de yaptı ama tek elini . Sanki kullandıbana dokunmayı bırakırsa yok . olacağımdan korkuyorduSaçlarım karmakarışık bir ,kâbustu ve sık bir şekilde sarkıyordu Havluyu bir kenara atarken ıslak teller sırtımdan aşağı indi ve

beni çektiyatak odasına .

Dışarıdaki ışık yavaş yavaş azalmaya başlamıştı. Mav'ın panjurları açık bırakmasını, bunu daha önce yaptığı gibi ışıқта yapmasını bekledim, ama odanın içinde dolaşırken ellerimizi kilitli tuttu, beni yatağa götürmeden önce her bir perdeyi kapattı, örtüleri geri çekti.

Birlikte durduğumuzda , elleri yanaklarıma doğru kalktı. Yüzümü inceledi, sonra ağzı nefesimi kesen bir öpücükle benimkine indi. Her kalp atışımı yakaladı.Maverick'in gözlerinin mavisi beni bütünüyle yuttu

Zamanı durdurabilecek bir öpücük. Beni kendisininmişim gibi sahiplenene bir öpücük. Bana dünyayı vaat eden bir öpücük.

Asla bir öpücükünutamayacağım.

Sanki hiç bırakmak istemiyormuş gibi bana sarıldı. Sanki duvarların ve pencerelerin ötesinde bir dünya yokmuş gibi.

Birbirimize sarıldık, kollarım sırtına dolandı, dili benimkine dolanırken parmaklarım omuzlarındaki kaslara gömüldü. Ağzını benimkinin üzerine eğip dilini ağzımın en derin köşelerine soktuğunda, duştaki arzum on katına çıktı.

Ayrıldığında yakışıklı yüzünde bir kırılmalık vardı, sanki bana hoşlanmayacağım bir şey söylemek üzereydi.

"Ne?" Parmaklarımı koyu renkli ıslak saçlarının tellerinin arasından geçirip alnından aşağı doğru ittim.

"Prezervatifim yok. Bu buraya bunun için gelmedimgece ."

"Oh." Hayal kırıklığı eziciydi. yumru Boğazımdaki anlaktı, gözyaşlarımla yakıcılığı.

"Durmaliyız."

"Durmak

istemiyorum."

Gözlerini kapattı, alnını benimkine dayadı. "Her zaman korundum. Her zaman. birlikte olmadımBir süredir kimseyle . Geçen ay muayene için doktora gitmiştim. Ama ..."

"Doğum kontrol hapı kullanıyorum." kontrol hapı kullanıyordumAdet dönemlerimi düzenlemek için yıllardır doğum . "Ve sana güveniyorum."

Uzaklaştığında Bir hayal kırıklığı. "Bunu doğru yapmak istiyorum." yüz ifadesinde bir yoğunluk vardı.

"Bu doğru." Hayal edebileceğim her şeyden daha mükemmel. Bunun görevimle hiçbir ilgisi yoktu.bekâretimi kaybetme Ben sadece Maverick'i istiyordum.

Belki de onu ettiğimden daha uzun süredir istiyordumfark .

Ayak parmaklarımın üzerinde yükseldim kenarını öptümve ağzının . "Lütfen gitme."

Hırlayarak yüzümü tekrar aldı ve bu kez bedenini bedenime bastırduğunda, beni yatağa yatırmak içindi, kalçalarımın beşiğine yerleşirken bedenimi onunkiyile kapladı.

Aletin başı girişime yerleşirken bir bacağımı onunkinin etrafına sardım.

Maverick dondu kaldı ve yüzümü inceleyerek bana baktı. Eli benimkini buldu ve parmaklarımızı birbirine geçirdi. "Seni ne kadar çok istediğimi biliyor musun?"

"Evet." Onu ne kadar istesem de. kadarBu gece aramızda hiçbir şey olmamasını istediğim .

"Derin nefes al," diye fısıldadı.

Nefes aldım, tuttumciğerlerimde.

Kalçalarını öne doğru salladı, yumuşak vuruşla .bir içeri soktu

Bir anlık bir acı oldu, gerilmeme ve irkilmeme .yetecek kadar

"Özür dilerim." Maverick çenemi öptüsabit durdu, bedenim onun etrafında gerilirken . "Özür dilerim, tatlım."

Elim onunkini . kavradı"Ben iyiyim."

"Emin misin?"

Acı çoktan başlamıştı, .arzu onu kovmak için geri dönüyordu "Eminim."

Ağzını benimkine , beni nazikçe öptüyaklaştırdıhafifçe dışarı çıkıp tekrar içeri iterken .

Bu esneme inanılmazdı. doğru nefes verdim Çenesine ve bir karıncalanma dalgası uzuvlarıma yayılırken, kalan tüm rahatsızlıklar eriyip gitti. "Daha fazla."

Üstümde durdu, bir eli saçlarıma daldı ve içime girerek beni nefessiz bıraktı. "Siktir, çok iyi hissediyorsun."

Mükemmel, ritmik vuruşlarla bizi tekrar tekrar birlikte çalıştırırken düşmekten başka bir .göz kapaklarım bir şekilde kapandışey yapamayacak kadar ağır

Eğildi ve bir meme ucunu ağzına aldı, bırakmadan önce sertçe emdi. Sonra ağzını boğazımda gezdirdi, yaladı, emdi kadar vücuduma taptive ben onun altında kıvrana .

Bir dizimi kaldırdım, açıldaki değişiklik onu gönderdi daha derine ve iç duvarlarım çırpınmaya başladığında inledim.

Beklediğimden daha şiddetliydi. oral seks yaptığından milyonlarca kat daha güçlüydüDün gece bana . Aleti içimde beni uçurumun kenarına sürükleyen bir noktaya çarptı, öyle ki hiçbir şeyin eskisi gibi olmayacağını biliyordum.

"Maverick."

"Seni yakaladım."

Parmaklarım sırtına battı, yeterince sertti, tısladı, kalçalarını daha hızlı ve daha hızlı pistonladı. Kesik kesik nefeslerimiz birbirine karıştı.

Saçlarımı tutuşu bir yumruğa dönüştü, kafa derimde en ufak bir sızıya yetecek kadar. Sonra ağzı tekrar benimkine çarptı ve aşırı his yüklemesi oldu. Onu her yerde, her hücremde hissediyordum. o kalıcı tadı Tarçınlı sakızın diline yapıştı.

Ve içime vurmaya devam etti, beni daha da yükseğe çıkardı. Çok yükseğe. Çok fazlaydı. Kontrolümü kaybediyordum, bedenim artık hiçbir zihinsel komuta yanıt vermiyordu. Ayak parmaklarım kıvrılmıştı, bacaklarım titriyordu.

Bu çok fazlaydı. Gözlerim açıldı aramaya başladımve tavandaki o noktayı .

"Bırak beni Stevie." Maverick elimi tutup ağzına götürdü ve parmak eklemlerimi dudaklarına dayadı. "güveniyor Bana musun?"

Bakışlarına .karşılık vererek başımı salladım

"O zaman bırak." Elimi kadar sıkı tuttu ki bırakamadım, .osonra ağzını ağzımın üzerine kapattı, beni öptü, adını haykırana kadar beni becerdi

Ve bırak gitsin.

Onun etrafında kenetlendim ve nabzım atmaya başladı, sırtım yatağa doğru eğildi, serbest kalmaya teslim oldum, vücudumda yuvarlanmasına izin verdim, kemiklerimi parçalamasına ve kaslarımı sarsmasına izin verdim. Havai fişeklerin gözlerimin arkasında patlamasına izin verdim, ta ki gözyaşlarım şakaklarıma doğru damlayana kadar.

Ben boşalırken Maverick elimi tuttu ve yüzünü saçlarıma gömdü. Ve sadece gibi görünen bir iniltiyle orgazmımı uzatıyormuş içime boşaldı, boşalırken tüm vücudu gerildi.

Uzuvlarımız birbirine karışarak yere yığıldıkve çarpan kalplerimiz . Saçlarımdan nefes aldı, kollarını bana doladı, sırtımla arasında dolaştırdı.şilte

Hızlı bir dönüşle sırt üstü yattı ve bağlantımızı koparıırken beni göğsüne yatırdı.

"Lanet olsun." Bir elini yüzünde gezdirdi. "Bu lanet olsun. Beni mahvettin."

Göğsüne gömüldüm ve gülümsememi sakladımboynunun .

Eli kıcıma geldi, üzerinde genişçe yayıldıçıplak tenimin .
"İyi misin?"

"Harika."

"Kaçma." Saçlarımı öptü, sonra beni yana kaydırarak banyoya girdi. Çekmeceler açıldı. Musluk açıldı. Sonra bacaklarımın arasını temizlemek için sıcak bir bezle geri geldi.

Seksten daha samimiydi. sızladığını hissettim
Gözyaşlarımın tekrar ama göz kırparak onları uzaklaştırdım, kendimi zorlayarak

El beziyle işini bitirdiğinde nefes aldı, sonra kapattıyatağında bana katılmadan önce banyonun ışığını .

Beni kollarının , arasına aldibir bacağını benimkinin üzerine atarak beni göğsüne hapsetti. "Stevie?"

"Öyle mi?"

"Kalmamı mı yoksa mi gitmemi ?"

istiyorsun"Kal."

Nemli saçlarımdan bir tutamı işaret parmağına . "Saçını asla kesme."doladı

"Tamam," diye fısıldadım. "Mav?"

Mırıldandı, .parmağını döndürdü ve döndürdü

Dudaklarımı boğazına bastırdım. "Teşekkür ederim."

İlk seferin nasıl olacağını merak etmişim. Arkadaşlarımdan bekâretlerini kaybetmekle ilgili pek çok hikâye dinlemiştim. Çoğu bunun biraz acı verici ve çokça garip olduğunu söylemişti. Böyle hissetmeyi beklemiyordum. İnanılmaz hissetmeyi. Doğru hissetmeyi. Maverick bu geceyi umduğumdan çok daha iyi bir hale getirmişti.

Eğilip bana . baktıBakışlarında bir şefkat vardı ki nefes almakta zorlanıyordum. "Bu benim repliğimo kadar ."

YİRMİNCİ BÖLÜM

MAVERICK

C Stevie'nin garaj yoluna girdiğimde Greely çimlerini biçiyordu. Ben tırmanırken çim biçme makinesini kapattı. Kamyonetimden çıktı, şapkasını geriye doğru çevirdiyürürken . "Hey, Maverick."

"Koç. Nasıl gidiyor?"

"Fena değil. Bugün biraz bahçe işi yapacağım. Jennsyn daha sonra Adair'e gidip yıllık 4 Temmuz partimden önce çiçek almak istiyor."

"Stevie'nin etkisi, şüphesiz."

"Sanırım haklısın," dedi, merdiven sahanlığına bakarak.

Asılı sepetler ve çiçeklerle dolu saksılarla doluydu. Geçtiğimiz hafta boyunca her akşam buraya geldim ve genellikle Stevie'yi dışarıdaşeyi yerleştirirken buldum., işten eve getirdiği yeni bir

"var Ayın dördü mü?" için planın diye sordu.

Daha iki hafta vardı ama Mission Bağımsızlık Günü'ne bayılıyordu. Şehir merkezindeki sokak lambalarında bayraklar vardı. Her mahalledeki evlere kırmızı, beyaz ve mavi dokunuşlar eklenmişti. Ve havai fişek gösterisi rakipsizdi.

"Muhtemelen ailemin evinde bir barbekü partisi. Yeğenim havai fişeklere bayılır. Genellikle onları garaj yolunda patlatırız."

Bodhi küçük bir çocuk olduğundan beri, babam ve ben her zaman eğlenceli bir gece planlardık. Kasabadaki en iyi standı kimin bulabileceğini görmek bir çile, bir meydan okuma haline gelmişti. yapmakBunu Bodhi'nin eğlenmesi için , şeyleri ateşe vermek .sadece bir bahanemiz olmuştu

Bu yıl elimizden geleni yapacaktık ve ben şimdiden dört farklı stantta küçük bir servet harcamıştım. Babam yapmıştıda aynısını . hepsini bitirip bitiremeyeceğimizden bile emin değildim Bu noktada ama bütün gece sürse de deneyecektik.

Eğer annem başka bir 4görmeseydi, bu olmasını sağlardık.. yıl yılın en iyisi

Declan ve Elle muhtemelen gelirler. Stevie de gelebilir. Ya da belki burada kalır ve geceyi arkadaşlarıyla geçirir. Tüm kutlamalar bittiğinde ben de gelebilirim.

Bu hafta her geceyi onun evinde geçirdim. Her gece onun vücuduna tapıyordum. Uzun, çok uzun zamandır geçirdiğim en iyi haftaydı.

"Biçme işine geri dönmene izin vereceğim," dedim Koç'a. "Çiçek alışverişinde iyi şanslar."

"İhtiyacım olacakmış gibi bir his var içimde." Kıkırdadı el salladive çim biçme makinesinin yanına çekilirken .

Eve doğru koşmaya başladım ama durakladım. Koç Greely savunma koordinatörü olduğu ve ben özel takımlarda oynadığım için onunla içinde ya da dışında fazla vakit geçirmemiştimsaha . Ama onu üniversitede Treasure State'te oynadığını ve daha sonra koçluğa geçtiğini bilecek kadar iyi tanıyordum. Rush, Koç Ellis'i akıl hocası . olarak görüyorduWildcats'ten profesyonel futbola . geçmiştiAma ben kendimi daha çok Koç Greely gibi .görüyordum

Ve belki de onun kariyer yolu olabilirbenimki .

"Koç?" Çim biçme makinesinin motorunu .çalıştırmadan önce seslendim

"Öyle mi?"

" Pazartesi günü ofisinize uğrayıp sizinle koçluk hakkında biraz konuşsam ? nasıl girdiğin hakkındasorun olurmuBu işe ?"

"Elbette." Greely başını salladı. "Kapı her zaman açık."

"Teşekkürler." El sallayarak vedalaştım ve .Stevie'nin çiçeklerinin yanından geçerken çim biçme makinesinin vızıltısı havayı doldurdu

Stevie bana koç olmayı teklif ettikten sonra bu fikri aklımdan çıkaramamıştım. Sadece bir yıl daha futbol oynadıktan sonra mezun olacaktım. Ben de Stevie gibi eğlence için liglere ve takımlara katılacaktım.

Ama bu yeterli görünmüyordu. emin değildimGelecek yıl içinde iki büyük kayıpla başa çıkabileceğimden .

Ya futbola veda etmeseydim? Ya koçluk yapsaydım? Ya sıkıcı bir ofis işi bulmasaydım ve bunun yerine sevdiğim bir şey etrafında bir kariyer inşa etseydim?

Annemin hoşuna giderdi. deBenim .

Pazartesi. Pazartesi günü . koçla konuşurdumAnnemin de fikrini .al

Kapıyı hızlıca çaldıktan sonra içeri girdim ve "Hey" diye seslendim.

"Mutfaktayım," diye Steviebağırdı .

Ayakkabılarımı tekmeledim ve ilerledimboş oturma odasına doğru . "Liz ya da Jennsyn yok mu?"

"Hayır. Sadece ben varım. Liz hâlâ erkek arkadaşının evinde. Sen spor salonuna gittikten sonra Jennsyn geldi ve yaptıkToren'e almak istediği çiçeklerin bir listesini , ama az önce araba yıkamaya gitti."

"Ah." Bu hafta her gece evde sadece biz vardık. Ev arkadaşları her geceyi erkek arkadaşlarıyla geçiriyorlardı, ki bu benim için sorun değildi. Stevie'nin evinin bize ait olması güzeldi. Yatak odasında ne kadar gürültü yapacağımız konusunda endişelenmemek.

Tezgaha Stevie'büyük yaslandım ve nin dolaptan bir metal karıştırma kabı çıkarıp

Tezgahın üzerinde bir yığın malzemenin yanında. Un, şeker ve sarı bir paket çikolata parçaları.

Kesinlikle evet. "Bana kurabiye mi yapıyorsun, Nadine?"

Ağzında hoş bir gülümseme belirdi. "Bunlar benim için."

"Paylaşmıyor musun? Kaba."

"Bilmiyorum." Omuz silkti, dirseklerini dayadı tezgâha .
"Kurabiye kazandın mı?"

Onunla flört etmek uzun zamandır yaşadığım en eğlenceli şeydi. "Bu sorunun cevabını ikimiz de biliyoruz."

Dün geceki üç orgazm kesinlikle kurabiye aldığım anlamına geliyordu. Ayrıca sabahki antrenmanım aç olduğum anlamına geliyordu. Ama yemek bekleyebilirdi.

Bu sabah Rush'la buluşmak için erken kalkmışım ve ben yokken bir çift bol gri şort ve ona uygun bir atlet giymişti. Sütyen giymemişti. Meme uçları kumaşın altından çıkmaya başlamıştı, sanki ağzımı istiyorlardı.

Onu hiçbir şeyde tercih etmezdim ama bunu da .beğendim Rahat ve mutlu. Benim için içingülümsüyor, benim sadece .

"Bu üstü sevdim." Kumaşı için kullandım çekiştirdim ve onu kendime yaklaştırmak .

"Öyle mi?" Ayak parmaklarının ucunda yükseldi, ağzı benimkine uzanıyordu ama tam dokunacakken yanından geçip attım fırına doğru yürüdüm ve fırını kap.

"Dalga geçiyor," diye mırıldandı.

Aynen öyle. Ona sataşmak aynı sırada., flört etmekle

"Kurabiye istiyorsan, fırını açsan iyi olur tekrar ."

Mutfağa geçtim, tişörtümün eteklerini elime aldım ve başımın üzerinde çıptım. Sonra yüzüne fırlattım, onu kucağıma üzerine koyarken bir kahkaha attım alıp bacaklarının arasında durarak tezgâhın .

Gömleğimi yere fırlattı ve ellerini yerleştirdi omuzlarıma .
Sonra öpmek için hamle yaptı ama ben kaçtım.

"Gözlerini kapat. Sakın açma."

Suratını astı. "Beni misin?" "Henüz

değil."öpmeyecek

Stevie oflasa da itaat ve etti ellerini kucağına .bıraktı

Parmaklarımı çıplak kollarında gezdirerek dirseklerinin etrafında dolaştırdım, sonra omuzlarına çıktım ve atletin ince askılarını kabarıklığına kadar takip ettimgöğüslerinin . Aşağı doğru inip başparmaklarımla mükemmel meme uçlarını bulduğumda nefesi kesildi.

Onlara dokunduğum anda, eğildiseksi bir inilti çıkararak dokunuşuma doğru .

Stevie ile geçen her gün bir macera gibiydi. bir Yeni keşif. Yıllarca anlamsız seks yapmışım, yıllarca inip çıkmışım. Bu sadece onun için yeni değildi. İkimiz için de yeniydi.

Onu parçalara ayırmaktan başka bir şey istemiyordum. Her orgazmı bir deneyim haline getirmek. Şimdiye kadar, çok ileri gitmek, çok fazla sınırı test etmek istemedim.

Oyun .zamanı gelmişti

Ağızına doğru eğildim, dudaklarımı gezdirdimyanaklarında, çenesinde ve burnunda . Her eğildiğinde geri çekiliyor, onu öpücükten mahrum bırakıyordum, bir yandan da meme uçlarını koparmaya, çimdiklemeye ve yuvarlamaya devam ediyordum.

Tezgâhın üzerinde kıvranmaya başladı, kenara doğru yaklaştı, bacakları beni daha da yaklaştırmak için kalçalarıma dolandı. Amına sürtünmemi istiyordu.

"Böyle edersen gelir misin?" diye sordum.

"Bilmiyorum."

Gömleğini göğsünün altından çekerekmaruz bıraktım, meme ucunu ağızıma almadan önce havaya .

"Evet." Elleri saçlarıma daldı. Ben onun saçlarını ne kadar seviyorsam, o da benimkilerle o kadar oynuyor, parmaklarının arasında örüyor, narin parmaklarıyla tarıyordu.

Göğüs ucunu bir kez daha emdim, sonra çıkmasına izin verdim.gömleğini düzeltmeden önce ağızımdan

Boğazından hayal kırıklığına bir inilti çıktı ama uğramışgözlerini kapalı tuttu.

"Sevişeceğiz. Sertçe. Sonra seni öpeceğim. Sonra da bana kurabiye yaparsın."

Gözleri gözlerinin fal taşı açıldı, .şok ve arzu ela ısıldamasına neden oldu

"Bu fikir gitti, hoşuna değil mi?"

Başını sallarken .alt dudağını çiğnedi

"Aferin kızıma." Onu tezgâhtan kaldırdım kaldırdımve omzumun üzerinden sarkacak kadar yükseğe .

"Mav." Güldü, ben kıcına şaplak atıp onu yatak odasına taşıırken bir eliyle örttü. Ben hemen önce kapıyı yakalayıp çarparak kapattıonu yatağa atmadan , mükemmel vücudu şiltenin üzerinde zıplıyordu.

Ayak bileklerinden tuttum ve onu üzerine döndürmek için kullandım

Nefes nefese kaldı, saçları yüzünü kapattı, ta ki ben kadar.bir kolumu ortasına dolayıp arkasında dururken onu dizlerinin üzerine çekene

Gömleği bir anda gitmiş, omurgasının uzun çizgisi ortaya çıkmıştı. Sonra şortunu ve külotunu indirdim, bir o yana bir bu yana kayarak dizlerinden ve baldırlarından aşağı indirmemi bekledi.

Kalp şeklindeki kıcınaenfes kıvrımına bir kez baktım , kalçalarının ve taş gibi olmuştum, boxer külotuma ve spor şortuma . karşı zorlanıyordumBel bantlarını hızlıca iterek onları bacaklarımdan . kurtardımSonra Stevie'nin saçlarını kenara çekip dudaklarımı kulağının .altındaki ete hassas yapıştırdım

Ellerini göğüslerine doğru kaldırdım, kendi kullanırkenparmaklarını meme uçlarıyla oynamak için , daha da yaklaştım ve uyarılmamın kıcına baskı yapmasına izin verdim.

"mıBenim ?" için ıslandın Omzunu , öptümsonra onu elleri ve dizleri üzerinde öne doğru ittim, o baktımkaygan amcığa . "Sırılsıklam oldum."

"Artık alay etmek yok." Geriye yaslandıbastırdı, ben girişinde sıraya girip kendimi köküne kadar içeri sokarken bana doğru .

"Siktir." Çenemi sıktım, kontrol için savaştım, böylece bu beş saniyeden fazla sürdü. Sonra gevşedimtekrar ileri itmeden önce . "Çok sıkı."

Omzunun üzerinden bana bakacak kadar döndü. Stevie inledi, alt dudağını ısırırken sırtı kamburlaştı. Gözleri kapalıydı, yanakları kızarmıştı. Saçları bir omzunun üzerinden savruldu ve omurgası kavislendi.

Seksi. Güzel. Benim.

Benim gibi görünüyordu.

Çenesine uzandım ve başparmağımı kullanarak dudağını dişlerinden kurtardım. Sonra kalçalarını kavradım ve tam olarak söz verdiğim gibi yaptım. Onu becerdim. Sertçe. kadar seviştikTenlerimizin birbirine çarpma sesi odayı doldurana, kısa nefeslerimize ve inlemelerimize . Göğüsleri zıplayıncaya kadar ve ben ileri doğru ittiğimde, o da geri kayıyordu, iç duvarları sıkışmaya başlayana kadar vücutlarımız tam bir ritim içindeydi.karışana

Etrafına uzandım, parmağımı klitorisine kaydırdım ve iki kez okşadım.

Boşalırken haykırdı, beni bir mengene gibi sıkarken öne doğru düştü, yatağın onun bastırmasına izin verdi.güzel seslerini

Ona doğru vurdum, kendi serbest bırakılmamı ve yapıyı kovaladımomurgamın . dibindeki Boşaldığımda bir kükreme , kalçalarımı sürmeye devam ederken karın kaslarım şişti, aktımoldutükenene kadar içine .

"Siktir." yıldızların izin verirken belini tutmaya devam ettimGözlerimdeki silinmesine ve baş dönmesi dalgasının geçmesine . Sonra gözlerimi kapattım ve yüzümü tavana doğru eğdim.

Mahvolmuştum. Stevie beni mahvetmişti. Ve ben bunu bulamadımumursayacak gücü kendimde .

Çekildiğimde, dölüm kalçasından aşağı sızdı.

Parmağımla yakaladım ve sürdümamına ve o pembe büzülmüş deliğe .

Kız ayağa fırladı, saçları ve gözleri çılgına dönmüştü. İfadesinde heyecan ve şehvetle karışık bir şok vardı. Sikimin seğirmesine neden olan bir merak.

Oraya gitmek istemiyorsa, umurumda değildi. Ama denemek , isterseona her şekilde , hayatının en güzel gecesini sahip olmama izin verirseyatacaaktım.

Çenesini tuttum, ağzımı üzerine kapatıp arzuladığı ve fazlasıyla hak ettiği . öpücüğünü verdimDillerimiz birbirine dizlerinin üzerinde döndü, kollarını omuzlarıma doladı, ben onu yatırıp yorganı bedenlerimizin üzerinde gezdirirken sıkıca tuttu.dolanırken

Günün geri kalanında saatler ve saatler vardı ama tek yapmak istediğim bu yatağa saklanmaktı.

"Geceyi burada geçireceğim." Bu hafta her gece ona burada kalıp kalmayacağımı ya da eve gidip gitmeyeceğimi seçme şansı vermiştim. Yatağında bensiz bir geceye ihtiyacı olabilir diye. Neyse, siktir et. Ben kalıyordum. "Yatağını sevdim."

Yanıma doğru kıvrıldı ve bir bacağını üzerine doladıbenimkinin . "O zaman kalsan iyi olur."

"Öyleyim."

"Yapabilirsin."

"İzninize " "Peki, aldın."ihtiyacım yok.

Bu kadın. Hızlı bir dönüşle döndürdüm onu sırtüstü ve altımda kıstırdım. "Her zaman son sözü sen mi söylemek zorundasın?"

Kıkırdadı. "Evet."

Ters ters bakmak için elimden geleni yaptım ama elini aramıza bir vurdusoktu ve burnumun ucuna fiske .

"Hoşuna gitti," dedi. Evet, sevdim sayılır.

İtiraf edeceğimden değil.

Ya da Stevie Adair'e . aşık olduğumuBenim meStevie'. O her zaman benim Stevie'mdi.

"Sence bir şey olabilir miydi?" Birlikte kıvrılırken sordum.

"Ne demek ?"istiyorsun

"Sen benden , nefret etmeseydinben de senden . nefret etmeseydimBunu en başından beri yapıyor olsaydık."

Boğazıma bir öpücük kondurdu. "Hayır. Ailelerimiz birbirimize bile . on adım yaklaşmamıza izin vermezdiEğer babam senin ilgini çekebileceğini düşünseydi, her aile yemeğine elinde bir tüfekte gelirdi."

"Doğru." Kıkırdadım.

Ama de yine boşa harcanmış zaman

. Ve zamanımız tükeniyordu.gibi geliyordu

Hepimiz ucundan bir sona doğru hızla ilerliyordukaklımın .bile geçmeyen

Bu düşünceyi bir kenara ittim ve yüzümü gömdümStevie'nin saçlarına, kendimi de onun bedenine . Çünkü onun içinde başka bir şey düşünmeme gerek kalmıyordu.kaybolduğumda

BÖLÜM YIRMI BİR

STEVIE

Maverick yaslanmıştı, yontulmuş yastıklarından birine göğsünün düzlemi ve o ağız sulandıran karın kasları

çarşaf bacaklarını örttüğü için sergileniyordu. Elleri baldır kaslarımda geziniyor, dizimden bileğime kadar aşağı yukarı masaj yapıyordu. "Daha iyi misin?"

Kramp gitmişti. Daha önce beni simit haline getirmeye çalışırken bana verdiği kramp. Ama istemiyordumdurmasını . Ellerini tenimde hissetmek için can atıyordum. "Hayır."

"Yalancı." Tırnağını tabanında gezdirerek ayağımın beni sarsıp güldürdü.

"Hey, bu gıdıklıyor." Başımın ve yüzüne doğru fırlattım. arkasındaki yastığı aldım

Kıkırdadı ve masajına geri döndü. "Tanrı korusun, Stevie Adair gıdıklanır."

"Nefret ettiğimi biliyorsun."

"Biliyorum. geçirdiğin zamanı hatırlıyor Otobüste seni gıdıkladığım için büyük bir öfke nöbeti musun?"

"Bu bir öfke nöbeti değildi Houston. Bu bir protestoydu." Dirseklerimin üzerinde doğruldum ve çarşafı çıplak göğsüme bastırdım. "Durmadın. Beni o kadar güldürdün ki

neredeyse altıma işiyordum. hatanBir hafta boyunca otobüste seninle oturmamış olmam senin ."

"bir Dördüncü sınıfta ."hafta uzun bir süre

Ona abartılı bir ifadesi verdim. "Zavallı Maverick."

Gözlerini devirdi, sonra bir bırakıp anda yastıkları üzerimdeki örtüyü yırttı ve çıplak tenimi kendi teniyle kapladı. Bacaklarım açıldı, böylece kendini kalçalarımın beşiğine sığdırabildi. Ve dili dişlerimin arasından kayar kaymaz, siki vücuduma battı.

Son iki aydır, Maverick ve seksin sisi içinde yaşıyordum. Sabah işe gitmeden önce sürekli sevişiyorduk. Akşam eve geldiğimde. Geceleri, ikimiz de uyuyana kadar saatlerce.

Bu yeterli değildi. Kaç kez birlikte olursak olalım, hep daha fazlasını istiyordum. çok daha iyiydiHayal edebileceğimden .

Belki için bu kadar uzun süre beklememin bir nedeni vardı.de seks Belki de bunca zamandır Maverick'i bekliyordum.yapmak

Doyumsuzdu. Aceleciydi. gibiydiBöyle tembel Pazar sabahlarında bile mümkün olduğunca sık birlikte olmak için çıldırıyor . Sanki seks yapmak, birbirlerinin bedenlerinde boğulmak, gerçeklerle yüzleşmekten daha kolaydı.

Onu .suçlamadım

Ama endişelenmeye başlamıştım. Ne zaman iyi olup olmadığını sorsam, evet diyordu. Kulağa gittikçe daha gibi geliyorduçok yalan .

Bu endişeler bir anlığına anın , şehveti köreltti. Ta ki Maverick hissedip kadar.içeri , beni dışına çıkardızihnimin dolaştığını aramıza uzanıp klitorisimi bulana

Endişeler gitti. "Evet."

"Kahretsin, bu çok iyi," diye tısladı, içime girip köküne kadar gömüldü. Boynumu öpmeden önce ağzını kulağıma götürdü.

"Mav." Parmaklarım omuzlarına , gömüldüve siki zihnimi boşalttı.bir bacağı kalçasına dolandı, tüm bunlar olurken parmağı, ağzı

Orgazmım bir dalga gibi üzerime geldi, bu sabah bana verdiği kadar sert ve güçlü değildi ama daha az tatmin edici değildi. Ve beni uçurumun kenarına götürürken, o da benimle birlikte boşaldı, tükenene kadar içine aktı.

Bedenlerimiz gevşeyene, baldırıma giren kramp çoktan unutulana kadar birbirimize sarıldıkve kalp atışlarım onun göğsünde gümbürdeyene . Sonra beni duşa taşıdı, çünkü baloncuğumuzu terk etmek istesek de istemesek de yatak odamın duvarlarının ötesinde bir dünya vardı.

Wildcats zaferini kutlamak için öğlen 'in evinde olmamız .Monty ve Meredithbekleniyordu

Maverick ve futbol takımı Utah'a gitmişti dün sezonun ilk maçı için . Otuz beşe otuz bir kazandığımız konferans dışı bir maçtı. Mav maçı kazandıran golü atmıştı.

Ailesi malum nedenlerden ama onun vuruşunu kutlamak için bir şeyler yapmak istediler. Genelde saha golü atan bir oyuncu değildi.dolayı o kadar uzağa gitmemişti

"Sence seni placekicker olarak tutacaklar mı?" Makyajımı yaparken Mav'e sordum.

Banyodaki ikinci lavabonun başında duruyordu, çenesi beyaz tıraş kremiyle kaplıydı. "Bilmiyorum. Sanırım bunu Pazartesi günü antrenmanda konuşacağız."

Okul henüz başlamamıştı, bu yüzden çocuklar hala saha evinde fazladan zaman geçiriyor, antrenman yapıyor ve düzenliyorlardıtoplantılar .

"mı Punter ?"olarak kalmayı tercih edersin

"Yani, tanıdık geliyor." Omuz silkti. "Ama dün o puanları almak çok heyecanlıydı."

Eve dönüş uçuşlarından sonra kafası çok iyiydi. Nihayet vardığında saat neredeyse sabahın ikisiydi evime ve hala çok heyecanlıydı.

O kadar sert sikişmiştik neredeyse ki, sonrasında .bayılmışım

Maverick yıllarca 'in punter'ı olarak Wildcatsmesafeye . odaklanmıştıAma placekicker.'ları

ekstra sayılar ve saha golleri atmış, maç sırasında kramp girmişti. Hava doksan dereceydi ve o da susuz kalmıştı. Fazla maç tecrübesi olmayan ikinci sınıf öğrencisi yedek oyuncu takımla birlikte seyahat etmediği için Mav onun yerine oyuna girmişti.

Mav sahada kusursuzdu. Eğer biraz sinirlendiyse bile bu televizyonda belli olmamıştı. Adair'de geçirdiğim uzun bir Cumartesi gününün ardından maçı oturma odasında tek başıma izlemiştim ve o golü attığında koltuktan fırlayıp çığlık atmıştım.

Umarım bu yıl da plase vurucu olarak kalmasına izin verirler. Bu mücadeleye ihtiyacı vardı. Kişisel bir galibiyete.

Olmaması gerektiği kadar uyumuyordu. kısmı Bunun bir benim hatamdı. Birbirimizle birlikte olmak için geç saatlere kadar uyanık kalıyorduk. Ama diğer kısmı da uyandığında bir o yana bir bu yana dönüp durmasıydı. Gözlerinin altındaki koyu halkalar haftalardır oradaydı.

Bakışları aynadan . benimkine kaydı"Ne oldu?"

"Hiçbir şey. Sadece seni tıraş olurken izlemek hoşuma gidiyor."

Suyu , açtısonrayanağında . O tıraş bıçağı, diş fırçası, diş macunu ve bir deodorant çubuğuyla birlikte artık banyomun sağ üst çekmecesinde yaşıyordu. Onun şampuanı ve vücut losyonu duşta benimkinin yanına dizilmişti.gezdirdi

"Sen iyi misin?" diye sordum.

"Evet." Her zaman verdiği cevap buydu. Ve her seferinde kulağa daha çok yalan gibi geliyordu.

"Benimle ."

"Konuşabilirim."konu
şabilirsin

Hayır, gerçekten konuşmadı. Kimseyle konuşmadı. Belki benimle de konuşmazdı. Ama biriyle konuşmalıydı.

"Annem geçen gün bir tutmaktan bahsettiyas danışmanı ."

Maverick o kadar sert irkildi ki derisini sıyırdıkırmızı ., yüzeyde anında kan belirdi

"Kahretsin. Özür dilerim." Bir kare tuvalet kağıdı alıp uzattım.

Bir köşesini koparıp bastırırken çenesi sıkıştıyaraya .
Sonra sanki yas danışmanlığı hakkında hiçbir şey
söylememişim gibi tıraş olmaya devam etti. Bakışlarını
aynaya kilitledi, bana göz kırpmadı bile.doğru

"Özür ," dilerimdedim. "Sadece bir fikirdi."

Tıraş bıçağını musluğun altında duruladı. Banyoya bir
soğukluk çökmüşgelen sıcaklığı , duştan .kovmuştu

İki adım ötedeydim, havluya sarınmışım, saçlarım
omuzlarımdan aşağı nemli bir şekilde sarkıyordu olabilirdi. ve
aramızda bir duvar da Ben de alt çekmeceye eğildim ve saç
kurutma makinemi çıkarıp saçımla uğraşmaya başladım.

Maverick tıraşını bitirip çıktı ve banyodan muhtemelen her
gece getirdiği, içinde kıyafetleri olan sırt çantasına yöneldi.

Dolapta bırakmasını teklif etmemiştim. Tuvalet
malzemeleri başka bir şeydi. Giysiler belki de
hissettiriyordubir konuşma yapmamız gerektiğini .

Bu sahte ilişkimizin sahte olmadığı ve aylardır da olmadığı
hakkında. Ailemizdeki herkesin Meredith'in iyiliği için birlikte
kalmamıza nasıl güvendiği hakkında. Maverick ve benim
neredeyse günün her saati seks yaptığımızı ama neredeyse iki
ay olduğunu.bir randevuya çıkmayalı

Ve eğer gerçekten onun kız arkadaşıysam, neden benimle
konuşmadı?

Annesinin tedavisinden bahsettiğimde, konuyu geçiştiriyor
ve beni bir öpücükle susturuyordu. İyi olup olmadığını
sorduğumda omuz silkiyor ve gömleğimi çıkarıyordu.
Konuşmak isterse dinlemeyi teklif ettiğimde, pantolonumun
kemerine uzanıyordu.

Meredith'in kanseri sadece onu canlı canlı . Onu
da öldürüyordu.yemiyordu

Yardım etmek istedim. Ona destek olmak için orada olmak istedim. Belki de şu anda bunun anlamı, onun aklını başından almak için orada olmamdı. Onu öpmek için oradaydım. uyuduğu o değerli birkaç saat boyunca ona yakın olmak için. Her gece Ona yatağımı, nefes alabileceği .sessiz bir alan vermek için

Yapabileceğim tek şey buysa, öyle olsun.

Saçlarım kuruduktan sonra dolaba gittim ve adaçayı yeşili bir tulum giydim. Altın bir kolye ekledim ve bir çift beyaz tenis ayakkabısı giydim. Maverick'i aramaya gittiğimde, kanepede dirseklerini dizlerine dayamış, parmakları telefonunun üzerinde uçuşuyordu.

"Hazır," dedim.

Ayağa kalktı, telefonunu bir kenara bıraktı, sonra sıkı bir gülümsemeyle sehpanın etrafında döndü ve elini uzattı.

"için üzgünümYüzün ."

"Çocukluğumuzdaki ." Gülümsedim. "Öyle sayılır."bir geri dönüşe benziyor

Saçlarımı öpmek için beni kendine çekti.
"endişelenmeBunun için ."

Ama endişeliydim.

Bütün gece uyumayan tek kişi o değildi. Maverick ailesinin evine giderken elimi tuttu.

Ev. Yaklaştıkça daha da sıkı tutuyordu, sanki gibiydibulacağımız şeye hazırlanıyor .

İkimiz de Meredith'i mümkün olduğunca sık ziyaret ediyorduk, ancak bu nadiren birlikte oluyordu. İşten öğle arasında ya da bölgede bir müşterim varsa uğrardım. Tırnaklarını düzeltir ve ona işlerden bahsederdim. Hala daha büyük, ticari işlerde babamın gölgesi oluyordum ama zaman zaman bana veriyorduyönetebileceğim küçük bir konut projesi .

Diğer tasarımcılar tüm hızıyla çalışıyordu ve hepimiz gün doğumundan gün batımına kadar çalışarak Montana'daki kısa peyzaj sezonuna mümkün olduğunca çok şey sığdırmaya çalışıyorduk.

Kreşte . yardım ettiğim saatlerden dolayı tırnak etlerimde kalıcı bir kir tabakası var gibiydiÇoğu

Eve geldiğim günler toprak, rüzgar gibi kokuyordum ve ter ama başka türlüünü de istemezdim.

Eğer babamı Adair'i yönetebileceğime ikna edebilirsem, bu mükemmel bir iş olurdu. Bir de zorunda kalırdım Samantha'yı kovmak .

Maverick'le olan geçmişinden bahsetmemiştii ama .ne zaman aynı odada olsak bu konu havada asılı kalıyordu

Bunun mümkün olduğunca seyrek olduğundan emin oldum.

Houston'lara vardığımızda garaj yolu doluydu. Mabel'ın arabası annemin Escalade'inin yanına park edilmişti, bu yüzden Maverick caddeye park etti ve içeri girmek için atladı.

"Hey," diyeseslendi ayakkabılarını .çıkartırken

Ben de aynısını yaptım, sonra onu misafir kadar takip ettim.ellerimi yıkamak için banyosuna

Oturma odasına vardığımızda annem ve babam birer sandalyeye oturmuşlardı. Mabel taş çıkıntısında oturuyorduşöminenin .

Monty 'in yanındaki de Meredithkanepedeydi.

O kadar küçük, o kadar solgun ve cılız görünüyordu ki, odaya girerken neredeyse kendi ayaklarıma takılacaktım.

Geçen pazartesiden . beri uğramamıştımBir hafta içinde olmuştu da bu kadar berbat görünüyordu?ne

Kanser. Lanet olası kanser. Olan . Odayı geçtim ve

Mabel'ın yanına oturdum.buydu

Burası hediyeleri istiflediğimiz yerdiNoel'de . Meredith'in tatil sonrasına kadar dayanabileceğini düşünmüş, ummuştum. Bir hafta önce, buna güvenebilirdim. Ya şimdi?

Başaramayacaktı, değil mi? Doktorlar ona bir zaman çizelgesi vermemişlerdi - ya da belki de vermişlerdi ve o bunu bizimle paylaşmamıştı.

Meredith, gerçekten tanıdığım tek teyzem, Noel için burada olmayacaktı. Bu noktada, Şükran Günü'ne bile gelip gelmeyeceğinden emin değildim.

Boğazımdaki yumru beni boğuyordu, yüzden buburnumdan , nefes aldım gözlerimi yere dikerek

yutmak. Tanrım, bu çok zordu.

"Selam anne." Maverick kanepeye doğru yürüdü ve mercan rengi başörtüsünü öptü. Kızın görünüşüne şaşırdıysa da bunu belli etmedi. Onun elini sıktıktan sonra üzerinde kız kardeşinin diğer tarafındaki koltuğa şöminenin oturdu

Mabel yıllarca aramızda resmi olmayan bir tampon görevi görmüştü. Bugün, Maverick'in yanında olabilmek olmasını için Houston'bir sandalye daha diledim

"neredeBodhi ?" diye sordu.

"Evet, Mabel. Torunum nerede?" Meredith sordu. Sesi tizdi ama mizahla aydınlanmıştı. "Biz de tam soruyorduk bugün nerede olduğunu ve ana şukadar kız kardeşiniz soruyu geçiştirdi. Anlaşılan Bodhi meşgul."

"O meşgul." Mabel kaşlarını çatı.

"Konferans görüşmeleri yapmakla mı meşgulsünüz? meşgulsünüzEl işleriyle mi ? Numara atışları yapmakla mı meşgulsün?" Maverick kardeşinin dürttükkızkaburgalarını . "ne Sekiz yaşındaki bir çocuk bu kadar meşgul ?"olmak için yapar

Mabel ona ters eline vurduters bakarken . "O golf oynuyor, tamam mı?"

"Ah." Maverick kaşlarını ona baktıkaldırarak . "O zaman bu gizlilik neden?"

"Çünkü Kai ile golf oynuyor." Sesi o kadar sert bir şekilde kesildi ki, son kelimeyi duymak zor oldu.

"Kai?" Annem sordu. " mi Öylededin?" Mabel

oflayıp pufladı ve başını salladı. "Evet, Kai."

"Peki Kai tam olarak kim?" Maverick odaya baktı ama hepimizin kafası karışmıştı. herkes.Meredith hariç

Gözlerinde yaşlar yüzüyordu. Çatlamış dudaklarına bir gülümseme yayıldı.

Meredith, "Doktor," diye fısıldadı.

Mabel başını salladı ve annesine omuz silkti. "istedi.Bodhi'yi bir gezintiye çıkarmak Sadece ikisini. Bu yüzden golf oynamaya gittiler."

"Bekle. Bu Kai denen adam senin erkek arkadaşın mı?"
Maverick sordu. "Evet." Mabel'ın yüzü kızarmaya başladı.

"Biz aslında

birkaç aydır çıkıyoruz. istemedim İşler yolunda gitmezse diye bunu büyötmek ama o tanıdığım en iyi adam ve Bodhi'ye tapıyor. Ben, um . . . Sanırım onu seviyorum."

Oda bir an sessizleşti, sonra patladısıorularla .

Onunla ?ne zaman tanışacağız

Ne tür doktorluk ? Kaç yaşında?

Mabel hepsine cevap verdi ve sanki bir baraj gibiydipatlamış . Bize her buluşmalarını, çocuklarla nasıl çalıştığını ve kök salabileceği bir yere yerleşmeyi umarak Seattle'dan Mission'a nasıl taşındığını anlatarak ondan övgüyle söz etti.

"Kendimi aşmamaya çalışıyorum," dedi. "Sadece birkaç ay oldu. Ama bir gün, belki, umuyorumBodhi'nin örnek alabileceği başka bir adam olmasını ."

Bodhi'nin biyolojik babası resimde yoktu. Hatta bu çatı altında onun adı bile tabuydu. Ama bu çocuk olumlu erkek rol modellerinden yoksun kalmayacaktı.

"O halde bugün kutlayacak birden fazla şeyimiz var gibi görünüyor." Babam sandalyesinden uzattıkalktı ve anneme yardım etmek için elini . "Öğle yemeğine başlayacağız. Hamburger ve sosisli. Harika tekme, Maverick."

"Teşekkürler, Declan." Mav gülümsedi.

"Ben yardım et." Mabel durdu, Sonunda

özgürleştirmek ve Aramızdaki .boşluk

O gider gitmez Maverick elimi tuttu, başparmağı parmak eklemimin etrafında dolandı.

Meredith uzun bir süre bize baktı, çenesini indirdi, gözyaşları yanaklarından aşağı serbestçe dökölüyordu.sonra

"Anne?"

Elini sallayarak geçiştirdi. "Oh, sadece normalden . biraz daha duygusalımBir şey düşünme. Ama ben

temiz su kullanabilir. Bu hafta eski yatak odanızda, atmak mı yoksa saklamak mı istediğinize karar vermeniz için incelediğim bir kutu eşya var. Belki aşağıya getirebilirsin."

Yani, biraz yalnız kalmaya ihtiyacı vardı.

Parmaklarımı Maverick'inkilerle birleştirdim ve kaldırdımonu ayağa . "Ben suyu getireyim. Sen de kutuyu al."

Başını salladı, sertçe yutkunurken boğazı düğümlendi. Sonra Meredith ve Monty'yi yalnız bırakarak nefes almaları için onlara birkaç dakika verdik.

Annem, babam ve Mabel koşuşturup gidip Meredith'in buzdolabından ve kilerden .öğle yemeği için gerekli malzemeleri çıkarırken mutfağa birini gülümsemeye zorlandım bardaklarından suyla

Meredith'e yeterince zaman tanıdığımı karar verdiğimde oldum oturma odasına doğru geri döndüm, köşeyi dönmek üzereydim ki Monty ile konuşmasına kulak misafiri .

"Artık gidebilirim," dedi. "Onlar yalnızken gitmek istemedim. Sadece çok yorgunum Monty."

"Biliyorum canım. Biliyorum."

Kalbim binlerce parçaya bölündü. Her şeyden daha fazla acıdı. Neredeyse daha fazla dayanabileceğimden

Ama en azından Maverick duymamıştı.

Nefesimi içime çektim, kendi gözyaşlarımı kırptım, sonra doğruldum, suyunu içmek üzereydim. Ancak arkamdaki zeminden gelen bir gıcırta beni döndürdü.

Maverick arkamda duruyordu, ellerinin arasında kireç yeşili kapaklı plastik bir küvet vardı. rengi solmuştu Yüzünün . Bakışlarında kalbimin kırık parçalarını toza çevirecek kadar büyük bir keder vardı.

Konuşmalarını o da . Ona doğru uzandım. duymuştu

Ama o çoktan gitmişti, kapıya doğru yürüyordu, küveti girişe koymuştu. Ayakkabılarını giydi ve ben onu durduramadan kapıdan çıkıp çimenleri aşarak kamyonetine doğru ilerledi.

Onu dışarıya kadar .
kovaladım"Maverick, bekle." Beklemedi.

Arkasına bile bakmadan kamyonetine bindi ve uzaklaştı.

"Kahretsin." Verandada durdum ve arka lambaları köşede kaybolurken ona baktım. Sonra bekledim, sadece birkaç dakika yalnız kalmaya ihtiyacı olduğunu umdum ve diledim.

Ama sokak boş kalınca içimi çektim ve dönmek döndümiçeri için .

Verandada yalnız olmadığımı fark etmemiştim bile.

"Bu onu ." değiştirecekMeredith gizlice sokulmuşyanıma , dışarı çıkmak için tüm gücünü kullanmış gibi görünüyordu.

Bu kendi bakışlarımda gördüğüm endişenin aynısı bakışlarını sabah onun da doldurmuştu.

"Ne yapacağımı bilmiyorum," dedim.

"İyileşmeden önce daha da kötüleşecek. bilmiyorum.İkinizin benim adıma hâlâ rol yapıp yapmadığınızı Eğer öyleyseniz, çok iyi bir iş çıkarıyorsunuz, çünkü gerçek gibi görünüyor."

Gerçektir. En azından benim için. Bu da Maverick'le yapmamız gereken ama yapmadığımız konuşmanın henüz .bir başka kısmıydı

"ister olsungerçek bir şeye dönüşsün, hatırım isterse sadece için benim , ondan vazgeçme Stevie. Kendini geri çekecektir. O böyle biri. Ve bu konuda iyi davranacağından şüpheliyim. Ama ondan vazgeçme."

Serçe parmağımı . kaldırdım"Söz veriyorum."

BÖLÜM YIRMI İKİ

MAVERICK

| bir mağlubiyetten sonra her zaman sessizdi. Bütün takım boktan bir ruh halindeydi.

Ya da belki de sadece bendim.

Bir haftadır sinirli ve huysuzdum ve her endişeli ya da temkinli bakışta ruh halim daha da kötüleşiyordu. Herkes etrafımda dolanıyordu; da dolanıyorlardı. aylardır Ve bu beni çok kızdırıyordu.

Annemin kanser olduğu bir sır değildi. Birkaç gün önce soyunma odasında çocuklardan biri bana annemin nasıl olduğunu sormuştu. Bu onları ilgilendirmezdi ve ona siktir olup gitmesini söylemek yerine, "Pek iyi değil" diye cevap verme hatasını yaptım.

Önümdeki otobüste oturan, defansın ortasında oynayan , her göz göze gelişimizde bana acınası bir gülümseme atardı. Bir tane daha olursa aklımı kaçırabilirim. ikinci sınıf

"Maverick." Rush dirseğini benimkine . "Ne?"

Tersledim. dokundurdu

"Azı dişlerinin gıcırdadığını duyabiliyorum." tek Benim boktan ruh halimden çekinmeyen kişi oydu. Stevie bile ben pislik gibi davrandığımda geri çekilirdi.

Çenemi . açtım"Kaybetmekten ."nefret ediyorum

"Ben de öyle. Ama bu konferans dışı ve paralı bir maç."

Bir FBS okulunu yenmek için Oregon'a gitmiştik, böylece onlar kayıtlarında bir galibiyet alabilecek ve Treasure State atletizm için bir ödeme günü kazanabilecekti. Rasyonel olarak, bunun bir kazan-kazan olduğunu biliyordum. Ama bu gece, o kadar da mantıklı hissetmiyordum.

Pazar gününden beriduyduğumdan beri gergindim, annemin babama ölmeye hazır olduğunu söylediğini .

İçten ne kadar zor ve yorucu olduğunu anlıyordum.içe, mücadele etmenin onun için Ama bu bana pes etmek gibi geliyordu. O hazır olabilirdi ama ben kesinlikle değildim.

Noel'e kadar yaşamasını istiyordum ki ona tüylü bir battaniye alabileyim ve Mabel hepimize aynı çoraplardan alabilsin. Kendi çocuklarım olana kadar annemin yaşamasına ihtiyacım vardı ki onlar da büyükannelerinin yaşayan, nefes alan bir olduğunu bilsinlerbu dünyada melek .

Mucizemiz? neredeydi

Onu henüz kaybedemezdim. yapamazdımBunu .

Azı dişlerim tekrar , gıcırdamaya başladığrı kafatasıma ve eve dönerken çektiğim baş ağrısını daha da kötüleştirdi.yayıldı

Rush iç geçirdi, muhtemelen gerginliği hissetmişivücudumdaki , ama sahanın otoparkına girdiğimizde bıraktı.

Otobüsün tekerlekleri durduğu anda yerimden kalktım ve önümdeki sıralarda oturan herkesi geçerek dışarı çıktım. Eşya gözünden çantamı aldım ve içerideki dolabıma uğramadan yöneldimkamyonetime .

Yarın eşyalarım ile ilgilenecektim ama bu gece işimin futbolla bitmesi gerekiyordu.

Hissetmeyi beklediğim bir şey değildi ama değildihaftalar önce olduğu gibi dikkat dağıtıcı da .

Okul başlayalı daha on gün olmuştu ve bu da aklımı annemden uzaklaştırmaya yetmemişti. tek an Gerçekten aklımdan çıktığı Stevie ile birlikte olduğum zamandı.

Eşyalarımı arka koltuğa attım ve onun evine doğru yola çıktım. Evinin park ettim, bir nefes aldım.önüne daha kamyonu kapatmadan ön kapısı rahat açılınca

Stevie eşikte duruyordu, yüzü temizdi ve saçları dağınık bir düğüm halinde toplanmıştı. Üzerinde bir çift uyku şortu ve uzun kollu bir termal vardı. Saatler sonra ilk kez omuzlarım kulaklarımdan uzaklaştı. Çenem gevşedi ve ciğerlerimi doldurdum.

Kapıya vardığımda "Merhaba," dedi.

"Selam."

"Özür dilerim."

Omuz silktim. "Konferans dışı bir maçtı."

"Ee?" diye homurdandı için kenara çekildi., içeri girebilmem "Yine de kaybetmek berbat."

İşte bu yüzden mükemmeldi. Çünkü tam olarak nasıl hissettiğimi . Sporla ilgili. Annemle.biliyordu

Hiçbir şey açıklamama gerek yoktu. O zaten biliyordu.

"Evet, öyle." Onu kollarımın , arasına aldımıçime çektim Portakal çiçeğinin , çiçekler ve 'Stevie.o tatlı kokusu

Birkaç dakika bana sarıldı, yanağı kalbimin üzerinde durdu. "Annenle konuştun mu?"

"Evet. sonra onu aradım."

Kaybetmeyi önemsemediğini söyleyerek hafife almıştı. Ama izlediği son maç bizim mağlubiyetimiz kızgın kalırdımolsaydı, yıllarca .

En azından plasekicker olarak kalmama izin verdiler. ben atmıştımTek sayılarımızı . İki saha golü. Altıya karşı otuz beş kaybetmiştik.

"İyi misin?" Stevie eğildi. Azıcık bile değil. "İyiyim."

Yalanı hemen anladı ve bana birini verdi.çığlık atma isteği uyandıran o hüzünlü gülümsemelerinden "Maverick."

"Başlama, tamam mı? Bu gece olmaz," diye tersledim pişman oldum.ve elleri belimden çekilince anında

Geri adım attı ve kollarını üzerinde kavuşturduğöğsünün .

"Özür dilerim." Parmağımı çenesinin altına soktum, sonra dudaklarına bir öpücük kondurmak için eğildim. Ancak ben daha dudaklarını alamadan, o arkasını döndü. Dudaklarım yanağına indi.

"Seninle konuşmaya çalışıyorumatlamaya değil, yatağa ."

"Ve konuşmak istemiyorum Stevie." Bir elimi yüzümde gezdirerek . "Yatağına gidip ikimiz de bayılana kadar sevişmek istiyorum. Bu gece orgazm olmak istiyor musun, istemiyor musun?"geri

Kelimeler ağızımdan kendiliğinden çıktı, bu .kötü ruh hali içimden zehir gibi sızıyordu Her şeyi daha da kötüleştiren cezalandırıcı bir pişmanlıkla eşleşti. Neyim vardı benim böyle?

Stevie'nin burun delikleri görmediğim bir şeydi.açıldı, bu son zamanlarda pek Bunu özlememiştim. Ama o benim aksime soğukkanlılığını korudu, bu gece çok ileri gitmiş olmama rağmen.

Bunu bana ödetecekti. Haklı olarak. "Bana pislik gibi davranamazsın. Sadece olmazsenin için endişelenirken. Konuşmak zorunda değiliz. Ama sen de pişman olacağını bildiğim şeyler söyleyemezsin."

Hay sikeyim. O haklıydı. İkimiz de biliyorduk.onun haklı olduğunu İki elimi yüzüme sürdüm, keşke her şeyi geri Keşke göğsümün içinde açık, çiğ bir yara varmış gibi hissetmeseydim. Keşke bu kadar kötü acımasaydıalabilseydim.her zaman . Keşke derimden çıkacakmışım gibi hissetmeseydim.

Keşke bu kadar kızgın .olmasaydım

Bu adil değildi. Hiç adil değildi. Ve bunu düzeltmek için yapabileceğim hiçbir şey yoktu. Bu yüzden öfke kaynadı, gittikçe daha sıcak kaynadı. yüzeye çok yakındıBu gece , beni gergin ve sinirli yapıyordu.

"Ben eve gidiyorum," dedim ona.

"İyi fikir." Bunu söyleme şekli, sanki beni kendisi kovacakmış gibi, sanki kovulmuşum gibi, durumu daha da kötüleştirdi.

"ister misinGelmek ?" Cevabı .bildiğim halde sordum Bunun bir başlatacağını bilsem bile.kavga

Ama içimdeki zehrin kusmasını engelleyemiyordum. Bu öfke için bir çıkışa ihtiyacım vardı. Normalde bu ya futbol ya da sevişmek olurdu. İkisi de olmayınca, bir kavga arıyordum.

Başını kaldırdığında alnı çatılmıştı. "Ne?"

"Benim evimde ."asla uyumazsın

"Ve nedenini ," biliyorsundiye . "Zor pas."

Benim yatda , ben de burada kalmakta zorlanırdım.ağıma yatağına giren kadınlar kadar onun erkekler çok

"Sevindim için bkz. sen kazanılmış üzerinde
senin kıskançlık," Kestirip attım.

"İnanılmaz." Alay etti. "cidden çalışıyorsunBu gece kavga çıkarmaya , değil mi?"

Sanırım öyle. "İyi geceler, Steve."

Ben hışımla kapıya .yönelirken ela gözlerinde ateş parlıyordu

Ama ilk defa son sözü . ben söyledimTadı acıydı, dilimde kül .gibi

Direksiyon çalıştırmam biraz zaman aldı.başında kamyonu Yapılacak en doğru şeyin özür dilemek olduğunu biliyordum. İçeri girip kanepede uyumak ve yarın uyanıp her şeye yeniden başlamak.

Annemden sonra ayrılamazdık.

Ayrılamazdık.

Ama başka saçmalıklar söylememek için kendime güvenmiyordumhemen pişman olacağım . Bu yüzden arabamı sürdüm ve eve varana kadar Mission'ın ıssız, karanlık sokaklarında dolandım.

Ben Faye ve Rush kanepedeydikapıdan içeri girdiğimde, Rally Rush'ın omzunda uyuyordu.

"Hey." Çenemi .kaldırdım

"Stevie'de ," olacağını dedi . "Şimdi çıktım."Rush

Oturma odasının . "bu .önünden geçerken Faye ve Rush birbirlerine baktılarSiz ikiniz sessizliğinizi koruduğunuzda çok sinir bozucu oluyor konuşmalar."

"Maverick," diye Rush.uyardı

Madem kavga çıkarıyordum, kız arkadaşımın yanına en iyi arkadaşımı da ekleyebilirdim. Eğer Stevie bu geceden sonra hala kız arkadaşımsa.

Stevie ve annem burada kalmak için daha çok mücadele eder miydiben ayrılırsak ? Babama ölmeye hazır olduğunu söylemekten vazgeçer miydi? Tanrım, çığlık atmak istiyordum. Ama çığlık , atarsam Rush'ı kızdırıp Rally''yi da

Faye.uyandıracakbu i kızdıracaktı

Ve yatak odama doğru attığım her adımda öfkem azalıyordu.

Kemiklere işleyen onun keder yerini .

"Mav." Faye'in sesi yumuşaktı.

Nazikti.alıyordu

Yavaşlayıp döndüğümde koridordaydı. Rally ile birlikte.

Ona bunun iyi bir zaman olmadığını, söyleyemedim .konuşacak havada olmadığını oğlunu kollarıma attı ve bir adım uzaklaştı, böylece onu geri veremedim

Onu arasına alarak tutuşumu düzelttimkollarımın .

Nefes verdiğimde acının bir kısmı kayboldu.

"Neler anladığımı ," dedi.

Annesi geçen yıl ölmüştü. Annem ve benim gibi yakın değillerdi. Ama yine de onun annesiydi. Faye de onun kanserden ölümünü izlemişti.

"Evet," dedim bakışlarımı Rally'.ye çevirerek

Faye'in kızıl saçlarına sahipti ama onun dışında düşündümRush'ın küçük bir versiyonuna benzediğini . Koyu renk kirpikleri pürüzsüz yanaklarına karşı mükemmel hilaller oluşturuyordu.

Bir nefes daha. O kederin bir parçası daha uçup gidiyor.

"İyi bir dinleyicidir," dedi. "Özellikle de uyurken. Rush ve ben alırken ona göz kulak olabilir duş misin?"

Başımı salladım, gözlerimi yana sallanıyordumbebekten ayırmadan bir o yana bir bu . "Evet. Memnuniyetle."

"Teşekkürler." Oğlunun tombul eline dokunduktan sonra koridorda gözden kayboldu.

Kanepeye doğru yürüyüp ayak kabılarımı tekmeleyerek Rally'yi kolumun kıvrımına yerleştirdiğimde, üst katta sular açılmıştı.

Biraz yalnız kalmak isteselerdi Ama yarın Faye'e bir teşekkür borçlu olacaktım. Çocuğun kollarımda olduğu her dakika göğsümdeki baskı azalıyordu. Beşiği onun için gayet iyi olurdu.

"Senin iyi bir annen var, dostum. Benim de iyi bir annem var." Ben yakalayamadan bir damla gözyaşı yanağımdan aşağı süzüldü.

Diğerlerini göz kırparak uzaklaştırdımsızından kurtulmaya çalıştım, burnumdaki . Sonra telefonumu cebimden çıkarmak için yer değiştirdim ve Stevie'nin adına bastım.

"Merhaba," diye cevap verdi ilk zil .

"Özür dilerim. Ben bir pisliğim." sesinde

"alışkın olmam iyi bir şey Buna ."

Uzun bir nefes verdim. "Evet."

"Sen değil ve sadece bir kaybetmek Onu, Mav," Stevie fısıldadı.

Hayır, . "Özür dilerim, Nadine."

"Sorun değil."

"Söz mü?"

"Evet. Geri misin?" gelecek

Onun evine geri dönmeliydim. Ona yüz yüze üzgün olduğumu söylemeli ve nasıl olduğunu sormalıyım. Bunun yerine, Rally'ye sarıldım ve onu yakınımda tuttum.

Zor sorular sormadı. Bana üzgün bakışlar atmadı. Her nefes alışımında, her kalp atışımında gözyaşlarımla savaştığımı ve parçalara ayrıldığımı bilmiyordu.

"Sanırım burada kalacağım. görüşür müyüz Yarın ?"

"Elbette." Stevie'nin sesinde . hayal kırıklığı vardı "Stevie?"

"Öyle mi?"

Seni seviyorum. Oradaydı, dilimin ucundaydı. Ama söyleyemezdim, bu şekilde olmazdı. Bir kavgadan sonra olmaz. olmaz Telefonda . "İyi geceler."

"Güle güle."

Telefonu kapattığında sessizlik ağırdı. yerleştiOmuzlarıma , neredeyse üzerinde duran korku kadar ağırdıkalbimin .

Onu kendimden uzaklaştırıyordum. Herkesi kendimden uzaklaştırıyordum. Eğer dikkatli olmazsam, bu yüzden annemden daha fazlasını kaybedecektim.

"Nasıl durabilirim?" sordumRally'ye .

Tek cevabı damlayan bir damla salyaydıgömleğime.

BÖLÜM YIRMI ÜÇ

STEVIE

T o Hazine Eyalet Üniversite futbol stadyum elektriklenmişti. Etrafımız çevriliydi gülümseyen, gülen yüzlerle . Oyun henüz başlamamıştı ama insanlar çoktan tezahürat yapıyor, sevgili lerini alkışlıyorlardı Wildcats'.

Öğrenciyken . Voleybol turnuvası programı genellikle ya deplasmandaki bir maçla ya da sahadaki bir akşam maçıyla çakışıyordu.sadece birkaç maça gelmiştim

Koç Quinn'in maç günleri için belirli beklentileri vardı ve önce bir futbol maçında avazımız çıktığı kadar bağırmak oynamadan onun rejiminin bir parçası değildi.

Sadece bir kez onun emirlerine gelmiş ve karşıyine de . futbol takımını izlemeye gelmiştimGeçen yıl, Liz, Jennsyn ve ben kendi maçımızdan önce bir maça gelmiş, saklanmıştıkkoyu mavi ve gümüş rengi bir denizin içinde .

Artık voleybol oynamadığıma göre, cumartesi günlerimi Maverick'in son sezonunda ona tezahürat yapmak için burada olmaktan daha iyi bir şekilde geçiremezdim.

Ve olmaktan heyecan duyan tek kişi ben değildimbugün .stadyumda

Annem ve babam benim yanımdaki koltuklarda oturuyorlardı. Monty, Mabel ve Bodhi önümüzdeki sıradaydı. Meredith onların arasında köpükten bir stadyum koltuğuna sıkışmış, gümüş bir başörtüsü ve Maverick'in eski formalarından birini giymişti. Kemikli vücudunda bir çadır gibi asılı duruyordu.

Ama mavi gözlerinde haftalardır görmediğim bir ışıltı vardı. Gülümsemesi öğleden sonra kadar parlaktıgüneşi .

Ağustos ayının sıcağı ilk hafta sonuna da yansımıştı Eylül ayının ama ısınmak için kucağında bir battaniye vardı. Formanın altında uzun kollu bir gömlek vardı.

Üzerimde bir çift kot şort terlemeye başlamıştım bile.ve Wildcats tişörtüyle

Meredith bugünkü maça gelmek için ısrar etmişti. Monty'nin yanında getirdiği maskeyi çıkarmıştı ve kalbimi kırırsa da bu onun son günlerini yaşamasıydıdolulu dolu . Sıcak, temiz havayı . Ve her gururlu anne gibi oğlunu izleyecekti.soluyacaktı

Maverick bugün hepimize bilet bulmuş oturtmuştu.ve kırk yard çizgisindeki ilk iki sıraya

Bu biletleri almak için ne yaptığından emin değildim. Stadyumda bulabileceğin en iyi biletlerdi. Sorsaydım da bana söylemezdi zaten.

Geçen hafta benimle pek konuşmamıştı, deplasmanda oynadığı maçtan sonraki kavgamızdan beri. Kavga etmiyorduk ama aramızdaki gerginlik yüzünden sürekli midemde bir batma hissi vardı.

Geceyi sadece iki kez geçirmişti ve ikisinde de uyumaktan başka bir şey yapmak için tek bir hareket bile yapmamıştı.

Dün gece koçunun talimatıyla maçtan önce dinlenmek için evde kalmıştı. Belki de doğruydı ve oyuncuların sakinleşmesini bekliyorlardı. Belki de Maverick, Toren'in kamyonetini yan tarafa park ettiğini görmesinden endişeleniyordu.

Ya da belki de beni için başka bir bahaneydiuzaklaştırmak . Onu kaybediyordum. kayıp gittiğini hissedebiliyordumParmaklarımın arasından kum gibi .

Meredith hala birlikteyken ilişkiyi bitirmezdi bizimle . Ama kalbimi kıracaktı, değil mi?

Bunun olacağını bilmek iyi miydi yoksa kötü mü? Meredith öldükten sonra beni terk edeceğini bilmek mi?

Ve bunu durdurmak için çaresizdim. Tek yapabildiğim onun dağılmasını izlemektir. Herkesten, özellikle de benden uzaklaşmasını.

Spikerin sesi bangır bangır bastırıldı ses sisteminde yankılanarak kalabalıktan gelen gürültüyü . "Pekâlâ, Wildcats taraftarları, ayağa kalkma zamanı!"

Etrafımızda alkışlar patladı, o kadar yüksekti hissedebiliyordum ki titreşimi tenimde . O kadar yüksekti ki kendi sesimi zar zor duyabiliyordum.

Hepimiz ayağa kalktık, Monty Meredith'in kalkmasına yardım etti ve ardından binlerce taraftar eşliğinde alkış tutmaya başladı bangır bangır çalan müzik , tüm gözler takımın stadyumdaki soyunma odasından sahaya çıkacağı kapılara çevrilmişti.

İki sıra halinde dizilmiş amigo kızlar ve dans ekibi üyeleri sahada oyuncular için bir sıra oluşturmuşlardı. Ponponları havaya kaldırmışlar ve sallıyorlardı. Aralarında havai fişekler için variller vardı.

Meredith omzunun üzerinden baktı ve elime uzanırken bana gülümsedi.

Soyunma odasının kapıları açılırken, parmak eklemlerine, kâğıt inceliğindeki derisine ve çelimsiz kemiklerine sıkıca tutunarak onu aldım. Bir top patladı kalbim de aynı atıyor gibiydi, Wildcats sahaya doğru ilerlerken gürültüyle .

Normalde oluşturduğu sütunun altından koşarak geçerlerdi amigo kızların ama bugün yan yana yürüdüler, etraflarında havai fişekler patlamaya ve ateşlenmeye başladı.

Rush en önde yürüyordu. Yanında vardı. Maverick Yüzleri kasklarıyla kapalıydı ama Maverick'in uzun ve kendinden emin adımlarını her yerde tanıyabiliyordum.

Diğer kaldırıp Meredith'in tutuşu sıkılaştı elini el sallarken

Maverick çoktan bize doğru bakıyordu. Elini kaldırdı, el .annesine biz küçükken yaptığı gibi salladı

Çocuklar. Onu ne zaman ilkokuldaki ofisinde görse, çılgınca, terk edilmiş bir şekilde.

Diğer çocukların ana kuzusu olduğu için onunla alay etmelerini hiç umursamazdı. Onlara annesinin olduğunu olduğunu söylerdiharika ve onların ezik .

Monty bir kolunu Meredith'in beline doladı, Meredith elimi bırakıp onun yanına yaslandı. Tüm oyuncular çıkana kadar ayakta duramadı ve enerjisi azaldıkça koltuğuna çökerek battaniyeyi bacaklarının üzerine örttü.

Babam kolunu bana doladı ve kulağıma konuşmak için eğildi. "Bugün pek konuşmadın."

Omuz silktim. "pek bir şey yokSöyleyecek ."

Annem elimi tuttu ve iki elinin arasına aldı. Ona baktığımda, bakışlarında sarsılmaz bir güç vardı. Bunu hep birlikte atlatacağımızdan emindi.

O bir kaya gibiydi. Yaslanabileceğimiz bir sütun. O ve Meredith gönül kardeşiydiler. En iyi arkadaşlardı. Bu iş bitene kadar yıkılmayacaktı. Yorulmadan geri kalanımızı hareket ettirecek, nefes almamızı sağlayacaktı.

Daha önce.

Ve sonra.

Bir gün annem .kadar güçlü olmak istiyordum

Elimi sıktıdair sessiz bir güvence verdi, bunu yapabileceğime . Ve sonra hepimiz milli için bayrağın karşısına geçtikmarş .

Para atışı yapıldıktan ve Maverick başlama vuruşu için sahaya koştuktan sonra babam, "İşte gidiyor," dedi. "Bugün onu punter ve placekicker olarak bırakıp bırakmayacaklarını söyledi mi?"

"Hayır." Başımı . salladım"Sanırım maç maç ."ilerliyorlar

Maverick'in bana hiçbir şey söylemediğini kabul etmek istemiyordum çünkü son ondan aldığım tek şey iki günde birkaç kısa mesajdı.

Mabel ellerini ağzına götürdü. "Gidelim, Maverick!"

Monty iki kolunu da havaya . kaldırdı"Bastır Büyük Mavi!"

Güldüm, etrafımızdaki kalabalık zıplamaya, alkışlamaya ve bu takım için çığlık atmaya başladığında onlarla birlikte tezahürat yaptım.

Maverick topu taca yerleştirdi ve diğer oyuncuların dizilişlerini beklemeye başladı. birkaç metre durduDiğerlerinden geride , bakışları topa kilitlenmişti. Önce sol tarafı, sonra da sağ tarafı işaret etti ve iki kez başını salladı. Sonra ileri doğru koştu ve topa vurana kadar hızını artırdı.

Top havada süzöldüalıncıyı geçti, , diğer takımdaki on numarada çime düştü ve son bölgeye doğru yuvarlandı. Wildcats özel timi topu kovaladı ve etrafını sardı, top üçte durana kadar kimsenin dokunmasına izin vermedi.

"Bundan daha iyisi olamazdı." hepimiz tribünlere yerleşmeden önce babam Monty'yi omuzlarından alkışladıHücum oyuncuları sahaya koşarken .

Kenar çizgisindeki koçlar ve oyuncular Maverick'i kaskını çıkarırken omzundan alkışladılar ve bize göz kamaştırıcı bir gülümseme gösterdiler.

Haftalardır .ondan gördüğüm ilk gerçek gülümsemeydi bu "Burada olduğumuz için mutluyum," dedi annem omzunu benimkine yaslayarak. "Birlikte."

"Ben de."

Oyuna alışmamız uzun sürmedi. Tezahürat yapmak, alkışlamak ve hakemlerin kötü kararlarını yuhalamak.

Aylar sonra ilk kez yeniden biz gibi hissettik. Benim ailem. Houstonlar ve Adairler atılıyorlarbir maceraya .

Hücum bir gol attı ve atıyorduMaverick ekstra puanı atmak için koştuğunda hepimiz ayaktaydık, Meredith bile top direklerden geçerken çığlık .

Diğer takım henüz saatler sıfıra doğru gol atamamışken biz devre arasına kadar iki gol daha attık. İkinci çeyreğin sonunda ilerlerken, taraftarlar

stadyum merdivenlerinden inerek çıkışlara ve dışarıdaki kuyruklara .doğru ilerliyorlar

Oyuncular soyunma sonra Meredith, "Sanırım bunun için bir çizburger gerekiyor," dedi.odasına gittikten "Ve bir kola."

Yıllardır ilk kez yemek istemişti. Yanaklarında eksik olan bir renk vardı.aylardır Belki de güneş ışığı, temiz hava ve Wildcats enerjisi ona çok ihtiyaç duyduğu desteği veriyordu.

"Onları senin için getireceğim anne," dedi Mabel. "Bodhi'nin de karnı aç."

"Ben de seninle geliyorum." Meredith, Montykalkmasına yardım etmesine izin verdi.'nin ayağa "Yavaş olmamın sakıncası yoksa."

"Hiç de değil." Mabel, Bodhi gitmesi için başını salladı'nin koyuldular, babam ve ben eşyalarımızla kalırken bize biraz atıştırmalık almak için onlarla birlikte gitti.sıranın aşağısına, standlarına sonra imtiyaz doğru yola annem

"nasılMaverick ?" Babam sordu.

"Pek iyi değil," diye itiraf ettim.

"Anlaşılabilir. odaklanıp onun için iyi olacak.Futbola okulunu bitirmesi Sonra onu Adair'e alacağız."

Babam haftalardır 'in Adair. Mav'söylediği için böyle olduğunu düşünmüştümMaverick'de çalışmaya geleceğinden bahsetmemiştiin ona işi kabul etmeyeceğini kesin bir dille . Ama belki de bu konuşma gerçekleşmemişti. Belki de babam çok meşguldü.

Sezonun son zorlu işiyle uğraşıyorduk, hava güçlü bir şekilde devam ederken hepimiz günde on ila on iki saat çalışıyorduk. bir ayımız, belki de altı vardı.Havalar soğuyana kadar haftamız Zemin donduğunda, vitesleri kar temizleme işine kaydırırdık. Tasarımcıların çoğu birkaç ay izin alırdı, ancak ben de gibi yıl boyunca çalışırdımbabam .

"Adair," 'e geleceğini sanmıyorumdedim.

"Gerçekten mi?" Babam güneş gözlüklerini saçlarının arasına soktu. Her zaman yaptığı gibi, şeklinde tam gözlüğün bir bronzluk çizgisi vardı.

Eylül ayında güneşte geçirdiği bir sezondan. "İlgilendiğini söyledi."

"Ne zaman?"

"Oh, uzun zaman oldu, sanırım."

Ama babam hâlâ buna takılıp kalmıştı. çalışıp Bu yaz kıcımlı yırtarak ona yetenekli olduğumu göstermeme rağmen. Yine de bana şans verecek kadar güvenmiyordu.

"Ya ayrılırsak?" Ben sordum. "Yine de ona iş verir misin?"

Babamın kaşları kalktı. "mısınız?" "Ya ayrılırsak?"

Bakışlarını sahaya doğru kaydırıp ve güneş gözlüklerini tekrar gözlerinin üzerine yerleştirdi. "Bu gerçekleştiğinde hiçbirimiz şaşırmayacağız. Hepimiz bunun nasıl başladığını biliyoruz. Sadece bekleyin, eğer yapabilirsiniz."

Meredith gidene .kadar bekledim

Bunca zaman birlikte olduğumuz hâlâ düşünüyorlardı için bunu onun için yaptığımızı . Ailemizden kimse bunun gerçek olduğuna inanıyor muydu? Maverick?

Yoksa inanacak kadar aptal olan tek kişi ben miydim beni istediğine ?

Bu batma hissi daha da kötüleşti, korku içimi edindi. bükme için kalıcı ikametgah İmtiyazlardan bir hamburger getirirler bile yiyemeyecektim.

Bando, üyeleriyle birlikte T, S ve U harflerini oluşturarak çim sahadaki Herkes yiyeceklerle geri döndüğünde devre arası bitmiş ve oyuncular bu kez tantana olmadan sahaya dönmüşlerdi.performanslarına başladı.

Maverick bize tekrar el salladı, çizburgerini kemiren Meredith'e el salladı. Sonra bir ağın yanına gitti.birkaç tekme atmak ve bacaklarını ısıtmak için

Kollarındaki kaslar sergileniyordu. Pantolonu güçlü kalçalarına ve kıcının mükemmel küreciklerine yapışmıştı.

Gerçekten nefes kesiciydi. Onu sevdim hem de ondan nefret ettim.hem

O pislik beni aşık etmişti kendisine .

Bunun olmasına nasıl izin verebildim? nasıl gelebildik Bu noktaya ?

Bunu sadece kısa bir süre için yapmamız gerekiyordu. Sadece annesini yatıştırıyorduk. Ama şimdi, eğer bu iş yatarsa, Maverick Houston'dan nasıl kurtulacaktım?

"Stevie, patlamış mısır ister misin?" Bodhi bir ittikırmızı-beyaz çizgili kutuyu kucağıma .

"Hayır, teşekkürler." Zorla gülümsedim kutuyu salladım ve üçüncü çeyreği izlemek için .

Wildcats bir gol daha atarak hücumu savunmayla değiştirdi. Rush ve Maverick durdular kasklarını alınlarına bastırarak birlikte ve diğer takım bir metre bile kazanmaya çabalarırken onları izleyip konuştular.

İşte o an Meredith Monty'nin yanına yığıldı ve başını onun omzuna yasladı.

Uyumadığını fark etmemiz hepimizin birkaç dakikasını aldı.

BÖLÜM YIRMI DÖRT

MAVERICK

" Anneni burada görmek güzel," Rush dedi
İkimiz de arkamızdan tribünlere baktık, benim ve ailesi.Adair

Annem gülümsedi ve bana küçük bir parmak işareti yaptı. Babam Bodhi'yle konuşurken kolunu onun omuzlarına dolamıştı. Mabel telefonu ile video çekiyordu. Elle ve Declan birbirleriyle konuşuyorlardı ve aralarında Stevie vardı, dikkati sahadaydı, oyunu izliyordu.

Bugün çok güzel görünüyordu, saçları uzun ve salaştı. Wildcats tişörtünü en sevdiğim yıpranmış kot şortla eşleştirdi.

Dün gece onun evinde kalmalıydım. Yüzümü o saçlara gömerek uyumalı ve bu sabah şortunu çekişini izlemek için orada olmalıydım. Bunun yerine, kendi yatağında tek başıma bok gibi uyudum.

O daha iyisini . hak ediyorduBen pisliğin .tekiydim

Durması gerekiyordu. Bu gece. Maçtan sonra onun evine gidecektim ve istesem de istemesem de vakti gelmişti konuşma . Bizim hakkımızda. Annem hakkında. Her şey hakkında.

Lanet bir korkak olmayı bırakıp söylemenin zamanı gelmişti ona nasıl hissettiğimi .

Rush dikkatimi çekerek, "Onların burada izliyor olması oyunu daha eğlenceli hale getiriyor, değil mi?" diye sordu.

"Evet, öyle." Bakışlarını doğru takip ettim.bir sonraki bölüme, Faye'in Rally'yi göğsünde bir bebek taşıyıcısına bağladığı, kulaklarında mavi kulaklıklar olan yere

Faye, maç için şehre gelen ailesiyle birlikteydi. Bizi izlediğini fark edince Rally'nin elini tutup el salladı.

İkimiz önce Rush'ın gülümsemesi genişledi.de oyuna odaklanmadan

"Üçüncü ve sekiz." Rush kaskını çektiyüzüne , sonra omuzlarını yuvarladı.

"Ramsey." Hücum koordinatörü ve oyun kurucu koçu Parks O'Haire, Rush'ın yanına geldi. "vereceğimÜçüncü çeyrek . boyunca oynamana izin Ama bu maç elimizden kaçmazsa, seni yedek soyunduracağım."

Rush, , "dedi.

Biz diğer takımın kışını tekmelerken .yıldız oyun kurucularını sakatlama riskini almazlardı

"Sen de öyle Houston," dedi O'Haire. "verelimGençlere biraz oynama süresi ."

"Elbette." Başımı salladım.

Bugün umursadığım tek şey annemin burada olmasıydı. için bilet bulmasının bir yolu olup olmadığını sormuştuBugünkü maç . ilk iş Koç Ellis'in ofisine gittim Pazartesi sabahı ve en iyi biletler için yalvardım.bulabildiği

Koç beni hayal kırıklığına uğratmamıştı. İlk iki sıra, kırk yard çizgisi.

Bunun için ona borçluydum, de çokhem .

Savunma üçüncü hakta diğer takımı durdurdu. Dördüncü hakta geçtiler ve kısa kalınca Rush ve hücum hücum takımı sahaya koştu.

Bugünün geri kalanında topu koştururduk. kısaltacaktıkSaati . Rush topu bir koşucuya verdi, o indida çizgideki . bir delikten zikzaklar çizerek sahaya O da

Savunmacıların arasından sıyrıldı ve bacaklarını kaldırarak bitiş çizgisine doğru koşmaya başladı, bir gol daha atana ve stadyum çılgına dönene kadar durmadı.

Güldüm, kaskımı taktım ve Rush bir yumruk attımsahadan çıkarken ona. "için çok fazlaZamanı tüketmek ."

"Hey, savunmalarının berbat olması ."benim suçum değil Sırtarak yanından koşarak geçtim ve için pozisyon aldım.ekstra puanı atmak

Tam ortadan. "Evet."

Birkaç çocuk ben de yumruğumu havaya kaldırdımbeni sırtımdan alkışlarken . Sonra Koç'tan onay aldım ve benim yerime sahaya ikinci sıradaki punter'ı gönderdi.

"Sanırım bugünlük bu kadar," dedi Rush ona tekrar saha kenarında katıldığımda.

"Sanırım öyle. sonra Dolly's'e yemeğe gidecek misinizMaçtan ?"

"Planımız bu." Başını salladı. "katılmak ister misinizBize ?"

"Belki." Omuz silktim. "Steviene istediğine bakacağım'nin bu gece ."yapmak

Tribünlere döndüm, onu tekrar arıyordum. Ancak birkaç dakika önce herkesin oturduğu koltuklar boştu. Herkes gitmişti.

Babam ? neredeydiAnnem ? Midem

bulandı.neredeydi

Hayır. Henüz değil.

Kalabalığın .gürültüsünü bir ambulansın siren sesi böldü

Kaskımı çıkarıp tanıdık bir yüz aradım. Belki de yiyecek bir şeyler almaya gitmişlerdir. gitmişlerdirTuvalete .

Koyu renk bir saç teli dikkatimi . çektiStevie parmaklıkta , gözlerini kocaman .açmıştı

Gözyaşları yüzünden .aşağı süzülüyordu

BÖLÜM YIRMI BEŞ

STEVIE

M Elin boştu.
Parmaklarımı , büktümbakışlarım avucuma düştü.
Elim boştu. Boş .olmamalıydı
Maverick ?neredeydi
Etrafımda , döndümMeredith öldükten .sonra bir
hemşirenin bizi getirdiği hastanedeki odanın her köşesini
aradım
Öldü.
O gitmişti.
Kalbi futbol maçında durmuştu.
Bunca zamandır sonun geldiğini biliyorduk ama yine de
sanki biri karnıma yumruk atmış gibi hissediyordum. çalmıştı
Ciğerlerimdeki tüm havayı ve nefes alamıyordum. Başım
dönüyordu ama omuzlarımda inanılmaz bir ağırlık vardı.
Ve şimdi elim boştu.
Annem bana sarılmak için yanıma geldiğinde . Bırakmadan
önce sadece bir anlığına ona tutunmuş, gücünden bir parça
çalmıştımMaverick'in elini sadece bir dakikalığına
bırakmıştım.

Maverick'in bu odada tutuyor olması gerekiyordu .

"Maverick nerede?" sesim kısılmıştı Ağlamaktan .

Kırılmamaya çalıştım. Her şeyi içimde tutmaya. Güçlü olmaya ve gözyaşlarımın akmasını engellemeye çalıştım. Ama doktor buraya gelip ne olduğunu açıkladığında, gözyaşlarım başlamıştı ve bir daha da durmadılar. Ne zaman gözyaşlarımın bittiğini düşünsem, yeniden şişiyor ve yanaklarımdan aşağı dökülüyorlardı.

Maverick beni, elimi tuttu ve izin verdi.göğsünde ağlamama

Tam tersi olması gerekiyordu. ben olmalıydım Onu teselli eden . Omzumda ağlamasına izin verecektim. Ve şimdi o gitmişti.

Onu kaçırmadığımdan emin olmak için bir daire daha çizdim ama 1.80 boyunda, futbol forması giyen bir adamı kaçırmak imkânsızdı.

"Bilmiyorum." Annem kaşları birbirine yaklaştı de odanın etrafına bakınırken . "Banyo mu?"

"Olabilir. Gidip koridoru kontrol edeceğim." Kapıya doğru giderken, Monty ve Mabel'ın yanından geçtim doluydu, Bodhi aralarında sıkışmıştı, yüzleri gözyaşlarıyla .

Babam köşede telefonla konuşuyortutuyordu, sesini alçak .

Ailem bir çeşit anlaşma yapmıştı Houston'larla cenazeyi koordine etmeleri için. Meredith, Monty'nin ayrıntılarla uğraşmasını istememiş, bu yüzden onları annemle babama devretmişti.

Kapıyı açıp odadan çıkarken kapı gıcırdadı. Gürültülüydü, hemşire odasından ve acil servisten gelen konuşmalar bu tarafa doğru sürükleniyordu. Bekleme odasının dışında dünya hâlâ dönüyordu ve bugün yaşadığı kayıptan habersizdi. Bir hemşire yanımdan boş bir yatak geçirdi ve bana hüznü bir gülümseme verdi. Tekerleklerden biri takırdıyordu, sesi beni gelecek kadar yüksekti.

Önce sola, sonra sağa baktım, koridorlarda 'i aradım.Maverick

Maçta beni fark ettiğinde, kaskını yırtarak yan çizgiye doğru koşmuştu. Onu karşıladım kapıda ve tek kelime etmeden ikimiz de sahanın otoparkındaki cipime doğru koştuk.

Meredith'i getiren ambulansın çok gerisinde değildik. Annemin 'inin yanına park etmiştikEscalade. Lobide herkesle tanıştık. Buraya hep birlikte gelmiştik. Peki o neredeydi?

Çok uzağa gitmiş olamaz, değil mi? Kamyoneti .yoktu Hâlâ kramponlarını giyiyordu.

En yakın erkekler tuvaletine gittim iterek ve kapıyı biraz araladım. "Maverick?"

Hiçbir şey.

"var mı?kimse " Hala

bir şey yok.

Bir sonraki tuvalete gidip aynısını yaptım, bu sefer Gary adında bir adamdan cevap aldım. ı Mav'bulamayınca lobiye yöneldim ve bekleme alanındaki boş koltukları taradım. Sonra çift sürgülü kapıdan çıkıp dışarıya yürüdüm.

Hava çoktan kararmıştı. Bir yanımda sadece gibi hissediyordudakikalardır buradaymışız . Diğer yanımda onlarca yıldır.

Meredith'ten haber beklemek zorunda kalmıştık. sonra Doktor bize neler olduğunu anlatmaya geldikten Monty'nin veda etmek için odasına girmesini bekledik.

Mabel da gitmek istemişti ama ona hayır demişti. Meredith, ne Mabel'ın ne de Maverick'in cesedi görmemesi için özel talimatlar bırakmıştı.

Sadece Monty.

Çocuklarının onu yaşarken hatırlamalarını istiyordu ve nefes alırken .

Yeni bir dalgası bir elimi ağzıma kapattımgözyaşı gözlerimi doldurup yanaklarımdan . aşağı dökülürken Bir hıçkırık yerleşti

Boğazımda yanan bir kömür gibi düğümlendi. Ama yuttum yanarak ve yüzümü sildim.

"Kendine gel Stevie." Derin bir nefes aldım, sonra bir nefes daha.

Maverick ?hangi cehennemdeydi

Otoparkı dolaştım, her bankı kontrol ettim, hava almak için dışarı çıkıp çıkmadığını merak ettim. Onu bulamayınca tüm binayı dolaştım. Gece havası soğuktu, ince tişörtümü ısıırıyordu. Sonunda içeri çekilip bacaklarımda tüyler diken diken olmuştu aile odasına döndüğümde . Kapıyı iterek açtım, onu içeride bulmayı umuyordum. Ama hâlâ yoktu.

"İşte buradasın," dedi annem koluma dokunarak. "Donuyorsun."

"Maverick'i bulamıyorum," diye fısıldadım istemiyordum, duvara dayalı masada evrak dolduran .küçük oturmuş Monty ve Mabel'ı endişelendirmek

Tamamlandığında gidebilirdik.

Monty'nin kalemi tutarken eli gözle görülür şekilde titriyordu. Mabel'ın yüzündeki keder yürek parçalayıcıydı, bu yüzden onun yerine anneme odaklandım.

"Muhtemelen sadece birkaç dakika yalnız ihtiyacı vardı," kalmayadedi.

Bundan daha fazlası vardı. Bir şeyler yanıltı. Bunu hissedebiliyordum. Maverick burada, bekleme odasında değildi. Hastanede.

"Muhtemelen haklısın. Jeep'te bir sweatshirt var mı diye bakmaya gidiyorum." Anahtarlarımı ve telefonumu bıraktığım yan masadan aldım, sonra koridorun her iki tarafına bir kez daha dikkatlice bakarak odadan çıktım.

Meredithi ?'görmeye gider miydi

Bu mümkündü ama Monty daha önce kararlıydı. Sesindeki çeliği hepimiz duymuştuk. Bunu istemiyordu, istekleri gayet açıktı ve şüpheliydimMaverick'in onlara karşı çıkacağından . Bugün değil.

Telefonumda ismini açıp kulağıma . "Selam, ben Mav. Mesaj bırakın."götürdüm

"Lanet olsun." Telefonu kapattım ve cipe doğru yola çıktım. Onu yanında bulabileceğime dair bir umut kırıntısı aracımın vardı ama otoparktaki sıramıza ulaştığımda benim cipim ve annemin Escalade'i yalnızdı.

İçeri girdiğimde kapının kolu parmaklarımın altında serindi, koltuk bacaklarıma soğuk geliyordu. Gürültü ve dokunma, hepsi daha keskin hissettiriyordu, sanki dünya için savaşıyordu uyuşmamı engellemek .

Parmaklarım titreyerek kontağı çevirmeye çalıştım ve motor mırıldanarak çalıştığında ellerimi direksiyona dolayamadım.

Paranoyak , bugün stres mantığımı yıpratmıştı. Eğer hâlâ buradaysa, yalnız başına yas tutmak için hastanenin sessiz bir köşesini bulmuşsa, o zaman onu terk ediyordum. Olma ihtimalim çok yüksekti yaşıdığım

Ama bu içgüdüsel hissi gelmek imkânsızdı görmezden .

Lanet olsun. Bu benim hatamdı. Elini . O da uçup gitti. bırakmıştım

Isıtıcıyı açtım, sonra şüphelerimi bir kenara ittim ve arabayı hastaneden uzaklaştırarak karanlık yollara girdim stadyuma giden . Her kaldırımını, her yolu uzun boylu, kalbi kırık bir futbolcu için taradım. Ama stadyuma giden sessiz yollarda kaldırımlar boştu.

Bugün erken saatlerde yaşanan izdiham ortadan kalkmıştı. Stadyumun etrafına kurdukları barikatlar kaldırılmış, gelecek haftaki maça kadar saklanmıştı. İnsanlar evlerine gitmişti. Çoğu muhtemelen akşam yemeği yiyor ya da vakit geçiriyordu aileleriyle .

Dünya dönmeye gereken zamanlarda bile devam etti, durması

Gözlerim dolunca sokak lambaları bulanıklaştı ama iki elimle tutarak gözyaşlarımı sürmeye devam ettim. direksiyonu silerek

Bu adil değildi.

Ailemiz bu gece paramparça . Sevdığım adam olurken insanların yaşamaya devam etmesi adil değildi dışarıda, yalnızdı ve ben onu bulamıyordum.

Kucağımdaki telefonu karıştırıp aradım.numarasını tekrar Direkt sesli mesaja. "Selam, ben Mav. bırakınMesaj ."

"Maverick, neredesin?" çatallaştıKonuşurken . "Lütfen beni ara."sesim

Beni .aramayacaktı

Saha binasının dışındaki park yeri çoğunlukla terk edilmişti, siyah asfalt ve beyaz çizgilerden oluşan bir denizdi. Maverick'in kamyonetini aramak için otoparkta iki kez aşağı yukarı gittim.

Maça hazırlanmak için geldiğinde buraya daha önce park etmiş olacaktı. Bundan emindim. Bu da demek oluyor ki ya hastaneden kampüse arabayla gelmişti. Ya da yürümüştü.

"Kahretsin."

Anneme ayrıldığımı bildiren bir mesaj attımhastaneden ve onu yarın arayacağımı , sonra da onu orada bulmayı umarak Houston'ların evine doğru yola çıktım.

Pencereler siyahtı, ev hareketsizdi. Sanki o da yas tutuyordu. Sanki kalbinin yarısının biliyordubu gece eve dönmeyeceğini.

Annem ve babam Monty'nin buraya yalnız gelmesine izin vermezlerdi. Mabel da öyle. Ben de Maverick'in durmadığından emin olmak için mahallede dolandımparkta .

Nereye gidebilir ki?

"Düşün Stevie," dedim kendime dur işaretime . En iyi beş yer. Kendi ilk beşine giderdi.geldiğimde

Sonra McDonald's'a gittim çünkü evinin yolu üzerindeydi. Pikap alanına park ettim ve hemen içeri girdim. Kabinde ya da masada değildi, ben de koşarak cipe döndüm ve evine doğru yola çıktım.

Kamyoneti Rush'ın 'unun yanındaki garaj yolunda değildi Yukonama ben yine de durdum ve aceleyle ön kapıya gittim.

Rush ben zili çalamadan cevap verdi, bakışları başımın üzerinde geziniyordu. Sanki olmamı bekliyormuş gibiydiMaverick.'le birlikte

"Burada değil, değil mi?" Ben sordum.

Rush başını salladı. "Hayır. Oyundan ayrıldığından beri ondan haber almadım. Meredith ..."

Başımı salladım ama yüksek sesle .

"Lanet olsun. Çok üzgünüm

Stevie."söyleyemedim

Ağlamaya başlamamak için alt dudağımın iç kısmını ısırırdım. Sonra güçlendirici bir nefes aldım. "Maverick ayrıldı hastaneden ve nereye gittiğini kimseye söylemedi. Odasını kontrol edebilir miyim?"

"Tabii ki." Yoldan çekildi işaret etti.ve mutfağın önünden geçen koridoru

Maverick'in yatak odasının yolunu bilmeliydim. Bir kız arkadaş kendini aşar ve erkek arkadaşının odasında vakit geçirirdi.

Bunun yerine aptalca şeyler hakkında endişelenmekle , bu yüzden onun İlk Beş'inden birini ziyaret etmemiştim.

Bir daha asla. Bir daha geçmişine . Bir önemi yoktu. Hiçbirinin önemi yoktu. Önemli olan tek şey Maverick'i bulmaktı.asla onun takılmayacaktım

Kapı açıktı. Sabun, şampuan, kolonya ve Maverick'in kokusu havada belli belirsizdi. Işıklar kapalıydı. Yatağı yapılmıştı.

Boş.

Telefonunun duyup duymayacağımı merak ederek onu tekrar aradım .çaldığını ya da titreştiğini ama oda sessizdi

"Selam, ben Mav. Bana bir mesaj ."bırak

Sesi bu odaya uyuyordu. Gözlerimi kapattığımda güldüğünü ya da konuştuğunu duyabiliyordum. Yatağının yanındaki komodinin üzerinde annesinin bir resmi vardı.

Başka bir mesaj bırakmayı atladım ve oradan ayrıldımtekrar ağlamaya başlayamadan .

"Eve gelirse beni arar mısın?" sordumRush'a .

"Elbette." Cebinden telefonunu çıkardı. "Numaran kaç?"

Bir çırpıda saydım ve bir süre sonra ondan bir mesaj aldım. Sonra kapıdan çıktım, kampüse ve birkaç saat önce çok mutlu olduğum stadyuma doğru geri dönüyordum. Daha önce saha binasına geldiğimde kontrol etmediğim için kendime kızıyordum.

Eğer Maverick evde değilse, o zaman belki de gitmiştir.başka bir İlk Beş mekânına Evinden sonra, stadyum kontrol edilecek bir sonraki seçenek gibi görünüyordu.

Yasadışı bir yere, en yakın noktaya park ettikten sonra sahaya en yakın kapıya doğru koştum ve yüzümü zincir halkasına dayadım. "Maverick!"

Sahada saklanıyor olsa ve beni duysa bile cevap vereceğinden emin değildim. Ama sesim kısılana kadar adını tekrar tekrar bağırdım. Maverick bir daha burada oynayabilecek miydi?

Nefes almak, düşünmek acı veriyordu ve ağırlık omuzlarımdaki her geçen da ağırlaşıyor gibiydidakika daha. Yüzümü gökyüzüne, yıldızlara doğru çevirdim ve gözlerimi kapattım.

"Nerede o, Meredith?" Çenem titredi ve dişlerimi birbirine kenetledim, ağlamamak için mücadele ederken azı dişlerim gıcırdadı.

Kamyoneti ilk beşteydi ve geceyi Mission'da araba sürerek geçiriyorsa onu asla bulamazdım. Ama pes edip eve gitmeden önce etmem gereken bir yer daha vardı. kontrol Bu yüzden cipe , geri döndümemniyet kemerimi taktım ve dağlara doğru yola çıktım.

Ayaz ve ay ışığıyla .yıkanaan bir çayıra

Farlarımın ağaçlara doğru parlamasına izin verdim, geceye bakarken midem bulanıyordu. Hiçliğe.

Maverick burada değildi.

Ve tükenmiştişeyeneklerim .

Elini bırakmıştım ve şimdi yalnızdı. Tek yapabileceğim onun yerine bana geri dönmesini beklemektir. Bu yüzden geri döndüm ve kasabaya doğru yola çıktım, yolları dikkatlice ve çıkabilecek geyiklere karşı sürekli tetikteyimoluma .

Eve dönerken , her aramam telesekreterine düştü.Maverick'i üç kez daha aradım

Ben dağdayken ve servis dışındayken annem bir mesaj bırakmıştı. Sesi endişeli geliyordumerak ediyordu, iyi olup olmadığımızı .

Maverick. Onu bulmamı bekliyordu.'le birlikte olduğumu sanıyordu

Meredith ve annem insanlara anlatırlardıbabalarımızın biz üç yaşındayken Maverick'i nasıl kaybettiklerini . Babam ve Monty garajda bir proje yapıyorlarmış ve üst kapıyı açık bırakmışlar. Annem ve Meredith Mabel ve çıkarmışbeni banyo , için yukarı Maverick'i babalarımıza . Onlar ateş çukuru inşa ediyorlardı ve Mav garajda bazı aletlerle uğraşırken onlar da kesilmiş tuğlaları arka bahçeye taşıyorlardı.bırakmışlardı

İki dakika. Onu yalnız bıraktıklarına yemin ettiler.iki dakika Ve o iki dakika boyunca Maverick kaldırımdan aşağıya doğru kaçmış. Babalarımız onun gittiğini fark ettiklerinde her yeri aramışlar, neredeyse polisi arayacaklardı. Ta ki ben kaldırımdan aşağıya, parka doğru koşana kadar.

Meredith beni takip etmişti ve Maverick bulmuştuk'i oyun alanındaki kaydırığın üzerinde.

Onu üç . Neden onu bu gece bulamadım?yaşındayken bulmuştum

Sokağıma döndüğümde . Garajımı açmak için düğmeye uzandım, ancak garaj bir kamyon gördüğümde elim havada durakladım.umutsuz ve acı dolu, boşuk bir hıçkırık kaçtıyolumda

Maverick'in kamyonu.

Garaj kapısını açıp park ettikten sonra aceleyle içeri girerken .ciğerlerimdeki hava vınlayarak boşaldı

Eve girmek için tuş takımını kullanmış ama ışık yakma zahmetine girmemişti. O kadar karanlıktı ki neredeyse yatak odamın zeminini kaplayan forma, ped ve pantolonlara takılıp düşüyordum.

Maverick yatağın kendi tarafında, yan yatmış, ellerini yanaklarının altına bastırmış, boş bakıyorduyastığıma.

Ayakkabılarımı çıkardım ve yatağa tırmandımtuttum, yüzünün altından elini , benimki boş kalmasın diye parmaklarımızı birbirine geçirdim.

Gözlerini kırıştırdı, sanki dokunuş onu bir sisin içinden çekip çıkarmıştı. Onu gerçekliğe geri çekmişti. Onu içine geri çektikâbusun . Kollarıma kıvrılıp yüzünü boğazıma bastırmadan önce gözleri acıyla parladı, sonra da yaşardı. "Stevie."

"Seni yakaladım."

Tüm vücudu başladı.titremeye

Sonra, için elimi onunkine kenetleyerekonu bir daha kaybetmemek , parçalanırken tüm gece boyunca onu tuttum.

BÖLÜM YIRMI ALTI

MAVERICK

Stevie uyuyordu, yan tarafına kıvrılmış ve battaniyesinin altına gömülmüştü.Yataktan kıpırdamamıştıçıkığımdan beri

birkaç saat önce. Kıyafetlerimi giydiğimden beri, tamamen onun evinden gizlice çıkmaya niyetliydim.

Ama bunun yerine, yerde oturmuş, bedenimi yatak odasının duvarına dayamış, kollarımı dizlerimin üzerine koymuş ve onun uyumasını izlemiştim.

Bu acıtacaktı.

Bu noktada ama burada oturduğumdan beri geçen saatler içinde uyuşukluk kemiklerime işlemişti. Sanki tüm sevgi, neşe ve ışık bedenimden çekilip alınmış gibi boş bir his. Nefes almak için zihinsel hatırlatmalar gerekiyordu. içindaha ne kadar acıya dayanabileceğimden emin değildim kadar Göz kırpmak .

Giden tek kişi annem değildi. adam Daha önce birlikte olduğum da dün ölmüştü.

Babam bütün gece bana mesaj atmış, nerede olduğumu merak etmişti.ve hastaneden ne zaman ayrıldığımı Saatler önce ona yakında orada olacağımı söylemiştim. Ama bir türlü yerden kalkamıyordum.

Dün gece hastaneden yürüdümkampüse kadar pedlerim ve formamla . Kramponlarımla. Saha binasına vardığımda bile üstümü değiştirmeye zahmet etmemiştim. Dolabımdan anahtarları ve sırt çantamı alıp kamyonetime bindim.

Gitmek istediğim tek yer yeriydiStevie'nin .

Bir süre sonra onun yatağı benim en sevdiğim yer haline gelmişti. Ve Stevie Adair evrenimin merkeziydi. İster sevgili, ister dost, ister düşman olalım, o hep öyleydi. Sadece onun doğru kişi olduğunu anlamam biraz zaman almıştı.

Evet, bu çok acıtacaktı.

Pedlerim, kramponlarım ve formam zaten kamyonetimin arka koltuğundaydı. Diş fırçamı ve tıraş bıçağımı onun banyosundan temizlemiştim. Tek ihtiyacım olan onun uyanmasıydı, sonra gitmiş olacaktım.

Bu kederde . ona yaslanabilirdimO çok güçlüydü. Beni ayakta tutardı. Ailemizdeki tüm kadınlar erkeklerden daha güçlüydü.

Stevie'nin koltuk değneğim olmasına izin vermek cazip geliyordu. Dayanağım. Çok cazipti. Ama sonra ne olacağını biliyordum. Annem birkaç hafta önce beni kenara çekmiş ve o öldükten sonra bir pislik gibi davranmamamı söylemişti.

Onun rağmen bir pislik olacaktımuyarısına .

Bu uyuşukluk uzun sürmeyecekti. Er ya da geç kaybolacaktı ve kaybolduğunda, keder öfke canavarına dönüşecekti. Her kemiği, her kası, her nefesi parçalayacaktı. Onu hissedebiliyordum, derinlerde, uykuda ve bekliyor.

Bu bizi . yok ederBizi .yok ederdim

Bu hüznün, bu kara, sonsuz çukur, bizi bütünüyle yutacaktı. Sırf için ona karşı korkunç olurdumorada olduğu . Çünkü o benim yanımdan ayrılmayacaktı. Çünkü ona kötü davranmama izin verecekti.

Onu bizi mahvedemeyecek kadar çok seviyordum. alama riskini göze alacak kadarAğır kalbimin ağırlığı altında onu parç.

Rush bana aptal derdi. Mabel söylerdibana kafamı kıcımdan . çıkarmamı Babam endişelenirdi. Anneme verdiği enerji çocuklarına aktarılacaktı.

Bunu Stevie'ydi.neden yaptığımı gerçekten anlayabilecek tek kişi

Ve annem.

Annem karşılarıdanlayışla .

Annem ve Stevie beni her zaman tanıyan en iyi kişilerdi.

Sanki düşüncelerimde onun adını duyuyormuş gibi Stevie'nin gözleri irkilerek açıldı.

Omzunun üzerinden bakmak için döndü ve benim yatağımın yarısını boş bulunca bir sarsıntıyla doğrulup odayı aradı. Sonra bakışları kendi eline, dün benimkini tutan ele kayd. gece ayrıldığımızda

Sanki kıpırdayarak kurtulmama şaşırılmış gibi boş avucuna baktı.

"Hey." Sesim kuruydu., ağlamaktan boğazım düğümlenmişti Stevie'nin dikkati yerde oturduğum yere kayd, sonra bir elini göğsüne bastırarak iç çekti. "İşte buradasın. Gittiğini sanmıştım."

"değilHenüz ."

"Nereye gidiyorsun?"

"Babamı görmeye."

Yorganı bacaklarından çekip aldı. "bana beş dakika verGiyinmem için , ben de seninle geleyim."

"Hayır." Ayağa kalkmak için yer değiştirdim, bacaklarım kaskatı kesilmişti ve kırım yarı uyuşmuştu. "Ben tek başıma gidiyorum. Sen daha iyi olur.uzak durursan "

Uzun bir süre beni inceledi. "Maverick. Ne yapıyorsun?"

"Yapamam..." Gözyaşlarına boğulma dürtüsü o kadar hızlı geldi ki beni boğdu ve söylemek istediklerimin geri kalanını kesti. Sertçe yutkundum, sonra boğazımı temizledim. "Bunu yapamam. Seninle . kalamamBunu . Bitirmenin zamanı geldi."her zaman iptal edecektik

Yüzünde bir anlık şok ve acı ifadesi belirdi. Sonra o güzel ela gözleri kısıldı ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "olacağın bir şey söylemePişman ."

"İşte bu yüzden bunu yapıyorum," diye fısıldadım. "Dağılacağım, Nadine. Ve sen parçaları toplamaya çalışacaksın. Muhtemelen sana izin vereceğim. Ama kendime güvenmiyorum ve seni incitmek istemiyorum."

Muhtemelen tartışmak için ağzını açtı ama sonra yüzüne öyle bir hüznün çöktü ki göğsüme bıçak gibi saplandı. "Tamam."

"Gitmem gerek." Fikrimi . değiştirmeden önceDizlerimin üzerine çökmeden ve bu odadan hiç çıkmadan .önce

Evin içinde attığım her adım , sanki zordubacaklarım, ve ayaklarım dizlerim kararına karşı çıkıyordu ama yine de yoluma devam ettim.

Stevie de onu takip etti, saçları karmakarışıktyayakkabıları giymemi izlerken gözleri yaşlarla dolmuştu, ön kapının yanına bıraktığım .

"Annem seni severdi," dedim yüzünden zorlukla nefes alarak.boğazımdaki yanma "Özür dilerim."

Stevie başını salladı süzülen bir damla sildive yanağından . gözyaşını"mü Annen öldüğünde ?"benden özür diliyorsun

"İkimiz de onu "kaybettik.

Başını salladı. "Ve şimdi ben de ."seni kaybediyorum

Elimi yanağına koydum, başparmağım yakaladıbir gözyaşı daha . "Kendine iyi bak."

"Bu benim repliğim."

Eğilip alnına bir öpücük kondurdum ve saçlarını son bir kez içime çektim. Sonra kendimi kopardım ve hâlâ gücüm varken kapıdan çıktım.

Adımı . söylediğinde neredeyse kamyonetime varmıştım"Maverick?"

Döndüm, göğsüm o kadar sıkıydı ki zar zor nefes alabiliyordum.

Stevie, tam da , evinin kenarında durdu ilk öpüştüğümüz yerdemerdiveninve serçe parmağını . kaldırdı"Burada . Hazır olduğunda."

"beklemeyinBeni ."

"Bana ne yapacağımı söyleme." Kapıyı çarparak içeri girdi.

Siktir, acıyordu. O kadar çok ki neredeyse çimlere çıkıp kusacaktım. bir şey olsaydı muhtemelen kusardımSistemimde . Mide bulantısı geçene kadar bekledim, sonra kamyonetime bindim ve uzaklaştım.

Babam ve Mabel evde olacaktı. Beni bekliyor olacaktı. Ama kendimi eve gitmeye ikna edemedim, henüz değil. Annem orada değilken olmazdı. Bu yüzden beynimi kapattım ve tıpkı dün gece yaptığım gibi, bedenimin beni olmam gereken yere yönlendirmesine izin verdim.

Rush'ın Yukon'u saha binasındaydı. Yanındaki boş alana yanaştım, sonra pedlerimi ve teçhizatımı içeri taşıdım. Soyunma odasında kimse yoktu ama odasından .ağırlık müzik ve metal şingirtılarının sesi geliyordu

Kapıdan içeri girdiğimde durdu. herkes sohbet, konuşma, hareket, hepsi Tek ses, ses sisteminden gelen müzik sesi olana kadar bana baktı, yüzler acıma içinde iki büklüm oldu.

"Houston." Koç Ellis yanına geldi, yüzü olmuştutenden sırlıslık .

Pazar antrenmanları isteğe bağlıydıantrenmanlara bile tanıımıyordum, ancak takımda katılmayan tek bir kişi .

Koç Ellis geçen yıl baş antrenörlük görevini devraldığından beri bu antrenmanlarda bize katılıyordu. Koç Greely de genellikle katılırdı. İkisi de burada, bizimle birlikte olmaya özen gösterirdi. Futbolda olup bitenlerden daha fazlası için hazırdılar. Saha içinde olduğu kadar saha dışında da neler olup bittiğini önemsiyorlardı.

Onlar sahip olduğum en iyi koçlardı.hayatımda

Koç Greely de elinde bir havlu oraya doğru yürüdüve ters taktığı şapkasının bandında terle . "Maverick, bugün burada olmana gerek yok."

Evet, aslında. Burada olmam gerekiyordu.

Rush yanımda ifade belirdi, yüzünde bir .endişeli vardı
Elini omzuma koydu ve sıktı.

Beni eve göndereceklerdi, değil mi? Beni buradan çıkarıp yüzleşmek istemediğim her şeyle yüzleştireceklerdi.

Babamı görmeye gitmek zorunda kalacaktım. Onu ağlarken izlemek zorunda kalacaktımve endişelenirken . Mabel'ın sesini duyacak ve Bodhi'hüznü görecektimnin yüzündeki .

Henüz .hazır değildim

Eğer buradan ayrılırsam, veda etmek zorunda kalacağım.
Hayatımın ilk gününe annesiz başlamak zorunda kalırdım.

Gitmeye .hazır değildim

Lütfen, beni .

Kahretsin, Stevie'yi şimdiden özledim. anlayacaktırNeden henüz eve gidemediğimi .

"Ben iyiyim," dedim, arasından yalan söyleyerekdişlerimin.

Koç Ellis çenesini en yakındaki ağırlık sehpasına doğru sallayana kadar hepsi bana baktı. "Rush, 'in yerini belirlebugün ."Maverick

Rush beni alkışlarken ciğerlerimdeki hava buharlaştırtımdan .

", Koç."

BÖLÜM YIRMI YEDİ

STEVIE

Cumalardan nefret ederdim. Neredeyse nefret ettiğim kadar.cumartesilerden

Bu hafta yapacak işim kalmamıştı ve eve, sessiz, boş, yalnız bir eve gitmeden önce günün bitmesine daha üç saat vardı. Belki bu gece bir film kiralarım. Belki kendime tek kişilik şık bir akşam yemeği hazırlardım. Belki bir çift eski eşofman giyer ve duvara bakardım.

Bu gece yapmadığım her aktivite orada olacaktıyarın .için Üstesinden gelebileceğim büyük bir proje için adam öldürürdüm. bir şey.Zihnimi saatlerce meşgul edecek Çalışmaya ihtiyacım vardı. Çaresizce. Son yedi hafta boyunca beni ayakta tutan tek şey işti. Acı çekerken dikkatimi dağıtan bir şeydi. Ve yılın en yavaş zamanına giriyorduk.

Ofisim temizdi, masamın . Pencere o kadar izsiz ve lekesizdi ki camlar neredeyse görünmüyordu. Bir insan parke zeminde yemek yiyebilirdi. Toz ve kırıntıları temizlemek için klavyemde hava püskürtücü bile kullanmıştım.tozunu almak ve cilalamak için kullandığım solüsyondan yayılan ve havayı kaplamıştıportakal limon kokusu

Belki temizlik ılgınlığım evde de devam edebilirdi. Geçen gün TikTok'ta bir temizlik fanatiğini takip etmeye başlamıştım. Çamaşır makinesini derinlemesine temizlemekle ilgili bir video yayınlamıştı ve ben de denemek istemişim. Dün gece, sprgeliklerimi fırçalamak için onun yöntemini kullandım.

Belki de temizlik yeni hobim olabilirevde ve işte .

Adair için sonbahar temizliğinin çoğu tamamlanmıştı. Fidanlıktaki envanter güvenli bir şekilde seramıza yerleştirilmişti. Gl retimi için hazırlık çalışmaları tamamlanmıştı. Tüm ekipmanlarımız, tamircimizin gelecek bahardan önce hepsinin mükemmel çalışır durumda olmasını sağlayacağı atölyeye park edilmişti. Mevsimlik alışanlar da kışlarının tadını çıkarmaya gitmişlerdi. Çoğu Genç ekip üyelerinin yerel kayak alanlarında çalışacak, telesiyeleri yönetecek ve ilk büyük fırtınamız olur olmaz pistlere çıkacaktı.

Hava soğuktu ama fazlasını almamıştıkhenz bir kayıktan . Kar küreme ekibinin endişeleneceği bir şey yoktu. Gerçi üzerimize yağmur yağsa bile, park yerlerini ve kaldırımları temizlemek için dışarı çıkacak değildim.

Hayır, bu ofiste, arasında sıkışıp olurdumbu duvarlar kalmış, zaman geçirmek için bir şeyler -herhangi bir şey- için yalvarıyor .

Okulu . zledimVoleybolu . zledimMeredith'. Ve en çok da Maverick'i özledim.i özledim

Onu o kadar özlüyordum ki nefes almakta zorlandığım . Bu yüzden onu düşünmemek için elimden gelen her şeyi yaptım. Endişelenmemek ve merak etmemek için.zamanlar oluyordu

O iyi miydi? Nasıl başa çıkıyordu? O da ?beni zledi mi

"Hayır." Bu düşünceyi bir kenara bıraktım ve kalkarak sandalyemden ofisimden ıktım. Belki babamın yapabileceğim bir işi vardı. Belki sonra onun ofisini temizlerdim. Dinlenme odasındaki kahve fincanı sirkeyle yıkanabilirdi.

Resepsiyondan sesi Samantha'nın geldiğinde koridorun yarısına gelmişim.

"ok zgnm, Bay Jefferies."

Jefferies. Jefferies benim müşterimdi. Ne için özür diliyordu?

"Declan'la konuşup bu işi derhal düzelteceğim. atayıp atayamayacağımızı da öğreneceğimAyrıca hesabınıza daha deneyimli başka bir tasarımcı ."

Babamın ofis kapısına varmadan durdum, nefesim boğazımda düğümlendi. Ne haltlar dönüyordu?

"Nasıl olduğunu bilirsin," dedi gözlerini devirerek. "Patronun kızı."

Bekle. Az önce müvekkilime tek vasfımın Declan Adair'in kızı olmak olduğunu mu ima etmişti? Hayatta olmaz.

"Declan bunu düzeltmek isteyecektir. Merak etme," dedi. "Onunla hemen şimdi konuşacağım ve gün bitmeden sana geri döneceğiz. Olanlar için çok üzgünüm. Ama aradığınız ve dikkatimi çektiğiniz için teşekkürler."

Onun dikkatini çekmek için mi? ne zaman karar vermiştiBurayı yönetmeye ? Ve patronun kızı olmakla ilgili o yorum da neydi öyle?

Kalbim öfkeli ve bir şekilde başladığında dudağım kıvrıldı.sert çarpmaya

Telefonu yuvasında tıkırdadı, sonra sesi geldi.masasından ayrılırken tekerleklerin yerde yuvarlanma Samantha koridorda durduğumu görünce kısa kesti.

"Bu da neydi şimdi?" Kollarımı üzerinde kavuşturdumgöğsümün .

Doğruldu ve çenesini kaldırdı. "Bay Jefferies söyledi kendisinden fazla ücret alındığını ve bu konuda oldukça kızgın."

"Fazla ücret alınmadı." hazırlamış ve göndermiştimO faturayı kendim , her satırını üç kez kontrol etmişim.

Jefferies tam bir baş belasıydı. Talepkâr ve kabaydı. Her otuz saniyede bir fikrini değiştiriyor ve rutin olarak kendi kararlarını unutuyor, beni geri adım atmaya ve tasarım planını yeniden çalışmaya zorluyordu - her yinelemesini ücretsiz yapmışım. Sonu gelmeyen revizyonlara rağmen kendisinden tek bir tasarım ücreti, artı işçilik ve malzeme ücreti alındı.

"Öyle demedi." Omuz silkti ve kapıyı çalmadan babamın ofisine girdi.

Çenem öyle bir sıkılmıştı ki bu toplantı bitmeden başım ağrıyacaktı. Ama Samantha durumu açıklarken eşikte durup sessiz kaldım.babama

Açıklama yapmak için bana bakmadı bile. Sadece mırıldandı ve gözlüğünü taktıktan sallayarak açtısonra bilgisayarındaki fareyi Jefferies hesabını . Birkaç kez tıkladı, sonra ekranı okumak için daha yakına eğildi. "Pekala, bunu için onu arayacağım. Tasarım ücretini falan iade . Ben ilgilenirim."edebiliriz

"Teşekkürler Declan." Samantha döndüğünde . "Affedersiniz."beğenmiş takınmıştıbir sırtış

Gidebilmesi için yolumdan çekilirken ağzımı kapalı tutmak için her şeyimi harcadım. Sonra kapıyı kapattım. "Bu faturada yanlış bir şey yok."

"Önemli bir şey değil. Küçük bir proje. Tasarım ücretinden feragat eder ve müşteriyi mutlu ederiz."

"Altı revizyon feragat ettim bileücretinden ."

Babamın kaşları bir araya . geldi"Oh. Gerçekten mi?"

Ağzımı açtımayrıntılarına girmek üzereydim , projenin ama konuşmadan kendimi durdurdum.

Fark eder miydi? Bunca zamandır burada durduğumu biliyordu. zaman. Ve onun önce EĞİM oldu için Samantha'ya . inanBir ücretten . feragat etmek içinbir hatayı düzeltmek için.

İşteyken babamla konuşmak neden bu kadar zordu? O benim babamdı. Ama bu bahar Adair'de çalışmaya başladığımdan beri ilişkimiz yavaş yavaş değişmişti. Bana güvenmiyor gibi görünen bir patrondur.

"neden Faturayı ?"bana sormadın

Gözlüklerini çıkarıp bir kenara . koydu"Ne demek istiyorsun? Şu anda bunun hakkında konuşuyoruz."

"Samantha'nın her şeyi dinledikten bile sonraBen burada dururken söylediği ve bana tek bir soru sormadıktan

Soru. Diğer tasarımcılar için müşteri şikayetlerini bu şekilde mi ele alıyorsunuz? Yoksa sadece benim için mi?"

"Hey, ben sadece suları sakinleştirmeye çalışıyorum." Dirseklerini masasına dayadı ve misafir koltuklarından birini işaret etti.

İkisini de görmezden geldim, oturamayacak kadar kızgındım.

Babam kaşlarını çattı. "Samantha'hoşlanmadığını biliyorum.dan pek Bana Maverick ile aralarında bir geçmiş olduğunu söyledi. Ben bunun dışında kalacağım. Ama ikinizin bunu çözmesi gerekecek."

"Bu 'le ilgili değilMaverick."

Samantha'yı sevdim mi? Hayır. Azıcık bile değil. rahatsız etti mi? Onu Mav'la düşünmek beni Evet, rahatsız ediyordu. Ne zaman onları birlikte düşünsem, kıskançlık duygusu o kadar güçlüydü ki midemi bulandırıyor. Ama Samantha'dan hoşlanmamamın en büyük nedeni Adair'deki .davranışlarıydı

"Asla 'çözemeyeceğiz'," dedim ona, tırnak işaretleri havada uçuşurken. "Az önce Bay Jefferies'e işi batırmamın nedeninin patronun kızı olmam olduğunu söylediğini duydum. Çünkü ben beceriksizim ve bu işe sahip olmamın tek nedeni kayırmacılık. O bir takım oyuncusu değil, baba. İlk gününden beri ortalığı karıştırıyor."

Burnunun kenarını sıkarak iç çekti. "konuşacağımOnunla bu konuyu ."

"Peki ya değişmezse?"

"O zaman gitmesine izin vereceğim." Sesini alçalttı. "Ama Steve, ne olursa olsun, sen benim çocuğumsun. Bir süre için insanlar senin sadece benim kızım olduğun için burada olduğunu düşünecekler. Ve yanılmayacaklar."

Hayır, sanırım değil. Ama başkasının kızı olsaydım Adair'de çalışmaya gelmezdim. Burayı sevmemin nedeni oydu. Çünkü çocukken en sevdiğim günler beni işe getirdiği günlerdi.

Adair ? Bu soruyu sormama hiç izin vermemiştim.olmasaydı nasıl bir kariyer isterdim

"Fatura doğru," dedim. "Jefferies ile ben ilgilenirim. Samantha o telefonu hiç açmamalıydı. Onu bana aktarmalıydı."

Babam başını salladı. "Haklısın."

Biraz daha . dik durdum"Teşekkür ."

"Şimdi oturur musun?" Sandalyeyi işaret etti. "Bahçe merkezinin genişletilmesi önerisi hakkında konuşmak istiyorum."

Bu teklif hakkında konuşamayacak kadar öfkeliydim. Ofisime dönüp Jefferies'i aramak ve onu azarlamak istedim. öfkelenmemden hayır gelmezdiAma bir müşteriye . Belki de sakinleşmek için biraz zaman iyi bir fikirdi. Ve eğer babam bu teklifi yapmama izin verirse, belki de Cuma temizlikten başka bir şey yapmam gerekecekti.gecesi Böylece sandalyeye oturdum, ellerimi kucağıma alıp kenarına oturdum.

Bahçe merkezi teklifi bir hazırladığım bir tekliftihafta önce , benden bir şeyler hazırlamamı istediği için değil, meşgul olmam gerektiği için. Ve neden burada olursam olayım, Adair benim geleceğimdi.

Babam fikirlerimi okuyacağına ve sonra tartışacağımıza söz vermişti ama bu günler önceydi. Bir hafta sonra, kendimi onun her kelimeden nefret ettiğine ikna etmişim. diğer bahçe araştırmak için sayısız saat harcamıştım Montana'daki ve Adair, perakende satış için küçük bir serası olan bir peyzaj şirketi olarak kalacaktı.merkezlerini

Masasına bıraktığım yeşil dosyayı çıkardı; babam çalışmayı benimsememiştihenüz kâğıtsız . "Bu iyi."

Nefesimi verirken gülümsemem titredi. "Teşekkürler."

Dosyayı açtı. "bazı notlar Kenarlarına aldım."

". Onları bu bu gece ve hafta sonu ." "Oyun hakkındaki fikrini değiştirmediyse tabii?"gözden geçirebilirim

"Oh, um . . . Ben gelemem. Yarın evde yapmam gereken bazı işler var," diye yalan söyledim.

Annem ve babam 'Wildcats gideceklerdiyarın maçına Houston. larla Meredith' beri

tek bir iç saha maçını bile kaçırmadım. bana bir bilet aldılar Her seferinde ama bir türlü gitmeye cesaret edemedim. Maverick'i görmeye henüz hazır değildim.

"Tamam." Babam oyun hakkında ısrar etmedi. Tıpkı Maverick'le ne olduğunu sormadığı gibi. Yedi hafta boyunca ilişkimiz bir kez bile gündeme gelmemiştir. Ayrıldığımızı nereden bildiği bir muammaydı. Mav muhtemelen Monty'ye söylemiş, o da babama aktarmıştı.

Belki de hepsi bunun olmasını bekliyordu. Meredith gittiğine göre, sahte ilişkimiz bitmişti.

Ağladığım her gözyaşından Meredith'i kaybetmemi sorumlu tuttumdeğil., kırık bir kalbi

Babam teklifimin . üçüncü sayfasını çevirdi"Daha ayrıntılı mali projeksiyonlar hazırlamamız gerek."

"Elbette." Başımı salladım. "olarak sadece kaba rakamları ekledimBaşlangıç noktası . Yapabilirim-"

"Başladığında Maverick'in halletmesine izin verimiz," dedi babam ben cümlemi tamamlayamadan.

Um . . . "Ne? Sen ciddi misin?"

"Kış tatili boyunca burada çalışacak." Babam ensesini ovuşturdu. "Haftada sadece birkaç saat. Önemli bir şey değil. Bence sadece meşgul olmaya çalışıyor ve okula gitmeyeceği için futbol dışında fazladan zamanı olacak. Ona kısa dönemli bir iş teklif ettim ve bu onun için mükemmel bir proje olabilir."

Ağzımı açtım ama hiçbir kelime yoktu. Tek hissettiğim ruhumu ezen bir acıydı. Babamla ilgili her şeyi tüketen bir hayal kırıklığı.

İçten içe, sadece e yardım etmeye çalıştığını biliyordum.Maverick' Kalbi doğru yerdeydi. Ama bunun bana ne yapacağını hiç düşünmüş müydü? Sadece bu noktaya kadar öncülüğünü yaptığım bahçe merkezi projesini Maverick'e vermek değil. Aynı zamanda Maverick'in bu ofiste olmasının bana ne kadar zarar vereceğini de?

Samantha'da işin içine katmak olur.yı yaraya tuz basmak

Babam birlikte olmadığımızı biliyordu. Detaylar bir yana, Maverick ve benim birlikte vakit geçirmediğimizi biliyordu.

Meredith öldükten sonra evimden ayrıldığı sabahtan Maverick'i sadece bir kez görmüştüm.bu yana geçen yedi hafta, neredeyse iki ay boyunca

Küllerini götürdüğümüz gün.dağlara

Meredith dileğine kavuşmuştu. Küllerini çayıra götürüp rüzgâra savurmuştuk. vardıSadece Houston'lar ve Adair'ler .

Maverick bana bir kez bile bakmamıştı. Tek kelime bile etmemişti. Ama Meredith'in külleri gittiğinde, onu geride bırakmaktan başka yapacak bir şey kalmadığında, yanına gittim ve serçe parmağımı onununkine doladım.

Sıkı .tutunmuştu

Kalbimin derinliklerinde, Maverick'neden biliyordum o sabah gittiğini . Darmadağın olmuştu. Duygularını çözmek için zamana ihtiyacı olan biriydi. Ve eğer onu zorlasaydım, bu bizi ayırırdı.

Geri gelmeyecekti, değil mi?

Yedi hafta bekledim. Merak ettim. Bir telefon bile .gelmedi
Metin değil.

Bunun yerine, babasının iş teklifini kabul etmişti bir teklif.-
babasının en başta yapmaması gereken

"ne Burada ?" işim var benimÇerçevem sönerek .
sordum"Ha?"

"Benim neyim yeterli değil?"

"Hey." Babamın ağzı kapandı, alnı çatıldı. "Mesele bu değil. Sana bu bahar söyledim, Adair'in tüm yükünün senin omuzlarında olmasını istemiyorum."

"Bu benim seçimim değil mi?"

"Bu konuda bana güvenemez misin Steve?"

"Stevie," diye düzelttim. "Bana Steve " Gözlerini kırıştırdı, alnı çatallaştı. "Öyle mi?"denmesinden nefret ediyorum.

"Eğer erkek , olsaydımbu konuşmayı ?yapıyor olur muyduk
Maverick'miydinize bir iş ?"teklif eder

Babamın bu soruya . verecek bir cevabı yoktuBana , söyleyecek bir şey bulamamış gibiydi.

"Bunun iyi bir fikir , " olup olmadığını bilmiyordumdedim. "İyi bir fikir olan neydi?"

"Ben, çalışanburada ."

"Ah." Bir elini bastırdıkalbine .

Ama ayağa kalkıp kapıya doğru yürüdüğümde izin verdi.gitmeme

Cumaların canı cehenneme. başka bir şeyim yoksaYapacak , eve giderdim. Yalnız başıma.

Ceketimi ve almam sadece bir dakika sürdüçantamı, sonra arka kapıdan çıkıp cipe doğru yürüdüm.

Ağlamayı reddederek yanağımın içini ısırdım. Geçtiğimiz yedi hafta boyunca ağlamak için yeterince zaman harcamıştım. Bir iş, makyajımı bozmak için yeterli bir neden gibi görünmüyordu.

Ama belki de babamla olan hasarlı ilişkim yeterliydi.

Gözyaşlarım sel oldu ve ben onları durduramadan yüzümden aşağı akarak rimel ve fondöten lekelerini de beraberlerinde götürdüler. Eve varıp yatak odasındaki aynaya bakma riskini aldığımda gözlerim şişmiş ve yanaklarım lekelenmişti.

"Grr." Yüzümü kuruladım.

Ağlamaktan çok yorulmuştum. Üzgün hissetmekten. hissetmektenSıkışmış .

Yalnız yaşamamanın tek iyi yanı, kimsenin beni üzgün görmemesiydi. Mutfakta ağlamıştım. Oturma odasında. Yemek odasında. Garajda.

Bu evde . Tek başıma.sonsuz gözyaşı dökmüştüm

Jennsyn ve Toren nişanlandıkları için Liz onun yan evine taşınmıştı. Liz'in erkek arkadaşı Washington'da bir iş bulmuştu ve Liz'den yanına taşınmasını istemişti.

Yani bu evde sadece ben vardım. Babamın seçtiği bir ev. ' çok yakın olduğu için seçtiği bir evAdair.e

Artık benimdi. Ailemden satın aldıktan sonra bankaya ödemelerimi yapıyordum. Ama ya bu evi istemiyorsam? Ya Adair'de çalışmak büyük bir hataysa?

Ya bırakma zamanı geldiyse?

Büyük bir değişiklik . Haftalardır bir emlak web sitesini yer imlerimde tutuyordum. Ama ne zaman aramaya değer olduğuna karar versem, kendime uyumamı söylüyordum. Sabah olduğunda, korkup vazgeçiyordum.yapma düşüncesi ilk kez aklıma gelmiyordu

Cebimden telefonumu çıkardım ve .düşünmeme fırsat vermeden web sitesini açtım Numarayı tuşladım ve telefonu kulağıma götürürken gözlerimi kapattım.

"Mission Realty. Bu Anna."

"Merhaba, Anna. ilgili bilgi almak istiyorumEvimi satışa çıkarmakla ."

"Elbette, size bu konuda . yardımcı olabilirizTaşınıyor ?" Yatağıma bakarak yavaş bir daire çizdim.musunuz

Maverick geri gelmeyecekti. Yedi hafta. Beklemeyi bırakmanın zamanı gelmişti. "Evet. Sanırım öyle."

BÖLÜM YIRMI SEKİZ

MAVERICK

Mayağımdan ayağıma . geçerken nefesim beyaz puflar halinde etrafımda dalgalanıyorduBugün hava çok soğuktu ve tek yaptığım

yapabildiğim tek şey sıcak kalmak için hareket etmektir. Belki de sadece sinirlerim beni zıplatıyordu.

Gergin olmak için hiçbir neden yoktu. Skor tabelasını kontrol ettim, birkaç dakika daha uzun süre baktımsayıları hayal etmediğimden emin olmak için .

Treasure State Wildcats, kırk beş.

Montana Üniversitesi Grizzlies, üç.

Okullarımız arasındaki rekabet efsaneviydi. Griz'den nefret ederdik ve bu duygunun umurumda bile değildikarşılık bulması .

Bu futbol maçı her zaman sezonun zirvesiydi. Genellikle son normal sezon maçımızdı ve takımdaki herkes playofflara kalmayı sevse sayılırdıde Griz'i yendiğimiz sürece tüm yıl kazanılmış .

Bugün . Tam bir katliamdı.onları sadece yenmiyorduk

Savunma sahadaydı kesinlikle cezalandırıyordu ve oyun kurucularını . Dört kez oyundan atıldı ve hepsi

sert darbelerdi - donmuş çime çarpmak olmalıydıçok acıtıyor . Neredeyse adam için üzülecektim. Neredeyse.

"Bu utanç verici olmaya başladı." Rush yanıma geldi, ellerini ağzının önünde birleştirdi ve avuçlarına sıcak hava üfledi.

"Sence koç ikinci takımı mı oynatacak?"

"değil. Griz'e karşı O röportajdan olmaz."

Sııttım. "Güzel."sonra

Bu hafta başında 'in kibirli baş antrenörü Grizbir radyo programına katılarak Wildcats'i yerden yere vurmuş, olarak bizi şanslı ve gerçek yeteneklerden . yoksun nitelendirmiştiArdından Koç Ellis hakkında atıp tutmuş, Koç'un vasıfsız olduğunu ve NFL'deki başarısının bir şans olduğunu söylemişti.

Eğer sik kafalı giyen herkesi kızdırmayı amaçladıysa.Wildcats forması , kesinlikle işe yaramıştı

Belki gelecek yıl, o çalıştırmadan önce iki kez düşünür.lanet çenesini

Belki gelecek yıl bu saha kenarında olarak değil yer alırımbir oyuncu ama bir koç olarak .

Treasure State'teki beşinci yılım için ilk planım kenara her şeyi bir bırakmaktı. kadar kredi almak hafifletmekFutbol oynama hakkımı koruyacak ama ders yükümü . Bu plan alevler içinde kalmıştı.

Ders ekleme veya bırakma için mümkün olan son günde, Pazartesi günü, annemin ölümünden sonraki her ikisi de spor idaresi ve yönetimine yönelik ders almıştım. oturup hakkında konuştuktan sonra, iki ekstra Koç Ellis ve Koç Greely ile geleceğim ikisi de beni mezun olmaya teşvik etmişti. Bölümümü bu kadar geç değiştirmemi değil, işletme derslerimi dünyasına adım atmamı sağlayacak birkaç dersle desteklememi istedilerkoçluk .

Altı dersim, yirmi kredim vardı ve bu, daha fazlaydıüniversite öğrenciliğim boyunca aldığımdan . Antrenmanda değilsem, ders çalışıyordum. Çalışmıyorsamyapıyordum, koçluk .

Sonbaharı Bodhi'nin yardımcı antrenörü olarak geçirmiştimbayrak futbolu takımının . Maçları cumartesi günleri olduğu için hepsini kaçırmıştım ama her antrenmanda oradaydım. Artık sezon bitmişti ve o hemen başlamıştıbasketbola .

Ben de o takımın yardımcı antrenörüydüm, böylece haftada üç gece - Pazartesi, Çarşamba ve Cuma - yeğenim ve arkadaşlarıyla vakit geçirebiliyordum.

Salı ve Perşembe günleri akşamlarımı 'ta geçiriyorOaks, eski öğretmenlerimden birine yeni bir kış futbolu programında yardım ediyordum. Kondisyon ve ayak çalışması antrenmanları yapardık. Futbolda çok iyi değildim ama topa vurma konusunda oldukça iyiydim. Ayrıca çocukların çoğu küçüktü, anaokulundan üçüncü sınıfa kadar. Koordinasyonsuz ve sevimliydiler ve eğer gülmüyorlarsa bir şeyleri yanlış yapıyordum demektir.

Yas danışmanım kendimi gömmenin söyledi. işlere uzun vadeli bir çözüm olmadığını Eninde sonunda gerekecektidurmam ve duygularımla yüzleşmem . Haksız da sayılmazdı.

Ama durursam canım
acırdı. Bu yüzden
durmadım.

Her günümü bir etkinlikle doldurdumdoldurdum, her boş anımı .

Pazar günleri ders çalışırdım. Babamı ziyaret ederdim ve annem olmadan ev boş gelmiyormuş gibi davranırdık. öğle yemeği yerdikBirlikte ; bazen Mabel da bize . katılırdıSonra öğleden sonraları Rush, Faye ve Rally ile takılmak için eve giderdim, sonra da yas danışmanımla haftalık randevuma giderdim.

Ve cumartesileri 'yi özlüyordumStevie.

Bir futbol maçının dikkatimi dağıtmasına rağmen onu o kadar çok özledim ki canım acıdı.

Sadece cumartesileri değil. Her gün. Ama cumartesileri en kötüsüydü.

Onsuz yedi hafta geçirmiştım. merak ettiğim yedi hafta.Hayatımın en büyük hatasını yapıp yapmadığımı

Evet. Hiç şüphesiz.

Ama geçtiğimiz yedi hafta boyunca şeyler söylemiştim pişman olduğum ve tek şükredebildiğim şey, bunların olmasıydı . hedef almamışDanışmanlığa başlamadan kendimin en kötü versiyonu olmuştum.önceki o ilk birkaç hafta,

Annemin dolabını temizlemek için babama yardım edeceğini . babama söylediğinde kız kardeşime orospu demiştimAnnemin arabasını . sattığında korkak olduğunu söylemiştimNe zaman iyi olup olmadığını sorsa Rush'a siktir olup gitmesini söyledim. Ve Faye yardıma ihtiyacım olduğunu söylemek için yatak odama girdiğinde, ona değerli lokantasına geri dönüp bulaşıkları yıkamasını söyledim.

Ertesi gün, ne kadar büyük fark ettiğimdebir pislik olduğumu , özür diledim, sonra bir danışman buldum ve aradım.

Önümde uzun bir yol vardı. Kalbimde her zaman eksik bir parça olacaktı ama kabullenmeyi öğreniyordumbunu . Onunla yaşamayı.

Annemin beni yetiştirdiği adam olmak için.

Başımı mavi gökyüzüne güneş ışığına doğru eğdim, kaskımdaki korumanın arasından süzülen .

"Bu oyuna ne dersin anne?" Fısıldadım. yardımcı oluyorduOnunla konuşmak . Onun izlediğini düşünmek. Dinliyordu.

"Ne dedin ?" senRush sordu.

"Yok bir şey." Elimi salladım ve arkamdaki tribünlere doğru döndüm. Ailem otuz yarda çizgisindeki korkuluklardan yaklaşık on sıra yukarıda oturuyordu.

Babam bir çift Carhartt önlük ve kayak montu . Mabel'ın yüzünde polar bir atkı ve tepesinde mavi-gümüş ponponlu bir çorap şapka vardı. Kai'yi de yanında getirmişti ve her arkamı döndüğümde Kai'nin kolu Mabel'ın omuzlarına dolanıyor, onu yakınında tutuyordu.giymişti

Ona orospu dediğim gün mü? O da evdeydi. Ve bana onunla bir daha böyle konuşursam büyük bir sorun yaşayacağımızı söylemişti.

Kai'yi severdim. Mabel için. Bodhi için. Ailemiz için. Onu çok sevdim.

Bodhi olmak üzere binlerce kat giysiye en dışta benim eski bir formam bürünmüştü. Onun yanında Elle ve Declan da kış için giyinmişlerdi.

Annem beri hiçbir maçı kaçırmamıştıöldüğünden .

Bu kadar kısa sürede . buraya dönmek isteyeceklerini beklemiyordumAma ben buradaysam onlar da buradaydı, diğer Wildcats taraftarları gibi yapıyor ve alkışlıyorlardı.tezahürat

Gelmeyen tek kişi ydiStevie'.

Kalabalıktan yükselen bir tezahürat dikkatimi sahaya çevirmeme neden oldu. Savunma az önce Griz oyun kurucusunu altı yardalık bir kayıp için tekrar çuvalladı.

"Evet." Rush'a .sırıtarak güldüm

"Eğer sezon burada sona erseydi, bu benim son maçımlısaydı, mutlu olurdu."

"Aynı." Bu benim son maçımdıdeğildi. kalacaktıkPlayofflara . Ama ne olursa olsun, futbolu bırakma zamanı geldiğinde pişmanlık duymayacaktım.

Koç olsam da olmasam da bu takıma her şeyimi vermiştim. Wildcats'e.

Zamanı .geldiğinde bırakmaya hazırdım

Rush ellerini ovuşturarak birlikte Faye'in ailesiyle durduğu yere doğru bir bakış fırlattı. FayeRally 'nin göğsünde bir taşıyıcı .vardı ve kar tulumunun içinde bir bebek lokumuna Gürültüyü kesmek için kulaklarında kulaklıklar vardı ve belli ki işe yaramıştı. Başını yana eğmiş, derin bir uykuya dalmıştı.benziyordu

"Sanırım bu oyun oğlunuzu sıkıyor," diye takıldım. "çalışBu mülk üzerinde heyecan verici bir şeyler yapmaya , olur mu?"

Rush, özel takım oyuncuları değiştirirken kıkırdadıpunt dönüşü için savunma ile yer . "Lanet olası."

Omuz silktim doğru bir kez daha baktımve aileme .

Uzun, siyah saçları gevşek örgülü bir kadın korkuluk boyunca yürüdü ve bir an için kalbim Stevie olduğunu umarak çarptı. Ama sonra döndü ve yüzünü göstererek bir merdivenden çıkmaya başladı.

Rush, Bugün , "gelmedidedi.

"Hayır."

"Onunla mu?" konuştun

"Hayır."

"Vay canına. Normalde sana bunu sorduğumda bana olup gitmemi söyledinsiktir ."

Şaka yapıyor olmasını isterdim ama bok kafalıydımhaftalardır . "Beni iyi bir ruh halinde yakaladın."

Rush adım öne çıktı, sahaya çıkmaya hazırdı.bir biz adil yakalama kararı verdikten sonra Ama gitmeden önce durakladı ve geri döndü. "Annenden sonra bunu söylemek istemezdim. Ama Maverick?"

Bu . kesinlikle hoşuna gitmeyecekti"Öyle mi?" "Kafanı kışından çıkar."

"Siktir git," dedim ama o çoktan koşmaya başlamıştıhücum takımının geri kalanıyla birlikte sahaya .

Haklı olduğunu biliyordum. Her şeyi berbat etmişim. Bunu biliyordumonun evinden çıktığım andan beri . Ama doğru ya da yanlış, kendime biraz zaman ayırmam gerekiyordu. Kendimi anlamam için.

Bir parçam ilişkimizin annemin son arzusuna fazla odaklanmış olmasından korkuyordu. Sadece baskısı ailelerimizin bizi bir arada tutuyordu.

Stevie'nin beni kendi sevmesini istedim.değerimle

Çünkü onu seviyordum. Stevie Adair'e aşkıttım aşkıttımve hayatım boyunca da .

Belki için geri dönmekten korkuyordumde aynı şekilde hissetmeyeceği. Belki de zaten kırık olan kalbimi kıracağından korkuyordum.

Yedi boyunca oynadığım ve tekrar oynadığım tüm şüphelerhafta .

Ne kadar ironik ki ben kronik bir aşırı düşünen biri
?oldum

Stevie birden göstermişti.fazla şekilde kendini

Orta oyuncu topu Rush'ın bekleyen attıellerine . Cebinde geri çekildi ve açık bir alıcı aradı. Herkes kapalıydı, bu yüzden topuiçine soktu kolunun ve çıkardı koştu, bir yarıktan geçirdi

diğer oyuncuların arasında. Sonra gitti, bacakları son bölgeye doğru koşarken pompalanıyordu.

"Evet!" Havaya bir yumruk attımgüldüm, gol attığında , bana döndü ve futbol topunun ucunu yüzüme doğrulttu.

Stadyum kükrerken yüzümü gökyüzüne doğru çevirdim.
"Tamam anne. Mesaj alındı."

Bunu .en iyi şekilde değerlendirmenin zamanı gelmişti

BÖLÜM YIRMI DOKUZ

STEVIE

| küpemi takamadım. çalışıyordum .Beş dakikadır o lanet şeyi takmaya ama bir türlü durduramıyordum Parmaklarım titremesin diye.

"Biliyor musun?" koydum Küpeyi tezgâhın ve konuştumüzlerinebanyo aynasında . kendi kendime "Küpeye yok."bile ihtiyacım

Bu gece . Bunu neden kabul etmiştim ki?gitmemeliydim bile

Jennsyn bu sabah bana mesaj atmış ve beni davet etmiştiToren'le birlikte Wildcats voleybol maçına . Daha fazla ayrıntı sormam gerekirken çok hızlı bir şekilde . Çünkü işten bir adamı da davet etmişti ve bunun bir tanışma randevusu olmadığına söz vermesine rağmen, bana gibi gelmişti.evet demiştimrandevusu

Jennsyn yerel YMCAolarak çalışıyordu 'da spor direktörü ve görünüşe göre ofisinde bağışçı irtibat görevlilerinden biri olan ve yakışıklı olduğu iddia edilen bir adam vardı.

Sevimli olduğu iddia edilen bir donör bağlantısıyla gerçekten ilgilenmiyordum. Ama bu evden çıkmakla ilgileniyordum, bu yüzden körlemesine bir randevuya çıkmak istemesem de oyun hakkındaki fikrimi değiştirmemiştim.

Sadece başka bir şey vardı. içimi düğümleyen En büyük suçlu dikilmiş olan ön bahçeme .

Mission Realty'den Anna hiç vakit kaybetmemişti. Listeleme sözleşmesini henüz imzalamamıştım. Ne bir fiyat belirlemiş ne de fotoğraf çekmiştik. Ama iş arkadaşlarından biri bu sabah geldi ve ön bahçeme bir tabela koydu.

Ona bu konuda mesaj , diye cevap vermişti"Sadece acele ediyorum!" . Fikrini .her zaman değiştirebilirsin

Görünüşe göre, Mission'ın emlak piyasasındaki envanter eksikliği, bunu kilitlemek için her şeyi yaptığı anlamına geliyordu. Belki de dünkü telefon görüşmemizde tereddüt ettiğimi hissetmişti. Belki de istediği kararı vermem için beni dürtme yöntemiydi bu.

Bir ona şu lanet tabelayı söylemek istiyorduyamım bahçemden kaldırmasını ve bu kadar ısrarcı olmamasını . Diğer yanımda ise madem satacaktım, neden olmasın diye düşündü.

Suçluluk duygusu neredeyse yirmi dört saattir içimi kemiriyordu. Aceleci ve düşüncesizce verilmiş bir karardı ve benim acelecilik ve konusunda neredeyse hiç deneyimim yoktudur düşüncesizlik . Kendiliğindenlik Maverick'in tarzıydı, benim değil.

Yine de o anda iyi hissettirmişti. Yapılacak en doğru şey gibi gelmişti.

Dün gece.

Ancak bu sabah, geri dönmüştümdüzenli olarak yaptığım aşırı düşünme programıma . O gülünç yeşil ve altın tabela da yardımcı olmuyordu.

Bu evi listelemek bir hata mıydı? Yoksa tam da ihtiyacım olan şey miydi?

Bu yeni bir başlangıç olabilirdi, arzuladığım değişiklik. Taşınmak, aileme evden ayrılacağımı söylemek fikrinden nefret ediyordum onların . Onları hayal kırıklığına uğratmak ya da nankör görünmek . Ama taşınırsam için bir ev seçebilirdim istemiyordum, kendim .

Burada olduğu gibi büyük bir yatak odası istiyordum. Burada olduğu . gibi yemek odasına bitişik mutfak bir Ekstra bir

yatak odasını buradaki .gibi bir ev ofisine dönüştürebilirim

Neden taşınma konusunda endişeliydim? pek de eğlenceli olmayan bir yüzünden mi? Babamla yaptığım konuşma Belki de adresim değildi. Belki de sorun işimdi.sorun

Bir alanı peyzajla dönüştürmeyi seviyordum. Bitkileri, çiçekleri ve tırnaklarımın altındaki toprağı severdim. Yemyeşil bahçeleri ve güzel çiçek tarhlarını severdim. Ama babamla olan ilişkim bir işten daha önemliydi. Adair'de bu durum rahatsız edici olmaya başlamıştı ve böyle devam ederse daha da kötüleşeceğinden korkuyordum. Babama kızmaya başlayacaktım.

Birkaç yıl ? Biraz tecrübe kazanabilirdim. Soyadıma göre değil, yeteneklerime göre itibar kazanırım.başka bir şirkette çalışsam nasıl olur

Babam bundan nefret ederdi. Tanrım, kızacaktı ve kaçınmaya çalıştığım o kırgınlık olacaktıkaçınılmaz . Belki de bu her zaman kaçınılmazdı. Başka bir yerde çalışabilir ve babamın güvenini kazanmayı umabilirdim ya da kendiminkinin her gün biraz daha eriyip gitmesini.

Bir ayrılık tam da olan şey olabilir.ihitiyacımız

Belki de Maverick bunca bir şeylerin peşindeydizamandır .

Ya da belki aynı büyük pislik surattı de on yaşındayken olduğu gibi ve kaderimde ondan sonsuza dek nefret etmek vardı.

Kendim için üzüldüğüm yeter. Bu kırık kalbe yeterince baktım. Bu kadar cumartesi gecesi evde yalnız kalmak yeter. İlerlemenin zamanı gelmişti.

Bu gece kör gibi bir randevuyla .
başlıyoruz"Ugh."

En azından voleybol olurdu.

YMCA'dan gelen bu adam fiyasko çıksa bile, Griz'e karşı oynayacakları rekabet maçında takım arkadaşlarıma .eski tezahürat yapmak için birkaç saat dayanabilirdim

Futbol takımı bugün Grizzlies'e karşı tam bir kıyımla kazanmıştı. Maçı izlememiştim ama öğleden sonra beni cezbeden şey çok fazlaydı ve birkaç saat önce skoru kontrol ettim.

Umarım voleybol takımının da şansı . Kapı zilinin sesi evin içinde yankılandı.yaver gider

Banyo aynasında kıyafetime bakarken saçımı son bir kez kabarttım. Yıpranmış mavi Wildcats kazağım bir omzumun üzerinden sarkıyor ve onu çıplak bırakıyordu. Kot pantolonumun paçaları manşetliydi ve en sevdiğim beyaz tenis ayakkabılarımı giymiştim.

En son güzel giyinme konusunda endişelenmişimMaverick'le geçirdiğim bir Cumartesi günü .

Bu oyuna . hazırlanmak yanlış, ihanet gibi geliyorduBir randevu için.

Fikrimi değiştirip her şeyi iptal etmeden önce aynadan uzaklaştım. Ön kapıya vardığımda, girişteki kancadan montumu kaptım ve kapıyı açtım.

"İçeri gelebilirdin-" önündeki Jennsyn değildi.Kapımın Babamdı.

"Selam baba." Kahretsin.

Bahçedeki tabela, omzunun üzerinden yanıp sönüyor gibi görüldüğü için flaş ışığı da olabilirdi.

Babam kaşlarının arasında ikiz endişe çizgileriyle bana bakarken az önceki suçluluk duygusu geri geldi. Tamam, muhtemelen bu taşınma fikrini uyuyarak düşünmeliydim. Spontaneliğin canı cehenneme. Acele kararlar vermek için yaratılmamıştım.

"Merhaba." Babam hâlâ bugün maça giderken giymiş olması gereken kışlık kıyafetlerini giymişti. Gri ve kahverengi saçları, ona aldığım Wildcats beresiyle kaplıydıbirkaç yıl önce doğum günü için .

"İster İçeri " gelmek misin?Yana .doğru kaydım

"Tabii. İyi görünüyorsun. Bir yere mi ?" "Jennsyn ile voleybol maçına."gidiyorsun

"Ah. Şey, seni tutmayayım." Tam içeri adımını atmıştı girmişki Jennsyn yan kapıdan , arkasında belirdi.

"Selam." Gülümsedi ve babama . el salladı"Selam, Declan."

"Selam, Jennsyn. Maça ?" "Planımız bu."gideceğinizi
duydum

"Siz , " dedim ona. "Sizinle orada ."

"Bekleyebiliriz."buluşacağım

"Hayır, gerçekten. Sorun değil. Hemen arkada olacağım."

Ve eğer kendi aracım olsaydı, kaçabilirdim.

Burnumu işaret etti. "Kefaletle çıkma."

"Kefaletle ." çıkmayacağımMuhtemelen. Çok cazipti.
Muhtemelen bu yüzden Toren'le birlikte bu gezintiyi
ayarlamıştı, böylece iş arkadaşını şansım olmayacaktive bu
garip düzeni ekme .

"İyi," dedi. "görüşür Upshaw?" "Orada
olacağım.""da müyüz

"Güzel. Ayrıca, bunun hakkında konuşacağız." Döndü ve
emlakçının tabelasına sert bir bakış attı.

Ürperdim. Sıraya girmesi gerekecekti. Önce babam geldi
ve tahminimce bu ani ziyareti, kasabada birilerinin ona bu
tabeladan bahsettiği anlamına geliyordu.

Mission'da haberler hızlı yayılırdı. Bir zamanlar olduğu
kadar küçük bir kasaba değildi. Üniversite büyüdükçe ve her
yıl daha büyük sınıflar getirdikçe .nüfus da artmıştı Ama biz
uzun zamandır burada yaşıyorduk ve babam kasabada çok iyi
tanınıyordu.

Her yerde casusları vardı.

Jennsyn kapıyı kapattımevine dönerken , gecenin
soğuğunu dışarıda bıraktım, sonra omurgamı çelikleştirdim
ve babamla yüzleştim. "Evi satış için listeledim."

"Samantha'yı

kovdum." Hep bir

ağızdan .konuştuk

Belli ki. şaşırmamıştı

Ben mi? . Ağzım bir karış açık ona baktım"Sen ne?" "Dün, sen
gittikten sonra Samantha'yı vegetirdim

ona performans geliştirme planına gireceğini söyledi. Birden
fazla kez haddini aştı ve eğer duramazsa, o zaman uygun
değil. Bundan pek hoşlanmadı. Birkaç şey söyledi, olayı
kişiselleştirdi, ben de gitmesine izin verdim."

"Vay canına." Ne dediğini bilmek istiyor muydum? Muhtemelen hayır.

"Takım için uygun biri değil. Ve sen haklıydın, müvekkiline asla müdahale etmemeliydi. Ben de yapmamalıyım."

"Tamam." Bu hiç gibi bir konuşma değildi.de beklediğim Bityeniği neydi? Bir bit yeniği var mıydı?

Babam elini omzuma koyup sıktı. "Sana denmesinden hoşlanmadığını neden bana hiç söylemedinSteve ?"

Omuz silktim, yanaklarım kızardı. "istemedimDuygularını incitmek ."

"Ama ben senin canını yakıyorum." Gözyaşları gözlerini sulandırırken sertçe yutkundu. "Biliyor musun, Adair'e gelmeni çok uzun zamandır bekliyordum. İş yerinde olduğum için senin bir şeyini kaçırdığım çok yıl oldu. Emekli olmadan önce bunun birlikte vakit geçirmemiz için bir şans olacağını düşünmüştüm. Ve şimdi bu işin endişe kızım ile aramda onaramayacağım ."bir çatlağa neden olmasından ediyorum

"Ben bunu istemiyorumde ."

Gözlerini çok hızlı kırptırarak gülümsemeye zorladı. "Ailemiz bu yıl yeterince kayıp verdi. Adair için seni kaybetmeye niyetim yok."

"Ama Adair'i ." "Ben

seni daha çok

seviyorum."seviyorsun

Tüm vücudum nefes veriyor gibiydi. "Ben de seni

seviyorum baba." "Özür dilerim." Beni kendine çekti ve

sıkıca .sarıldı

"Sen yeterlisin. düşünmeni hiç istemedimSana inanmadığımı . Sadece benim inşa ettiğim bir şeye bağlı kalmanı istemiyorum. Bana olan sadakatin yüzünden bu şirket tarafından kapana kısılmış gibi hissetmeni istemiyorum."

"Adair tarafından kapana kısılmış hissetmiyorum." Zaten istediğim işe sahipken yeni bir iş bulmak istemiyordum.

Beni bıraktı. "Pazartesi sabahı bir geçiş planı hakkında konuşacağız. Sahada daha fazla deneyime ihtiyacın ve ofiste . varBu bir eleştiri . değilBen sadece

devralmak için hazırlıksız olmanı istemiyorum. Bir süreliğine hiçbir yere gitmiyorum ama başlamak için hiçbir zaman çok erken değildir."

"gerçekten çok isterimBunu ."

"Bahçe merkezi hakkında da . konuşacağızSenin olacak. Sen de istediğin ." "Tamam." Bu gerçekten oluyor muydu?gibi ayarlayabilirsin

"Maverick'e kış bir iş bulabileceğini söyledim tatilinde ama bu teklifi geri çekiyorum. Seni buna zorlamakla hata ettim. Aranızın gergin olduğunu biliyorum."

Gerginlik birbirimizin etrafında olmamızı gerektirirdi. Aramızdaki şeyler önemsizdi.

Biz bir hiçtik.

"Bir gün bir işletme müdürü tutmak istersen, bu senin kararın," dedi babam. "Şimdilik her şeyin üstesinden birlikte geleceğiz. Sen ve ben."

Kahretsin, ağlayacak ve makyajımı mahvedecektim. "Teşekkür ederim."

"Pes etme." Bana hüzünlü bir gülümseme . verdi"Eğer bu evi satıp başka bir yere taşınman , bunu anlarım. Ama farklı bir şey yapmak istemiyorsan Adair'i bırakma."gerekliyse

Başımı salladım. ". "

Bana tekrar sarıldı ve yanağını yasladısaçlarıma. "Seni seviyorum."

"seni seviyorumBen de ."

Son yedi yeterince sarılmamıştıhaftadır . Ofisteyken o benim patronumdu. İkimiz de profesyonelliğin ağırlığı altında ezilmiştik. Ama bu çok saçmaydı. O her şeyden önce benim babamdı. Adair bir aile şirketi. Pazartesi günü babama sarılmak istiyorsam, babama sarılacaktım. Kimsenin umursayacağından ya da fark edeceğinden şüpheliydim.

"Maça gitsen iyi olur," dedi ve beni bıraktı. "Evet, sanırım." O gidene , kadar bekledimsonra Garaja koştumilk yüzümde bir gülümseme vardı, bugün .kez

Bu oyun, bu kör randevu olsa bile, bu bir kabus gece şimdiden beklediğimden daha iyiydi.

Ben saha içi otoparkı tıklım tıklımdıvardığımda , bu maçın biletleri neredeyse her yıl tükenirdi. Jennsyn ve Toren Upshaw'ın dışındaki koridorda beni bekliyorlardı.

Randevum da .öyleydi

"Merhaba, ben Taylor." Elimi . sıkarken gülümsedi"Stevie."

"Tanıştığımıza memnun . Gidelim mi?" Kapılara .doğru başıyla işaret etti

Önce onun 've Torenin gitmesine izin verdim, spor salonuna giren kalabalığa .ayak uydurdum

"Şirin, değil mi?" Jennsyn sesini alçaltarak sordu.birlikte yürürken

"Evet."

Taylor'ın sarı saçları ve kahverengi gözleri vardı. Uzun boylu sarıyorduve formdaydı, lacivert, uzun kollu termal elbisesi kaslı kollarını ve geniş omuzlarını . Ve bana Maverick'inkini hatırlatan bir havası vardı.

Ama o Maverick değildi. bile geçmiyorduYakınından .

Arkamı dönüp etmemek için her şeyimi verdimspor salonunu terk . Biriyle çıkmaya hazır değildim. Başka birini istemiyordum.

"İmtiyazlardan bir şey ister misiniz?" Taylor sordu.Yerden üçüncü sıradaki koltuklarımıza ulaştığımızda

"Hayır, teşekkürler." Onun yanındaki koltuğa oturdum, yakındık ama birbirimize değil.değecek kadar

Jennsyn diğer tarafıma oturdu ve Toren'in yanına sokuldu. Toren elini onun dizinin üzerine koyarken Jennsyn de kolunu onunkine doladı.

Birlikte çok sevimliydiler. Mükemmel bir uyum. Eğer onları birlikte sevmeseydim, kıskanırdım.

Etrafımıza daha fazla insan doluştu ve Taylor'la daha da zorladılarbeni yakınlaşmaya .

"Üzgünüm," dedi bacağını benimkine bastırırken. "Burası pek geniş sayılmaz."

"Sorun değil." Elimi salladım. "Demek YMCA'da
alışıyorsun?" ". Jennsyn syledibana bir peyzaj şirketi
."işlettiğini

"şey, bu benim şirketim değil. Babamın şirketi. Ama bir
gün devralmayı umuyorum."

"Etkileyici."

"Teşekkürler."

Taylor profilime baktısıcak ve yakışıklı vardı, yüzünde bir
gülümseme . Gerçekten de yakışıklıydı, sevimlinin de
tesinde.

Kendimi görebileceğim bir adam.çıkarken

Ama ben onu istemiyordum. Ve olmasından nefret
ediyordumparfmnn bu kadar tanıdık .

O kadar çok Maverick gibi kokuyordu zorlanıyordum.ki
nefes almakta

Bir diz omzuma çarparak beni öne doğru itti. Drtme o
kadar sertti ki Taylor ve ben aynı anda dönerek arkamdaki
kişiye kaşlarımızı attık.

"zr dilerim." Adam zr dilemek .için ellerini kaldırdı
ama yüzünde kibirli bir gülümseme vardı

zgn . değildiAzıcık "Hey, Adair," diye
seslendi.bile.

Kalbimin yerinden fırlamasından .nefret ediyordum "Houston."

OTUZUNCU BÖLÜM

STEVIE

S Şakaklarımda boncuk boncuk yaşlar vardı ve koltuk altlarım yapış yapıştı.

Omuzlarım sıkışmıştı, omurgam kesilmişti ve kaskatı yaklaşık bir saat boyunca bu şekilde oturduktan sonra kaslarım atıyorduçığlık .

Mükemmel duruş inanılmaz derecede acı vericiydi. Tüm vücudum gergindi ve arkamdaki Maverick'i ne kadar görmezden gelmeye çalışsam da, bakılırsa da tünemiş olabilirdidikkatimi nasıl çektiğine kucağıma .

Birkaç dakikada bir dizlerini omuzlarıma dayıyordu. Ara sıra saçlarımdan ucundan , sanki parmakları saç tellerimi okşuyormuş gibi yapıyordu. Ve parfümü. Her zaman çok güzel koktuğu için ona lanet olsun. İçime her nefes onun burada, tam arkamda olduğunu hatırlatıyordu.hafifçe çekiştiriyorçekiştirdim

Neden buradaydı? biriyle mi ilgileniyorduTakımdaki kızlardan ? Belki de Megan'la olan ilişkisini yeniden alevlendirmişti.

Bu fikir sinirlerimle birleşince istedim.Taylor'ın ayakkabılarına kusmak

Jennsyn, başıyla işaret ederek, "Şu yeni birinci sınıf öğrencisi çok iyi," dedi.takımdaki yerini alan vurucuyu

"Evet." Başımı salladım. "Kesinlikle."

İyi miydi? Hiçbir fikrim yoktu ve bunun için Jennsyn'in sözüne güvenmek zorundaydım. Çünkü dikkatim salonun zeminine kilitlenmiş gibi dosdoğru önüme bakmama rağmen sahada neler olup bittiğine dair en ufak bir fikrim yoktu.

"Voleybol hakkında pek bir şey bilmediğimi itiraf etmeliyim," dedi Taylor, gürültüden onu duyabilmem için yakınımaya eğilerek.

Kolunun benimkine değdiği anda, Maverick'in dizi kürek kemiğime çarptı.

Dişlerimi sıktım, arkamı dönüp dürtüsüyle savaştımhiçbir şey hissetmemiş gibi davranma .

Taylor'ın sorularından birine yine kısa bir yanıt vererek, "Oldukça basit," dedim.

Taylor bir saat boyunca rahatça sohbet etmeye çalışmıştı. Bana Adair'deki işimi sordu. Nerede büyüdüğümü. Şükran Günü için planlarımı ve şehirde sevdiğim bir restoran olup olmadığını.

Bağ kurmaya çalıştım. Gülümseyerek sorularını kısa da olsa yanıtladım ve karşılığında kendim de birkaç soru sordum. Ama konsantre olmak ve rahatlamak çok zordu.

Bu noktada, sadece eve .gitmek istedim

"Kaç set oynayacaklar?" Taylor sordu.

Ama ben cevap veremedim Maverick'in dizleri yine sırtımdaydı, öne doğru eğilirken sıkıca bastırıyordu. "Beş üzerinden en iyisi," dedi Taylor'ın sorusunu yanıtlarken.

Sesi o kadar yakındı kokusunu alabiliyordumki tarçınlı sakızının .

Gözlerimi kapattımyutkundum, zorlukla .

Çantamda bir paket tarçınlı sakız vardı. Kendime işkence etmek için çiğnedim. nasıl olduğunu hatırlamak için.Ağzının tadının

Maverick, set ," diye "ilk Üç kazanan kişi açıkladı. "Yirmi beşe kadar oynuyorlar. İki farkla kazanmak zorundalar."

Şimdi de voleybol uzmanı mı olmuştu? Megan ilişkilerinden sonra ona ders mi veriyordu? Tanrımolacaktım, hasta .

"Teşekkürler," diye mırıldandı Taylor, Maverick'i hızlı bir savarakbakışla başından . Sonra Maverick'i engellemeye .çalışır gibi daha yakına eğildi

Ama onu engellemek mümkün değildi. içindeydiKafamın . Görmezden gelmek ya da unutmak imkansızdı.

Dirseğimi geriye doğru itip kaval kemiğine vurdum ama bu sadece Maverick'in daha da yaklaşmasına neden oldu.

"Stevie takımdayken smaçör oynardı." Taylor'la benim aramda bir kolunu iterek yerime geçen kızı işaret etti.

"Sakıncası var mı?" Taylor, e ters ters bakarak Maverick'sordu.

"Sadece oyunu açıklamaya çalışıyorum." Mav bir elini kaldırdı ve eğildi. Ama o dizler sırtımı hiç terk etmedi.

"Siz ikiniz birbirinizi nereden tanıyorsunuz?" Taylor bana sordu. "Ailelerimiz iyi arkadaşlar." Yeterince yüksek sesle konuştum.

Maverick duymak . için"On ."yaşımızdan beri ondan nefret ediyorum

Jennsyndiş vurucu 'in iyi olduğunu söylediği bir vuruş yaptı ve kalabalık ayağa kalktı, üçüncü set bitti ve Wildcats kazandı.

İkiye birdi, Wildcats Griz'in önündeydi. Bir set daha ve kazanan biz olacağız.

Ama bir sete daha dayanabileceğimi sanmıyordum. Hava çok yoğun ve havasızdı, sıcaklık dayanılmaz hale gelmişti.

"Ben su almaya gidiyorum," dedim Taylor'a. " dönerimBirazdan."

Jennsyn ve Toren'e doğru kaymadan .önce eliyle dirseğime dokunarak başını salladı

"İyi misin?" diye sordu, gözleri arkadaki sıraya kaydı.

Biz.

Hayır. Hayır, iyi . değildim"Sadece biraz suya var."ihtiyacım

"Elbette." Yanından geçerken bana hüzünlü bir gülümseme verdi. ve Toren.

Merdivenlere ulaştığımda koşarak yere indim ve aceleyle salondan çıktım. Tanıdık saha binası maçın gürültüsü gittikçe azaldıkoridorlarında , ilerlerkenimtiyaz standını ve

Banyolar. Dışarı çıkana kadar durmadım, sonunda ciğerlerimi berrak gece havasıyla doldurdum.

Soğuşun baş dönmesini kovalaması gerekirdi. Kafamı boşaltmalı ve midemi rahatlatmalıydı. Ama dizlerimin bağı çözüldü ve içimdeki burkulma daha da sıkılaştı.

Burada kalamazdım. bir maç daha izleyemezdimMaverick buradayken . Özellikle de Megan'ı izlemek için buradaysa.

Serin bir nefes daha çektikten sonra doğru yola koyuldumotoparka , arabaların arasından geçip cipi park ettiğim yere giderken Jennsyn'e mesaj atmak için telefonumu çıkardım.

Taylor'a üzgün .olduğumu söyle

Anında üç ile cevap verdi.kalp

Jennsynne olduğunu bilen tek kişiydi, Maverick'e gerçekten .

Anahtarlarımı çıkardım, kapıların kilidini açmak için düğmeye bastım. Ancak yandığı sıraya ulaşmadan .arka lambalarımınarkamda ayak sesleri duyuldu

"Git buradan," dedim, dönmeye zahmet etmeden. öğrenmiştimMaverick'in peşimden koşarken çıkardığı sesi uzun zaman önce .

"Evinizin önünde neden satılık tabelası var?" .diyeyeselendi

"Çünkü hareket ediyorum." kollarımı döndümÖnümde durduğunda titreyen parmaklarımı görmesin diye göğsümün üzerinde kavuşturarak .

"Hareket ."etmiyorsun

"Evet, aslında. Taşınıyorum."

Çenesi çalıştı. "beriNe zamandan ?"

"Dünden beri. Bir hevesti. Spontane ."davranıyorum

"Spontane ."değilsin

"Şimdi ." öyleyimOmzunun üzerinden saha binasını .

"Maçın geri kalanını kaçıracaksın. Acele etsen iyi olurışaret ettim, böylece Megan'ı iş başında yakalayabilirsin."

"için burada değilimMegan ."

Hızla çarpan kalbim boğazıma tırmandı ve bile ne söyleyeceğimi bilsem konuşmak imkansızdı.

"Bana neden burada olduğumu sor." Maverick göğsündeki sıcaklığı hissedebileceğim kadar yaklaştı.

Başımı salladım

"Bugün cumartesi," dedi. "geçen cumartesilerden nefret ediyorum. Sensiz Ve eğer o günleri seninle geçirebilmemin tek yolu başka bir adamla olan randevunu bölmekse, öyle olsun."

Bu bir randevu değildi, tam olarak değil, ama gücü kendimde bulamadı monu düzeltecek . Birkaç dakika acı çekebilirdi.

Yedi haftadır .acı çekiyordum

Parmakları saçlarıma geldi ve uzaklaştırdı şakağımdan . "Özür dilerim Stevie. Ve eğer hayatımın geri kalanını bana ikinci bir şans vermen için yalvararak geçirmem gerekiyorsa, bunu her gün ve Cumartesi günleri iki kez yapacağım."

Yalvarmasına gerek yoktu. Hazır olduğunda burada olacağıma söz vermiştim.

Ama hala sesimi bulamıyordum. Kalbim boğazıma düğümlenmişti ve ağzımı açarsam muhtemelen ağlamaya başlayacaktım.

"Yas danışmanım alırsan şanslı olacağımı düşünüyor beni geri ."

Gözlerimi kırptırdım, bu ifadeyi tekrar düşündüm. gidiyordu Yas danışmanına mı? Ne zamandan beri?

"Ama ona başaracağımızı söyledim. olmadığını. Bu dünyada beni senin kadar tanıyan başka bir insan senin Kendimi için zamana ihtiyacım olduğunu benden önce bildiğini . Bu işe sahte olarak başlamış olabiliriz ama bu gerçek. Bir değerimiz var. Ve bunu başaracağız çünkü seni seviyorum. Çünkü seni her zaman sevdim, Nadine."

Ben durduramadan bir damla gözyaşı yanağımdan aşağı süzüldü. Maverick başparmağıyla yakaladı.

"Yedi hafta oldu," diye fısıldadım, sonunda bulabilmiştim sesimi . "Sana çok kızgınım."

"Ben kendime kızgınımde ."

Bir damla daha düşmeden . gözyaşı gözümü sildim "Babama Adair'de işe gireceğini söyledin mi?"

"Evet." Ağzının kenarı seğirdi. "Bunun seni kızdıracağını . Ve kızgınken çok güzelsin." biliyordum

"O zaman sanırım hiç bu kadar iyi ." görünmemiştim Ona ters ters bakarak adım uzaklaştım. bir

Bu onu sadece gülümsetti. "Sence daha ne kadar kızgın kalacaksın?"

"Bir süre. Kin tutmakta ." iyiyimdir

"Bekleyeceğim." Bir adım öne ve yüzümü ellerinin . "Seni seviyorum." arasına aldı

Onu uzaklaştırmalıyım. Cipime binip eve . gitmeliyim Ama eve gitmek istemedim yalnız .

Bir zamanlar sevdiğim, sığınağım olarak gördüğüm evim artık en sevdiğim ilk beş yer arasında değildi. Maverick olmadan olmaz.

Belki de ikimizin de Beş oluşturması yeni bir İlk gerekiyordu. Birlikte.

"İyi misin?" Öfkeme rağmen, ona birkaç dakikanın daha bedelini ödetme inadına rağmen, yedi haftayı endişelenerek geçirmiştim. Ve hiç bana nasıl hissettiğini söylememiş olsa da, yine de sormak zorundaydım.

"Hayır, iyi değilim." Bana bir vermek için arkasına yaslandı hüznü gülümseme . "Üzgünüm. Annemi özlüyorum. Aileme karşı çoğu zaman bir pislik gibi davrandım. Her günün her anını doldurmaya çalışarak kendimi yıpratıyorum, böylece çekecek zamanım kalmıyordum . Okul, son yılım için planladığımdan daha zor. Futbol neredeyse bitti ve onsuz . Mabel eninde sonunda Kai ile evlenecek ve Bodhi'nin benim yerime onunla vakit geçirmeyi sevdiğinden oldukça eminim, bu da beni delicesine kıskandırıyor ve aynı zamanda mutlu ediyor. Rush bu bahar askere gidecek ve Montana'dan ayrılıp Faye ve Rally'yi de yanına alacak, yani tek başıma kalacağım. Seni o kadar çok özlüyorum ki nefes almakta zorlanıyorum. Bu gece biriyle çıktın ve evin satılık. Yani hayır, değilim kim olacağımdan değilimemin iyi ."

Gözlerimi kocaman açarak . ona baktım "Bu" "Gerçek."

"Evet." Başımı salladım.

"Gerçeklik konusunda iyi değilim. Ama karşı gerçek olmaya çalışacağımsana ." Eli yüzümü kavradı. "İyi misin?"

Başımı salladım. "ederken kör bir randevudayımEvde eşofmanlarımın içinde olmayı tercih . anlık bir karar verdimEvimi , satmaya emlakçım ısrarcı ve o zamandan beri bunu çok düşünüyorum. Sürekli seni düşünürken senden kaçmaya çalışmak çok yorucu. Anneni özlüyorum. Yatağımdan nefret ediyorum. Seni seviyorum ve seni boğmak istiyorumda ."

Maverick bana doğru uzandı ama o bir şey söyleyemeden Taylor'ın sesi bize doğru yürürken arsada yankılandı.

"Stevie? İyi misin?"

Maverick kaşlarını çatmak için omzunun üzerinden döndü. "Randevu bitti dostum. Kız alındı."

"Maver-"

Ağzı ağzımı ezdi ve itirazım kayboldudilinin girdabında, tarçınlı sakızın tadında .

Dudakları benimkilerle . birleşirken zaman büküldüBir an otoparkta sadece ikimiz vardık. Sonra, içerideki kalabalık dışarı akıyor, insanlar biniyordu.arabalara

Arkamızdaki bir araba farlarını yakarak zorladıbizi ayırdı ve yoldan çekilmeye .

Maverick beni kollarının arasına aldınefes alıyordu, saçlarımdan . Sonra yüzünü gece gökyüzüne çevirdi ve bir kahkaha attı. "Beni seviyor anne. Sanırım iyi olacağız."

Evet. İyi olacaktık.

OTUZ BİRİNCİ BÖLÜM

MAVERICK

Six ay sonra . . .

Stevie bana kahve fincanımı uzattı. "Gerginsin, değil mi?"

İnkâr etmek kolay olurdu. Bütün gece dönüp durmamışım gibi davranmak. Midemin düğümlenmediğini ve ellerimin kadar kötü titremediğini itirâş olurken kendimi yaralayacak .

Yanımda uyuması ve ne zaman bilmesi dışında.huzursuz olduğumu Bu sabah kahvaltı ederken beni izlemiş ve çenemdeki kesiği görmüştü.

Küçük bir yalan söylememe izin vermişti ama annem öldükten sonra bu sonbaharda kendime bir söz vermiştimaylar önce .

Gerçek. Ne olursa olsun, Stevie'yle her zaman gerçek olacaktım. "Çok gerginim." Bardağı tezgâha koydum ve Onu kollarımın arasına aldım, saçlarını içime çekerek endişemin bir kısmını yatıştırdım. "Bunun için yeterli değilim."

"Eğer bu doğru olsaydı, seni işe almazlardı." Eğildi ve ayak parmaklarının üzerinde yükselerek ağzımın kenarına bir öpücük kondurdu. "Harika iş çıkaracaksın."

Yüzünü ellerimin arasına aldım ve alnımı yaklaştırdım onunkine . "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum." Kolları belime dolandı ve bu kez beni öptüğünde, yumuşak ve tatlı bir öpücükle oyalandı.

Bir parçam onu yatak odasına . taşımak istiyordu Kendimi onun bedeninde kaybetmek çünkü kafamdaki gürültüyü kesmenin, şüpheleri susturmanın tek yolu buydu. Ama ilk gününe geç gelen adam olmak istemiyordum istiyordum iş .

Öpüşmeyi kestikten sonra başparmağını ağzımda gezdirdi ve dudak parlatıcısını sildi. "Öğle yemeğine kaçabilirsen beni daha sonra ara. birkaç toplantım var Bu sabah ama öğleden sonra boşum."

" . "

Aylardır yoğun bir programı vardı ve önce bile Adair'de uzun günler geçiriyordu. vadideki karlar tamamen erimeden Declan, birlikte hazırladıkları geçiş planını tamamen benimsemişti ve bu, işte uzun günler geçirmesi anlamına gelse de, bu mücadeleyi seviyordu.

Her gün .işe gitmek için bu kadar heyecanlanan bir insan görmemiştim

Bunu yapmasına .bayıldım

Belki bu sinirleri atlattıktan sonra ben de atlatabilirim.

"Tamam. İşte başlıyoruz." bardağımlıdım, Tezgâhtan , telefonumu ve anahtarlarımı sonra da onu her iki aracımızın da park edilmiş olduğu garaja .kadar takip ettim

Kamyonetim Jennsyn'in burada yaşarken park ettiği yerde duruyordu.

Tekrar bir araya günün ertesi sabahı, voleybol maçından sarılarak saatler geçirdikten sonra geldiğimiz emlakçıyı ve gelip tabelayı almasını söylemişti. çıkıp onun çarşaflarının altında birbirimize Stevie aramış

Spontanlığı için onu destekledim söyledim ve bundan sonra bunu bana bırakması gerektiğini .

Hayatımızın geri kalanında fazla düşünmeye devam edeceğine söz verdi.

Sonunda taşınmak istersememnuniyetle toplar , eşyalarımızı ve onu dünyanın dört bir yanında takip ederdim. Bu bina benim evim değildi. Stevie benim evimdi.

Yine de bu evi seviyordum. Pazar günleri çimleri biçmeyi seviyordum. Mahallede akşam koşularına çıkmayı seviyordum. Yan komşumuz olan arkadaşlarımızı seviyordum. Ve bu evin bizim başlangıcımız olmasını seviyordum. Büyük anlarımızın çoğunu burada yaşamıştık.

İlk öpüşmemiz. Birlikte geçirdiğimiz ilk gece.

Mezuniyet partim. RushRush 'ın Cardinals tarafından seçilmesinden .sonra ve Fayein uğurlaması

Bu gece, listeye .büyük bir an daha eklemeyi umuyordum

Garajdaki Bir haftadır oradaydı. Dün Declan'la öğle yemeği yedim ve evlenmem için bana izin verdi.alet çantamın içinde bir yüzük vardı.kızıyla

Bugünkü gerginliğim sadece yeni ilgili değildi.işimle

"İyi şanslar." Stevie önce bana bir öpücük cipe binmeden kondurdu.

Göz kırptım. "Hoşça kal, tatlım."

Garaj kapılarımız birlikte kapandı ve o sokağın sonunda sağa dönerken ben de sola dönerek 'a doğru ilerledimOaks.

Eski okulumun otoparkı renkteydiyakin zamanda yeniden , . asfaltlanmıştıasfalta çizgiler siyah karşı keskin bir sarı Orta sırayı , seçtimsonra kamyonetimden inerken .güçlendirici bir nefes aldım

"Gerginim anne," diye fısıldadıktan sonra girişe doğru yöneldim. Ellerim o kadar çok titriyordu ki ofise .doğru yürürken onları gri pantolonumun ceplerine soktum

Şüphesiz, bu iş için yeterli değildim. yoktu Profesyonel bir deneyimim ve diplomam spor yönetimi , için değildi. yada egzersiz bilimihatta öğretmenlik Fakat

Elle bana ilanı gönderdiğinde ve babam söylediğindeen azından denemeye değer olduğunu , onlardan bir daha haber almamayı umarak çevrimiçi başvuruyu doldurmuştum.

Kesinlikle bir iş için değil.görüşmesi

Ama görünüşe kendime bir isim yapmıştımgöre kış futbol liginde . Bodhi'nin çeşitli takımlarına koçluk yaparak.

O ve başka kimse başvurmamıştı.

Müfettiş bana işi teklif ettiğinden beri sayısız çemberden atlamıştamamlamış , bir sertifika programını ve eğitimci lisansımı almıştım. Hepsi 'ta futbol koçu ve beden eğitimi öğretmeni olmak içindiOaks.

"Maverick." Müdür Davies bekliyorduyapmıştılobide , gri saçlarını sıkı bir topuz . "Hoş geldiniz."

"Teşekkürler." Elini sıktım ve ön masadaki boş sandalyeye baktım.

Annemin sandalyesi.

Onu hâlâ orada, geçen . Gözlerimi kapattığımda onun mutlu kahkahasının duvarlarda yankılandığını duyabiliyordum.öğrencilere gülümserken hayal edebiliyorum

"Size ofisinizi göstereyim." Davies bizi spor salonuna götüren koridoru işaret etti.

Son içinde Oakszaman geçirmiştim altı ay 'ta spor programlarına yardım ederek çok ama zamanımın çoğu spor salonundaydı. Öğrenciyken yürüdüğüm koridorlardan, dolapların ve sınıfların yanından geçerek bu tarafa gelmemiştim.

Hatırladığımdan daha küçüktü ama kokusu aynıydı; ahşap, dezenfektan mendiller ve biraz da kuru silgi kalemi.

Köşeyi döndüğümüzdesıralandığı bir koridorla karşılaştık, her biri fotoğraf kolajlarıyla dolu devasa çerçevelerin .

"Bunlar yeni. Ben burada okula gittiğimde bunlar yoktu." Çerçevelere bakarak yavaşladım. Her birinin vardı.üzerinde, fotoğraflarla ilişkili olması gereken yılın yazılı olduğu küçük, altın bir plaket

Yıllıklarla .dolu bir koridor gibiydi

"Bunu daha geçen sonbahar ekledik. Mevcut öğrencilerin gelenlerle bağlantı kurmasını sağlamak istedikburaya ilk ."

Önce bir kareye, sonra diğerine , resimlere bir attımbaktımüstünkörü göz . Tam hızımı arttırmak üzereydim ki tanıdık bir yüz gözüme çarptı ve durup yaklaştım.

Ön masada oturuyorduparlak, beyaz bir vardı., yüzünde gülümseme

"Hey, anne," diye fısıldadım cama.

Burası benim yeni favori koridorumdu. merhaba diyebiliyordumHer gün spor salonundan ofisin yanındaki öğretmenler odasına doğru yürürken anneme .

Birkaç kare daha kaydırdım bir kare buldumve son senemden .

Ama fotoğraflarda kendi yüzümü aramadım. Onun yerine, voleybol takımının bir fotoğrafında Stevie'yi buldum. "İşte orada."

"Kim o?" Davies sordu.

"Bu benim Stevie'm." Resme gülümsedim .ve spor salonuna doğru ilerlerken yeni patronuma katıldım

"Lise aşıkları mı?" Davies sordu. Sırıttım.

"Onun gibi bir şey."

EPILOGUE

MAVERICK

Tiki yıl sonra . . .

"Gerginsin." Stevie yumurtaları işaret etti.spatulasıyla çırdığı "Yemek yiyemeyecek kadar gergin misin?"

"Evet. Sanırım kahvaltıyı ." atlasam iyi olacakİçim yemek yiyemeyecek kadar düğümlenmişti. "Bana bunun büyük bir hata olmadığını söyle."

"Bu büyük bir hata değil." Spatula bir yana, soba ters çevrilmişti, Stevie yaklaştı, elleri belimdeydi. "Harika olacaksın."

Aynı şeyi iki yıl önce, bu de söylemiştimutfakta, Oaks'taki ilk koçluk günümde .

Şimdi aynı konuşmayı yapıyordukyeni işimin ilk gününde tekrar .

Treasure 'in özel takımlar koçu olarak.State Wildcats

Bir gün mezun olduğum okul için . çalışacağımı umuyordumAma bunun bu kadar çabuk olmasını beklemiyordum. Yıllardır Oaks'ta olmayı planlıyordum. Sonra Ford Ellis bir ay önce aradı ve bir meydan okumaya hazır olup olmadığımı sordu.

Eski özel takımlar koçu, , benim eski koçumemekli oluyordu. Koç Ellis - bana ona Ford demeye ama zihinsel olarak bu değişimi yapmak biraz zaman alıyordu - yumuşak bir geçiş yapmak için bir sonraki koçu getirmek istiyordu.başlamam gerektiğini söylemişti

"Yine de garip, değil mi? olan bazı oynadımHâlâ takımda çocuklarla ."

"Yani?" Stevie omuz silkti. "Sen bir oyuncuydun. Şimdi onların koçusun."

"Hâlâ garip hissediyorum." Bu sinirler durmazsa kusacaktım. En son ne zaman kusmuştum? Bu son zamanlarda Stevie'nin uzmanlık alanıydı, benim değil.

Oğlumuza dört aylık hamileydi. İlk üç aylık dönem boyunca kahvaltı yapamamıştı.

"Maverick." Stevie yüzümü ellerinin arasına aldı ve beni yüzüne kilitlenmeye . "Nefes al."zorladı

"Kalifiye değilim."

"İki yıldır Oaks'ta baş antrenörlük yapıyorsunuz. Geçen yıl eyalet şampiyonluğuna ulaştınız."

"Çocuklar iyi."

"Sen de öylesin." Beni tekrar , öptüsonra kahvaltısını hazırlamak için . "Belki işe giderken babanı ararsın."gitmeme izin verdi

"Tamam." Başımı salladım. "İyi fikir."

Hayatımın büyük bir bölümünde, kafamdaki karmaşayı çözemediğimde aradığım kişi annem olmuştu. Stevie şimdi o kişiydi. Ama babam sağlama konusunda çok iyididestek .

Annemden sonra hepimiz kendi yolumuzu buluyorduk. yaratıyordukYeni dinamikler . Babam çok çalışırdı. Çoğunlukla Kai ve Bodhi ile birlikte golf oynardı. Yakında şımartacağı yeni bir torunu olacağı için muhtemelen herkesten daha heyecanlıydı.

"Gitsem iyi olacak." İçimi çektim ve onu kucaklamak için kendime çektim. "Bugün çok çalışma."

"Haziran'dayız Mav."

Yani çok fazla çalışırdı. Adair'de en yoğun sezondur ve sezon, sınırlı olduğu anlamına geliyordukarımla .zamanım

Declan hâlâ peyzaj tasarımcısı olarak çalışıyordudeğildi, henüz . tam olarak emekli olmaya hazır Ama bugünlerde .evi o işletiyordu

Ona destek olmak için oradaydı, bazı projeleri üstlendi ve uzmanlığını sundu.

"bir şey kaldırmak yokAğır ."

"Yapmayacağım," dedi, eli için buldu.serçe parmaklarımızı birbirine dolamak benimkini "Seni seviyorum."

"seviyorumBen de ." seni Onu alnından , öptümsonra kendimi mutfaktan dışarı attım ve daha kamyonetime binmeden babamı aradım.

"Hey, baba."

"Hey. aberN?"

"Gerginim."

"İyi olacaksın, Maverick."

"Ama ya-"

"Bu iyi bir karar. Bu işi ."yapabilirsin

Onun güvencesi de Stevie'ninkiyle aynıydı. Ya ikisi de bana doğruyu söylüyordu.

Ya da onu bu arama . için

hazırlamıştı"Teşekkürler."

Kıkırdadı. "araBeni sonra . Nasıl geçtiğini ." "Ararım. Hala akşam yemeğinde misin?"duymak istiyorum

"Saat yedide ." "Tamam. Unutma-

"pizza getiririm

"Biliyorum, biliyorum. Stevie'nin özel pizzasını getireyim. İyi şanslar."

"Güle güle." Yardımı oldu. Ama yeterli değildi. girdiğimde Saha binasının otoparkına hâlâ kusmak istiyordum.

Oaks'ta iki yıl çalıştıktan sonra farklı bir ofise geçmek neredeyse bir ihanet gibi gelmişti. Ama lisedeki yerime gelen kişi son derece yetenekliydi. Las Vegas'ta başarılı bir koçluk kariyerinin ardından çocuklarını büyütme için daha küçük bir kasaba arayışıyla Mission'a yeni taşınmıştı.

Ama öğrencilerimi . özlerdimTanıdık rutini .özleyeceğim Annemin resmini her koridorda görmeyi özlerdimgün .

Stevie bunu tahmin etmişti. bir paketlemiştiMasamın . köşesine koymak için annemle benim çerçeveli resmimizi Bu

düğün günümüzden .bir fotoğrafla birlikte sırt çantamdaydı

Bir buçuk yıl önce, Aralık ayında, yılbaşı gecesi evlenmiştik. Eteği kabarık şifon bir elbise içinde kusursuzdu. Pırıltılı ışıklar altında şampanya ve pasta eşliğinde büyük bir parti vermiştik.

O gün güven verici telefon görüşmelerine gerek kalmamıştı. Stevie ve benim iliklerime kadar biliyordumbirbirimize ait olduğumuzu . Kapımı açıp yeni işime başlayamamam ne anlama geliyordu?

"Bu bir hata mı anne?" bakarak sordumSaha binasına .

Yıllar boyunca annemle konuşmak için çok zaman harcadım. Eğer yeterince dinlersem, her zaman cevap vermenin bir yolunu bulurdu.

Kamyonumun kaputunda .bir figür belirdiğinde motor hâlâ çalışıyordu

Ford kaşlarını kaldırarak bana baktı. Sonra salladıdışarı çıkmam için çenesini .

Ben de çıktım.

"Günaydın," dedi. "tuhaf Burada mı?"

"Biraz," diye itiraf ettim.olmak

"İlk günümde ben de böyle hissetmiştim." Omzuma vurdu, sanki bir ayağımı diğerinin önüne atmam gerektiğini biliyormuş gibi beni itti.

Sonraki birkaç saat, insan geçtikaynakları evrak işleri ve yeniden ile daha önceden tanıdığım ve öğrenciyken gördüğüm yüzlerle tanışma . Sonra Ford beni yeni ofisime götürdü ve ışığı yaktı.

"Saat otuzda konferans salonunda Seni burada bırakayım da yerleş. Birazdan görüşürüz."koçlar toplantımız var.

"Teşekkürler, Koç."

"Ford," diye düzeltti.

"Bu biraz zamanımı ." Kıkırdadı ve dışarı çıktı.alacak

Bavulumu açacak fazla şeyim yoktu ama fotoğraflarımı ve .biryerleştirdimkoltuğuma yerleştim

Treasure State Üniversitesi Wildcats.

Hadi oradan. Wildcats koçuydum.

O kadar geniş gülümsedim sıkıştıkları yanaklarım .

"Koç." önce kapı çalındıOfisime bir sürü adam dolmadan .

"Hey." Sandalyemden kalktım ve bir zamanlar takım arkadaşım olan oyunculara sııttım. çocuklaraBirinci ve ikinci sınıftaki .

İçlerinden biri, başlangıçtaki punter, yavaşça başladı.alkışlamaya "Koç. Koç. Koç. Koç. Koç. Koç."

Tezahürat daha da yükseldi. Hızlandı. Ta ki hepsi kadar.tezahürat yaparken neredeyse bağırana

"Koç! Koç! Koç! Koç! Koç! Koç! Koç!"

Güldüm. Yanaklarım kadar güldümağrıyana .

Tamam anne. Seni .duyuyorum

Açık ve net.

İKİ YIL SONRA . . .

"Maverick." Stevie tırnaklarını omuzlarıma bacaklarını belime dolamış, amcığı sikimin etrafında çırpınırken geçirdi.

Adımı kaç kez duyayım nefesli duyarsam, kendimi onun bedeninde , asla yeterli olmayacaktı.kaç kez kaybedersem kaybedeyim

"Çok iyi hissediyorsun." Kalçalarım her vuruşta yuvarlanarak onun içine girdim.

"Daha sert."

Sikeyim. Evet. Karım yatak odasında , dinledim.bana bir emir verdiğinde

Kollarını kaldırdıavuçlarını bastırdı, ben daha sert vururken başlığa . Daha hızlı.

"Boşalacağım." İnleyerek uyarıda bulundu, sonra paramparça oldu, ve haykırırken nabızı kamburlaştıratarken sırtı

boyumun .etrafında

Omurgamın dibindeki çok fazla , her kas sıkılıncaya kadar, yapı olmadan önce sadece birkaç itiş daha başardım gözlerimin arkasında yıldızlar patladı ve bir kükremlerle boşaldım, parçalanırken içine aktım.

Terli uzuvlarımız ve çarpan bir yığın halinde yere yığıldık kalplerimizle .

Yastıklar gitmiş, yerde bir yerlere saçılmıştı. Battaniyeler . de öyle Ama fark . etmezdi Yanıma , çıplak vücudunu benimkine doladı. kıvrıldı

"Üç kez mi?" Sırtının alt kısmında bir daire çizerek nefes nefese kaldım. "Bana söylemek istediğin bir şey mi var?"

"Bilmiyorum." Dudağını .ısırdı ve bana "Senin var mı?" bakmak için ayağa kalktı

Başını salladı.

"O zaman git bir çubuğa işe." Çıplak vurdum kışına .

Kıkırdayarak bacaklarımızı çözdü, böylece yataktan çıkabildi. Uzun saçlarını alnına iterek banyoya girdi ve kapıyı kapattı.

En son bir üç kez seks yapmak istediğinde gecede Swayze'e hamileydi.

Komodine doğru yuvarlandım ve bebek telsizini açtım. Oğlum beşiğinde mışıl mışıl uyuyordu, uyku tulumuna sarılmıştı ve minik yumruklarını başının üzerine kaldırmıştı.

Annesi . Ve bana benziyordu. gibi uyurdu

Belki bu zamanla değişirdi. Sadece 18 aylıktı. Ama benim gözlerime ve ağzıma sahipti. Babam eski bebeklik fotoğraflarını bulmuştu ve Swayze'inkiyle benimkini yan yana koyduğunuzda neredeyse tıpatıp aynıydılar.

Belki bir sonraki 'den sonra gelir. Stevie

Tanrım, umarım hamileydi. Bu planladığımız bir şey değildi ve bu fikir birkaç dakika önce aklıma gelmiş olsa da bunu istiyordum.

Yataktan kalkarak bir koltuğa oturdum. Banyonun kapısını açtığımda Stevie bornozunu bağlamıştı.

beline dolamış.

"Zamanlayıcı mı?" ayarlayalım Onu tekrar göğsüme ve tezgahın üzerindeki beyaz çubuğa baktım.çektim

"Muhtemelen."

Ama ikimiz de kımıldamadık. Orada durup sopaya baktıköylece.

Stevie, kız olursa adını Meredith koyacağız," "Eğer dedi.

Swayze.' hamileyken de aynı şeyi söylemiştiye

Aynı banyoda olduğumuzda, bakıyordukfarklı bir beyaz çubuğa . Küçük ekran tek bir kelime .gösterene kadar bekledik

Hamile.

SEKİZ AY SONRA . . .

"İyi misin?" olduğuna emin Stevie'ye .sordum

"Ben iyiyim." Kaşlarını çattı. "Git. Koç. Ve aşkınaher şey , etrafta dolanmayı bırak."

Bu asla olmayacaktı. Hele de dokuz aylık hamileyken, doğum tarihi iki gün geçmişken ve bütün gün kendini iyi hissetmemişken. "Emin misin?"

"İyi olduğumdan emin olup olmadığımı bir kez daha sorarsan çığlık atacağım."

"Sence kasılmalar mı?"

"Maverick." Burun delikleri alevlendi.

Stevie'nin burun delikleri açıldığında zaman .iyi bir şey uzun önce öğrenmiştim

"Tamam." Çok hamile, çok sinirli karımdan ve ellerimi kaldırdım. "Seni seviyorum."uzaklaştım

İç çekti ve karnını ovuşturdu. "Ben de seni seviyorum. Şimdi buradan."

Yanağına , bir öpücük kondurdumsonra da onu kızdırmadan . Tekrar.kaçtım

"Mav Amca." Bodhi bana basketbol topunu fırlattı, turnike talimi için pozisyon aldı.

Topu ona , sektirerek attımardından takımın geri kalanı maçtan önce şut atmak için sıraya girerken potanın serseri ribauntlar için .altında pozisyon aldım

Basketbol en iyi yaptığım spor değildi ama yıllardır Bodhi'nin kulüp takımının yardımcı koçluğunu yapıyordum. Annem öldüğünden beri. Baş antrenör soruyordu sürekli yardım edip edemeyeceğimi ve Bodhi'yle özel bir zaman geçirdiğim için her zaman evet diyordum. Çok fazla boş zamanım olmasa bile, ortaokul öğrencilerinden oluşan bu takımı seviyordum.

Bodhi başlar Oaks için başlamaz oynayacaktı ve ben artık . Mabel, Kai, Stevie ve babamla birlikte tribünde olacak ve ona uzaktan tezahürat yapacaktım.onunla birlikte yedek kulübesinde olmayacaktım

Ama bu yıl değil. Henüz değil.

Stevie ikinci sırasında oturuyordutribünün , Mabel'ın yanında . Gülümsüyor ve konuşuyordu ama yüz hatlarında bir gerginlik vardı. Sürekli yan tarafını ovuşturuyordu. Swayze, babamla birlikte salonun karşı tarafındaydı, saha çizgisi boyunca koşuyor, babam kovaladığında gülüyor ve ciyaklıyordu.

Muhtemelen her şey yolundaydı. Stevie bana söylerdibir sorun olursa .

Ancak bu endişe görünüyorduilk çeyrek boyunca daha da artmış . Kalabalığa her baktığımda Stevie daha da kötü görünüyordu. Yüzü solgundu, çenesi acı çekiyormuş gibi gergindi.

Diğer takımı eziyorduk. Skor yirmiye sıfırdı. Ama gardiyanlarından birisahada dripling , saat sıfıra doğru ilerlerken yaptı ve tam son düdük çalarken üç sayı basketbol topunu fırlattıçizgisinden .

Swish.

Onların yan . ve standlar patlak verdi. Bir . büyükanne ve büyükbabası başının üzerinde bir hava borusu kaldırdı ve

yırtıldı, ses o kadar yüksekti bakışlarını üzerine çekti.ki, hem onun hem de bizim tarafımızdaki herkesin

Ama o korna bir tokat gibi indi.suratıma

"Tamam anne," dedim nefesimin . altında "Seni ."duyuyorum

Baş antrenöre Stevie'yi hastaneye götüreceğimi söylemem sadece bir dakika sürdü. sıktımBodhi'nin omuzlarını , ona iyi iş çıkardığını söyledim ve ardından spor salonunu koşarak geçtim.

"Hadi," dedim Stevie'ye.

İtiraz etmedi. "Swayze."

Hâlâ babamla . "Onu yakaladık," dedi Mabel.

"Ara beni."birlikte spor salonunda koşturup duruyordu

Stevie'nin merdivenlerden inmesine yardım ederek başımı salladım. Sonra otoparka gitmek için kapıdan aceleyle çıktık.

"Bir şeyler doğru gelmiyor." Bana baktı, o güzel ela gözleri endişeyle doluydu.

" yoluna girecekHer." Elini elini elimde öptüm ve yeni SUV'umuza doğru yürürken .kilitli tuttum

Kilitlere , . basıp kapıyı açtımtam o sırada Stevie'nin nefesi kesildi"Ne?"

Gözleri kocaman , açıldısonra bacaklarını .

Taytının arasından sızan suyu.işaret etti

"Tamam, belki de kasılmalarım vardır."

"Öyle mi düşünüyorsun?" Nefes .verdim, onu hızlı bir öpücük için kendime çekerken korkum biraz olsun kayboldu

Sonra karımı götürdümhastaneye .

Ve sekiz saat sonra, Stevie dinlenirken ben bir sandalyede oturuyordum. Kızım Meredith Mae Houston'ı kollarımda .tutuyordum

BEŞ AY SONRA . .

Yatağında üç kişi ve dört doldurulmuş hayvan vardı. Swayze gece yarısı . bize katıldığında tüm evcil hayvanlarını da yanında getirmiştiMeredith çok küçüktü.

ama küçük kızımın anne babasının ne zaman uyuduğunu altıncı hissi vardı.

İki yaşında huysuz bir çocuk uyumak kolay değildi uykuya ayaklarını omurganıza bastırırken ama Swayze nihayet yatağımızın ortasına yerleştikten sonra bir şekilde dalmayı başarmıştım.

Meredith'in çığlıkları monitörde yankılandıkakalar sonra

Odasında kalıp onu sallayarak tekrar uyutmalıydım. Ama o kadar yorgundum ki onu da yatağımıza ve göğsümde uyumasına izin verdim.getirdim

Stevie şimdi onu kucağına almış, kolunun kıvrımına sıkıştırmıştı. Swayze yan yatmış, büyük boy yatağın büyük bölümünü kaplamıştı.

Yastığıma salyalarını akıtırken yakın . Sonra yatağın etrafında döndüm ve Stevie'nin alnına bir öpücük kondurdum.tüm evcil hayvanlarının olduğundan emin olmak için onun yerini değiştirdim

Mırıldandı, gözlerini . açmadı"Gidiyor musun?" "Evet.

Birazdan dönerim."

"seviyorumSeni ."

"Ben de seni seviyorum, tatlım." Onu tekrar öptüm, sonra Meredith'in -annesinin çikolata rengi saçlarını saçlarını-yüzünden çektim.

Sessiz adımlarla karanlık evin içinden garaja doğru ilerledim.

Saat sabahın dört buçuğuydu ama Montana'nın uzun yaz günleri, şafağın yumuşak sarı ışığının dağ ufkunu çoktan aştığı anlamına geliyordu. Mission sokakları genellikle olduğu gibi sessizdi.Cumartesi sabahları bu saatte Saha binasına giderken her birkaç dakikada bir esniyordum ve otoparka girdiğimde bekleyen sadece bir araç daha vardı.

Ben ettiğimde Rush kapısını kapatıyordupark .

"Hey." Sırt çantamı omzuma attım ve düştümkapıya doğru yürürken onun yanına .

"Günaydın." Esnedi. "Yorgunum."

"Aynı."

Geri dönüp eve gitmek ve geri dönmek kolay olurdu.yatağa Ama yürümeye devam ettik, spor salonuna ve ağırlık odasına girdik, orada bir saat boyunca birlikte çalıştık, tıpkı yıllar önce birlikte yaşadığımız zamanlardaki gibi. oynadıkBirlikte .

Artık çalışıyordukbirlikte .

Rush emekli olduktan sonra Mission'a yeni taşınmıştıNFL'den . Koç ekibine katılmıştı ve artık her gün en eski arkadaşımınla çalışmam gerekiyordu.

Evet, öğle yemeğinde . de çalışabilirdikAma Rush ve ben böyle yaptık. Şafak vakti bu sahada buluştuk ve antrenman yaparken pek konuşmasak da birbirimize destek olduk.

Ayrıldığımızda ikimiz de tamamen uyanıktık.

"Bugün ne yapıyorsunuz?" diye sordu bir çift gözlük takarak.

"Bilmiyorum. Stevie Adair'de çok yoğun, o yüzden bir süre ofise gidip arayı kapatabileceğinden bahsettiöğleden sonra . Çimleri biçmem lazım. Muhtemelen çocukları markete götüreceğim. Ya sen?"

"Faye dağlara gitmekten bahsediyordu. Arabayla gezintiye falan çıkmak. Piknik yapmak için çocukların etrafta koşuşturabileceği ve kirlenebileceği bir yer bulun."

"Kulağa hoş geliyor."

"Evet," dedi. "Yarın mı?" "Burada olacağım."

Bir el salladık, sonra ayrı yönlere .gittik

Duş almam gerekiyordu. Yapılacak işler listem vardı. Ama kamyonum kendini McDonald's'ın arabaya servis bölümüne doğru yönlendirdi. Ve eve geldiğimde, yemeği içeri götürmedim. Stevie'yi oturma odasında buldum, Meredith'i biberonla beslerken Swayze için çizgi filmler oynuyordu.

"Bu sabah bir şeyler yapmak istiyorum," dedim ve televizyonu kapattım. "Benimle gelir misin?"

"Elbette." Bana garip bir bakış attı ama soru sormadı. Sadece bir eşofman ve ayakkabı giydi, sonra çocukları yüklememe yardım etti. Kasabadan geçerken Swayze'e kahvaltısında yardım etti.

Stevie spontanlık konusunda pek iyi olmayabilir ama ettibenimkini kabul .

O da çok geçmeden nereye anladığittığımızı.

Otoyoldan çıkıp çakıllı dağlara doğru kıvrılan bir yola girdiğim anda, eli konsolun üzerinden uzandı ve benimkine uzandı.

Annemin kadar sıkı sıkıya tutunduçayırına .

Yıllar önce . Ve eğer sorulursa, bugün neden ziyaret etmek istediğimi açıklayamazdım. Sadece önemli görünüyordu.küllerini savurduğumuzdan beri buraya gelmemiştim

"Nereye baba?" Swayze onu kaldırıp verdiğimde sordu.araba koltuğundan etrafa bakmasına izin

Önüne çömelip kahvaltısından bir kırıntıyı yanağından sildim. "Burası benim en sevdiğim beş yerden biri."

Onu çayıra doğru götürürken elimi tuttu, ama uzun süre dayanamadı, keşfetmek için bıraktı.

Sarı ve beyaz çiçekler yeşil çimenleri süslüyordu. Çam, rüzgâr ve toprak kokuları burnuma doldu.

Atabileceği "Vay canına, anne!"bir taş bulması bir dakikadan az sürdü.

Kayayı ileri doğru fırlattı, kaya birkaç yere düştü.metre ileride Sonra bir eliyle bir sopa aldı ve diğer eliyle kayanın geride bıraktığı çamura bakarak kaşlarını çatı.

Stevie'i taşıyarak yanıma geldi., Meredith

Bir kolumla kızımı tutarken diğer kolumla Stevie'nin omuzlarına sarıldım.

"İyi misin?" diye sordu.

Çayıra bakarken . Bulutsuz mavi gökyüzüne. "Hiç çenemi başının üstüne yasladım bu kadar iyi olmamıştım."

YEDİ YIL SONRA ...

Stadyumdaki saha çocuklarla dolup taşıyordu. Wildcats koçlarının yıllık hiç görmediğim kadar çok çocukbayrak futbolu maçında .

Biz koçlar ve ailelerimiz arasında sadece iki değil, dört takıma yetecek kadar insan vardı. Özellikle de artık çocukların çoğu büyüdüğü için.

Eskiden küçüklere bakmak için birkaç bakıcımız vardı ama artık hiç bebek yoktu.

Tüm çocuklar giyinmiş, güneş kremi sürmüş ve oynamaya hazırды.

Koç Ford Ellis'in End Zoners'ı Koç karşı.Toren Greely'nin Grid Irons'ına

Bu oyun aşkın bir süredir değişmeden kalmıştıon yılı . Wildcats futbol programı , bu geleneği bırakmak rahatlatıcıydı.için ufukta yeterince değişiklik vardıdokunulmadan

Takımlar seçerdik, eşler ve çocuklar her zaman olurduöncelikli . Sonra da öğleden sonra Montana'nın masmavi gökyüzünün altında barbekü yapmadan önce birkaç saat oynardık.

Bu oyun ailem . Stevie çimlerin üzerinde Jennsyn'in yanına oturmuş. için favori bir gelenek haline gelmişti, konuşurken geriniyorduSwayze, Rally , .ile yakalamaca çocuk da düşürmeden yakaladıkları topları sayıyorlardı Meredith ise diğer kızlarla dans ediyor, ses sisteminden bangır bangır yükselen müziğe eşlik ediyordu.oyunuyorduher iki

Rush yanıma gelerek, "Sence ihtiyacımız olacak mı?" "İlk yardım çantasını ofisimde " unutmuşum,dedi.

"Umarım değildir."

"Şey, sanırım eğer yaparsak, geri koşup onu alacağım." Kalabalığı inceledi, gülümserken gözleri yanlardan kırışıyordu. "Bu oyunu seviyorum."

"Ben de öyle." Oynadığımız, koçluk yaptığımız tüm oyunlar arasında oyundubu her yıl en sevdiğim .

Hepimiz için eğlenceli bir zaman olmalıydı, ancak Ford ve Toren birlikte duruyorlardı, ifadeleri çok ciddiye. İkisi de geldiğimizden beri sıkı gülümsemeler ve sessiz konuşmalar içindeydiler.

"Bu da demek oluyor?" Rush'a .

"Hiçbir fikrim yok."sordum

Ford ve Toren bizi gördüler ve bize doğru yürümeden önce midemi bulandıran .bir bakış paylaştılar

Yıllardır birlikte çalışıyorduk. Arkadaş olmuştuk. Kendi ailemiz.

Haberlerin iyi olmadığını bilirdim.

"Bugün başlamadan önce ikinizle de konuşmak istedik," dedi Ford. "İkinizden de bugün görevi devralmanızı rica etmek istedik. Kaptan olarak."

"Kesinlikle olmaz." Kollarımı göğsümün . Rush başparmağını bana doğru uzattı. "Ne dediyse o."üzerinde kavuşturdum

"Dur bakalım. Öylece hayır demeyin," dedi Ford.

"Açıklamamıza izin verin." "Bu oyunu ."başka birinin devralmasının zamanı geldi

Toren dedi ki. "Benim iş değişikliğim ve Ford'un emekliliğiyle birlikte, ikinizin de liderlik görevini üstlenmenizin en iyisi olacağını düşündük. devam Geleneği ."ettirin

Ford'un kontratının bitmesine bir ay daha vardı, o zaman Wildcats futbol programının baş antrenörü olmaktan çıkacaktı. Hafta sonlarını izlemek için boş geçirmek istiyordu. çocuklarının futbol maçlarını Kızı Joey sonbaharda evleniyordu.

Cumartesi günlerinin kendisine ait olmasına hazırdı. Baş antrenörlük görevini devralan Rush'a ve savunma koordinatörü olarak Toren'in yerini dolduran bana tezahürat yapmak için.

Ford'un eşi Millie, tüm programı denetlemek üzere atletizm direktörlüğü görevini devralıyordu. ve Toren'den de eski rolünü üstlenmesini yardımcı olmasını istemiştiTreasure State'teki her spor dalının olması için gereken kaynaklara sahip olmasını sağlamasına başarılı .

Hâlâ her şeyi kafamda oturtamamıştım. Ford ve Toren yanımda olmadan kenarda durmayı hayal bile edemiyordum.

Bu yüzden uğraşmaya gerek görmediğimden eminim yıllık koçlar oyunuyla .

Rush onlara "Hayır, teşekkürler" derken ben de "Zor pas" dedim.

Ford kaşlarını çattı. "Bir noktada başka birinin gerekiyor benim yerimi alması ."

"Bu yıl değil." Rush onu omzundan alkışladı, sonra toplandığımız yerden ayrıldı ve Faye'çekteği yere doğru yürüdü in oynayan çocukların fotoğrafını .

"Mav." Toren bir düdük uzattı. Pembe renkteydi, takımının tişörtleriyle aynı renkteydi.

Ford'un takımı sarı .giyiyordu

"O senin boynuna ait." Göz kırptım, sonra .Stevie'yi bulmak için uzaklaştım

Getirdiğimiz sırt çantasını karıştırıyor, bir şişe güneş kremi çıkarıyordu.

Onu sarıp üzerinden kıcını avuçladım sarmaladım, bugün giydiği şortun .

"Bu da neydi şimdi?" diye sordu, Ford ve Toren'in, her ikisi de gülümsemelerini gizlemeye çalışsalar da, istemeye istemeye düdüklerini çaldıkları yeri işaret ederek.

"Ford ve Toren, Rush ve benim bugün için kaptanlık görevini devralmamızı istiyor."

"Ve?"

"Hayır ."dedim

"Güzel." Parmak uçlarında yükselip kenarını öptü ağzımın .
"Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum." Ona uzun bir süre sıkıca sarıldım, yakınımda tuttum. Sonra için onu bıraktım çocuklarımıza maçtan önce ikinci kat güneş kremi sürmesi .

Saçları aşağıya doğru savrulurken uzaklaşmasını izledim omurgasından , yüzünde nefes kesici bir gülümsemeyle . Ve sonra yüzümü gökyüzüne çevirdim.

"Teşekkürler anne," diye fısıldadım.

Belki de Stevie ve ben giden yolu bulabilirdikannemin müdahalesi olmadan birbirimize . Ama hayatımdaki hediyeler için annemin hakkını vermeyi seviyordum.

Güzel karım için. İnanılmaz çocuklarım için.

Bir Cumartesi günü Treasure State Wildcats için.stadyumunda arkadaşlarımla futbol oynamak Ailemle.

"Hazır mısın baba?" Meredith geldi ve yanımaelini benimkinin içine soktu.

Ona, adaşına benzeyen . "Bunun tadını çıkaralım, bebeğim."çok bu kıza gülümsedim

PREVIEW TO SHIELD OF SPARROWS

Devney'nin of Sparrows serisinin romantik fantezi kitabı olan of Sparrows'un .Shield Shield ilk bu önizlemesinin tadını çıkarın

Telif Hakkı © 2025 Devney Perry LLC tarafından. tüm hakları saklıdırHerhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla veya iletme Bilgi içinçoğaltma, dağıtma hakkı da dahil olmak üzere .
yan haklarla ilgili olarak lütfen Entangled Publishing ile iletişime geçin.

**SHIELD_{OF}
SPARROWS**

Ya atlarsam?

Dik bir uçurumun kenarında dengede durmuş, bu âlemin merhametine kalmış, çıplak parmaklarımı oynatıyordumayak ayaklarımın altındaki toprakta . Güçlü bir rüzgâr beni ileri savurabilirdiya da geri . Yeryüzündeki en ufak sarsıntıda düşebilirdim.

Ya da uç.

Ya atlarsam? Kimse umursar mıydı

Hayır. Benim için değil. Quentis.' yanlış prensesi iniçin değil

Kırk metre aşağıda dalgalar kayalara çarpıyor, . suyun spreyi gri taşlara çarparak beyazlaşıyorduAtlamak istedim. O okyanus mavisine dalmak istedim. Tanrı'nın unuttuğu tek bir an için herkesin beklentilerinden kurtulmak istedim.

Ama atlarsam geç kalırdım. Ve eğer geç kalırsam, batardımboka .

Babamın Quentis'e davet ettiği Turan savaşçılarıyla yüzden atlamak yok. Özellikle de bugün.buluşmayı kaçırırsam Margot kıcıma tekme basar, bu

Kenardan uzaklaştım. Günaha.

Bu fiyasko için bana ihtiyaçları yoktu. Mae misafirlerimizi etkileyecekti.

O doğru Quentin prensesiydi.

Üvey kardeşim hayatı boyunca bu olay için hazırlanmıştı. Bu gösteri için. Er ya da geç Turan kraliçesi olacaktı ve bugün, bu yılın sonlarına doğru veliaht prensleriyle evlenmeden önce müstakbel tebaasıyla tanışma fırsatıydı.

Benim katılımım mı? Tamamen gereksiz.

Ama üvey annem 'u .Margotkızdırmamak için çok çalıştım -Ve babam. Onun en sevdiği kızı ya da el üstünde tuttuğu olmayabilirdim prensesi ama yatak odamda bir taç vardı. Ve bugün Turanlılara taçlarımızın ne kadar ışıltılı olabileceğini göstermek içindi.

Uçurumdan bir adım daha omuzlarım çöktü, sonra bir adım daha, ayaklarımın tabanı battı.uzaklaşırkentekmediğim kömür terliklere doğru yürürken çimenlere

daha önce. Ama daha ayakkabıma basamadan, toynakların gürültüsü dikkatimi yola doğru çekti.

Gürültü daha da arttı -şüphesiz bir atlı geliyordugeliyordubu tarafa , muhtemelen beni almaya .

"Lanet olsun." Geç mi ?kaldım

Margot kahvaltıda durmadan gevezelik etmişti bu sabah ve Turanlar'la tanışmadan önce bugünün etkinlik programını anlatırken onu ancak yarım yamalak dinleyebilmişim.

Korucular dün geç saatlerde, hava karardıktan sonra gelmişlerdi. Seçkin savaşçılar grubu akşam yemeği ya da toplantı zamanını kaçırmıştı. Bilerek mi? Muhtemelen.

Onları suçlayamazdım. onları de yargılayamazdımKrisenth Geçidi üzerinden yaptıkları yolculuktan da kraliyet nezaketinin şatafatından kaçındıkları . Ama hoşuma gitse de gitmese de bir gösteri olacaktı. Mae'nin parlama zamanı.sonra dinlendikleri ya için kalenin kendi kanadında kaldıkları için

Turanlılar, Turan savaşçılarının yabancı krallıkları ziyaret ederken yaptıkları her neyse onu yaparken, kız kardeşim de .hazırlanıyordu

Mae yıkanacak ve şımartılacaktı. Mae'ye kokulu yağlarla masaj yapılacak ve kıtadaki en iyi cilt tonikleriyle tedavi edilecekti. Mae, elbiseyi giyecektiterzisinin bu geceki ziyafet için bir ay boyunca hazırladığı .

Mae. Bu tamamen Mae ile .ilgiliydi

Ziyarete gelen erkeklerin nakışları ya da dantelleri umursayacağından şüpheliydim ama ne bilebilirdim ki? Mae onların gelecekteki kraliçesiydi, ben değil. Benim tek yükümlülüğüm görünmekti.

Tam zamanında.

Margot'nun bu sıraladığı talimatlar sabahki yemekte arasında benim adımlı bir tek o zaman anmıştı.

Geç kalma, Odessa.

Her zaman geç kalmazdım. Genellikle, ama her zaman değil. Çoğu zaman kimse fark etmezdi bile.

Gri bir terliğin içine atlayarak, eteklerini uyumlu elbisemin savurdum ve diğer ayakkabıyı .çekmek için yer değiştirdim

Tanıdık tepeyi aşıp uçurumun kenarına .bir atlı geldiğinde ikisi de ayak parmaklarını sıkıca örtüyordu

Banner eyerde gururla oturuyordu, kısa, açık kahverengi saçları taranmıştı ve tek bir teli bile yerinde değildi. Yüz ifadesi boştu.

Bu iyi bir boşluk muydu? Yoksa olduğu anlamına mı geliyordunişanlım general olarak sorumluluklarını bırakıp beni almaya geldiği için başımın belada ?

Banner dizginleri çekgeyik sağladııştirerek derisi aygırını ve durmasını . Akıcı bir hareketle eyerden indi ve atını kararlı, korkutucu bana doğru yönlendirdiyavaşlattı adımlarla

"Prenses." Ses tonu ciddiye, kahverengi gözleri geçti.benimkilerden hiç ayrılmıyordu ama ağzının kenarından bir sırıtış

"Ben de tam gidiyordum." Bir elimi kaldırdım. "ederimYemin ."

"Bu yoldan gittiğimi duymadan önce mi sonra mı?" Bir kaşını kaldırdı. "Geç kalacaksın."

Geç kalacaktım. Yani geç kalmadım. Henüz geç kalmadım. Vay be.

"Zamanında geleceğime söz veriyorum," dedim. "Beni almaya gelmene gerek yoktu."

"Aslında, gezintiye ."çıkılmışım

"Ah." Belki de bukiimsenin bilmediği anlamına geliyordu, kale duvarlarının dışında olduğumu . Fark edilmeden içeri girebilir ve aceleyle kıyafetlerimi değiştirebilirdim.

Banner toplantı için çoktan giyinmişgiymişti, resmi üniformasını . Deniz mavisini ceketinin altın düğmeleri uzaktaki kalenin kuleleri kadar parlaktı. En sevdiği fırlatma bıçakları deri kemerine takılıydı. Babası da hemen hemen aynı üniformayı giyecekti ama o bir kılıç tercih ediyordu. Mae'nin bu geceki elbisesi akuamarin ve gök mavisini katmanları ile tasarlanmıştı. Margot muhtemelen kendi imzası olan mavini giyecekti.

Elbisem, tüm elbiselerim gibi, olacaktıgri .

Bir gün, Margotdikte etmediği 'nun gardırobumu ya da babamın her yemekte beni eleştirmedeği bir zamanda, kırmızı giymek istedim. Ya da yeşil. Ya da siyah. Ya da sarı.

Gri hariç her renk.

"Bilirsiniz, buraya kadar yürümek yerine kendi pencerenizden şehri gözetleyebilirsiniz," dedi.

"Ama bu bana daha iyi bir sağlıyorgörüş ."

Güneş ışığı Banner'ın gözlerindeki kehribar rengi yıldız patlamalarını yakaladı, gözlerinin kahverengisine karşı bu canlı renk parlıyordu. Bu kehribar rengi yıldız patlaması Quentin doğan herkesi işaretliyordutopraklarında .

Bakışları arkamızdaki kaleye kayd, sonra kaydibu uçurumun yanındaki kıyı şeridi boyunca uzanan şehre .

Roslo'nun beyaz binaları adeta parlıyorduöğleden sonra ışığında . Başkentin sokakları insanlar ve arabalarla dolup taşıyordu. Tekneler limanın rıhtımlarını dolduruyordu ve Roslo Körfezi'nin sakin suları güneşin parlak ışınları altında parlak bir akuamarin rengindeydi. Aynı deniz mavisi rengindeki Quentin bayrakları, kalenin kulelerine asıldıkları yerden esen rüzgârda dalgalanıyordu; en büyükleri kraliyet armasıyla dikilmişti - yapraklar saplarıyla örülmüş bir arma.ve buğday

Babam taht manzaranın olduğunu düşünüyordu görmeyi odasının balkonundaki eşsiz ama ben şehrimi tercih ederdimbu noktadan .

O kale benim evimdi ama bu uçurum kenarı benim sığınağımdı. Burası havanın yargılamayla dolu olmadığı ve her köşede hatalarımı Margot'ya bildirmeye hazır muhafızların bulunmadığı tek yerdi.

Bu noktadansüzülen tuzun kokusunu alabiliyordum, sudan . Meydandaki pazarlardan rüzgârla taşınan yemek ve baharat kokuları. Bugünkü gibi sakin günlerde rıhtımların gürültüsünü ve sokakların şamatasını duyabiliyordum. Ve zamanım olduğunda, çeşitli manzaraları çizmek için yanıma bir günlük alırdım.

Banner'ın bakışları körfeze yanaşmış üç ahşap durdugemide ; orman yeşili yelkenleri Quentin teknelerindeki deniz mavisi vurgularla hafif bir tezat oluşturuyordu.

"Onları gördün mü?" Ben sordum. "Turanları mı?"

"Henüz değil. Ama az önce babanla görüştüm." Çenesi sıkıştı. "Bana Muhafızseyahat ettiğini söyledi."ın korucularla birlikte

"The Guardian." Midem çenem düştü. "Muhafız. O burada mı? Roslo'da mı?"

"Görünüşe göre," diye kestirip attı .Banner

Oh, lanet olsun. Bu kötü oldu. sebebi buyduNişanlımın gezintiye çıkmasının .

Aşık olmayabilirdik, hatta arkadaş bile sayılmayabilirdik ama birkaç şey vardı. nişanlılığımız sırasında Banner hakkında öğrendiğim olan ödün Babama . sadakatinden vermiyorduRütbesinin ve bir prensesle nişanlanmasının . Ve 'dan nefret ediyordugetirdiği statüyü seviyorduMuhafız.

"Özür dilerim." Ona doğru uzandım ama beni başından savdıelini saçlarında gezdirerek . "gidecek misinToplantıya ?"

"Ben babanın lejyonunun generaliyim. Ne düşünüyorsun?"

Evet ?demek onun için gerçekten bu kadar zor muydu

Belki evlendikten sonra bana davranmayı bırakırdıçocukmuşum gibi . Gerçi aramızdaki on beş yıllık yaş farkını göz önünde bulundurursak, nefesimi tutmuyordum.

Banner bir elini pürüzsüz ve öfkeli bir çizgiye . "Carine'e koruyabilmem için dua etoturmuş çenesine götürdüsoğukkanlılığımı."

Barış Tanrıçası'nın bugün hepimizle birlikte olması için dua ediyorum. "İntikamımı " alacağım,dedi, daha çok kendi kendine

ve olacak o soğukkanlı, sakın adam kocam yok oldu. Vücudu öfkeyle titremeye başladı. Elleri sanki bir bıçak çıkarmak için can atıyormuş gibi iki yana açıldı. "Yemin ederim."

"Banner," diye uyardım. "Eğer Muhafız Turanlılarla birlikte yelken açıtysa, babamın daveti üzerine burada. Zamanı değil. Bu sırada onun peşinden gidemezsin-"

"bilmediğimi mi sanıyorsunBunu ?"

Yüzüme doğru bağırdığında irkildim. Bu, bir adamın öfkesini bana yönelttiği ilk sefer değildi. Sonuncusu da olmayacaktı. Ve kolay olduğunu öğrenmiştim teslim olmanın savaştan daha . "Özür dilerim."

"Kenara çekilip bu ağırlamaktan başka seçeneğim olmadığının farkındayım misafirleri krallığımızda . bulunmalı Babanızın taht odasında ve ailemi mahveden . O piçin kellesini bir tepside almayı hak ediyorum ama yine de hiçbir şey yapamıyorum. Hiçbir şey. Saatin kaç olduğunu çok iyi biliyorum, Odessa."tanışmalıyım

Adımı tükürürken sessiz kaldım. "Geç kalacaksın," diye bağırdı.

"Doğru." Başımı salladım ve bakışlarımı onun çevirdim.cilalı botlarına

Banner kendini toparlayarak nefes verdi. Sonra bir parmağını çenemin altına soktu ve kadar yüzümü yukarı doğru eğdibakışlarımız kilitlenene . Gözlerindeki öfke yavaş yavaş azalıyordu. "Özür dilerim. Hayal kırıklığına uğradım."

"Anlaşılabilir bir durum."

"Seni geri götürmemi ister misin? atlayabilirimYolculuğumun geri kalanını ."

"Hayır." Ona yumuşak bir gülümseme . verdim"Sen git. Ben yürüyeceğim."

Banner'ın botlarını giyiyor olsaydım, muhtemelen benim de kafamı boşaltmam gerekirdi.

Babam neden onu bugün bu toplantıya katılmaya zorladı? Babam Gardiyanöldürdüğünü biliyordu'ın Banner'ın kardeşini . Turah'ta bir kadın için kavga ettiklerini ve bu kavganın ölümle sonuçlandığını. Kardeşinin öldürüldüğü haberi Quentis'e ulaştığında, bu haber Banner'ın annesini onarılamaz bir şekilde kırmış, öyle ki kadın geçen yıl kendi canına kıymıştı.

Görünüşe göre, babam duygusuz sevgili generaline karşı da en büyük kızına karşı olduğu kadar olabiliyordu.

"Sonra ," görüşürüzdedi. "Geç kalmayın, Prenses."

Banner yanağımda bir parmak eklemine sürükledi, atına ,sonra geri çekildi sallanarak eyerine ve

Roslo'yu çevreleyen geniş tepelere ve inişli çıkışlı tarlalara .doğru geriye dönüp bakmadan gözden kayboldu

Gözden kaybolana kadar bekledim, sonra iç çekerek beni arka götürecek olan patikadan aşağı inmeye başladım. şatonungirişine Oradan bir yan girişten geçip dördüncü kattaki odalarım çıkana merdivenleri tırmanabilirdim.

Gri odalarım.

Mae'nin süiti, yakında bir prensle evlenecek olan bakire gelin için soluk maviydi. yerine getirecektiBeş krallığı barış içinde tutan Calandra ticaret anlaşmasına uygun olarak rolünü .

O 'ydiSerçe.

Ama Mae tatlı, narin bir kuş olmaktan çok uzaktı. Düğün gecesinde bakire olmayacağı kesindi. Gardiyanların onun geliş gidişlerini hiç rapor etmemeleri komikti, hele de yüzbaşılarını becerirken.

Omzumun üzerinden uçurumun kenarına baktımve ötesindeki açık okyanusa .

Orada ne vardı? Mae öğrenecekti. Düğünden sonra Turah'a yelken açacaktı. "Şanslı velet."

Hayatımda bir kez bile Mae'yi kıskanmadım. O babamın en sevdiği kızıydı. Sparrow'u seçme , Mae'yi seçmesi hiç de şaşırtıcı değildi. Ve o Margot'un gururu ve neşesiydi. Benim bir hayaletim varken onun bir annesi vardı. Yine de onu hiç kıskanmamıştım, bir kez bile.zamanı geldiğinde

Şimdiye .kadar

Çünkü yakında ayrılacak ve Roslo'nun kapılarının ve Quentis'in kıyılarının ötesindeki .diyarı keşfedecekti

Üvey kız kardeşimi özleyecektim. Beş yaşındayken Margot onu kollarıma bıraktığı günden beri Mae benim olmuştu. Benimle her konuda mücadele etti. Beni acımasızca rahatsız etti. Nazik ya da minnettar . değildi bir baş belasıydı ama o benim kız kardeşimdi.

Onu .özleyecektim

Ve onun bekleyemedimgitmesini .

Belki gölgesi gittiğindeolacaktı, biraz özgürlüğüm . Belki de olmayacaktı. Belki de hayatımın geri kalanında bulacağım tek huzur anı bu uçurumun kenarındaydı.

Bir esinti asi saçlarımı kaldırdı ve bir tutamını itti ağzıma . Tükürdüm ama Margot'nun her hafta kullandığı kahverengi boyanın acı tınısı dilime yayılmadan önce değil. Leydimin hizmetçileri ne kadar çekiştirirse çekiştirsin, vahşi bukleler asla örgülerinde kalmadı. İş birliği yaptığı tek zaman ıslak olduğu zamandı.

Okyanus beni çağırıyordu. Durdum ve döndüm.

Ya atlarsam? Biri fark eder miydi?

Hayır. Bu için prenses bir değil. Ağzımı .gülümseme kapladı

Uçuruma doğru koştum. Koşarken gri elbisem arkamdan akıyordu, daha hızlı, daha hızlı, kollarım pompalıyor, .bacaklarım itiyordu Hiç düşünmedim. Tereddüt etmedim. Bir an, ayaklarım toprağa bağlıydı.

Sonra, uçuyordum.

[Serçelerin Kalkanını Sipariş Edin](#)

ACKNOWLEDGMENTS

Merit'i ! etmek çok acı.okuduğunuz için teşekkürlerTreasure State Wildcats'e veda Bu seri yazmayı en çok sevdiğim serilerden biriydi. Maverick ve Stevie'nin hikayesini okuduğunuz için teşekkürler!

Editörüm Elizabeth Nover'a çok teşekkür ederim. Düzeltenlerim, Julie Deaton ve Judy Zweifel. Kapak tasarımcım, Sarah Hansen. Menajerim ve reklamcım Georgana Grinstead. Siz olmasaydınız, Maverick Houston için bir kitap olmazdı. Ve son olarak, her gün verdiğiniz destek için asistanım Logan Chisholm'a. Hepiniz ekibimde olduğunuz için çok şanslıyım.

Kitaplarımı Her yönden mükemmelliğiniz için arkadaşlarıma ve aileme. Ve son olarak, değerli okuma zamanınızı bana emanet ettiğiniz için siz sevgili okuyucularıma. Umarım bu seri benim için olduğu gibi sizin için de gerçeklikten harika bir kaçış olmuştur. Bastır Wildcats!okuyan ve tanıtan influencer'lara teşekkürler.

ABOUT THE AUTHOR

Devney Perry, kırktan fazla aşk romanının ve 1 numaralı Amazon çoksatan yazarıdır. On yıl boyunca teknoloji sektöründe çalıştıktan sonra, gitmek için konferans görüşmelerini ve proje programlarını terk etti.Wall Street Journal, USA Today yazma tutkusunun peşinden Montana'da doğup büyümüşür ve şu anda kocası ve iki oğluyla birlikte Washington'da yaşamaktadır.

En son kitap haberlerini .kaçırmayın
Bültenine olun! abone
www.devneyperry.com

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

